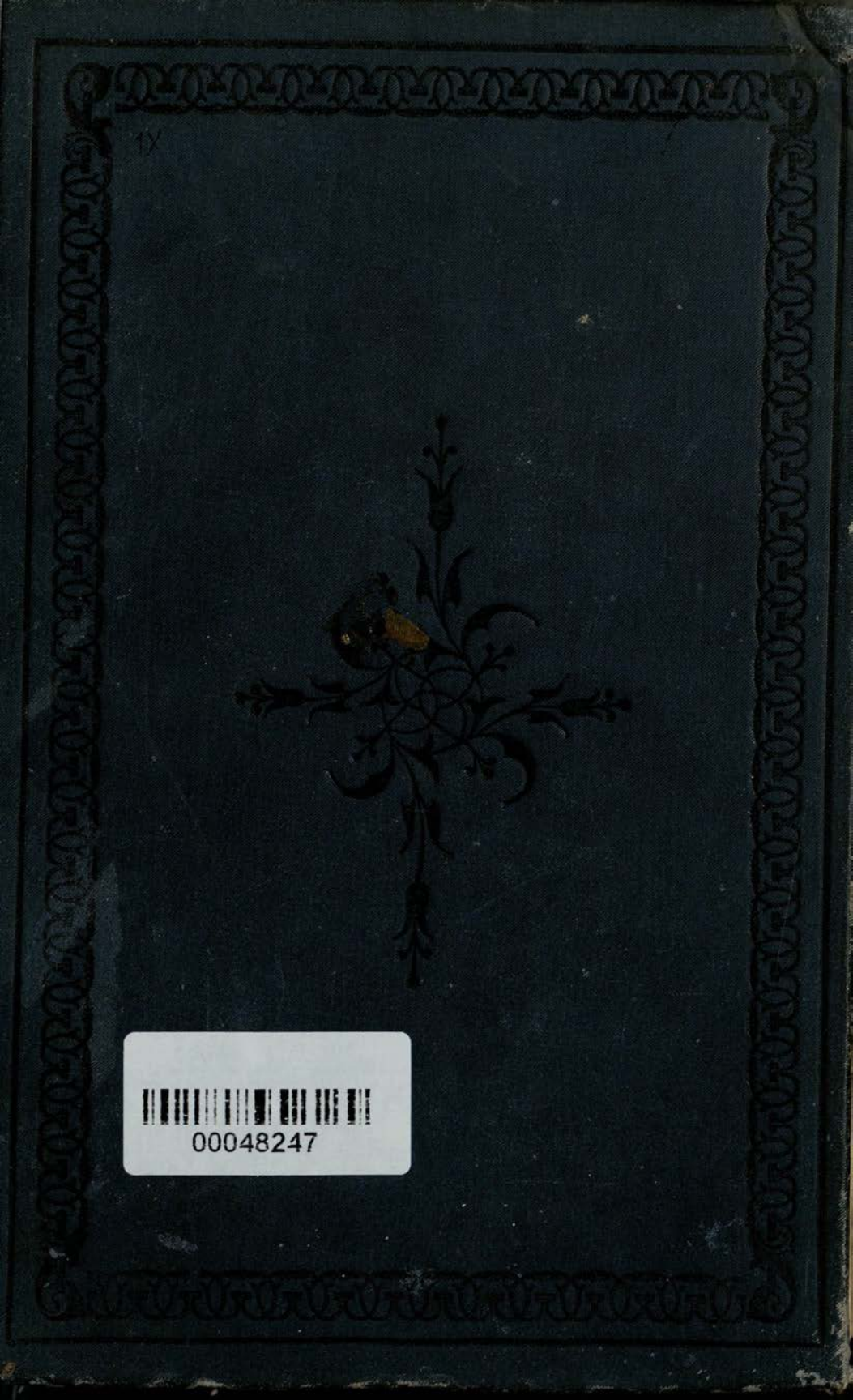
00048247

BOMBAY BRANCH
OF THE
Royal Asiatic Society.

Digitized with financial assistance from
Ms.Vaidehi Thakar
on 06 November, 2019

h 5·66 accuracy computations ; to be understood by the Compiler — Bradwardine himself.

Translated also by West. 5178.

Not xxxvii. note for xxx ay

THE

DINKARD.

E ORIGINAL PAHLAVI TEXT; THE SAME TRANSLITERATED IN AVESTA CHARACTERS; TRANSLATIONS OF THE TEXT IN THE GUJARATI AND ENGLISH LANGUAGES; A COMMENTARY AND A GLOSSARY OF SELECT TERMS

BY

PESHOTAN DASTUR BEHRAMJEE SANJANA.

VOL. IX.

18247

PUBLISHED UNDER THE PATRONAGE

OF THE

SIR JAMSHEDJI JEEJEEBHAI TRANSLATION FUND.

Bombay:

PRINTED AT THE DUFTUR ASHKARA OIL ENGINE PRESS.

87 COWASJEE PATELL STREET, FORT.

IN THE YEAR 1269 OF YAJDAJARD, AND 1900 OF CHRIST.

ORI
Gu 295:5
SanDin
48247

00048247

દીન્‌કર્દ કેતાબ,

તેની

અસલ પેહલવી એબારત, અવસ્તા અક્ષરે ઉચ્ચાર, ગુજરાતી તથા ઈંગ્રેજી તરજુમો, શરેહ, અને અગતજોગ પેહલવી શબ્દોની ફરહંગ સાથે.

બનાવનાર,

પેશોતન દસતુર બેહરામજી સાંજાણા.

દફ્તર નવમું. Vol 9

સર જમશેદજી જીજીભાઈ ટરાંસલેશન ફંડના આસરા હેઠલ છપાવી પરગટ કરયું છે.

LIBRARY OF THE BOMBAY BRANCH OF THE ROYAL ASIATIC SOCIETY.

EX-C-35

મુંબઈ,

દફ્તર આશકારા ઑઈલ ઈનજીન પ્રેસમાં છાપ્યું છે.

કોટ:—કાવસજી પટેલ સ્ટ્રીટ, ના૦ ૮૭.

સને ૧૨૬૯ યજદજરદી.

ઈસવી સને ૧૯૦૦.

નોંધ.

આએ નવમાં વોલ્યુમમાં આવેલા દીનકર્દ કેતાબના પેહલવી ટેક્ષ્ટનો મારા મરહુમ મુરબ્બી શમસુલ-ઉલમા દસ્તુરજી સાહેબ પેશોતનજી બેહેરામજી સં-૧૯-૭૨ સંજાણાએ કીધેલો ગુજરાતી તરજુમો, અવસ્તા અક્ષરે લખેલા ઉચ્ચાર સાથે, ૨૯૯૬ ન.૧૮૩૬ નજદીક બે વર્ષ આગબનજનો છપાઇને તૈયાર હતો, પણ આ વાલ્યુમમાંના ગુજરાતી તરજુમાનું ઇંગ્રેજી ભાષાંતર કરનાર મરહુમ શેઠ ફરામજી કાવસજી બનાજી એમ. એ. ની રોકાણો, માંદગી તથા તેમનાં અકાળ મરણથી ઇંગ્રેજી તરજુમાને લગતી લંબાણ ઢીલ થવાના સબબથી આ વાલ્યુમ બાહેર પાડવાને ધારવા કરતાં બેવડો વખ્ત લાગ્યોછે.—આ નવમાં વાલ્યુમનો ગુજરાતી તરજુમો, અવસ્તા વાંચણ અને ટેક્ષ્ટ મરહુમ દસ્તુરજી સાહેબની હૈયાતીમાંજ છપાઇ તૈયાર હોવાની સગવડથી તેમાં આવેલાં, સુરજની ચાલ પ્રમાણે અસલી જરથોસ્તીઓની વર્ષની ગણત્રી અને ૧૨૦ વર્ષે કબીસો કરવાના અસલી ફરમાન બાબેનાં, લખાણનો છપાયલો ભાગ શેઠ ખરશેદજી રૂસ્તમજી કામાજીની ખાહેશથી ઇસ્વી સને ૧૮૯૭ ના જુન મહીનામાં એ શેઠના ઉપ્યોગ માટે તેમને મારી મારફતે મારા મરહુમ મુરબ્બી સાહેબે મોકલી આપ્યો હતો.

મરહુમ શેઠ ફરામજી બનાજીની હૈયાતી બાદ આ વાલ્યુમનો બાકી રહેલો ઇંગ્રેજી તરજુમો શેઠ મેહરજીભાઇ નસરવાનજી કુકા, એમ. એ. એ પુરો કીધો હતો, જે આએ પુસ્તકમાં છાપી પ્રગટ કીધોછેજી.

દા. દ. પે. સંજાણા.

મુંબઇ, રોજ ૧ લો માહ ૯ મો, }
સને ૧૨૬૯ યજદજરદી. }

સાંકલ્યું.

સફે.

જે આદમીનાં બદનની અંદર સખાવત અને બખીલીને લગતી જેબી શકતીનું રેહઠાણ હોએછે, તેના બવાસ વીશે ૫૨૭

જે હયાતી ધરાવનારૂં આદમી છે, તે વખાણવાજોગ તેમજ ધીકારવાજોગ કામ કરનારૂં છે, અને તે આદમી તેની અંદર રખાએલાં સારાં યા માઠાં મુલને કબુલ રાખનારૂં છે ૫૨૭

જેબી પેદાએશને પેદા કરવા વીશે, તથા મીનોઇ દુનીઆમાંથી આએ દુનીઆમાં તે પેદાએશને પોંહચવાનું જણાવા વીશે ૫૨૯

હીલચાલની શકિત (કઉઅત) વીશે ૫૩૦

આએ દુનીઆમાં સ્પેનાકમીનો અને ગનાકમીનોની બધાણી જણાવા વીશે ૫૩૨

સુરજને લગતાં તથા ચંદ્રમાહને લગતાં વરસમાંનું કીયું વરસ દીનને લગતાં મોટાં કામોને લગતું છે ૫૩૩

દીનનાં લખાણોમાંનાં દીનકર્દ નામનાં લખાણ વીશે ૫૩૮

અસલ દીનકર્દનાં ચોથાં દફતરનું સાંકલ્યું.

ઓદાતાલા વીશે, એહરેમન વીશે, અમશાસ્પંદો વીશે, તથા દેવથી જુદી અહુરમજદના વીચારવાળી મજદીઅસની દીનને લગતી તવારીખ વીશે .. ૫૪૧

ઓદાએતાલા સઘળા સબબનો કર્તા છે.. .... ૫૪૧

બહમન અમશાસ્પંદ મુળ પેદાયશમાં પહેલ્લો છે ૫૪૨

ઉલટી સહમજવાળો એહરેમન અસલ પેદાયશનો નાશ કરનાર છે.... .... ૫૪૨

ઓદાએતાલા એકલો પેદા કરનારછે ૫૪૨

બહમન અમશાસ્પંદ અહુરમજદનો તાબેદાર છે, તેમજ અર્દીબેહસ્ત બહમનનો તાબેદાર છે ૫૪૩

શેહરેવરની પેદાયશ વીશે અને તેથી આદમીને થતા ફાયદા ૫૪૩

ઓદાઈ દીન દુન્યામાં ચાલુ રાખનાર વીશે ૫૪૪

પાદશાહ ગુસ્તાસ્પે અરજાસ્પ સાથની લડાઇથી ફારેગ થયા પછી બીજા પાદશાહો ઉપર દીન કબુલ કરવાના પેગામો મોકલ્યા તે વીશે.. .... ૫૪૫

દારાએ એબને દારાએ અવસ્તા અને તેની શરેહને એકઠી કરી તેની એક નકલ "ગન્જેશપીગાંન" માં અને એક નકલ "દેન્જેનપેશતે" માં મોકલાવી તે વીશે ૫૪૬

પૃષ્ઠ.

શેહનશાહ અરદેશર પાપકાને અવસ્તા અને તેને લગતા ઓલાસાઓ એકઠા કરવાને તોસરને ફરમાવ્યું, તે વીશે, તથા તેના બેટા શાહપુરે વિદ્યા હુન્નરને લગતાં વીખરાએ ગયલાં લખાણો એકઠાં કરાવ્યાં તે વીશે ૫૪૬

શેહનશાહ શાહપુર એબને અહુરમજદે સઘળા બોલકના પાદશાહો સાથે લડાએ કરી તેઓને અહુરમજદને માનનારા કીધા તે વીશે, તથા આદરબાદ મારસ્પંદે પોતાની નસીહતોથી લોકોને દીનદાર બનાવ્યા તે વીશે ૫૪૭

શેહનશાહ શુબરો એબને કોબાદે દીનને લગતા ચાર ટોળામાંથી સઘળા બૂરાઓને હાંકી કાઢયા, અને ધર્મગુરૂઓને હુકમ કીધો કે તેઓએ અજ્ઞાન લોકોને દીન સમજાવતા રહેવું અને દીનની તાલીમ લેનારા ઘરાનના રહેવાશીઓને ઓનેરસ શેહેરમાં ચહડતી દાનાએવાળા ઉસ્તાદોની આગળ કેળવણી લેવા સારૂ મોકલ્યા તે વીશે ૫૪૭

વૃદ્ધિવંત સપંદારમદ મીનો અને ગેતી પેદાયશને જન્મ આપવાને લીધે જન્મ આપનારી એક શક્તિ ગણાયછે તે વીશે ૫૫૦

બોરદાદ અમશાસ્પંદ દુન્યાની ઘણીએક જાતોમાં પોતાનો સંબંધ રાખેછે તે વીશે.. ૫૫૧

અમરદાદ અમશાસ્પંદ માણસની જાળવણી કરેછે તથા નેક વિચારવાળી જાતોની વૃદ્ધિ કરેછે તે વીશે.... .... ૫૫૧

દુન્યામાં હદવાળા વખતનાં બનવા વીશે ૫૫૨

માઝદયસ્ની દીનનાં વચનો માણસોને માટે કામેદાવાળાં છે તે વીશે.... .... ૫૫૨

આદમીઓ ભાગ્યેગના વસીલાથી ચહડતે દરજ્જેનાં કામ કરનારા છે તે વીશે, તથા દીનને લગતી આદમીઓની ફરજ વીશે ૫૫૩

ઘણાએક મરજ કેમ દૂર થાયછે, આદમીની ઉત્પત્તી કેમ છે, હયાતીનું કાયમ રહેવું શાથી છે, તથા દોસ્તી અને મોહબતનું કાયમ રહેવું કેમ છે તે વીશે.. ૫૫૪

દાદાર અહુરમજદની પહેલી બખ્શીશ આત્માને લગતી છે તે વીશે ૫૫૫

દીનની ગીબત કરનારાઓનાં સવાલો અને તેના જવાબ.... .... ૫૫૫

દરેક ધંધો કરનારાઓમાં પસંદ કરવાજોગ ધંધો દીનના આગેવાનોને લગતો છે તે વીશે, તથા દસ્તુર મોબેદો દીનની સમજ આપનારા છે અને તેની સરદારી જાહેર કરનારા છે તે વીશે ૫૬૨

ગુનાહનો પસ્તાવો કરવા વીશે ૫૬૩

જરથોસ્તીઓને હકીકતે કેસ્વરના રાજા તરીકે ટકી રહેવું શાથી છે?.... .... ૫૬૩

ઘરાનીઓની મોહોટાઈ શાથી અને શામાં છે?.. .... ૫૬૪

દીનને લગતી તકરાર કેવી રીતે કરવી અને સવાલના જવાબ કેમ આપવા તે વીશે. ૫૬૫

દસ્તુરાંન દસ્તુર તથા યકીનદાર માઝદયસ્નાનની ફરજ વીશે.. .... ૫૬૬

ખરો સબાવત કરનાર, સાચું બોલનાર, અને આભાર માનનાર કોણને કહેવો તે વીશે ૫૬૬

સફે.
દીકરા તરફ બાપની ફરજ, તથા આદમીની પોતાના જાત ભાઈઓ તરફની ફરજ વીશે, અને દીનને લગતી તકરાર કેવા શખ્સ સાથે કરવી બટારત છે તે વીશે ૫૬૭
યાહુદીઓનાં ધર્મ પુસ્તક "તુરાત" વીશે ૫૬૭
જેઓ પોતાની દીન ઉપર ઇમાન નહિ લાવતા હોય અને સુધરવાની મતલબ રાખતા હોય તેઓને માઝહબની દીનને લગતી સહમજ આપવી તે વીશે.. ૫૬૭
બીજાં શેહેરોનાં લખાણો ઉપર ધ્યાન આપવું અને તેને બરાબ કરવાં નહિ તે વીશે. ૫૬૮
આદમીનાં ચાર ટોળાની તેઓનાં બદનનાં ચાર ભાગ સાથે કરવામાં આવતી સરખામણી વીશે ૫૬૮
રૂમના વખણાયલા ફાજેલ સીનેકા તથા હીંદુસ્તાનના વિદ્વાનો બરાની હાકેમોથી મેહેરબાનગી અને ચહડતો દરજ્જો મેળવવાને કેમ લાયક બન્યા હતા તે વીશે. ૫૬૯
એક હાકમ પોતાનો મરતબો સારી રીતની ખુશીથી કેમ ગુજારેછે? ૫૬૯
પાદશાહ તરીકે કોણને પસંદ કરવો અને કોણને પસંદ નહિં કરવો તે વીશે, તથા વિદ્વાન રાજાઓ પોતાનું રાજ ચહડતી પદવીથી કેમ ચલાવે? ૫૭૦
લગન કરવાની જરૂર વીશે ૫૭૧
કેળવણી કેમ અને કોણની પાસેથી લેવી તે વીશે.. .... ૫૭૧
ભલો વીચાર કેમ મેળવવો, તથા તાબેદારીનો વીચાર કેમ મેળવવો તે વીશે, અને કયાં કામો કરવાં અને કયાં નહિ કરવાં તે વીશે ૫૭૨

અસલ દીનકર્દનાં પાંચમાં દફ્તરનું સાંકલ્યું.

નેકીથી જીનદગી ગુજારનાર ભલી દીનનો પેશવા આદર ક્રોખગ બીન ફરેરોખ-જાદનું લખાણ કે જે સેલમીનાં લખાણને નામે ઓળખાએછે તેને લગતાં આ પાંચમાં દફ્તર વીશે ૫૭
બુજોરગીભરેલા—ભવીષની અકલવાલા અને પુર બુધીવંતા અશો જરતોસ્તની તરફથી દરએક બનાવની વાત જાહેર થવા વીશે ૫૭૮
બરીની ઓલાદની મોહટાઇ અને ચુનદાપણું વીશે ૫૭૯
પેગમબર અશો જરતોસ્તે કરેલી નસીહત વીશે ૫૮૨
બંદગીથી નેક બદલો મલવા વીશે ૫૮૨
દાદારની ખુશી વીશે ૫૮૪
મજદીઅસનાને નીચ નહી બનવા સારૂં પોતાની સંભાળ રાખવા વીશે ૫૮૪
બેહશ્ત અને દોજખ કેવું છે, અને કીસ્તાખીજ કેમ થશે તે વીશે ૫૮૫
નેકનામી વીશે ૫૮૬
ગુનાહઓની વીગત.. .... ૫૮૭

સફે.
ગુનાહોનાં નીવારણ તથા તેને સાફ કરવા વીશે ૫૮૯
આદમીને વગર કારણે ઇજા કરવાના પાપ વીશે.. .... ૫૮૯
બદનને ધોવા તથા નજીસીથી પાક રાખવા વીશે.. .... ૫૯૦
ધરમગુરૂની સરદારી વીશે ૫૯૧
ઓરાક કયો ખાવો તે વીશે ૫૯૨
પોશાક વીશે ૫૯૩
ઓરત વીશે ૫૯૪
સખાવત કરવા વીશે ૫૯૪
લગન સંબંધી સગાઇ કરવા વીશે ૫૯૫
બંદગી કરવા વીશે ૫૯૬
આદમી તથા ગેરપંદાને ઇજા નહી દેવા વીશે ૫૯૮
આતશ વીશે ૫૯૯
ધાતુઓ વીશે ૬૦૦
જમીન વીશે ૬૦૦
પાણી વીશે ૬૦૦
ઓરવરેા વીશે ૬૦૧
ગુજરેલાં આદમી તથા સગથી દુર રહેવા વીશે.. .... ૬૦૧
સાચા લોકેા વીશે ૬૦૨

(૯૧૬) જે આદમીનાં બદનની અંદર સખાવત અને બખીલીને ૧
લગતી ગેબી શકતીનું રેહઠાણ હોએછે, તેના ખવાસ વીશે
ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, સખાવતને લગતી ગેબી શકતી, જોસ્સાની અંદર ૨
ગરમ હોએછે. અને બખીલીને લગતી ગેબી શકતી, જોસ્સાની અંદર થંડી હોએછે. અને તે બેહુનાં મુળ, આદમીનાં અન્તકરણની અંદર (રેહ) છે. જેનામાં સખાવતનું રહેઠાણછે, તે (આદમી) ગરમ અન્તકરણવાળું છે. સખાવતની ગેબી શકતીવાળું અન્તકરણ પવીતર આતશ (યાને યનદી નુર)-વાળું છે. અને તેના ખવાસનું જણાવું તેના જોસ્સાની અંદરનાં ગરમી-વાળાં નુરથી છે. તથા સખાવતના ખવાસથી તે આદમી ઇનસાનોમ[illegible] અહડતે દરજ્જેનું (ગણાએ) છે.

જે આદમીનાં અન્તકરણની અંદર બખીલીનું રેહઠાણ હોએ[illegible] તે આદમી બરફનાં જેવાં થંડા અન્તકરણવાળું છે. તથા તે આદમી[illegible] બખીલીના ગેબી ખવાસનું જણાવું, તેના નીચાઇવાલા થંડા જોસ્સા-એ છે. અને તે આદમી આએ પ્રમાણેના બખીલ ખવાસથી (બખીલ) આદમીનું ઉપરી (ગણાએ) છે.

(૯૧૭) જે હયાતી ધરાવનારૂં આદમી છે, તે આદમીઓની ૧
તરફથી વખાણવાજોગ તેમજ ધીક્કારવાજોગ કામ કરનારૂં છે.
અને તે (આદમી) તેની અંદર રખાએલાં (સારાં યા માઠાં)
મુલને કબુલ રાખનારૂં (યાને પસંદ કરનારૂં) છે.
તે વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.

જાણવું કે, જે હયાતી ધરાવનારૂં ઇનસાન છે, તે સારા દેખાવ- ૨
વાળું તેમજ ખરાબ દેખાવવાળું હોએછે. કારણકે, સારાં તત્વવાળું આદમી, તનદુરસ્તીભરેલા દેખાવવાળું, તેમજ પ્રમાણે ખરાબ તત્વવાળું આદમી બીમારીવાળા દેખાવનું હોએછે. જે આદમી સારા તત્વવાળું

છે તે તનદરૂસ્ત દેખાવને લીધે પોતાના પેદા કરનારની સ્તુતી કરનારૂં તથા તેનો આભાર માનનારૂં છે.

૩ જે ખરાબ તત્વોથી બીમારીવાળાં શરીરનું માણસ છે, તે (પોતાના) એબીઅલ ખવાસનાં કામથી ઉલટા દેખાવવાળું છે. અને સુંદર દેખાવ સારાં તત્વોને લીધે બદનને તનદરૂસ્ત રાખવાએછે. અને (તેથી) બદનનો દરએક ભાગ કાએદાસર રેહી શકેછે. અને (તેથી તેમાં) એબવાલ હરીફનું (યાને દરૂજનું) ઉલટું કામ થઈ શકતું નથી.* બુરાં તત્વોવાળું બીમાર બદન, પેદાના કરનારની મતલબ વગરનું—સારા દેખાવ વગરનું અને બદનને નહી સલામત રાખવાજોગ ખરાબ તત્વોને લાએકનું છે.

જે આદમી સવાબ અને ગુનાહની ઈચ્છા રાખનારૂંછે, તેમાંનું [redacted]લા વીચારવાળી અકલની મારફતે જે સવાબને પસંદ કરનારૂં આદમી [redacted], તે સવાબકાર આદમી ભલા વીચારની અકલવાળું છે. અને જે બુરા [redacted]ચારવાળી ઉલટી અકલવાળું છે, તે ગુનાહને પસંદ કરનારૂં છે. એમાં [redacted] કોઇ ભલા વીચારવાળા (બેહમન) ની અકલને પસંદ કરનારૂં સવાબકાર આદમીછે, તે વખાણ કરવાજોગ અને પોતાના પેદા કરનારની તરફથી સારો બદલો મેળવવાને લાએકનું છે. તથા ભલા વીચારવાળો સવાબછે તે સવાબને પસંદ કરનારી આભાર માનવાજોગ અકલનો વસીલો છે.

૫ વળી જે કોઇ (ધુનસાન) ગુનાહને લગતી બુરા વીચારવાળી શકતીને લગતા ઉલટા વીચારની ઈચ્છાવાળું છે, તે બુરા વીચારવાળી ઉલટી સહ-મનને પસંદ કરનારૂં ગુનાહ કરનારૂં માણસછે, અને તે પેદાના કરનારની તરફથી ધીકારવા જોગ છે. ભલા વીચારવાળી શકતીને લગતો સવાબકાર,—સવાબને પસંદ કરનારી અકલનો વસીલો છે. તે આદમી બુરા વીચાર-વાળી શકતીને લગતાં પાપનો વસીલો નથી. અને તેથી તે આદમીની અંદર ઉલટા વીચારનો ગુનાહ કરવાનો શોક રેહી શકતો નથી.

---

* આએ લખાણ ઉપરથી જણાએછે કે, પ્રમાણીક ખોરાક—પીવાની વસ્તુ તથા ઉંધ અને મેહનતથી માણસનાં બદનની અંદરનાં ચેમ્મોર તત્વો આતશ—પવન—પાણી અને મીઠી છે તે, એકસરખી હાલતમાં રેહેછે. અને તેથી માણસની તનદરૂસ્તી સચવાએલી રેહેછે, તથા તેની મનશકતી અપ્રમાણીક થતી નથી.

(૬૧૫) ગેબી પેદાએશને પેદા કરવા વીશે, તથા મીનોઇ દુનીઆમાંથી આએ દુનીઆમાં તે પેદાએશને પોંહચવાનું જણાવા વીશે, ભલી દીનને લગતો ખોલાશો. ૧

જાણવું કે, અણદીઠ હયાતીને (યાને આતમાને) આએ દુનીઆમાં જનમ આપવો, એ મનેલી આલમને સધળી રીતનો સીનગાર આપવો છે. હયાતી (યાને આદમીનો આતમા) અણદીઠ અને પકડી નહી શકાએ એવો છે. અને આએ દુનીઆં (યાને ખાકી બદન) તેનું આએ દુનીઆનું મકાન છે. આએ દુનીઆંની જાતનું (યાને કાયાનું) ગેબી હયાતીના સંબંધથી રેહી શકવું છે. અને આએ દુનીઆંની કાયાનું જણાવું, ગેબી હયાતીની તરફથી તેની અંદર સધળો સુધારો થવાએ છે. આએ દુનીઆંની હયાતીવાલી જાત દેખાવા અને પકડાવા જોગ છે. એ ઉપરથી દેખઇતું છે કે આતમાનું ઘર આએ દુનીઆંની કાયા છે. વળી જે કાંઇ તેનું (યાને હયાતીનું) આએ દુનીઆંમાં જાણવું છે, તે આએ દુનીઆની કાયના સંબંધથી છે. વલી આએ દુનીઆંની વસ્તુનો હયાતીની સાથે સંબંધ હોવાથી તે વસ્તુ જણાએછે. ગેબી હયાતી (યાને અનદીઠ આતમા) આએ દુનીઆંને લગતી કાયામાં આવેલોછે, તે આએ દુનીઆંનાં મકાનથી (યાને શરીરને લીધે) માલુમ પડેછે. જીવ (બદન-માંથી) પાછો મીનોઇ દુનીઆં જે તેનું અસલ મકાન છે ત્યાં જાએછે. ગેબી હયાતી (યાને મીનોઇ આતમા) એક છે, પણ (આતમા અને બદનને લીધે) તેના બે ભાગ છે. વલી તે આતમાને પેહલ્લો પ્રતાપ આપનારો પેદાનો કરનાર દાદાર કેહવાએછે. આએ દુનીઆંની હયાતી, કાયાની સાથે આતમાનો સંબંધ હોવાથી છે. દાદાર પોતે આએ દુનીઆંમાં હયાતીને પેહલ્લાં પ્રતાપ આપી જનમ આપવાથી જણાએલો છે. ભલી દીનનાં લખાણ ઉપરથી એમ જણાએલું છે કે દાદારે પેહલી પેદાએશને (યાને રૂહને) ગેબી દુનીઆંમાં પેદા કીધું હતું અને તેને તે ગેબી દુનીઆંમાંથી આએ દુનીઆંમાં મોકલીયું છે.

૧ (૬૧૪) **(હીલચાલની) કઉઅત વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, હયાતીને લગતી કઉઅત (એટલે જે આતમને લગતી શકતી) હીલચાલ કરનારાંઓને ચલાવવા સારૂ છે. કારણકે આએ દુનીઆંની હીલચાલ કરવી તથા કામ કરવું, હયાતીવાલી શકતી વગર થઇ શકે નહી. જે હયાતીને લગતી હીલચાલ કરનારી તથા કામ કરનારી વસ્તુ છે, તેની અંદર તે કઉઅતનું ચાલુ રેહવું આએ દુનીઆંની કાયાની અંદર હયાતીને લગતી હીલચાલ કરાવનારી ગેબી (આતમાની) વસ્તુ હોવાથી છે. અને આએ દુનીઆંનો સુધારોબી ગેબી શકતી (યાને આતમા) ને લીધેછે. આએ દુનીઆંનાં લોકો આએ દુનીઆંને લગતી શકતીનો સંબંધ તેઓની અંદર હોવાના સબબથી પોતાને ઘટતી રીતે ચલાવી શકેછે. હયાતીને લગતી શકતી (યાને આતમા) જેમાં ગેબી ચીજોનું રેહઠાણ છે, તે આએ દુનીઆની કાયાને ચલાવનાર તથા તેને સુધારનાર છે. આએ પ્રથવીને લગતી કાયા પાણી અને કઉઅતદાર પવને કરી બળવંત છે. અને પાણી તથા પવન આસમાનને લગતી મીનોઇ શકતી (યાને યજદ અમેશાસ્પંદ) નાં બળે કરીછે. અમેશાસ્પંદોની એજમતી (યાને ચમતકારી) શકતીને લીધે આસમાની આતમાને લગતો સુધારો છે. અને આએ દુનીઆની કાયાને કઉઅત બદનને લગતાં તત્વોથી બદનની બનાવટનો સુધારો કરવાએ છે. મીનોઇ શકતીઓ (યાને બુધ્ધિ, આતમા અને ફરોહર) ને કઉઅતનું મલવું, રવાનને માટેની જીંદગીએ છે.

૩ દુનીઆંને ધરમની કેળવણીની (કઉઅત) અથોરનાનોથી છે. સંભાળની (કઉઅત), લશકરી ટોલાથી છે. પ્રવરશીની (કઉઅત), ખેડુટના ટોળાથી છે. અને સુખની (કઉઅત) પેશેવરો (યાને જાતજાતના ધંધાદારીઓ) થી છે.

૪ આએ દુનીઆંના સધળા લોકોનું બળ રાજાઓથી છે. અને તેઓને આવતી દુનીઆંને લગતું કઉઅત, માણસોને દીનથી સુધારનારા (દસ્તુરની) જાતથી છે.

૫ આદમીની જાતને આએ દુનીઆંની કઉઅતની અંદર સુધારવી, અગત કરીને દોલતથી છે. અને રવાનને મીનોઇ દુનીઆંને માટે સુધારવું, મહડતે દરજેના સવાબની કઉઅતે કરીછે.

વળી એમ છે કે, જો કોઇ પોતાની મેલવેલી હયાતીને પાપનાં ૬
કામમાં ચલાવે અને મેલવેલી જીંદગીને નકામી જણાવે, તે શખ્સ
નીઆગાનોની દીનની કઉઅતને સવાબકારીમાં રાખવાને બદલે બદીની
સહમજથી રાખનારો છે.

વળી એમ છે કે જો, કોઇ શખ્સ દીનદાર લોકોના એતેકાદથી ૭
આફરીન કરવા જોગ હોએ, તે દુનીઆની સહમજની અંદર સરાપ દેવા
જોગ દેખાય, તો ખચીત તે ફેરફાર, ઓતરી સેતારાઓના પોહચવાથી
થાએલો સહમજવો. તેમજ મુજી જાનવરોની ઇજા તથા ડંખ અને
જેહરનો એલાજ અવસ્તાના મન્ત્રથી છે. તથા ખરાબ ખાસીઅતવાલી
બદકારીની ઘણીએક બીમારીને દુર કરવી દીનની કીરીઆથી છે.
આતશોને, પાણીઓને અને જાડપાનોને હાંણી પોહચવી તથા ધાતુઓ
અને જમીનોની અંદર હયાતીવાળાં જાનવરોનું સાથે રેહવું, ઓત્રી
સેતારાઓની ચાલથી છે. જે કાંઇ આએ દુનીઆની અંદર બીમારી છે તે
અવાખ્તરી સેતારોની તરફથીછે. અને તનદરૂસ્તીનો સબબછે તે જે સાતે
ધરેહઓ છે તેઓથી છે કારણકે તે સાતે ધરેહો અંદરમાહ, પુરમાહ અને
વીસ્પેતથમાહની પખ્શવાળા હોએછે. વલી દીનમાં જણાવેલુંછે કે, દીનને
લગતી કીરીઆથી યજદાંની આરાધના કરવાથી યજદોને ખુશી કરવાએ
દેવોને દુખી કરવુંછે. વળી આએ અને મીનોઇ દુનીઆની અંદરની
ઘણીએક વસ્તુઓને કઉઅત આપવી તે દીનની (યજશને આરાધના) ની
ફતેહમંદ જુદી જુદી કીરીઆથી છે. આએ દુનીઆની અંદર હયાતીને
લગતી કઉઅતની ગાલેબીની ફતેહનું કમ થવું, મીનોઇ દુનીઆને લગતાં
કામોનું કઉઅત પડી ભાગવાથી છે. આએ દુનીઆમાં જે કાંઇ જાહેર ૮
(યાને સવાબનાં) કામો કરવાનો એરાદો, અહડતે દરજેની હયાતી ધરા-
વનારાં (આદમી) ઓનાં દીલની અંદર હોએછે, તે ગેબી દાનાઇ
વાળી ભલી કઉઅતને લીધે છે. જાહેર કામને માટેની ઉંચી કઉઅત,
જાહેર કામને માટેની ઉંચી ફતેહ ફીરોજી, અને જાહેર કામને માટેની
દીનને લગતી કીરીઆ, (આદમીને) ગેબી દાનાઇવાળી કઉઅતના મળ-
વાએ છે. જેમકે આએ દુનીઆની અંદર મુલુકો અને શેહરો એક ૯
બીજાથી દુરની વસ્તુ છે, તે દરએક મુલક તથા દરએક શેહરની અંદર
આવનારા લોકો તે મુલુકના તથા શેહરના આલેકને જોવાથી તેની

કઉઅતને પીછાણે છે, અને તેવી ઘણી જગાએાની સહમજ તેએાને મલેછે તેમ. (એટલેજે સવાબનાં કાંમ કરવાની સહમજ બોદાએતાલા અને બીનો યજદો ઉપર ધેઆન આપવાથી મલેછે.)

૧ (૬૧૮) **આએ દુનીઆંમાં રૂપેનાકમીનો અને ધનાકમીનોની ઈધાણી જણાવા વીશે, ભલી દીનને લગતો બોલાસો.**

૨ જાણવું કે, આએ દુનીઆંમાં રૂપેનાકમીનોની નીસાણીનું જણાવું, ધણું કરીને પેલા ખુબીવંતા અશો હાકમથી છે. કે જે હાકમ અહુરમજદને મોહટાઈ આપનારો—પાક દીઆનતનો—સારી ઈચ્છા વાળો—લોકોમાં ચહડતે દરજેની અકલને જનમ આપનારો—પુરતી મોહટાઈવાળાં ભલાં ફરમાન આપનારો—દીનના વીચારને કઉઅત આપનારો—અને દુનીઆંને સારી રીતે ચલાવનારો હોય. જેનીથી લોકોને સારી જીનદગીનું ગુજારવું—શેહરોને વગર ધાસ્તીએ રેહવું—રઈઅતને ખુશીનું ભોગવવું અને તેની ઈચ્છાવાળાં કામ કરનારાએાને સારી ઉમેદ તથા વીસવાસનું રાખવું હોએ. અને પોતાનાં કામની મારફતે તે હાકમ આએ દુનીઆમાં તેમજ બીનોઈ જેહાનમાં આતમાને નેકી—તેમજ પોતાની ઓલાદને અને દુનીઆનાં લોકોના ખાનદાનને ચહડતે દરજેનાં કાંમથી બેહદ બુજોરગી—ફાએદો અને કઉઅત આપનારો હોએ. તે (પાદશાહ) રૂપેનાબીનોની માફક આએ દુનીઆંનાં લોકોથી વધારે કીરતીવાળો છે.

૩ આએ દુનીઆંમાં ધનાબીનોની ખાસીઅતનું ધણું કરીને જણાવું, બુરી દીનવાળા પાપી હાકમનાં ઉપરીપણાંથી છે. કે જે હાકમ અહુરમજદની વીરૂધ નીચ કઉઅતથી બેકદમ અંધકાર ગુનાહવાળો—નાસકારક દીઆનતનો—દુઃખ દેવાની ઈચ્છાવાળો—તેની રૈયત ઉપર મરજી મુજબ ઉલટા વીચારનો હોકમ કરનાર—દીનના વીચારને નબલા કરનારો—દુનીઆંને નીચાઈથી ઉજડ બનાવનારો—લોકોને ખરાબ જીંદગી તથા સંકટમાં રાખનારો હોય. અને તેનીથી દરએક શેહર ધાસ્તીભરેલાં તથા માણસો તરેહ તરેહનું દુખ ભોગવનારાં હોય. અને યજદાંના તરીકાએાને તરેહવાર

રીતે હાંણી પોંહચાડનારો—તેનાં બુરાં ફરમાનથી તેની બાહેશ મુજબ કામ કરનારા અમલદારોને બરફથી મુએલી આસાના થવું, અને તેનાં વેર ભરેલાં દીલથી તેને પોતાને હયાતી વગરનું બનવું છે. તેનો વીચાર આબાદીને લગતા સબબોને બંધ કરવાનો તથા સખ્તી ઉપજાવનારા લોભની કઉમ્મતને ઘણી વધારનારો છે. અને તે તેના વીસવાસ ઉપર રેહીને કામ કરવાની ઇચ્છા રાખનારાઓને આકેબત હલાક કરનારો તથા બેહદ હલાકી તથા નોકસાનવાળાં કામને કઉમ્મત આપનારો છે. જેથી તે હાકમ આફ્રીકાનાં લોકોમાં ઘણી બેબ ધરાવવાએ ધનાકમીનોના જેવો છે.

(૯।૧) સુરજને લગતાં તથા ચંદ્રમાહને જોવાને લગતાં વરસમાંનું કીહું (વરસ) (દીનને લગતાં) મોટાં કામોને લગતું છે. તે વીશે ભલી દીનને લગતો બોલાસો. ૧

જાણવું કે, બોરશેદને લગતાં વરસ બે તરેહનાં છે. તેમાં એક, વરસની અંદરના વધારાના દીવસોનું, અને બીજું, વરસોના વધારાના કલાકોનું છે. વરસની અંદરના વધારાના દીવસવાળું (વરસ) ૧૨ મહીનાનું છે, જેનો દરએક મહીનો ૩૦ દાહાડાનો છે. અને બુરોજેની અંદર ૧૨ મહીને બોરશેદને ફરવાથી જે પાંચ દાહડા વધારાના છે, તે મલીને જુમલે ૩૬૫ દીવસનું છે. તે વરસના મહીનાઓની અંદરના વધારાના વખતથી જે પાંચ દીવસો એકઠા થાયછે, તેને વરસના છેલ્લા મહીનાની પછવાડે રાખેલાછે. તે વરસની અંદરના વધારા (ના વખત)થી બનેલાછે અને તેને ઘણીએક ગણુત્રી કરીને મુકરર કરેલાછે. તે ગણુતરી મુજબ (બંદગીની અંદર) પઢવામાં આવેછે. ૨

વરસ એકના ૩૬૫ દાહડા ૬૨ વરસે એકઠા થાએછે, તે દરએક વરસની આખેરીને લગતા વધારાના છ કલાક છે. જે કલાકો વરસોના વધારાના છે. તે વધારાના કલાકોનો ચેઆર વરસે એક દાહડો—૪૦ વરસે ૧૦ દાહડા અને ૧૨૦ વરસે એક મહીનો થાએછે. ૬૦૦ વરસે ૫ મહીના અને ૧૪૪૦ વરસે એક વરસ થાએછે. તે વરસોથી વધેલા એ પ્રમાણેના ૬ કલાકના વખતને વરસની આખેરીના દાહડાઓથી ઉપલગ રાખવા ઘણાંએક વરસોએ તે એકઠા થાએ ત્યાંસુધી. ૩ ૪

૫ આએ વધારાનો વખત (યાને કબીસાનો મહીનો) પોતે વરસોને લગતી ગણતરીને લગતો છે. અને તે ચહડતે દરજેનાં કામો જેવાંકે નોરોજ—મેહરજાંન—અને બીજાં કદીમ જશનોને માટેનો છે. વળી વરસનું શરૂ થવું પેદાએશની શરૂઆતથી વરસના પેહલા દીવસથી બુજોરગ પાદશાહાએોએ મુકરર કરેલું છે. તે પ્રમાણે બેહદ આદમીએો નોરોજની ઉપર કાએમ રહેનારાં તથા ભલાં કામ કરનારાં છે. અને તે (નોરોજ) ના પ્રતાપી વખતમાં સઘળાં કેશવરના બેહલાં લોકો કદીમ પેશદાદી (પાદશાહ) એોથી સુખ મેલવતાં અને ખુશી ભોગવતાં આવ્યાંછે. તે જશનના વખતમાં મેહનત કરનારાં આદમીએો આરામની ઉમેદ રાખનારા હોયછે, તથા તે વખતમાં સુખ ભોગવેછે, અને આરામ પામેછે. વળી જ્યારે પેલો ભલી યાદને લગતો (યાને કબીસો કરવાનો) વખત આવેછે ત્યારે દુરબલ થએલાં લોકો પેશદાદી (યાને ઇનસાફના આગેવાંન) (પાદશાહો)થી કઉઅમત મેલવેછે. અને બેહદ આદમીએો કેટલુંએક સુખ પામેછે તથા આરામથી રેહેછે. અને તે વખતમાં તેએોની બસારાભરેલી મેહનતનું કામ એોછું થાએછે. તથા તે રોજે અવલથી મુકરર કરેલી કીરીઆથી (યાને કબીસાને લગતો મહીનો વધારવાથી) રાજને લગતો ઘણોએક સુધારો નવેસરથી થાયછે. અને તે જશનના વખતની સાથે અતીશીય વસ્તુનો ફાએદો જોડાએલો રહેછે. તથા દુરબલ થએલાં સુસ્તીવાળાં આદમીએોને ઘણી મેહનતનું કામ કરવાથી છુટકારો મલેછે, તથા દુનીઆંને (કુદરતથી) નવી બખ્શેશ થાએછે (યાને તાજગી મલેછે.) વરસો, મહીનાએો અને દીવસોની ઉતપત્તી સીતારાએોની ચાલથી થાયછે. આદમીએો આએ ગણતરીને લગતું વરસ દુનીઆંની શરૂઆતથી કેટલાએક પાદશાહોનાં ગુજરેલાં વરસોનાં વધારાથી ગણતાં આવ્યાંછે.* તે અમરગીવાળા કીરતીવાન વખતમાં આદમીએોની વચ્ચે બોરાકનો મોટો જડો આપ લે કરેઆમાં આવેછે. માટે દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે તે (કબીસાનાં) વરસને ગણતરીથી ચાલુ રાખવું. અને તે વધારાના વખતને જવા

---

* એની સહમજ એ છે કે, કબીસાનો મહીનો જે પાદશાહની હકુમતનાં વખતમાં થતો હતો, તેની નોધ તેની આગમચના પાદશાહોની હકુમતનાં વરસોની ગણુતરીની સાથે ગણીને આગળા કબીસાના મહીના પછીનાં ૧૨૦ મે વરસે બીજો કબીસાનો મહીનો આદમીએો કરતાં હતાં.

દેવો નહીં. (એટલે જે કબીસાનો મહીનો તેના ઘટતા વખત ઉપર કરવો.) અને (તે વખતમાં) જતન કરવા લાએક જાનવરોને આદમીએ ઇજા દેવી નહી. જે વેળા આદમીઓની અંદર તે ગણુતરીનું વરસ આવે ત્યારે વધારાને લગતો વખત (એટલેજે કબીસો) કરે. અને દુનીઆંના ઘણાએક લોકો પાસે તે વધારાનો વખત કરાવે.

દર વરસે વરસના વધારાના કલાક ઘણાએક વરસોએ એકઠા ૬
થાએછે. અહડતે દરજીની દરએક વસ્તુને લગતું કામ (યાને દીનનું કામ) વરસને લગતી ચેઆર ફસલો સાથે મુકરર કરેલું છે.*

વરસની શરૂઆતની ફસલ વસંત રૂતને લગતી છે. તે, જ્યારે ૭
ખોરશેદ પેહલ્લી મેશ રાસીની હદમાં કે જેને આસમાનનો પ્રતાપ કરીને ગણેછે તેમાં આવેછે ત્યારથી છે. અને ખોરશેદ, (તે ફસલમાં) મેશ—વરખ અને મેથુનનાં બુરૂજમાં ચાલેછે, ત્યાંવેર તરણ મહીના સુધીની છે.

વરસની બીજી ફસલ, ગરમીની રૂતુની છે, જેને નુરવાલી ફસલ કરી ૮
ગણેછે. અને તે જેઆરે ખોરશેદ કરક રાસીની પેહલી હદમાં આવેછે, ત્યારથી ખોરશેદની ચાલ કરક—શહી અને કનીઆના બુરૂજમાં ચાલી રીહેછે, ત્યાંસુધી માસ તરણની છે. તરીજી ફસલ માનખરની છે. તે જ્યારે ખોરશેદ ૯
પેહલ્લાં તોલા જેને સ્તર (કેહછે) તે રાસીની હદમાં પોંહચેછે, ત્યારથી તે ખોરશેદ તોલા—વરસચક અને ધનરાસીની હદ પુરી કરેછે ત્યાંસુધીની છે.

ચોથી એટલેજે છેલ્લી જેમસ્તાન (યાને વરસાદ)' ની ફસલ છે. તે ૧૦
(ફસલ) જયારે ખોરશેદ, મકકર જેને (પેહલવીમાં) દુદતોરા કેહછે તેની હદમાં આવેછે, ત્યારથી તેને લગતા તરણ મહીના જે ખોરશેદને પોતાની મકર—કુંભ અને મીનરાસીમાં ચાલી રેહવાનાછે ત્યાંસુધીની છે.

વલી વરસને લગતી આએ ચેઆરે ફસલનો બંદોબસ્ત (યાને ૧૧
ચેઆરે ફસલોનું બર વખતે આવવું), ખોરશેદને વરસના (૧૨) બુરોજોની અંદર ચાલવાથી છે. અને (તે ચાલમાં) ઘણીએક ઢીલ થવાથી દરએક

* હાલમાં કબીસાને લગતી તકરારમાં, કેટલાએક ગ્રહસ્થો કબીસો કરવાનાં કામને તે કરવાથી દીનને લગતાં જશનો અને ગાહંબારો તેની ફસલને લગતા બરા વખત ઉપર આવવાં જોઇએ, એવું માનતા નથી. અને પોતાનો વીચાર બરો પાડવા સારૂ પાક અવસ્તાને આધારે લખાએલાં હજારો વરસનાં પેહલવી પુસ્તકોને ખોટાં કેહવા માંગેછે. તેઓએ ઉપલાં લખાણ ઉપર ધ્યાન પોંહચાડીને પોતાના વીચાર ફેરવવા ધટારત છે. અને દીનદારીનાં ભલાં કામમાં આપમતલબ વાપરવાથી દુર રેહવું ઘણું સારૂં છે.

વરસની આખેરીએ એકઠા થાએલા ઉપરના કલાકોથી દીવસોમાં દીવસો મહીનાઓમાં મહીનાઓ અને વરસોમાં વરસોનું આસમાની મોટા સેતારાઓની (યાને સુરીઅ તથા ચંદ્રની) ચાલથી બરોબર રેહવું છે. અને તેથી (યાને ઉપલી કસરનો વખત બરોબર રાખવાથી), દરએક ફસલ અને તે ફસલને તાએબેનાં જશનો, તે ચેહારે ફસલોની અંદર તેની હસ્તીને લગતાં તથા ફસલોને તાબે જોડાએલાં રેહવાથી જણાયછે. વળી દીનને આટેની બંદગીને લગતો તથા અનાજના પાકને બનવાનો અને ઝાડપાનને ઉગવાનો વીસવાસ કસરને લગતો વખત માણસોએ ગણત્રીમાં લેવાથી છે. લડાએક હાકમોને ગરમી અને સરદીની મોસમના ફેરફારને પીછાણવો તથા પવનના ફુકવાને અને દરીઆના પવનની ઉત્પંતીના વીચાર તે ઉપર મકરર કરેલા છે.

૧૨ દીનને લગતા કાએદા તથા દીનને લગતું દરએક કામ ફસલોને વખતે ફરજ તરીકે ઠરાવેલું છે. વળી તે કબીસાનો વખત બેહદ વધારાના વખતની ગણતરીથી બનેછે. અને તે (કબીસો કરવાનો વખત) પાદશાહનાં ફરમાનથી તે કામ કરનારાઓ ચેહારે ફસલોને બર વખત લાવવા સારૂ કરતા રીહેછે. અને તેથી આદમીઓની તથા ઝાડપાનોની અંદર દીનની કીરતીવાલો જાહેર વીચાર આવેછે.

૧૩ ભલી દીનની નસીહત છે કે, મહીનો એક પુરો થાએ ત્યાંસુધી આએ વધારાનો વખત (યાને કબીસો) કરવો નહી.* તથા પાંચ મહીનાથી વધારે વખત જવા દેવો નહી.† દીવસો—મહીનાઓ અને વરસોને લગતાં પ્રકર્ણની અંદર એને લગતાં કારણની તફસીલ જણાવેલી છે.

---

* પુનાની, અરબી અને ફારસી ગ્રંથકારો એકસરખી રીતે પોતાની કેતાબોમાં લખી ગીઆછે કે પારસીઓ પોતાની દીનના કાએદા મુજબ સુરજની ચાલનું વરસ ગણેછે, તથા દર વરસે કસરના પાંચ દાહડા જે ايّام عُسْرَقَه ના યાને ગાથાના છે તેને છેલ્લા સફંદારમદ મહીનાની પછવાડે વધારેછે. અને વરસ દાહડાની કસરના છ કલાકની ગણતરી ગણીને ૧૨૦ વરસે કબીસાનો મહીનો એક કરેછે. તે લખાણોને આએ દીનકર્દનું પેહલવી લખાણ એકમળતું આવેછે.

† ઉપલાં પેહલવી લખાણમાં "કબીસાનાં પાંચ મહીનાથી વધારે મહીના થવા દેવા નહી" એમ જણાવેલું છે, તેનું કારણ એ છે કે, આપણી દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે વરસ એકની મુખ્ય બે ફસલ છે, તેમાં એક હામીન (યાને ગરમી) ની અને બીજી જેમસ્તાન (યાને સરદી) ની છે. એમાં ગરમીની મોસમના સાત મહીના ફરવરદીન મહીનાની શરૂઆતથી મેહર મહીનાની આખેરી સુધીના છે. અને સરદીની ફસલના પાંચ મહીના આવાં મહીનાથી ગાથા વહેશતોયશત સુધીના

ચંદરમાહને લગતું વરસ સુરજની સાથે ચંદરમાહને ચાલવાથી ૧૪
છે. તેના દરએક મહીનાના વધારાની અંદરના ૧૦ કલાક છે. તેથી દરએક વરસની સેવટે ૧૨૦ વધારાને લગતા કલાક થાયછે ત્યારે તેનો પાછો (ફરવાનો) દોર આવેછે. તે (દર માસના વધારાના) ૧૨૦ કલાકના પાંચ દાહડા અને પાંચ દાહડા ગાથાના મળીને ૧૦ દીવસ છે.* તે હેસાબે તરણુ વરસે એક મહીનો અને ૩૬ વરસે કસરનું એક વરસ થાએછે. તે આગળ પાછળની ચાલવાલું વરસ મોટાં કામોને સારૂ†

સુકરર કરેલા છે. અને ઉપલી બેહુ ફસલોમાંની ગરમીની ફસલ જ્યાંસુધી ચાલુ રેહછે, ત્યાંસુધી બપોરના બારથી તરણુ વાગા સુધી રપીથવન ગેહનો અમલ ચાલુ રેહછે અને તે વખતમાં રપીથવન ગેહ પઢાએછે. અને સરદીની ફસલમાં સહવારથી તરણુ વાગા સુધી હાવનગેહનો વખત ગણાએછે તે વહીશતો યશત ગાથા સુધી રેહેછે. સાત મહીના રપીથવનના અને પાંચ મહીના બીજી હાવનના (યાને ગરમી અને સરદી) ના છે, તેની દલીલના અવસ્તા :— ..... છે. આએ ઉપલી ફસલમાંની રપીથવનની ફસલમાં ગુજરેલાઓના કશની (યાને જે જગોએ ગુજરેલાં આદમીને સંજોગીને મેલેલું હોએછે તે) જગો ૯ રાતે, અને બીજી હાવનની ફસલમાં ૩૦ રાતે (એટલે જે ૩૦ દાહડા અને રાત ગુજરેઆ પછી) પાક થાએછે. જે વીશેની દલીલ વંદીદાદની પાંચમી ફગરદના પાક અવસ્તામાં આવેલીછે. (જુઓ પ્રોફેસર વીસ્ટર ગેઆઈના છપાવેલા વંદીદાદનો ૪૨ મો ફકરો.) તે ઉપરથી હાવન અને રપીથવનનો વખત એક નહી થઇ જાય એટલા વાસ્તે ઉપર પાંચ મહીના સુધીની હદ જણાવેલીછે.

* આએ ઉપરથી જણાયછે કે, આપણા ટોળાના એક ખાનદાનવાળા કેટલાએક ગ્રહસ્થો, ગાથાના દીવસોમાં સફંદારમદ મહીનો પઢતા આવીયાછે, અને બીજા જરતોશતીઓને તેમ કરવાની ભલામણ કરેછે, તે વાત દીનનાં ફરમાન મુજબની નથી. કેમકે ગાથાના પાંચ દાહડા વરસના બાર બુરૂજને લગતા બાર મહીનાની બારશેદની ચાલના વધારાના વખતથી એકઠા થયલાછે, તે કાંઈ છેલ્લા સફંદારમદ મહીનાની કસરના નથી; માટે તેની સાથે સફંદારમદ મહીનો આપણુ યજશને વંદીદાદ કરતી વખતે તથા બાજ ઇજતી વખતે અને ફરજીઆત તથા બંદગીની અંદર પઢતા નથી. અને તેમજ શું ઇરાન કે હીંદુસ્તાનનાં કોઇબી પંથના બથોરનાનો પઢતા નથી. એ વીશે સાતમી સદી ઉપર થઇ ગયેલો જરતોશતનામાનો બનાવનાર ઇરાનનો કાબેલ દસ્તુર જરતોશત બેહરામ પણ પોતાનું મત નીચે જણાવીયા પ્રમાણે આપી ગયેછે.

سفندارمذ ماه رفته تمام بروزي كه خواني انيرانش نام

† મોટાં કામોને સારૂ—એટલેજે દીનનાં કામો જેવાં કે જશનો—ગાહંબારો—રપીથવન—ફરવરદેગાન—યજશને—વંદીદાદ અને બંદગીમાં વાપરવું બટારત નથી.

વાપરવું જોઇએ નહી. આએ દુનીઆંનાં ધંધામાં તે વરસથી નાધલી બખ્શેશનું જાહેર થવું છે. અને વધારાનાં કાએદાવાલાં વરસોની વીગતનાં પ્રકરણમાં એ વાત જણાવેલીછે.

૧ (૯૧૦) **દીનનાં લખાણોમાંનાં દીનકદ્દ નામનાં લખાણ વીશે ભલી દીનને લગતો ખોલાસો.**

૨ જાણવું કે, દીનકરદ (કેતાબ) નું લખાણ, મજદીઅસની દીનને લગતી જબદાર દાનાઇની વાકેફકારી (મદીયસનાંનોને) જાહેર કરવા સારૂ કરેલું છે. આએ કેતાબને લગતું પેહલું લખાણ, આરાધણા કરવા જોગ ફરોહરના પેગમબર અશો જરતોશત સ્પીતામાનની ભલી દીનને પરથમ કબુલ કરનારાએોમાંનાં પેહલા શાગેરદે તે આરાધના કરવા જોગ ફરોહરવાળા પેગમબરને સવાલ કરી તેનો ખોલાસો સાંભલીને કરયું હતું. ભલી દીનને લગતી દાનાઇની લોકોને સહમજ આપવા સારૂ જેમ રોશનીવાળાં મુલમાંથી દરએક બાબતને પ્રકાશ આપે તેમ તે અસલ લખેલી (દીનકદ્દ કેતાબ) ઉપરથી તેની નકલ કરવાનો કીરતીવાન પાદશાહ ગુસતાસપે હોકમ કીધો. અને તે પાદશાહની પરવાનગીથી તે અસલ કેતાબને 'ગજેશસ્પીગાંન'* નામનાં પાદશાહી પુશતકખાનાંમાં મેલી. તથા બીજી સાફ નકલો કરાવીને લોકોમાં તેનો ફેલાવો કરવા સારૂ ફરમાવીયું. અને સેવટે તેની એક નકલ 'દેજેનપેશતે'*માં મોકલી હતી. અને તને ત્યાંજ રાખવાને ફરમાવીયું હતું.

૩ જયારે બુરી કીરતીવાળો સેકનદર પાદશાહ ઇરાન શેહરમાં આવીયો, તે વેળા ખોદાઇ દીનને તેથી નોકસાન પોંહચીયું હતું. અને 'દેજેનપેશત' ની અંદર જે કાંઇ લખાણ હતું તે બાળી નાખવામાં આવીયું હતું. અને બીજું લખાણ 'ગજેશસ્પીગાંન' (યાને પાદશાહી પુશતકખાનાં) માં હતું તે રૂમીએોનાં હાથમાં ગયું. અને તેનો (સીકનદરે) યુનાંની ભાષામાં તરજુમો

* જુવો 'દેજેનપેશતે' તથા 'ગન્જેશસ્પીગાંન' અથવા 'ગન્જેશપીગાંન' વીશે સને ૧૮૭૧ ઇસવીમાં હમોએે છપાવી પ્રગટ કરેલાં પેહલવી ભાષાનાં વ્યાકરણના દીબાચાને સફે ૭ મે તથા ૮ મે આપેલો ખોલાસો.

કરાવીયેા હતેા. જ્યારે શેહનશાહ અરદેશીરે બાબકાનનેા દેાર પેાંહચીયેા ત્યારે તેણે ઇરાનની હકુમતને પાછી દરૂસ્ત કરવાના વખતમાં ખબર મલવાથી આગલા લેાકેાની તરફથી કેહવાયલાં જે કાંઇ લખાણેા જોવામાં આવીયાં તે (જલદમાંથી) છુટાં પડેલાં લખાણને તેણે એકઠાં કરાવીયાં. અને દીનનેા પેશવા અશેાતેાસરે નામનેા ધરમી ઉસ્તાદ હતેા તેને ફરમાવીયું કે તે ઉપર ધીયાન આપીને તથા તેને લગતા બેાલાસાને અવસ્તા સાથે મેલવીને પાછા સંપુરણ કરે. તે મુજબ (તેાસરે દસ્તુરે) અસલ પ્રતાપી પુશતક ઉપરથી સેતારાની બીસાલનું બીજું પુશતક બનાવીયું. અને તેને "ગન્જેશપીગાંન" માં રાખવા તથા તેની બીજી નકલેાને લેાકેામાં ફેલાવેા કરવા સારૂ પાદશાહે ફરમાવીયું.

ત્યાર પછી દીનનેજ લગતા પાદશાહેા* ની તરફના ફેતના અને ૪
રખનાથી તે (દીનનું દફતર) જુદાં જુદાં ખંડેામાંથી ખુબીવંતા આદરબાદ (મારાસ્પંદ) ની ઓલાદના ભલી દીનવાળાઓના પેશવા આદર ફ્રોબગ બીન ફરરોખ્જાદ†ને મલ્યું હતું, તેણે તેની જે જે નકલેા જુદે જુદે ઠેકાણેથી છુટી પડેલી મળી હતી તેની અંદર નવી બાબતેા ઉમેરીને તેને વીખરાઇ ગયલી હાલતમાંથી પેાતાની દીનનાં લેાકેાને સારૂ પાછી બાબ બંધ કીધી. અને ભલી દીનના લેાકેાને અવસ્તા તથા પરથમ દીન કબુલ કરનારાઓએ કરેલી તેની માએની વાંચીને સહમજવા સારૂ તેની અસલ ઉપરથી પાછી રેાશની ભરેલી નકલ કીધી.

આએ (દસ્તુર આદર ફ્રોબગની) લખેલી નકલ દીનના લેાકેાના ૫
કજીયાખેારા વખતમાં એન્જમતી દાનાઇ અને સહમજ ધરાવનારા દસ્તુર આદર ફ્રોબગની ઓલાદના ભલી દીનના પેશવા નરતેાશતને છુટી પડેલી જળેદમાં અને વીખરાયલી હાલતમાં મલી હતી.

તે પછી તે કેતાબ પુરાણી હાલતમાં નબલી અને જુની થયલી ૬
અવસ્થામાં હું આદમીગાંનની ઓલાદના આદરબાદ ભલી દીનવાળા-

---

* જુવેા ૧૭૭૯ તાજીગાંન, બેાલનેા બેાલાસેા હમાએ હમારાં પેહલવી વ્યાકરણના દીબાચાને સફે ૯ મે કરયેાછે તે.

તરજુમેા કરનાર.

† દસ્તુરાન દસ્તુર આદરફ્રોબગ ફરરેાખ્જાદ શેહનશાહ ખુસરેા કેાબાદ (યાને નેાશેરવાન આદેલ) ના વખતમાં થઇ ગયેાછે.

એના પેશવાને મલી હતી. તેની બેદાએતાલાની મદદ અને મજદયસની દીનની સાહેતા મલવાથી ઘણી મેહનત લઇને આતુરતાઇ ભરેલી શોધબોલથી હુંએ નવી નકલ કીધી. અને જે કાંઇ તેનું લખાણ ગુમ થઇ ગયલું— ખવાઇ ગયલું અને ઘસાઇ ખાક થઇ ગયલું હતું તે પાછું મલી દીનનાએા પાસેથી મેલવીયું હતું. આએ પ્રમાણે તે (કેતાબ) ને ધરાયલી— લુટાયલી—અને ચોરાયલી હાલતમાંથી પાછી મેલવીને તેનું ઉમદા લખાણ મીનોઇ સહમજ આપનારી અકલની મદદથી આગલા દીનના પેશવાએાનાં કરેલાં લખાણ સાથે તથા પાક અવસ્તાની સાથે સરખાવીને કરયું છે. અને મલી દીનની ચહડતે દરજ્જેની દાનાઇથી કાયદાસર તેને બાબબંદ બનાવીછે. અને અસલ નકલની રોશની ઉપરથી તેના પ્રતાપ (યાને તેમાં ઉમેરો કરીને બીજી નકલ કીધી). અને તેના પ્રતાપ ઉપરથી બામદાદની આફકની છેલ્લી પુરેપુરી નકલ હુંએ કરીછે. અસલ દીનકર્દ મોહટાં કદની કેતાબનાં ૧૦૦૦ પ્રકરણ હતાં તેજ મુજબ મલી દીનનાએાની સહમજને સારૂ પાછલથી ઉમેરો કરવા છતાંબી એ કેતાબનું નામ દીનકર્દજ રાખ્યું છે.

૭ બેદાએતાલાની મદદથી હવે પછે જે કાંઇ ભરોસાદાર લખાણ મલે યા કોઇ મોકલી આપે તો બચીત તે લખાણ એમાં ઉમેરવું. જે ચહડતે દરજ્જેના દીનદારોને ઇરાનના બીજા ભાગોમાંથી મજદીઅસની દીનને લગતી સહમજનું લખાણ તેઓના વખતમાં કોઇબી રીતે મલે તેને મલી દીનનાં લોકોનાં રવાનની મદદને સારૂ આએ અસલ નકલની અંદર બોલ્લી રીતે જાહેર કરીને ઉમેરવું. (હું ઉમેદ રાખું છેઉં કે) એથી ઘણું ચહડતે દરજ્જેનું મલી દીનને લગતું લખાણ (પેગમબર) જરતોસ્તની એોલાદના હોશેતરના ચેલાએા હોશેતરથી પાછી પરપુછ કરીને કરે.

અસલ દીનકર્દનાં ચોથાં દફ્તરના તરજુમો.*

દેવથી જુદો અહુરમજદના વીચારવાળી મજદીઅસ્નની દીનને હું નમું છેઉં.

(આએ દીનકર્દનું) ચોથું દફ્તર ભલી દીનની કેળવણી લીધેલા, ખુબી સાથની જીંદગી ગુજારનારા, આદરબાદ (મારાસ્પંદ)ની ઓલાદના ભલી દીનના પેશવા† આતર ફરોબગ એબને ફરોખ્જાદે, "આઇનીને આમોકે વજીન" નામની કેતાબમાંથી ચુંટી કાઢેલા કલામો ઉપરથી, આએ બાબતને માટેનું પ્રકરણ રચ્યું છે. ૨

જાણવું કે, (પેદાએશની) શરૂઆતનાં કારણવાળો એક ખોદાએતાલા સબબનો કરતા છે. તે સબબને લગતો નથી. (એટલે જે પાક ખોદાએતાલા દુનીઆને પેદા કરનારો છે, પેદાએશને લગતો નથી.)‡ ૩

---

* હમારે જણાવવું જોઇયે કે પેગમબર અશો જરતોસ્તના પેહલા શાગેરદને નામે લખાયલી દીનકર્દ કેતાબનાં અસલ ત્રણ દફ્તર હતાં તેમાંથી આગલાં બે દફ્તરો ગુમ થયાં હતાં. હમોએ જે હમણા સુધી આઠ દફ્તરમાં દીનકર્દનું પેહલવી પુસ્તક પુરૂં કીધું છે, તે ફકત અસલ કેતાબનું ત્રીજું પુસ્તક છે. અને હવે પછીનાં ૯ માં દફ્તરથી જે લખાણ આવશે તે ત્યાર પછીના અશકાંનીઆંન તથા સસાનીઆંન પાદશાહોના વખતના દસ્તુરાન દસ્તુરોએ અવસ્તા ઉપરથી તથા બીજાં તવારીખને લગતાં પુસ્તકો ઉપરથી જરતોસ્તીઓની વાકેફગારીને સારૂ કરેલાં લખાણોનાં છે.

† 'ભલી દીનનો પેશવા' એ પેગમબર અશો જરતોસ્તની ઓલાદના જરતોસ્તી ટોલાના દસ્તુરાન દસ્તુરને કહેછે. જેને અવસ્તામાં [illegible] જરથુશ્ત્રોતેમો, ના એલકાબથી જણાવેલાછે. આપણી દીનનાં ફરમાન મુજબ જરતોસ્તી ટોલાના બે મુખ્ય સરદારો છે. એક દુનીઆનો કારોબાર ચલાવવા સારૂ અને હકુમતનાં બલથી ટોલાનું રક્ષણ કરનારો જરતોસ્તી રાજા. અને બીજો ધરમનો બચાવ કરનારો અને ટોલાને મજહબના કાયદા પ્રમાણે ચલાવનારો મુખ્ય દસ્તુરાન દસ્તુર. આએ બેહુ સરદારો વગર જરતોસ્તી ટોલો તથા દીન જલવાન થકવાનું કોઇ ધોરણ નથી.

‡ વંદીદાદની ૨૨ મી પ્રગરદ તથા અહુરમજદ યસ્તમાં દાદાર અહુરમદે પેગમબર જરતોસ્તને કહ્યુંછે કે "હું જે અહુરમજદ છેઉં તે ભલી પેદાએશને પેદા કરનાર છેઉં." "પેદાનો કરનાર—પાલણ કરનાર અને જાલવી રાખનાર નામ મારૂં છે."

[illegible]

૪ (ખોદાએતાલા) ની બેશી ધરાવનારાઓમાં બીજા તરીકે બીજો,
૫ મુળ પેદાએશ તરીકે પેહલ્લો, બેહમન (અમેશાસ્પંદ) છે. પેદાએશની શરૂઆત પ્રથમ બેહમનથી થઇ હતી. અને તેથી ઉલટું મુળ યાને એહરેમન) પેદાએશને એબ આપનારા સબબના વસીલા તરીકે છે.

૬ સંપુર્ણ નજરથી જોતાં જણાયછે કે, બીજો ઉલટી સમજવાળો (એહરેમન) આએ દુનીઆમાં ચીજોને (ખોદાએતાલાના સંબંધ વગર) ચલાવનારો છે. તેને લીધે કેટલીએક વખતે કેટલાંએક મુળનો (યાને અસલ પેદાએશનો) નાશ થયોછે. કારણકે તે પેદાએશ તેના અસલ માલેકના સધળી રીતના સંબંધની ઇચ્છાથી જુદી પડીને તેના હરીફની પક્ષમાં આવેલીછે. અને તે સાચા બનાવનારના સંબંધમાં રેહવાની દરકાર નહી કરવાથી નાલાયક બનેલીછે. અને વળી તે હદવાળી (યાને કાએદાસરની) પક્ષને નોકસાન કરવા એ, ટુટેલી (યાને પોતાની પક્ષથી જુદી થાએલી) છે. એજ કારણને લીધે એ પ્રમાણેની જે વસ્તુ (ખોદાઇ) પક્ષને નોકસાન કરનારી ઉલટી પક્ષ ધરાવેછે, તે (ખોદાએતાલાની) બક્ષીશ મેળવવાને માટે લાએકની નથી. વળી એક વસ્તુ પેલા હયાતી બક્ષનાર એક ખોદાથી હયાતી પામેલી હોય, તે પણ આએજ કારણથી કમબક્ષીવાળી બનેછે. જે કોઇ શખ્સ જેનીથી તેણે જન્મ લીધેલો હોયછે તેનીથી ફરેછે, તે પેલા એક (એહરેમન)ના સંબંધને લીધે પોતાને સુધારી શકતો નથી. કેમકે તે તેનો (યાને એહરેમનની) વસ્તુના સબબને લગતો છે.

૭ વળી પેલો એક બુરો ખોદાએતાલાની બીજા બેહમનની પેદાએશ તરીકેનો નથી. આએ (ઉપલા ખોલાસા) ઉપરથી જણાએછે કે, અસલ કાએદાવાલો તથા હયાતીવાલો જે બુન્જોરગ (ખોદાએતાલા) છે, તે એકતા છે. અને તેનીથી એક પછી એકનું બનવું થઇઉંછે. તેથી તેના હરીફ તરીકે બીજાને તેની સાથે એકસરખું થવું નથી. (એટલે જે એહરેમન તેની બરાબરીઓ ગણાવાનો નથી.) પણ એક ખોદાએ તે છે, કે જેનીથી પેલા એક (બેહમન) ને લીધે, અગણીત બીજી પેદાએશો જનમ લીધોછે.

૮ જે બીજો (અઘ્રમઇનીઉશછે) તેને લગતી પેદાએશ વગર દીનવાલી છે, તે એક, બીજાના સંબંધ વાળી કેમ કેહવાએ? પણ તે એક, એકથી

જુદાની (યાને અહુરમજદથી જુદાગી રાખનાર એહરેમનની) એક પેદાએશ તરીકે કેહેવાએ.

તરીજું—પેદાએશની વરધિ કરનારૂં મુળ (ખોદાએતાલા), પોતાનો સંબંધ ધરાવનારાઓમાં, એક (જે બેહમનછે) તેનાં ઉપરીપણાં હેઠલ બીજો અરદીબેહશત (અમેશાસ્પંદ) છે તેને રાખેછે. અમેશાસ્પંદોમાં અરદીબેહશત અમેશાસ્પંદ તરીજો દરજો ધરાવનાર છે. અને તે પેહેલ્લી પેદાએશવાળા (બેહમન અમેશાસ્પંદ) ના તાબેદાર તરીકે છે. એ તરીજો છે તેનો સબબ એ છે કે, દાદાર અહુરમજદ પોતે પેહેલ્લોછે. અને બીજો પેહલ્લી પેદાએશ તરીકે બેહમન છે. અને તરીજો તેની તાબેદારી કરનારો અરદીબેશત ગણાએછે. જે ઉપરથી અહુરમજદથી હયાતી મેળવનાર બેહમન હોવાએ, બેહમન તેનો (યાને અહુરમજદનો) તાબેદાર છે. અને પેદાએશની શરૂઆતથી તે (અહુરમજદ) ની હકુમતને માનવાનો તથા તેના તાબેદાર બંદા તરીકે રેહવાનો નેક તરીકો, તે (બેહમન) ના વીચારથી (દુનીઆંમાં આલેલો) છે. વલી, હયાતી ધરાવનારાં ઇનસાંનોને દીનદાર હાકમોની જાહેર રીતે તાબેદારી કરવાનો તથા તેઓને માનવાનો નેક તરીકાવાળો વીચાર તેનીથી (યાને બેહમનથી દુનીઆંમાં જારી રહેલો) છે. ૯

(અહુરમજદની) ઓત્તમ હકુમતનો સંબંધ ધરાવનારાઓની અંદર, ચોથી પદવીના નામવાળો શેહરેવર (અમેશાસ્પંદ), અહુરમજદના તરીકાવાળી હયાતી ધરાવવાને લીધે આશીરવાદ મેળવવા જોગછે. અને તે ઓત્તમ-સાચ્ચાં કામ કરનારા અરદીબેહશતના લાએક તાબેદાર તરીકે છે. જે (અરદીબેહશત) હયાતી મેળવનાર (બેહમન) ની અંદર બીજો છે. તથા તે (અરદીબેહશત) બીજો, બેહમન જે પેહલ્લી પેદાએશ તરીકે છે, તેનીથી છે. (શેહરેવરની) પેદાએશ ધાતુઓ (યાને સુંનું—રૂપુ—હીરામાણેક અને બીજી ખનીજ પદારથ) છે. અને તે (વસ્તુઓ) પરહેજગારીથી જીંદગી ગુજારનારાં (આદમી)ઓને સખાવત—અને પાળણ કરવાની કઉવત આપનાર તરીકે છે. તથા તેથી આબરૂ—જીંદગીને લગતી ઇચ્છાનું મેળવવું—દીનનો વધારો કરવો અને ભલા વિચારવાળા બેહમનની જાતી અકલ—અને એલમનું હાંસેલ કરવું છે. તેથી ખોદાએતાલાની તાબેદારીની ઇચ્છાનું (દીલમાં) ઉતપણ થવું, તથા અશવહેશત (યાને ૧૦

ઓત્તમ નેકી) ની તરફ ફાએદાને સારૂ પોતાને ચલાવવું, અને પોતાના દોશતોને તેમ બનાવવા છે. તથા અહુરમજદી હકુમતથી અને દીનની સરદારીથી લોકોને (આએ દુનીયાંમાં) ચલાવવા, એ, એમ આપનાર (એહરેમન) ને વગર તેજનો કરવાનું કામ છે. અને તેથી સઘળા સુખવનતાઓને મોહટાઇ આપવીછે.*

૧૧ વલી જે કોઇ, ખોદાઇ દીનછે તેને દુનીઆંમાં ચાલુ રાખનારો અને તે દીનની ઇચ્છા મુજબ લોકોમાં હકુમત ચલાવનારો છે, તે ખોદાએતાલાની સાચ્ચાં પ્રમાણવાલી હકુમત તથા દીનને ચલાવનારો (રાજા યા ધરમગુરૂ) છે.

૧૨ રાજ પોતે દીનની દાનાઇવાલી કઉમતને લીધે, (રયતનો) વીસ-વાસ મેલવવા જોગ છે. અને દીનની દાનાઇને પવીત્તર લોકોની અંદર સચ્ચાઇ અને સવછ રીતે કહેનારાઓ પોતે બલવંત, રાજનાં બલથી છે.

૧૩ (રાજ અને દીન) એ બંધેની રીતભાંતમાં અપવીતરાઇ, અપવીતર વચનો જોરથી ચાલુ રાખનાર પેલા સાંહમણાં હરીફને (યાને ધનાહમીનોને) (માણુસની) સાથે રેહવાની હરીફાઇવાલી કોશેશથી છે. એજ પ્રમાણે (માણુસના) બોલવા અને કરવાની રીત, આતશની માફકની છે. જેમ બલતો આતશ લીલી કાઠીને સુકવી નાખનારો છે, અને લીલી કાઠીને સુકવીને રતાસવાલી રોશનીને તે કબુલ કરનારો છે, તેજ પ્રમાણે બેહુ રીતે, દુનીઆંનાં લોકો પવીતરાઇથી અપવીતરાઇવાલા દરૂજને પોતાથી હાંકી કાહડવાને લાએકનાં છે. જેમ તરેહ તરહેની અપવીતરાઇ તથા

---

* દાદાર અહુરમજદ, બેહમન—અરદીબેહશત અને શેહરેવર, એ તરણ મુખ્ય પેદાએશને એકેકની પછવાડે પેદા કીધા પછી, પોતે પેદાએશની ઉપર રાજ કરતા થયો; તે વાત આપણને ઘણી ઉમદા સહમજ આપનારી છે. જોકે પાક દાદાર સરવે શકતીવાન છે, તે છતાં દરએક ધરતી મીનોઈ શકતીઓને એક પછી એકની જરૂરી-આત મુજબ તેના દરજજાસર પેદા કરેલીછે. જેમકે બેહમન—એ ભલા વીચારવાળી મીનોઇ શકતી છે, તેની પેહલી જરૂર હતી તે મુજબ તેને પેહલી પેદા કીધી. તે ભલા વીચારવાળી મીનોઇ શકતીનાં બળથી, ઓત્તમ અશોઇ અથવા નેકીનું બનવું છે, તેમ બેહમન પછી અરદીબેહશતને પેદા કીધો. અને તે (અરદીબેહશત) ની તરફની ઓત્તમ નેકીથી, રાજ અથવા હકુમતનું મેળવવું છે, કે જેનો વસીલો શેહરેવર અમેશાસ્પંદ છે, તેને પેદા કીધો. અને શેહરેવરને પેદા કીધા પછી તે તરીજી મીનોઇ પેદાએશવાળી શકતીની દોલતથી, પોતે મીનોઇ દુનીયાંનું રાજ કરનારો થયોછે. તેમજ આએ દુનીયાંના એક પાદશાહમાં તરણ શકતી યાને ભલો વીચાર—ઉત્તમ અશોઇ—મોટી દોલત હોય, તોજ તેનું રાજ પાએદારીથી સલામતી ભરેલું રહી સકેછે. અને તે રાજા પોતાનું રાજ સારી રીતે ચલાવી શકેછે.

સખ્તી ઉપજાવનારા સાથીઓની મતલબ સમજાવનારા વસીલાઓનો, (યાને દસ્તુર મોબેદોનો), લોકોએ ઉપકાર માનવો વટારત છે. તેજ પ્રમાણે પેલા દીનની હકુમતવાળા ભલા ફતેહમંદ રાજાનો લોકોએ હમેશાં અતીઅંત આભાર માનવો સજાવાર છે. સબબ કે તે (પાદશાહ) લોકોમાં ખોદાએ-તાલાની ઇચ્છાવાળી દીનને માનનારો તથા અગત કરીને દરએક જણને મજદીયસની દીનની અંદરની દાનાઇની સહમજ આપનારો છે. જેથી તેની ભલી હકુમત સલામતી સાથે કાયમ રેહનારી છે. અને યજ-દોના તેની સાથના અરસપરસના સંબંધના સીનગારથી તેને છુપી રીતે સારો આસરો મલેછે. તથા તેની હકુમતનું એકેક પછી ચાલુ રેહવું ખોદાઇ વસીલાની (યાન યજદી) મદદથી છે. માટે જે દીનદાર પાદશાહો દીન ઉપર એતેકાદ રાખનારા હોએ, તેઓને લોકોએ દીનના ભલા પાદશાહો તરીકે હીમતવાન ગણવા. અને તે દીનના તરીકાવાળા પાદશાહોએ મજદયસની દીનની સરવેથી સરસ કાએદાવાળી દાનાઇનો દુનીઆંમાં ફેલાવો કરવાની કોશેશ કરવી.

જ્યારે પાદશાહ ગુશતાસ્પ (તુરાનના પાદશાહ) અરજાસ્પ સાથની ૧૪
લડાઇથી ફારેગ થાયો, ત્યારે બીજા પાદશાહો ઉપર (મજદીઅસની) દીન કબુલ કરવાના પેગામો મોકલ્યા. તથા સઘળી દાનાઇઓમાંનાં જે જોબદાર મજદીઅસની દીનનાં લખાણો ઘણીએક તરેહની સહમજ અને શકતી મેળવવાને લગતાં હતાં, તેનો (દુનીઆંના લોકોમાં) ફેલાવો કરવા સારૂં, સ્પીતિ અને અરજરાસ્પ* અને બીજા તેને લગતી ભાષાનો અભીઆસ કરેલા મોબેદોને, જેઓએ ક્રશોસ્તરની આગળ દીનને લગતાં રાનનો પુરતો અભીઆસ ખોનેરસમાં કરીને આવેલા હતા, તેઓને સાથે મોકલ્યા હતા.

---

* 'સ્પીતુ' અને 'અરેજરાસ્પ' એ બેહુ ભાઇઓએ પાદશાહ ગુશતાસ્પના વખતમાં ખોનેરસ ખાતે જાઇ પેગમબરના વડાશાગેરદ ક્રશોસ્ત્રની નજદીક અવસ્તા-ની તાલીમ લેઇને આવેલા કાબેલ દસ્તુરો હતા. જેઓનાં અશો રવાનોની યાદ ફરવરદીન યશતના ૧૨૧ માં ફકરામાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે કરેલીછે :—

[illegible]

"ઉસ્પાસનુના દીકરા સ્પીતુ અને અરેજરાસ્પનાં અશો ફરોહરની હમો યાદ કરીએ છઇએ."

૧૫ દારાએ એમને દારાએ સઘળા અવસ્તા અને તેને લગતી સહમજને, જે પ્રમાણે અશો જરતોસ્તે અહુરમજદથી કબુલ કરીને લખેલી હતી, તેની બે નકલ કરાવીને એકને 'ગન્જેશપીગાંન' માં અને એકને 'દેજેનપેશેતે' માં રાખવા સારૂ હોકમ કરયો હતો.

૧૬ આશકાનીઆન દોરમાં અવસ્તા અને તેને લગતી સહમજ (દારાના વખતમાં) જેટલી સવચ્છ હાલતમાં આવેલી હતી, તેટલી સીકંદર અને તેનાં રૂમી લુટારાં લશકરના સરદારની ખરાબી તથા ઇજાથી ઇરાન શેહરમાં જલેદ બંદીમાંથી છુટી પડી વીખરાઇ ગઇ હતી. તે લખાણનો ઉતારો કરાવ્યો હતો. અને જે કાંઇ (પુસ્તકો) દસ્તુરોની પાસે તેઓના અલીઆસને માટે રહેલાં હતાં તે, તથા શેહરની અંદરથી જે કાંઇ લખાણ ત્યાર પછી મળી આવ્યાં તે, જળવી રાખવા સારૂ તથા બીજાં શેહરોમાં તેની નકલો રાખવા સારૂ ફરમાવ્યું હતું.

૧૭ (તે પછી) શેહનશાહ અરદેશેર પાપકાને તેના વખતમાં અવસ્તા અને તેને લગતા ખોલાસાઓ નં લગતું જે કાંઇ લખાણ છુટું પડેલું હતું, તે સઘળાંને તોસરે નામના એક સાચ્ચા દસ્તુરની મારફતે બાબ બંધ કરાવ્યું. તે ઉપરથી તોસરે દસ્તુરે તે ઉપર ધ્યાન આપી તેને બીજાં લખાણની સાથે મેલવીને એકમલતું કીધું. અને તેની બીજી

૧૮ નકલો કરવાનું કામ દસ્તુરોને સોંપ્યું. અને (તે પાદશાહે) એમ પણ હોકમ ફરમાવ્યો હતો કે હમારી પછી કોઇની મજદીઅસની દીનને લગતું બીજું (અવસ્તાનું) લખાણ મલી આવશે, કે જેની હમણા કશી ખબર તથા બાતમી મલી આવી નથી, તેને પણ એજ પ્રમાણે જાલવી રાખવું.

૧૯ શેહનશાહ અરદેશેરના દીકરા શાહપુહરે* જે કાંઇ દીનને લગતાં (યાને બંદગી—સ્તુતી અને ફરમાન તથા કાયદાને લગતાં) લખાણો સીવાય હકીમાને માટેનાં—જોતીશને લગતાં—ભૂગોલને લગતાં—ખનીજ પદારથને લગતાં તથા હયાતીવાલી જાતની કીરતીના વધારા અને આતમાના અથવો તથા બીજી વીદીયા અને હોનરને લગતાં લખાણો હીંદુસ્થાન—રૂમ અને બીજે ઠેકાણે વીખરાઇ ગયલાં હતાં, તેઓને પાછાં એકઠાં કીધાં. અને તેઓને અવસ્તાની સાથે પાછાં મેલવીને તે

* શાહપુર અરદેશીર અશકાંનીઆન ટોલાના છેલ્લા પાદશાહ અરદવાનની દીકરીને પેટે જનમેલો હતો. અને એ પાદશાહ બાપનીજ માફક ઘણો દીનચુસ્ત હતો.

સઘળાં પુસ્તકોની સહી નકલ તેણે 'ગન્ઝેશસ્પીગાંન' માં મેલવા સારૂં ફરમાવ્યું હતું. અને સઘલા વગર ધરમવાળાઓને મજદીયસની દીન ઉપર એતેકાદવાળા કરવા સારૂ વાચ્યજો અને ભાષણો કરવા સારૂં (દસ્તુર મોબેદોને) ફરમાવ્યું.

શેહનશાહ શાહપુહર એબને અહુરમજદે સઘળા મોલકના પાદશાહો સાથે લડાઇ કરી તેઓને અહુરમજદને માનનારા કીધા. અને સઘળા લોકોને ભાષણોની મારફતે (દીનને લગતો) શોક ઉતપન કરયો હતો. અને તેઓને દીનને લગતી સોધખોલ કરનારા બનાવ્યા હતા. અને સેવટે (મારાસ્પંદના) આદરબાદે* પોતાની નસીહતોથી લોકોને દોજખથી છુટકારો આપીને દીનદાર બનાવ્યા હતા. અને તે દસ્તુરાન દસ્તુરે સઘળા જુદદીનોની આગળ અવસ્તાના તરેહવાર નુસકોની સહમજો મેલી હતી. તે ઉપરથી કેટલાએક દીન કબુલ કરનારાઓએ આએ પ્રમાણેનો એકરાર કરયો હતો, કે હમોએ દીનને લગતી દરએક સહમજ નજરે જોઇછે (એટલે જે દીનને લગતું જ્ઞાન જાતે મેળવ્યું છે), માટે હમારામાંનો દરએક જણ તેની બુરી દીન છોડી દીધા વગર રેહવાનો નથી. અને (ભલી દીન વીશે) હમો ઘણીજ વધારે કોશેશ કરતા રહીશું. અને તે પ્રમાણે તેઓએ કરયું હતું. ૨૦

હમણાં (યાને હુચ્આદર ફરોબગએબને ફરોખ્જાદના વખતમાં,) શેહનશાહ ખુસરો (યાને નોશરવાન) એબને કોબાદે, જે કોઇ બુરી દીનના ધરમગુરૂઓ તથા બુરી દીનવાલા હાકમો દીનની પુર કુશમનીવાલા દેખાચ્યા, તે સઘલા બુરાઓને (અથોરનાન–અરથેશતાર–વાસ્ત્રીઉશ અને હુતુખ્શના) આએ દીનને લગતા ચેહારે તોલાની અંદરથી હાંકી કાહડયા. અને જરતોશતીઓને ઘણીએક રીતે દીનનને લગતી સહમજ અને ઉલટ વખતે વખત આપીને તેઓને (દીનથી) બહડતે દરજ્જેના બનાવ્યાછે. ૨૧

---

* દસ્તુરાંન દસ્તુર આદરબાદએબને મારાસ્પંદ એક નામવર દીન આગાહ દસ્તુર થઇ ગીએછે. તેણે ઘણાએક ચમતકાર બજદાં મદદથી લોકોને બતલાવી તથા દીનને લગતી સહમજ લોકોને આપીને તેઓને મજદીઅસની દીન ઉપર એકીનદાર બનાવિઆ હતા. 'પતેત પશેમાંની' 'નામસેતાએશને' અને "સેતા-એશેઅકૃતઅમેશાસ્પંદાંત" ઇતીઆદી પેહલવી બંદગીઓ આએ માહ વીદવાન જરથુશત્રોતેમોએ જોડી હતી.

૨૨ વળી (પાદશાહ નોશેરવાને) ખોદાઇ અકલવાળા (ધરમગુરૂ) એ (દીન-આગાહ અથોરનાનો) વીશે આએ પ્રમાણે હોકમ કીધોછે કે, મજદીઅસની દીનની સચ્ચાઇને સહમજાવનારા હુશીઆર લોકોએ (યાને કાબેલ અથોરનાનોએ) જેઓ સારી સહમજથી અગમબુદ્ધિ વાપરીને આએ દુનીઆનાં દીનથી અજાન લોકોને ઉલટ આપીને જેમ બને તેમ દીન ઉપર વધારે ચુસ્ત કરનારા થાવું. અને જે દીનઆગાહ વડો ધરમગુરૂ દસ્તુરાન દસ્તુર હોએ, તેણે લોકો સાથે દીનને લગતી તકરાર કરવી નહી. પણ તેણે પવીત્તર વીચાર—વચન અને કામની મારફતે ભલા મીનોઓ (યાને યજદ અમશાસ્પંદો) ની પક્ષમાં ચાલવું. અને પાકીજગીથી આશ્રેની મારફતે યજદાંની આરાધના તથા બંદગી કરવી, કે તે પવીત્ર આશ્રેથી આરાધના કરવા એ, આપણુ મગુ લોકોનો* સરદાર જે દાદાર અહુરમજદ છે તેને આપણુ યાદ કરતા રહીએ. કે જે સાહેબ આપણી અંદર ગેબી સહમજ-શકતીથી જણાયલોછે. અને તે સાહેબ આપણા છુટકારાનો ઉપાય ગેબી વીચારની મારફતે આએ દુનીઆની સહમજની અંદર આપણને બતલાવનારો છે, તે સાહેબને યજદોની અંદરથી બેહુ તરેહના વસીલાની મારફતે (યાને બદન તથા આતમાને લગતી શકતીઓથી) પુરતી રીતે આપણ ચાહતા રહીશું. તેમજ તે (ખોદાએતાલા) ને લગતી આબાદી આપનારા યજદોને, ભલી દીનવાળાઓને સઘળી તરેહની ખુબી પોંહચાડવા થકી યાદ કરતા રહીશું.

૨૩ વળી તે પાદશાહે (યાને નોશીરવાને) ખોદાઇ દીનની સહમજથી આપણને પુરતો સીનગાર મેળવનારા કરવા સારૂ આએ (હોકમો કરવા) ઉપરાંત મજદોઅસની દીનની તાલીમ લેનારા ઇરાન શેહરના રેહવાસીઓને

---

* મગુ લોકો—તે આપણુ મજદીઅસની જરતોસ્તી દીનને માનનારા યજદાં પ્રસ્તોનું નામ છે. જે ઉપરથી હીબ્રુ-ચેઆલડી-અને સીરીઆક લોકો આપણા મોબેદોને مگوش મગોશ અથવા-مگوشپرست અને مگوشپرستی Mogion prist કરીને પીછાણે છે. અવસ્તાના مغوه અને مغو શબ્દો ઉપરથી પેહલવીમાં مغ બોલ વપરાએલોછે. અને તેનું પાજંદમાં مۇبઅને ફારસીમાં مۇ થયલું છે.

ખોનેરસ* શેહરમાં ચહડતી દાનાઇવાળા ઉસ્તાદોની આગળ કેળવણી લેવા સારૂ મોકલ્યા હતા. જેઓ ઉલટી તકરાર કરવાથી દુર રેહનારા, તેમજ અવસ્તાનો ઘણો બોધ તેના પવીત્ર વચનોથી આપનારા અને દાનાઇ સાથનાં પુસ્તકો રચનારા છે. અને લોકો તેઓના સહમજદાર લખાણોથી પોતાને સહમજ આપનારાઓના કેહવા મુજબ કાએદાસર સારી આબરૂથી રાખી શકેછે. વળી સઘળા લોકો મજદીઅસની દીનની અહુરમજદી દાનાઇને આ કારણુથી સેવટના (યાને આકેબતના) એતેકાદને લગતી ગણુતા રહેછે. જેથી દરએક કેકાણેના સઘળા તરક શકતીવાળા ઉલટમંદ બેગાના લોકો અહુરમજદને માનવાની બોદાઇ દીનને સારૂ આએ જગોમાં (યાને ઇરાન દેશમાં) આવતા રહેછે. જે બાહેરના લોકો નવી દીનનો સંબંધ મેળવવા તથા ઉલટ લેવા સારૂ આવતા રહેછે, તેઓને મજદીઅસની દીનને લગતી કેટલીએક સહમજ આપ્યામાં આવેછે. અને જેઓ ત્યાં (યાને ઇરાન દેશમાં) દીનનો ફાયદો મેળવવાનાં કામને સારૂ નહી આવી શકતા, તેઓને કેટલીએક સહમજ દસ્તુરો ઘણીએક શોધબોલ કરીને વધારે ઉલટથી ત્યાં જઇને આપતા રહેછે.

વળી સઘળા મોબેદો જેઓ દેખઇતા બોદાની તાબેદારી કરનારા— ૨૪
નેક બવાસના અને ભલા છે, તેઓને (શેહનશાહ નોશેરવાને) આએ પ્રમાણે કહ્યું હતું, કે હું તમોને સરવેથી સરસ ઇચ્છા રાખીને ફરમાઉં છેઉ કે, તમોએ નવા નવા ઉલટથી, લોકોને અવસ્તા અને તેની સહમજ આપવા સારૂ શોખવંતાં કરવાં. અને તેનાં જ્ઞાનની આએપતથી, દુનીઆંના લાએક લોકોને ચહડતે દરજ્જેના બનાવવા. આએ દુનીઆંના જે લોકો, પોતાના પેદા કરનારને તથા તેની એજમતી મીનોઇ પેદાએશની હકીકતને નહી સહમજી શકતા હોએ, તેમાંનાં સહમજી શકનારા લોકોને તેઓએ તેને લગતી સઘળી

* ખોનેરસબામી—નામના શેહરમાં કેયાની પાદશાહ ગુસ્તાસ્પના વખતથી જરતોશતી ધરમની કેળવણી આપનારા મુખ્ય દીન આગાહ દસ્તુરોનું મથક હતું. પેગમબર સાહેબનો સરવેથી પેહલે દરજ્જેનો શાગેરદ ફરશોસ્ત્રએખનેહુખુખ-મઇદીઓમાહ-ઇસિદવાસ્તર અને સોસીઓશનું રેહણાણ ત્યાં હતું. દસ્તુરાન દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદ અને તેની ઓલાદના કામેલ દસ્તુરો ત્યાં વસ્તા હતા. અને શેહનશાહ નોશેરવાનના વખતમાંથી જરતોશતી ધરમની કેળવણી આપવાનું મથક ત્યાંજ હતું. તેની સામેતી ઉપલું દસ્તુર આદરફરોબગનું લખાણ આપણને આપેછે.

સહમજ આપવી. જેઓ ઉલટા વીચારવાલી કમબુધિના હોએ, તેઓને દીનની સહમજ આપવાનું જેમ સારૂ દેખાએ, તે પ્રમાણેની મીસાલોથી (યાને દાખલાઓ) થી દીનની સહમજ આપવી. અને જે કોઇ એવી રીતે દાનાઇથી દીન સહમજાવનારો હોએ, તેને દીન સહમજાવનાર (ધરમગુરૂ) તરીકે ગણવો.

૨૫ આએ (ઉપલા) સબબોને લાએકનો મીનોઇ શકતીવાલો (યાને યજદી કઉમત ધરાવનારો), દીનની દરીએક દાનાઇ સીખવનારો જે ઉસ્તાદ હોએ, તેમજ તે આએ દુનીઆંને લગતી બદીઓ દરએક જણને ખોલલી રીતે દાનાઇથી કેહનારો હોય. તેજ ધરમ સીખવનારનો ધંધો લોકોને ખોદાઇ ધરમવાલા બનાવવાનો છે. તેણે જે વસ્તુ અવસ્તામાં જણાવેલી મતલબને મલતીનહી હોએ તો તેને દીનને લગતા વીચારથી જણાવવી નહી. તેમજ જે કાંઇ દીનમાં જણાવેલું હોએ તેને દીનના વીચારથી તેના હોધાની ફરજ તરીકે ખોદાઇદીનવાલાઓને સીખવવું.

૨૬ (દાદાર અહુરમજદે) પોતાની હકુમતને સારૂ પોતાના પવીત્ર ખેશાવંદોની અંદર પાંચમો તાબેદારીના વીચારવાળો વરધીવંન્ત સપંદારમદને બનાવ્યો અને તેને હયાતી આપી. મીનો અને ગેતીની પેદાએશને (આએ દુનીઆમાં) જણમ આપવા સારૂ જણમ આપનારી આએ શકતી છે. (એટલેજે સફંદારમદની જમીનની અંદરથી જાનદાર વસ્તુઓ એ જણમ લેવો અને આએ દુનીઆંની કાયાને મેળવવીછે.) આએ દુનીઆંને લગતાં બદનની કઉમત–લાગવાનો શકતી–હીમત અને દરએક જાતની ચેતવણીનું મેળવવું તેનોથી (યાને આએ દુનીઆંની ખાકી કયાવાવાલી જીનદગીથી) છે. માણુસ ખોદાની તાબેદારીવાલું–અને તેનાં નુરવાલું, તેની અંદર પોતાને ખોદાના તાબેદાર તરીકે શહમજવાના દરએક વીચાર–વચન અને કામ હોવાથી છે. કારણકે પાક માણુસોની અંદર પુરતી નેકીનો બદલો આપવા સારૂ યજદોનો મેલાપ રેહછે. અને તેઓ (યાને માંણુસો) માં અપવીત્રાઇનો સંબંધ હોવાથી પેલાં તે યજદોની હસ્તી (તેઓમાંથી) ગુમ થાયછે. (એટલે જે યજદોનો તે માણુસોમાં સંબંધ રેહતો નથી.) વલી માણુસમાં તેને ચહડતે દરજજે પોહચાડનારી અગમબુધિ અને બીજી પાંચ વસ્તુ (યાને જાંન–રવાંન–બોએ–અબો અને ફરોહર) નોસંબંધ રીહેછે. જેઓનાં નામ દીનની અંદર જણાવેલાં છે.

(અહુરમજદે પોતાના) ખેશાવંદોમાં (યાને અમેશાસ્પંદોની ૨૭
અંદર) છઠી ચહડતે દરજેની, તાબેદારીના વીચારવાલી, અને હમેશાં ચાલુ રેહનારી (યાને જથુકની બખશેશ કરનારી) ખોરદાદ (અમેશાસ્પંદ) ની જાતને પેદા કરીછે. (જે પેદાએશ) દુનીઆંની ઘણીએક જાતોમાં (યાને પાણી અને વખતને આબાદ રાખવામાં) પોતાનો સંબંધ રાખવાએ, સારી પેદાએશને તેના ઉદીએોગમાં ભલો વીચાર આપનારી–તેની સારી જતન કરનારી–અને તેની જાત સાથે હમેશના સાથી તરીકેનો સંબંધ રાખનારી છે. તથા તેને તેનાં દરએેક કામમાં અને દરીએેક ઉપાએેમાં સગાઈની ઇચ્છાથી પુરતો રસ્તો બતલાવવા સારૂ જોડાઈને રેહનારી છે. તેમજ તેની સાથે નુરી ફરોહર–બુદ્ધિ–હયાતી–હુશીઆરી અને અકલ તથા જે કાંઇ બીજી આતમાને લગતાં કામવાલી ગેબી સકતીએો છે, તે સઘલી બદનને સુધારનાર તથા તેને ચલાવનાર તરીકે રેહનારી છે. જેકાંઇ લાગણીવાલી ઇંદરીએો છે, તે બદન જે કાંઇ અણદીઠ પાપનું કામ તેના (યાને આતમાના) સંબંધમાં કરેછે, તેથી આતમાને જાણીતો રાખનારી છે. જે અણદીઠ (ઇંદરીએો) બદન અને આતમા વચ્ચેના વસીલા તરીકે કેહવાયછે. તથા તે ઇંદરીએો બદન અને આતમા એે બેહુને એેક બીજાની મદદથી સુખ આપનારી છે.

સાતમો (અહુરમજદની ખેશાવંદી ધરાવનારો) અમેરદાદ અમે- ૨૮
શાસ્પંદ છે. જે માણુસની ભલી જાલવણી કરવા સાથે હમેશાં હયાતીવાળાં ઇનસાનને અમરગ રાખનારો અને ટોલાના સંબંધવાલો છે. જે નેક વીચારવાલી વીચારવન્ત જાતોની વરધી કરનારો તથા લશકરી અમલદારની ઓલાદને જનમ આપનારો અને જનમ લેનારમાં ભલા વીચારને ઉતપન કરનારો છે. તથા દરએેક ગેતીની ભલો જનમ લેનારી ઓલાદની કાયાઓને તેજ આપનારો. અને અકલના મેલાપથી બેહદ જાતોમાંની ઘણી તરેહની જાતવાળો છે.

ખોદાએેતાલાની એેક હયાતીનું (યાને તેની હસ્તીનું) સાત ગણ- ૨૯
તરીએે (એેટલે જે ઉપલી છ મીનો અંમેશાસ્પંદની હયાતીએે) પુરૂં થવું (યાને સરંજામ પોંહચવું) છે. સઘલાં કામોને પુરતાપણું મલવાએે, (યાને દરએેક જાતને હયાતી ભોગવવાની પુરતી શકતી મલવાથી) તે સઘલાંએે પોતાના ઉદીએોગમાં મશગુલ થવા ખોદાએેતાલાનો આભાર

માનવો સજાવર છે. બલકનાં લોકોને તેઓના ઉદ્દીઓગમાં મશગુલ રેહવાએ, તેને માટે (બોદા) નો આભાર માનવાથી બોદાએતાલાને (એહરેમન ઉપર) ફતેહ મેલવવી છે. (માણુસોએ) બોદાએતાલાનો આએ રીતે આભાર માંનવો, તે સાહેબથી તેઓએ મેલવેલી જાતને લીધે છે, (એટલેજ બોદાએતાલાથી તેઓએ મેલવેલી ઉદ્દીઓગી જીંદગીનાં કારણુસર છે.)

૩૦ બોદાએતાલાની પેદાએશને, વાકેફકાર દશતુરોએ દીનનું રાણ આપવું. દરએક ડેકાણે દરએક જણે શું ઉદ્દીઓગ કરવો તથા કેહવી રીતે કામ ચલાવવું તે વીશેની સહમજ દીનથી વાકેફકાર માણ્રે વાંણીના અલીઆશીઓની સહમજથી ઘણી સારી રીતે મલી શકેછે.

૩૧ બોદાએતાલાને લગતા વગર હદના વખતની સહમજનું તે એક હયાતી વાલા (ઇચ્છાને દાદારના પોતાના) જાણવા સેવાએ પેદાએશને તે વખત વીસે કેહવામાં આવેલું નથી.

૩૨ દુનીઆંમાં હદવાલા વખતનું બનવું, હયાતીના સંબંધવાલી પેદાએશના સુધારાને સારૂ, એક (હાલત) માંથી બીજી (હાલત) મા ફેરફાર થવાએ (યાને મીનોઇ હાલતમાંથી ગેતીમાં આવી લાએક બની પાછું મીનોઇ દુનીઆંમાં જવાથી) છે. પેદાએશનાં આએ કારણ વીસે (દીનમાં) કહેલું છે કે દરએક જણ હયાતીવાલા (બોદાએતાલા) થી હયાતી પામેછે. અને જે દરએક પેદાએશ બનેછે તે હયાતી વાલા (બોદાએતાલા) થી હયાતી મેલવેછે.

૩૩ બોદાએતાલાના કલામો (યાને મજદીઅસની દીનના વચનો) હયાતીવાલાં (માણુસો) ને સારૂ કાએદાવાળા છે. તેમાં કોઇ ચીજ કાએદા વગરની નથી. વસ્તુઓમાંની કેટલીએક વસ્તુઓ હદવાલી વસ્તુ તરીકે છે. વલી વગર કાએદાવાળી જે વસ્તુ છે, તે પેલા હાંણી પોહચાડનારની તરફની છે. (યાને એહરમનની પખ્શવાલી છે.) અને તે ખરાબીની મીસાલવાલા (અંધમઇનીઉશ) ના કાએદાવાલી તથા બંધારણ વગર તથા હદ વગર રેહનારી (યાને કાએદાના આંકુશ વગરની) વસ્તુ કેહવાએછે. જેમ પેદા કરનારની હયાતીનો વખત હદ વગરનોછે, તેમ અહડતે દરજેનો આતમા તેવોજછે તે નેસ્તીવાળો કેમ ગણુએ ?

૩૪ જે પેદા કરેઆમાં આવેલી પેદાએશ છે, તે (પેદાએશ) તેનાં કામથી બોદાએતાલાથી અહડતા દરજજાની બખશેશ મેલવનારી થાયછે.

વલી જે લોકો અહડતે દરજેનાં કામ કરનારા છે, તે ભાએગના ૩૫
સમબથી છે. (એટલેજે માણુસો આએ દુનીઆંની મેાહટાઇ મેલવવાનાં
જે કામેા કરેછે, તે ભાએગના વસીલાથી છે.) અને બીજો યજદોમાં
આએ દુનીઆંનું આદમી પેાતે વખાણુએલું કેહવાયછે, તે આએ
કારણુના સંબંધથી છે. અહડતે દરજનેનું ભાએગ, માણુસનાં બીજાઇ
દુનીઆંને લગતાં કામથી છે. આએ દુનીઆંને લગતાં આદમીઓમાં
મેાટાઇવાળું આદમી જયાંસુધી કેટલેએક દરજજે રેાશનીવાળા યજદોની
તરફજ એતેકાદ રાખનારા વીચારવાળું હેાએ ત્યાંસુધી બેાદાએતાલાનેા
સારેા પેએાર મેળવનારૂ છે, અને (તે પેએારનું મેળવવું) આએજ તરી-
કાથી છે. તેમજ ઉલટાં મારગવાળું આદમી નીચાઇ અને બીજી હલ-
કાઇની તરફ ફરનારૂં પ્રથવીના સંબંધથી થાએછે. આદમીની આંખને
(યાને અકલને) રેાશની આપનારી શકતી ભલા વીચારવાળા બેહમનની
કેટલી એક સુધારાને માટેની વસ્તુવાળી શકતીવાન દોલતને ચાહવાથી
(યાને મેળવવાથી) છે. જે કેાઇ તે દોલત વગરનેા છે તે ઉપલી (અકલ-
ના શુધારાની) ચીજ વગરનેા છે.

(લોકેાએ) દુનીઆઇ લખવા પઢવાની કેળવણીના વીચારથી પેાતાને ૩૬
જેબદાર મરતબાવાળા બનાવવા. તથા દીનનાં ફરમાનના સંબંધથી પેાતાને
બરેાબર કાએદામાં સારી આબરૂથી રાખવા, અને રાણી સખુનવાળાં ઘણાં-
એક પુશતકેા ખરીદવાં, તથા (આવતી દુનીયામાં) અમરગી મેલવવા સારૂ
મદદગાર યજદોની સારી રીતે વખાણ ગાવી અને (બુરાએાની સાથે)
લડત કરવી. જેમ ઘણાએક નેક લોકેા યજદોની વખાણ કરવાથી એક
વસ્તુને સુધરેલી અને જેબદાર બનાવેછે. જેમ લડાઇને માટેના
(અહુરમજદની) વસ્તુએાની દોસ્તી વગરના અંધકાર પેદાએશને
માટેનાં નામ બનામ (દેવ દરૂજો) છે, તેએાને લગતી મતલબ (દશતુરો
લોકેાને) સહમજાવનારા છે તેમ.

જે દાદારે આતશ અને પાણીના સંબંધથી જાનદાર આદમીઓને ૩૭
અહડતે દરજેની સંપુરણ સરદારીવાલી કાયાવાલાં બનાવીયાંછે, તેને
(આદમીઓએ) હયાતી બખ્શનાર તરીકે યાદ કરવેા.

દેવની તરફ ઇમાન લાવવા સારૂં નહી ફરનારા (યાને મજબુત ૩૮
એતેકાદથી મજદીઅસ્ની દીન ઉપર ચુસ્ત રેહનારાં) એાને આએપત સાથે

રાખવા. એક બેદાએતાલાની પીછાણને લગતા વીચારવાલી ધારણાથી દુનીઆનાં લોકોને ચલાવનારાઓને ખલકના હાકમ બનાવવા, તથા દીનને લગતી વસ્તુઓની પખ્શમાં ઘણું કરીને પોતાને રાખનારા લોકોને પાક ઓલાદના કેહવા. એજ પ્રમાણે દીનનું જ્ઞાન ધરાવનારા વીચારવંતોને જેટલી જોઇએ તેવી વસ્તુઓથી બખ્શેશવાલા કરવા.

૩૯ (જાણદારોની) હયાતીના સંબંધને માટેની જે વસ્તુ જ્યાં લેઇ જવાજોગ હોય (યાને જે વસ્તુ પોંહચાડવાથી જાનદારોની હયાતીનો જ્યાં બચાવ થતો હોય,) તે ચીજ (ત્યાં) કેટલીએક તરેહથી તેને સારૂ જરૂર લેઇ જવી. જેમકે નદીનું પાણી હયાતીને કઉઅત આપનાર તરીકે છે તે. તેમજ હયાતીનાં સેવટની તથા જાનની બેકરારીને સારૂ થંડાં અને ગરમ પાણીવાલી દવા છે તે. (હયાતીવાલા ઇનસાનને) લોહી, તેજ, સુધી, અને લેહજત આપવા સારૂ ભલી દવા કેહવી રીતની છે તે તેને લગતો ભલો વીચાર ધરાવનાર ભલા વીચારવંત (હકીમ) છે.

૪૦ જે પ્રમાણે રોશન આતશથી બળતું હોયછે, બળતાંથી ઉજેડું હોયછે, અને ઉજેડાંથી જખ્મલું થાયછે, તેમ (જાનદારના) ઘણાએક મરજની હાલતનો ઓછો અટકો ફેરફાર દરએક દવાઇના પાલાએ કરી થાયછે.

૪૧ જેમ ખજુરના ઠરીઆથી તેનાં ઝાડનું ઉગવું છે. તેમ હયાતી આપવાને લગતાં કામથી આદમીની ઉતપન્તીછે.

૪૨ ઓલાદના સંબંધને માટે (યાને ફરજંદની વરધી થવા સારૂ) એક આદમીનો બીજા આદમી સાથે (યાને મરદનો ઓરતની સાથે) વીરજને લગતાં કામને સારૂ સંબંધ કરવાએ (એટલેજે એક બીજા સાથે
૪૩ હમબીશતર થવાએ) છે. આતમાનો મેલાપ બદનની સાથે હોવાએ
૪૪ હયાતીનું કાએમ રેહવુંછે. હયાતીને આબાદ (યાને સુખભરેલી) રેહવાનો સબબ વરસાદ અથવા તેને લગતી બખ્શેશ કરનારા (યજદો) થી છે.

૪૫ દોસ્તી તથા મોહબતનું કાએમ રેહવું એક બીજા સાથે મોલાકાત કરવાથી તથા વાતચીત કરવાથી છે.

૪૬ હયાતીનું કેહવી તરહેથી બનવુંછે? જેમ એક વસ્તુથી બીજી વસ્તુનું બનવું કાએદાસર અને હદ પ્રમાણેના વખતથી છે તેમ.

ફલાંનાં શેહરની આગ્મેપત કેહી ચીજને લગતીછે અથવા તેને લગતી ૪૭
સરજમીનમાં શું પાક થાયછે તેની સહમજ તેને લગતી વાકેફીથી છે.

હયાતી બક્શનાર દાદારની તરફથી પેહલ્લી બક્શેશ આતમાને ૪૮
લગતી છે. પાક ખોદાગ્મેતાલા દરગ્મેક ઠેકાણે આતમાની જુદી જુદી બક્શેશ કેહવી પ્રકારે કરેછે, તેની સહમજ માંગ્મ નો અભીયાસ કરનારાગ્મો સારી તરહેથી જાણેછે. તેમજ આતમાને લગતી સેવટની બેકરારીથી સધળાગ્મોનો ઘટતો ઉપાય કેટલી રીતે કરવો તે પણ તેગ્મોની સહમજથી દુર નથી.

દીનને લગતાં પ્રમાણીક વીચારની ગીમત કરનારાગ્મોના સવાલો, ૪૯
આગ્મે (નોચે જણાવેગ્મા) પ્રમાણેના છે.

શકતીવાન હયાતીવાળો (ખોદાગ્મેતાલા) હદવાળો છે કે નહીં? ૫૦

શકતીવાન હયાતીવાળો (ખોદાગ્મેતાલા) દાનાઇમાં થોડીગ્મેક હદ ૫૧
વેર શકતીવાંન છે, કે તેથી વધારે છે?

(ખોદાગ્મેતાલા) ગ્મેકથી બીજાને પ્રતાપ આપનારો છે કે નહીં? ૫૨

જો શકતીવાંન હયાતીવાળો (ખોદાગ્મેતાલા) હદવાળો (યાને કાયદા- ૫૩
સર ચાલનારો) નહીં હોય તો તે શકતીવાંન હયાતીવાળો કેમ કેહવાય? વલી હદવાળી શકતી ધરાવનારી વસ્તુ શકતીવાંન હયાતીવાળી કેમ કેહવાગ્મે?

સધળાં કામ વખત ઉપર થવાં જોઇયે કે બેરવખતેબી થાગ્મે? ૫૪
કરયામાં આવેલું (સવાબનું કાંમ) વગર સેવટનું થઇ શકે કે નહીં?

હમણાં સધળાં કામ કરયામાં આવેછે તે દાનાઇની સાથે મલતાં છે ૫૫
કે નહીં? જો કોઇ કામ અસલ કઉવતના સંબંધવાળું (યાને ખોદાગ્મે-તાલાની દોસ્તીવાળું) હોય તો, તે દીનને લગતી સહમજથી હદ વગરનાં વખતવાલું કેમ કેહવાય?

અંધકારને લગતો પેશવા સાચ્ચો કેમ હોય? અને સાચ્ચો પેશવા ૫૬
અંધકાર કોણથી બનેછે?

આતમાનો બક્શનાર (ખોદાગ્મેતાલા સધળી વસ્તુને) રૂપ આપવાનું ૫૭
કામ શાથી કરેછે?

(ખોદાગ્મેતાલા તરફ) ગ્મેતેકાદ ધરાવનારાં આગ્મે દુનીગ્માંને લગતાં ૫૮
માણસ જેમ દાદારની ઇચ્છાવાળી મતલબ ધરાવનારા નુરમંદો (યાને યજદ અમેશાસ્પંદો) છે તેગ્મોની આફકની ખાહેશવાલાં કામ કેમ બની શકે?

૫૯ ખોદાએતાલાની સ્તુતી કરનારથી તેનો ધીકાર કરનારો શાથી જુદો છે?
૬૦ જે ખમવાની શકતી ધરાવનારો છે તેને (દુઃખથી) ફરીઆદ કરવાનું
૬૧ કારણ શુ? એક ચીજ ઘણી પ્રખીઆત કેહવી રીતે થઇ શકે?
૬૨ જમીનની ઉપર સુરયનું પ્રકાશવું તેની રૂતુના વખત પ્રમાણે છે, તેમાં કેટલીએક જગો પ્રકાશ આપનારની ગરમી વગરની શાથી હોયછે? જોકે (સઘલી વસ્તુનો) રોશની આપનારા સુરયથી સુધારો થયોછે તે છતાં બપોરને વખતે કેટલીએક જગો તેના તાપ વગર તરાવતવાળી અને નજીસ રેહછે ત્યારે બપોરના તાપથી એક જગો તરાવતવાળી અને બીજી જમીન ઉપર સુરજની રોશનીનું વધારે પ્રકાશવું એ બે રીત કેમ હોય?
૬૩ અહડતે દરજેની રોશનીની તરફ નહી જોઇ શકવું શાથી છે? અને આખના દેખાવની કઉઅતનું તેથી કમ થવું અને નબળું પડવું કાંએ છે? તે દાદારની શકતીવાળી સુરયની રોશન બીજની મારફતે દુઃખ કેમ હોય?
૬૪ શું દુનીઆની તપાસ રાખનારા યજદો બુરાઓની ધાસ્તીથી જાતીવાળાં (આદમીઓ) ને (સંકટથી) છુટકારો આપવાનો એલાન કરવાનું કામ છોડી દેનારા કેહવાએછે?
૬૫ જે કોઇ ઇજા દેનારો નથી તેની અંદર પેલો હાંકી કાહડેલો હાંણી પોંહચાડનારો કેમ હોએ? સાચ્ચું બોલનારની અંદર ગમગીનીનો વીચાર અને સખાવત કરનારની અંદર તથા (અનાજની) બખશીશ કરનારની અંદર ભુખાપણું કેમ હોએ? કારણકે તેને ઓત્તમ બદલાથી અહડતે દરજેનો (ખોદાએતાલાએ) બનાવેલો છે.
૬૬ લોકો પ્રખીઆત બુનીઆદનાં (આદમી) ની સાખશીને પેલા ઉલટું બોલનારાઓનાં કરતાં વધારે અનવાળું નાંખનારી ગણેછે, પણ તેઓ હલકે દરજેના પાદશાહની મતલબનું કામ કરનારાઓ હોએ તો તે સઘળાઓને અહડતી બુનીઆદના અને અહડતે દરજેનાં કાંએ ગણવા જોઇએ? તે શખશ કે જેને ખોદાતાલાએ અવસ્તામાં (પાદશાહી) ખાનદાનનો જણાવેલો નહી હોએ તેને પાદશાહી ખાનદાનનો નહી ગણવો? પણ જો તે બુરા પાદશાહોનું કામ કરનારો નહીં જણાય તો તેને પાદશાહી તોખમનો ગણવો.
૬૭ પેલો શેહનશાહ અરદેશીર પાપકાંન જે તેના કેટલાએક બાપ અને બપાવાથી છુટી પડેલી હકુમત છતાં પાદશાહીને લાએકનો કેમ ગણાએ?

દીનની સહમજ ધરાવનારા (દસ્તુરો) એ આગ્યે સવાલ કરનારાઓની ૬૮
મતલબ આગમચથી જાણી લીધેલી હતી, તેથી તેઓના સઘળા સવાલો ઉપર
ધ્યાન આપ્યું નથી, પણ જે સવાલોનો જવાબ દુનીઆંનાં લોકોને
ફાએદા ભરેલો તથા પાછળથી રવાંનનાં સુધારાને લગતો દેખાયો તેનો આગ્યે
નીચે જણાવ્યા પરમાણે તેઓએ જવાબ આપ્યાછે.

જવાબો.

જ૦—જવાબ એ છે કે, દીનનો પેશવા (યાને દશતુરાન દશતુર) ૬૯
તેને આગમચથી બોદાની તરફની ચહડતે દરજ્જની બોરેહ મળવાના
સબબને લીધે, ઘણો કીરતીવાંત થએલો રહેછે. તેમજ તે તેની દુરઅંદેશી-
વાલી સહમજથી લોકો પાસે દીનને લગતાં કામો કરાવનારો (બોદાનો)
વસીલો છે. તેથી તે પોતાને આગળથી મળેલા પેશવાઇના બોધાને વગર
પેશવાઇનું કામ કરીને બોહે નહી.

જ૦—(સેતારાઓની) બખ્શેશ કરવાનાં કામને (યાને આદમીના ૭૦
તપકાની કુંદરી ઉપરથી તે આદમીનું લાએગ કેવી ખાસીઅતનું છે તેની
સહમજ) સેતારાઓની સહમજ ધરાવનારા (નજુમી) એ સમજી શકેછે.
બખ્શેશ આપનારા મુખ્ય (સેતારા) ઓ ખરાબ સુરતવાળી કીયાંવેરની ૭૧
ચાલનાછે ? તથા ખરાબ સુરતના બુરા માલેકનો સંબંધ કયાંવેર
રાખનારા છે ? અને કયાં સુધી અકલને પસંદ કરીને તે આદમી કામ
કરનારૂં છે ? તેને લગતી બીજી ઘણીએક તરેહની વીગતના કાએદાઓનું
જણાવું પુરથવીને લગતાં સંબંધવાળાં લખાણોથી (યાને ગ્રેહઓની
સહમજને લગતી જોતીશ વીદ્યાથી) નજુમીઓ જાણી શકેછે.
(માણુસની) સારી જાતની વીગત નજુમીઓ તેને લગતી જનમપતરીઓના
વરતારાથી જણાવી શકેછે. અને તેની કાયાની તનદરૂસ્તીનું
આતમાનાં તથા તેની સાથનાં બંધારણની—તથા કાયાની સલામતીની
વીગત હકીમો આપી શકેછે. (માણુસની) જીંદગી—તેનો નાસ થવો—તેની
હીલચાલ—અને તેની સોધખોળ કેહવી રીતની છે, તેની સહમજ તેના
સંબંધમાં રેહેનારાઓ તેની પોતાની હીલચાલના દેખાવ ઉપરથી મેળવે-
છે. વસ્તુઓની—વખતની અને જગોની ઉતપત્તીની પીછાંણું કરવી,
તેના પેદા કરનારની તરફ (ની સહમજ) થી છે. જાતથી તેના ખવાસનું

અને પેદાએશથી તેની હયાતીનું પીછાંણવું છે. ઉલટી વસ્તુને પીછાંણવી, જે વસ્તુ સારી પસંદ કરવા જોગ હયાતીવાલી હોએ, તેની વીગતને લગતી સહમજ ધરાવવાથી છે.

૭૨ જ૦—જે ખોદાએતાલાનો તાબેદાર આતમા છે તે તેની અંદર જે અમરગીવાળા (યજદો) ની સહમજ પાક ખોદાએતાલાએ બખ્શેલી છે, તેના સંબંધથી અને તેનાં નુરની બખશેશથી છે. તે નુરની બરકતથી તે (આદમી) આએ દુનીઆંનું દરએક કામ પોતાની મરજી મુજબ કરવાથી પ્રખીઆત થાએછે. તથા પેલા ઉલટા (અંધમઇનીઉશ) ની સાથે એકમળતો થવાથી પોતાની જાતને દુર રાખનારો રીહેછે. અને જે ઉલટી ચાલવાળાને લગતી જુદી જુદી જાત છે, તેને પુરતી રીતે સુધારવાએ પોતાને ભાએગસારી બનાવનારૂં છે. તેની ઓલાદ અસલને (યાને તેની પોતાની અસલ જાતને) મળતી રીહેછે. જેમ પેહલ્લા ઘોડાથી ઘોડાએાની ઓળાદ છે. તથા આરંજની ઉતપન્તી પેહલ્લાં આરંજના જાડથી છે, તે પરમાણે આદમીએ પોતાની ઓળાદને સલામત રેહવા સારૂ પુરતી રીતે પસંદ કરવા જોગ રીતે તેને સુધારવી, એ પોતાની જાતને દરએક બાબતમાં પ્રખીઆત કરવા સારૂ છે.

૭૩ ખોદાએતાલાના કાએદાથી (યાને મજહબના ફરમાંન પરમાણે આએ દુનીઆંમાં) રેહવું, (આદમીના) આતમાએ અને તેની ઓળાદે એ પ્રમાંણે ભલી પેદાયશને લગતીચીજોને (યાને મીનોઇ દુનીઆંને લગતી વસ્તુઓને) હમેશગીની દાનાઇ તથા વખતને પીછાણવાની સહમજ આપનારી છે કેમકે આંખની જોવાની શકિત તેમ. આએજ શકિત થી (માણુસની) દરએક જાત પોતાની કાયાને જેમ રોશનીની સાથે ઉજેડાંનો સંબંધ છે, તેમ પોતાની કાયાને ખોદાવંદના સંબંધમાં
૭૪ તેના પ્રતાપથી રાખનાર છે. ભલી દાનાઇથી જે વાકેફકાર દીનદાર બુજોરગ રાજા છે તે દીનદાર હાકમ (ખોદાતાલાની વખાણ કરવાને માટેનો) મોહટો સબબ છે.

૭૫ જ૦— પેહલ્લું—તે (પાદશાહ) ફાયદાને માટેની દાનાઇને લાયકનો હોય તથા પોતાના સંબંધમાં રેહનારાઓને ફાયદો કરનારો હોય. બીજું—તે પાદશાહ પોતાની જાતે લાએક હયાતીવાળાને (યાને ખોદાની રાહ ઉપર ચાલનાર આદમીને) ઇજજત આપનારો કેહવાતો હોય. ત્રીજું—

(તે પાદશાહ) ખોદાએતાલાની ઇચ્છા વાળાં ખોદાઇ ફરમાનવીસે વગર વાંધાવાળો કેહવાતો હોય. અને ખોદાએતાલાની દાનાઇથી સઘળાઓની ઉપર અહડતે દરજ્જેનો ગણાતો હોય. ચોથું—શકતીવાન યજદોને પોતાના ઉપરી નહીં કરવા એ (તે પાદશાહ) અહડતે દરજ્જેનો બનતો નથી, પણ ઉલટા એરાદાથી બીજાં અપ્રમાણીક કામ કરનારો કેહવાયછે. જે (પાદશાહ) ખોદાએતાલાની દીનનાં ફરમાન મુજબ ઇનસાફ કરનારો છે, તે દુનીઆનાં લોકોના આજારોનો અસરકારક રીતે ઓત્તમ ઉપાય કરનારો છે. તથા ઇનસાફના વસીલાથી રઇતને અહડતે દરજ્જે રાખનારો છે. અને તે (પાદશાહ પોતાનાં) તે કાંમથી દુખ વગર આબાદ હાલતે હમેશની કીરતી સાથે પોતાને અહડતી પદવીથી રાખનારો છે. પાદશાહને પોતાની કીરતી પાએદાર રાખવા સારૂ, લોકોને બે તરેહની સજા તેઓનાં જુદાં જુદાં પાપને સારૂ કરવી સજાવારછે. એક (સજા) બદનને લગતી (યાને બદનને મેહનત આપવાની) અને બીજી પઇસાના દંડને લગતી. જે દરએક તરેહની સજાની સહમજ માણ્રેનો અભયાસ કરનારા ઇનસાફ કરનારા દાનાઓ ધરાવેછે. જે માણુસના ઉપરી પાપની કેળવણી આપનારા (દેવો) હોયછે, તે આદમી (ઇનસાફની દરબારમાં) કેહછે કે, હું સાખ્શી છેઉં, અને વગર જોએલો હોવા છતાં, હાણી પોહચાડવાનું (ત્યાં) બોલેછે. તે (આદમી) પોતે બેઇમાનીનો ગુનાહ કરવાથી કેમ છુટવાનું હતું. ઇનસાફનો અભીઆસ કરનારાઓની અંદર, જેમ પાણી ને મીઠીની સાથે રેહવું છે તેમ યજદોનું રેહઠાણ તેઓની સાથે જોડાયલું હોવાને લીધે, તેઓ આએ (બુરા) સંબંધવાળા માંણુસના (ખરા બોટા) વીચારને પીછાણેછે. ઉલટો ઇનસાફ કરનારાઓ ખામીવાળા છે, તેથી તેઓનો સંબંધ રાખવો (યજદોને) નુકસાનકારક છે, તેથી તેઓ (યજદોના) સંબંધ વગરના ગણાએછે. આએજ સબબથી જે વસ્તુ ઉપર ઉપરી તરીકે યજદો હોએચ તો તેને લીધે તે વસતુ અહડતે દરજ્જેની હયાતીવાળી ગણાયછે. અને જે વસ્તુ ઉપર (તેઓનું) ઉપરીપણું હોતું નથી, તે વસ્તુ અંધકાર અને નેસ્તીવાળી કેહવાયછે. વળી જે વસ્તુનો ઉપરી પેલો એક હયાતીને ખરાબ કરનારો (અંગ્રમઇનીઉશ) છે, તે વસ્તુ તેના ઉપરીને લગતી (બુરી) હયાતી ભોગવેછે. જે વસ્તુ યજદોની દાનાઇના વીચારવાળી છે, તે બેહાએશની અંદર અહડતે દરજ્જેની નુરી શકતીની માફક કામ કરનારી છે. અને જંદગીની અંદર જ્યાંસુધી તે વસ્તુ (એહરેમનની શકતીથી) પોતાને

ઉસકેરનારી નથી, ત્યાંસુધી તે ચીજ લાએકે સંબંધવાળી કેહવાયછે. તથા જે (માંણસ)ના ઉપરી બન્દા કેહવાએછે, તે ખોદાની મેહરબાનગી મેળવનારા બંદા તરીકે છે. અને જે (આએ પ્રકારનો બંદો છે) તે ઇજા ભોગવી શકતો નથી.

૭૬ બ૦—(હયાતીને લાએકનો (ખોદાએ) હદવાળો છે કે નહીં? અને તે સાહેબ દાનાઇમાં કેટલીએક હદ વેર શકતીવાન છે, કે હદથી જીઆદા છે?) એનું જાણવું એ છે કે ખોદાએતાલા હદવાળા વખતને લગતો તથા હદવાળી દાનાઇનો સાહેબ છે, પણ તે દાનાઇ અને વખતની અંદર હદ વગરનો હોવાને લીધે વગર હદના વખતવાળો તથા વગર હદની દાનાઇવાળો કેહવાયલોછે.

૭૭ બ૦—(એકથી બીજાને પ્રતાપ (યાને રોશની) છે કે નહીં? તેનો જવાબ એ છે કે,) હયાતીવાળો ખોદાએતાલા (દીન અને દુનીઆનો) સરવેથી સરસ આગેવાન છે, તે પોતાનો પ્રકાશ (બીજાને) આપવાને શકતી-
૭૮ વાન છે. હયાતી ધરાવનારાં લોકોને ખોદાયતાલા તેની મુખ્ય પેદાએશની મારફતે (યાને ભલા વિચારવાલી બન્દી શકતીની મારફતે) આખેરશને લગતી
૭૯ બાબતની સહમજ આપનારો છે. જેઓ દોજખના રહેવાસીઓ છે, તેઓ
૮૦ રોશનીવાળા નહીં પણ અંધકાર કેહવાયલાછે. બન્દાના સાથી તરીકે રેહનારાં (આદમી) નાં બદનની અંદર જે કાંઇ ગરમી, સરદી, તરાવત અને સુકાસવાળાં તત્વો છે, તેને (ખોદાએતાલાએ) કાયાનાં કાંમ કરવા સારૂ બના વેલાંછે. અને તેથી જીંદગીનો સારો સુધારો રેહવાનો સબબછે. અને તે બદનને પાએદાર રાખનારા વસીલા તરીકે છે. તેમજ (દેહને) નુકશાન કરનારી કેટલીએક (બુરી જાત) સરદી અને સુકાસનાં તત્વોનું બદનમાં રેહઠાણ કરનારી છે, તે બદનને લગતી હયાતીનું કામ કરનારાં ગરમી અને તરાવતને લગતાં તત્વોને હાંણી પોંહચાડવા સારૂં કાયાની અંદર પોંહચનારી છે. આએ બેહારે તત્વો એક બીજાની સાથે પ્રમાણીકપણાંથી રેહવાએ બદનને
૮૧ લગતો સુધારો છે. તથા બદનને અપ્રમાણીક અને એબવાળી શકતીઓની મારફતે નુકસાન પોંહચવાનો સબબ છે. હયાતી બખ્શનારો એક (ખોદાએતાલા) ઉલટી પેદાયશને કઉવત આપનારો નથી. સઘળા લોકો એક બીજાની સામણે થનારા તથા એક બીજાની આડે આવનારા અને લડાઇ કરનારા પોતાના સંબંધવાળી જાતને લગતી હયાતીને સારૂ (યાને સ્પેનામીનો

અને ધનાર્મીનોની પખ્શને સારૂ) છે. બળકે પોતાની જાતવાળાએાને પુરતો સણુગાર આપનારા જુદા જુદા હરીફો પોતાની જાતનો (યાને જેનો પખ્શને લગતો તે હોય તેનો) સંબંધ ધરાવનારા છે. જેમકે સરદીવાળી વસ્તુ ગરમીને અને સુકાસવાળી વસ્તુ તરાવતને દાબી નાખવા સારૂં જાણીતી છે. એક તરફવાળા હરીફને બીજાના સંબંધમાં પોંહચવું, તેને ઢાંકી નાખવા સારૂ નહી પણ કાયદાના સંબંધની અંદર તેનાં કામને અટકાવવાના સબબથી છે. લોહીનું એકસરખી રીતે રેહવું, ગરમીના સંબંધવાળા સુકાસ અને તરાવતના સંબંધવાળી ઠંડીથી છે. તેમજ એક જાતને તરાવત સાથની ગરમી અને સુકાસ સાથની ઠંડીએ નાલાયક બનવું છે. અને તેનાં લોહીનું તેથી બંધ થવું છે તથા એકદમ ઉલટી રીતે ફરવું છે. તત્વોનાં મુલની મારફતે ગરમીના સંબંધવાળો સુકાસ તથા તરાવતના સંબંધવાળી ઠંડી હોવાને લીધે, ઠંડીની સાથે ગરમી અને સુકાસની સાથે તરાવત એવી રીતે રેહછે, કે તેનો સંબંધ બદનમાં રેહવાએ (માણસનું) બદન ઘટતી રીતે હયાતી ભોગવેછે. તથા તેને લગતા યજદોની સાથે હમેશાં ઉદ્યોગી રેહછે. જે કાંઇ હમણા એકને બીજાની સાથે કેટલીએક વેળા અથડા-અથડી તથા મીનાકેશો થાયછે, તે સંબંધવાળા વસીલાએાને નાલાયક બનવાને લીધે છે. આએ સબબનું બનવું હલકી હયાતીવાળાએા (યાને દેવોની બુરી શકતીએા) નાં બદનની અંદર ભેળાવાથી છે. એક જાતવાળાએાને એક બદનની અંદર તેને નાલાયક બનાવવા સારૂ એકદમ કોશેશ કરવાએ, તેને મોતનો સંબંધ આપવોછે. અને તે (બદન) ની ખરાબી, તેનો નાશ કરનારા દુરગુણોથી તેને ઘણીએક રીતે નબળું કરવાએછે. વળી તે બદનની હયાતીનાં કામની સામણે થનારી જે જાત છે, તે બદનને એકસરખી રીતના કાયદાથી ઉલટું બનાવવાની તેની અંદર કોશેશ કરનારી (નુરી) જાત છે. તે આદમી (બદન) ને લગતી હયાતીનું કામ કરનાર, તેની હયાતીને લગતું કામ કરનારી (મીનોઇ) શકતીએાના સંબંધથી છે. આતમાના નેક બદલાને લગતાં હયાતીનાં કામનું બંધ પડવું, (બદનને) વગર તેજનું (યાને બેજાન) થવાથી છે. તે (બદનની અંદર) નાં નાશકારક સંબંધવાળાં કામની મદદથી, તેની અંદરના નાતવાની કરનાર હરીફો જેબવંતા બનેછે. જે સારાં તેજવાળા યજદો માણુસનો સંબંધ રાખનારા છે, તેએા તે આદમીએાને ઉલટી જાતવાળાએાના યાને દેવદરૂજોના) સંબંધથી દુર રાખનારા છે. દીનમાં એમ કહેલું છે કે,

આદમીઓની અંદરના તે ગેબી હયાતીવાળા યજદોના વસીલાથી, તેઓને બીજી કેટલીએક તરેહની ઈજા તથા ખરાબી નથી પોંહચતી.

૮૨ વળી દરએક ધંધો કરનારાઓમાં પસંદ કરવાજોગ ધંધો દીનના આગેવાનોને લગતો તથા યજદોની મોહબ્બત મેળવવાને લગતો તથા આખે દુનીયામાં પોતાને ચહડતે દરજ્જેનાં કામ કરવામાં ચલાવવાનો છે.

૮૩ માણસને તેને માટેની ફરજો તથા નહી ફરજોને જાણવી, દીનના આગેવાન પુરૂશોનાં (યાને દસ્તુર મોબેદોનાં) ખાનદાનની પુરતી સંખ્યાથી (યાને દીનની વાકેફકારી ધરાવનારા દશતુર મોબેદો પુરતા હોવાથી) છે. કે જેઓ (યાને તે દસ્તુર મોબેદો) અવસ્તા અને તેને લગતા ખોલાસાઓને સારા શોક (યાને કાળજી) થી જાળવી રાખનારા છે. અને તેથી તેઓ દુનીઆનાં લોકોને જાહેર રીતે દીનની સમજ આપનારા તથા તે (દીન) ને લગતી વીદ્યાનો લોકોને અભીયાસ કરાવનારા અને ઉલટી તકરાર કરનારાઓને (દીનને લગતી) સચ્ચાઇ જાહેર કરનારા છે. તથા દુકાલ પાડનારાઓને તથા તાજગીને હાંણી પોંહચાડનારાઓને તંગીમાં નાખનારા છે. અને લોકોને ખોદાએતાલાની આરાધના કરનારા, પાદશાહોનો હોકમ માનનારા, અને ઇનસાફ કરનારાઓના ચુકાદાને માનવાને લાએક બનાવનારા છે. તથા (અથોરનાન—અરથેશતાર—વાસ્ત્રીયોશ—અને હુતોખ્શ) એ ચેહારે ટોળાને તેઓના ધંધાની અંદર પ્રખ્યાત બનાવનારા છે. તથા અહુરમજદને લગતા સવાલ જવાબની સમજથી તેઓને દીનના શોકી—દીનના અભીયાસી અને ખોદાએતાલાની આરાધના કરનાર તરીકે બનાવનારા છે. તથા બીજા અથોરનાનોની હાજરોને ચાલુ રાખનારા (યાને તેઓને જોઇતી ચીજ પોહચાડનારા) અને તેઓની ઉમેદ પુરી પાડનારા છે. જેથી ખુબીવંતાં આબરૂદાર ખાનદાનને ઇજ્જત સાથે રખાઇ સકેછે. અને તેથી જે (લોકો) જરતોશતી ધરમની કેળવણી આપનારા, દીનની ઇછાનો વધારો કરનારા
૮૪ અને તેનાં જ્ઞાનનો ફેલાવો કરનારા છે. મજદીઅસની દીનને લગતી બીજી જે કાંઇ વસ્તુ (યાને દાનાઇ), સધલાં ગુમાન (યાને શકશુબેહ) ની સમજના ઉપાયને સારૂં ખોદાઇ રાહ ઉપર ચાલનારાઓને ખુશહાલ કરનારી હોય, તેને સફાઇથી (યાને સવછ) રાખવી. અને નવા તાલેબે એલમોને તે મેળવવાથી વગર મોહતાજના કરવા. જે કોઇ પોતાની કોમને સુધારનારો તથા

(અનીતીનાં કામથી અટકાવ કરનારો નહી હોય, તે ઉપર સારો વીશ્વાસ રાખવો નહી. અને તેને (કોમના) સરદાર તરીકે તથા દરએક આદમીને વગર ધાસ્તીવાળું રાખનાર તરીકે તથા બીજી પેદાએશને (યાને ખોદાને નહી માંનનારા લોકોને) ખોદાના તાબેદાર તરીકે બનાવનારની મીસાલનો હરગેજ ગણવો નહી.

(ગુનાહ) નો પસ્તાવો કરવાએ સવાબનો બદલો મલવો, અને ૮૫
પાપનું દુર થાવું છે. અને તે પછી સજાનું કારણ રેહતું નથી. એક સવાબના બદલાનો સંબંધ હોવાએ, (તે માણુસના) ગુનાહની સજા ઓછી કરવાનો સબબ કેહવાયછે. ખોદાએતાલાની મતલબ, પાદશાહોનો હોકમ નહી માનનારાઓને ઇનસાફની રાહે ઘણી તરેહની સજાને લાએક થવા વીસેની છે. તેમાં એક જે (પાદશાહનાં) ફરમાનને નહી માનનારો હોય તેને, તથા (બીજો) જે રવાનને માટેના સઘળા ગુનાહને સારૂ કેદ પડેલો હોય, તેને રાજનાં ફરમાનથી છોડવવો ઘટારટ છે. તેમજ જે બંદીવાનને તેના આતમાને માટેની સખ્ત ઇજાને સારૂ ફરમાંનથી ઉલટી રીતની પસંદગીથી (યાને નીઆએના કાએદા વીરૂધ) કેદ કરેલો હોય તો તે એક જાતની જાસ્તી છે. બીજું રવાનના મરજનું નીવારણ કરનારા હકીમ (યાને દીનના દસ્તુર) ના કેહવાથી દીનની રાહે વાટપાડાને કતલ કરવાથી છોડી દેવો ઘટારત છે.

ચહડતે દરજેની ખોરેહ ધરાવનારાઓમાંના દુનીઆના સરદારો ૮૬
(યાને પાદશાહ તથા દસ્તુરો) એ ઇરાન શેહરને પોતાનાં ઉપરીપણાથી કાયદાસર ચલાવવું, એ ઇનસાફ આપનારા પ્રતાપી નીયાધીસોની મારફતે છે. જરતોશતીઓને હફ્તકેશવરના રાજા તરીકે તકી રેહવું, તેઓની અંદર દીન—કેયાની ખોરેહ અને બીજાં ખોરેહનું રેહઠાણ હોવાને લીધે છે. વળી તેઓને તાજગીથી (યાને આસુદગીથી) રેહવાનો જે કાંઇ સંબંધ છે, તથા પ્રથમને લગતી દરએક મોટાઇ અને ચહડતા દરજાજાનો સબબ છે, તે તેઓમાં યજદોની આમદરફ્ત (યાને યજદ અમેશાસ્પંદોનો સંબંધ) હોવાને લીધે છે. તથા તે ઇરાનનો શેહનશાહ હફ્તકેશવરના હાકમોને હકુમત બખશનાર તરીકે છે, તે એજ (યજદી ખોરેહવાળાં) રાજનાં કારણથી છે. જેમ નુરના સંબંધથી આતશની જાહર છે. અને આતશની જાહરના સંબંધથી ઉજેડું છે. તેમ દીનના સંબંધથી દાનાઇ છે. અને દીનની કેળવણી આપનારના સંબંધથી (માણુસને) ચહડતે દરજેનો

શકતીનું મળવું છે. અને તેને લગતી નજરથી (યાને સહજમજથી માણસની) હયાતી છે. અને તે (દીન) ને લગતા ખોલ્લા રસ્તાના સંબંધથી (માણસની) પીછાણ કરવી છે. તથા આએ તરેહની (દીનની દાંનાઇની) કઉવતથી, બદન—આતમાને લગતું કામ કરનાર છે. અને તે (બદન) ને પાએદાર રેહવાથી, (આતમાની) જાલવણી છે. સઘળા ઇરાનીએા (યાને મજદીઅસનાંનેા) ને એવી રીતે પેાતાને ચલાવવાથી ચહડતે દરજેની કઉવત સાથે રેહવું છે. શેહરેાની અંદર જેકેાઇ રાન આતમાઇ શકતી—હુનર—હીમત અંગબળ—અને આબાદીને લગતી દરએક લાયક કેળવણી આપનારા છે, તેએાથી તે ઇરાનના રાજાની હકુમત ચહડતે દરજેની, નેકબખ્તીનેા સંબંધ ધરાવનારી અને ઇજ્જત મેળવનારી છે.

૮૭ ઇરાનીએા (યાને મજદીઅસનાનેા) ની મેાટાઇ, દરએક બાબતને લગતી સચ્ચાઇ—મેાહમત ભરેલી નજર—દરએક શકતીવાંન વસ્તુને લગતી ધારણાનેા વીચાર રાખવાએછે. અને તેથી તેએા પેાતાના અસલની (યાને પેદા કરનારની) પેશી ધરાવનારા રેહછે. તથા પેાતાની વીરૂધ જાતના તથા બીજા શેહરના કમજાત અને જંગલી દેખાવના તાબેદારેા ઉપર ફતેહ મેંળવેછે. વળી જે લેાકેા સખ્તી તથા કરાહીયત ભરેલી ચાલચલણના—બુરી આરાધના કરનારા અને કમજોર થયલા હેાય, તેએાને (મજદીઅસનાંનેાએ) ચહડતે દરજેની સહજમજ આપવી, કે જેથી તેએા અફસેાસમાં પેાતાની જીંદગી નહી ગુજારે. અને જે લેાકેા ભલી જાતવાળા નહી હેાય (યાને બુરા હેાય) તે લેાકેાને ભલાઇવાળા બનાવે. જેમ હમણાં સારા વીચારવાલા નેક લેાકેા ચહડતે દરજેના વચનેાથી પેાતાને રાખવા અને એબવાલી વસ્તુ તરફ પેાતાને નહી લેઇ જવા સારૂં વીગતવાર હુશીયારી રાખેછે તેમ.

૮૮ પેહલાં જે નેક પેદાયશના લેાકેા પેાતાની વાચાથી હાકમેાની હજુરમાં ઉલટા નહી બનીઆ હતે, તેા કબુ વગર હેાશવાળા નહીં બનેઆ હેાતે, પણ હુશીયારીને સાવધ રાખી રેહી સકીઆ હતે. અને તે સબબને લીધે તે બેાદાના હેાકમથી પેાતાને ફેરવનારા તથા યજદેાનાં ઉપરીપણાંની બુદ્ધિ વગરના પેાતાને નહી કરતે, તેા કેહી ચીજ નહી કરવી અને કેહી ચીજ કરવી તે વાત તેએા શહજમજતે. અને તેએા જાણતે કે તેના પ્રતાપી આતમાનેા યજદી પ્રતાપ દીલમાં ઘણેા વખત નહી રેહી સકતેા. જે પ્રમાણે જે ચીજો

ખોરશેદના પ્રકાશવાળી હોયછે, તે ભલી ચીજોને પ્રકાષ આપવાથી તે ખોરશેદ અટકેછે તેમ. માણસ ઘણું બેદરકાર હોવાને લીધે તેનીથી (યજદીખોરેહનું) અટકવું જણાયલું છે. આએજ સબબને લીધે હાકમોની હજુરમાં કેટલાંએક કારણુસર ઉલટા સચ્ચુન નહી કેહવા અને પોતાને ખુબીવંતા રાખવા સારૂં ધ્યાન પોંહચાડીને પોતાનો વીચાર તેઓ આગલ જણાવવો.

સવાલ કરવાની અંદર તથા જવાબ આપવાની અંદર બોલવાની આગમચ વીચાર કરી, જેવી રીત વાજબી હોય તે રીતનો સવાલ કરવો અને તેનો જવાબ વાળવો. બુરી દીનના ધર્મગુરૂઓનું કામ, તેઓને બંદીવાન થવાની આગમચ સારી સહમજથી કામ કરવાનું નથી. ૮૯

પોતાથી સવાલ પુછનારની આગમચ તકરાર કરનારના સવાલ ના સચ્ચુનો સાંભળવા. વળી તકરારની અંદર વધારે બોલનારને અટકાવવો નહી, પણ તેના સવાલને સારી રીતે સાંભળવા. વળી તકરારની અંદર એક સવાલ હોય તો તેનો ખોલાસો કરવો. જો ઘણા સવાલ હોય તો તેની ઘણી રીતે પીછાણ કરવી. ૯૦

સરદારી કરવાને માટેનું સંપુર્ણ ખોરેહ (યાને બોદાઇ બખ્શેશ) આએ પરકારનાં હોએ, કે તે લોકો સારી તકરાર કરનારાઓના સવાલનો જવાબ (પોતાની તરફથી સારી રીતે) જાહેર કરેછે, પણ એમ શોધવાની બુધ્ધીવાળો શખ્શ તેથી (યાને તેવી રીતના સચ્ચા બોલાસાથી) એકીનદાર થતો નથી. કારણ કે તે તકરાર કરનારો પોતાને લગતી ખુબીને સારૂં તકરાર કરનારો નથી. અને તેની તે (તકરાર) આતમાને લગતીબી નથી માટે તેની તકરારને પડતી નાખવી. પણ જે (તકરાર) ફાએદાને લગતી અને દોજખથી (આતમાને) છુટકારો આપનારી તથા આતમાને માટેના સારા પ્રતાપવાળી હોએ તેને પડતી મેલવી નહી અને તે વીશેનો બોલાસો કરવો. તથા બોટારૂં—ઉલટો વીચાર અને બદકારીને બતલાવવાથી પાછા રેહવું નહી. (લોકોને) દોજખથી છુટકારો આપવા સારૂં દરએક તરેહનાં સાચવટથી બેશક બેગુમાન કરતા રેહવું. અને કોઇબી તરેહથી તેથી ફરવું નહી. અને વસનત રૂતની માફક ઉલટથી (દીનનો બોલાસો સમજાવવામાં) સારો દેખાવ આપવો. તથા (દીનને લગતી) જે કાંઇ મતલબ નહી સમજાઇ શકે, તેને નહી સમજાએલી મતલબ તરીકે જણાવવું, અને તે તકરારમાં પસંદ કરવાલાયક વાતને વીગતે પસંદ કરવી. વળી ૯૧

જે કાંઇ ખોટું કામ તેથી કરાયું હોએ તો તેને વખાણવું નહી. પણ યજદાંની મદદથી જે કાંઇ સાચું કામ કરેઆમાં આવેલું હોએ તેનેજ ફાએદાકારક ગણીને કબુલ રાખવું.

૯૨ દીનના અહડતે દરજ્જેના આગેવાને (યાને દસ્તુરાંનદસ્તુરે) ઘણું કરીને આલમના લોકોને દીનનો ઉલટ આપવો, તથા તેઓને પોતાનાં કામના મારગમાં અહડતે દરજ્જેના બનવા સારૂ ઘણા ઉદીઓગી કરવા, અને બીજા અહડતે દરજ્જેના હોનરો મેલવવા વીશેની ભલામણ કરવી.

૯૩ યજદોને લગતી અજમાએશ મેલવેલા લોકોએ, (યાને યકીનદાર મજદીયસનાંનોએ) સારી સહમજથી (સ્પેનામીનો અને ઘનામીનોને સારૂ) લડાઇની કુશેશ કરવાએ એક (જે ઘનામીનોછે તેને) અટકાવવો, અને બીજો (જે સ્પેનામીનોછે) તેની તરફ પોતાને ચલાવવા. તથા તે (સ્પેના) મીનોની તરફની કઉઅત, અને બાહધુરીથી બીજા (અંઘ્રમઇનીઉશ) ઉપર હોમલો કરવો, અને પોતાની જાતની પરવરસી તે (સ્પેનામીનોની મદદ) થી મેળવવી. અને સેવટવેર તે (અંઘ્રમઇનીઉશ)ની સાથે ઝગડો કરતા રેહવું અને તેને સારી કેળવણી મેળવેલો સમજવો નહી.

૯૪ જેકોઇ પોતાની (મેલવેલી) દોલતથી સખાવત કરે, તેજ સખાવત કરનારો છે. અને જે કોઇ કોઇની તરફેનથી તથા કોઇને સારૂ ખોટું બોલનારો નહી હોએ તે સાચો સખ્શ છે.

૯૫ જે શખ્શ આભારને પીછાણનારો હોયછે, તે આભાર માનનારો છે. આભાર તેણે માણવો જોઇએ કે, જેની હયાતી તાબેદાર તરીકે જેનાં હેસાનતરે હોએ. અને બીજો (તેનો આભાર માણવો જોઇએ કે), જેનથી તેને દુઃખ પોંહચવા જેવું હોવા છતાં તેને (દુઃખ) નહી પોહચીઉ હોએ, અને સેવટે બનીશકે તેટલી ખુબી તેનીથી તેને દેખાઇ હોએ, તો તેનો આભાર ખચીત પોતાના વચન અને કામથી તેણે માણવો.

૯૬ જે કોઇ બોદાએતાલાની મતલબને લગતી અમરગ રેહવાને માટેની પુછપરછ (યાને શોધ) કરનારા તથા સખીઓ (યાને દીનને લગતી વિદ્યા સીખવનારાઓ) તથા બીજી આબાદી કરનારાઓના ભલા મીત્રો છે, તેઓ પોતાનાઓને સારૂ બીજી આબાદી મેળવનારા તથા રાહમારૂ—અને બીજા હાંણી પોંહચાડનારા તથા બંદીવાનો અને બીજા તકસીરવારો તથા કંગાળોની તરફની દુશ્મની નહી રાખીને તેઓને સુખી તથા ઇમાનવાળા

કરવાથી એક આભાર માંણુવા જેગ ભલી કઉવતવાળા છે. (એટલેજે જેઓ રાહમારૂ—બંદીવાન—પાપીઓની તરફ રેહમદીલી બતાવી તેઓને સુધારા ઉપર લાવનારા છે, તેઓ ખરેખર તેઓને (દીન ઉપર) ઈમાનદાર કરવાએ તેઓને પોતાના આભારી કરનારા છે.) અને તેઓ ઉપર વેર રાખવાથી તેઓ (તકસીરવાર થવાની) ધાસ્તીવાળા ગણાએછે.

બાપે (તેનો) છોકરો જે નાલાએક હોએતો, તેને ચહડતે દરજ્જેના ૯૭
વીચારથી (યાને ધરમને લગતી કેળવણીથી) સુધારવો જોઇએછે. વળી જે (માણસ) ને મદદ નહી મળવાથી, તે દરએક કામ કરવાને લાચાર હોએતો, તેને દરએક કંગાલીઅતથી ચહડતે દરજ્જેનો બનાવવા સારૂ, તેને વધારે દોલત મેળવવાને માટેનાં સાધણ કરી આપવાં.

દીનને માટેની તકરાર કરનારાઓમાં જેઓ દરેએક બાબતનો ૯૮
ચુકાદો કરી શકે એવા (વિદ્વાનો) હોએ, તેઓ સાથે દીનની તકરાર કરવી. કે (તેઓની તરફથી) સચ્ચાઇ જણાવાએ, બુરી દીનના ધરમગુરૂઓને (અવસ્તાને લગતા) નુસકની અંદર આપેલી સહમજ મુજબની સજા કરવાનું તેઓને કારણ નહી રીહે.

જે લોકોનું લખાણ તુરે* (યાને યાહુદીનાં ધરમ પુશતક તુરાત ૯૯
અથવા ઇનજીલ) ને નામે ઓળખાએછે, તે દેવોના સખુન તરીકેનું લખાણ ધારેઆમાં આવેલું છે. અને તે વીસવાસ રાખવા જોગ નથી. તેમાં જેકઇ વસ્તુ કેહવામાં આવેલીછે, તે પેદાએશના ફાએદાને સારૂ કરવા જોગ નથી. કારણકે બાહેરની વારતા જેની આએ લખાણમાં જરૂર નહી હતી, તે તેને લગતાં લખાણમાં જણાવેલીછે. તેમાં જે સારૂ લખાંણ નથી તે સઘળું લખાંણ બીજાઓની શામેલગરીથી થાએલું છે. તેથી તે લખાંણ આતમાને બંદીવાન કરનારૂ કેહવાએછે. અને તે શામેલગરીથી બનેલી વાતોને યાહુદીઓ પેહલ્લી પેદાએશને લગતું (યાને મીનો યજદાના સંબંધવાળું લખાણ) સમજેછે.

નેક દાનાઇવાળા યજદાપ્રસ્તોને (યાને મજદીઅસ્ની દીનવાળાઓને) ૧૦૦
મદદ કરનારા રૂમીઓ તથા બીજા તેવીજ (સારી) જીનદગી ગુજારનારાઓને 'ગજેશપીગાંન' માંનાં અસલ લખાંણની સહમજ આપવી.

* તુરે—મોલવી ફીરોજઅલીની સને ૧૮૮૫ નાં સાલમાં છપાવેલી ફારસી અને ઇંગ્રેજી ફરહંગમાં تورہ નો અરથ ફાએદો—ધારો ઇત્યાદી કરેલો છે. تورت *Toret*—The Book of Moses એટલે જે મુસાની ચોપડીને 'તુરીત' કેહેલીછે.

(યાને જે યાહુદ્દી તથા યુનાનીઓ મજદ્દીઅસની દીન ઉપર ઈમાન લાવવા માંગતા હોએ) અને તેઓમાંના જેકોઇ (પોતાની) દીન ઉપર વગર ઈમાનવાળા હોએ તથા સુધરવાની મતલબ ધરાવનારા હોએ, તેઓને દીનને
૧૦૧ લગતી સઘલી સહમજ આપવી. બીજાં શહેરોમાં (આપના ધરમને લગતાં) વાંચવા લાએકનાં નવાં સુધારાવાળાં તથા જેકાંઇ ભલાં ખોદાઇ લખાણો હોએ તે લાવવાં. અને તેની સહમજ મેળવવાથી તથા સોધ કરવાથી પાછા નહી રહેવું. અને પારકી કોમવાળાઓમાંનું જે લખાણ કબુલ રાખવા જોગ નહી હોએ તેને કબુલ રાખવું નહી.

૧૦૨ જે જાત દાનાઇનો ઘણોજ વધારો કરવાને માટેની (યાને વિદ્યા અભીયાસી) હોએ, તેની વખાણ કરવી. બીજાં શેહેરોનાં લખાણો ઉપર ધ્યેાંન આપવું અને તેને ખરાબ કરવાં નહી.

૧૦૩ તેમાંનું (ઇરાને બીજાં શેહરમાંનું) જે લખાણ અને દાનાઇ એક ખોદાની તાબેદારી કરવાને માટેની હોએ, તેને લગતી દરએક સમજ તથા દાનાઇને લખાણો તથા દાનાઇઓની અંદરથી પરસીધ કરવું નહી. બળકે તે જુદાં જુદાં (લખાંણમાંથી) અસલ (આપણી દીનને લગતાં) લખાંણ તથા દાનાઇને આપણે પોતે પસંદ કરવી. અને 'ગજેશપીગાંન'-માંનાં લખાણના સઘળા વચનો ઉપર ધ્યાન આપીને તેને વાંચવાં.

૧૦૪ આએ (યાને આપણી દીનને લગતાં) લખાણોની અંદર દુનીયાનાં આદમીઓનાં બદનના ચાર ભાગ કરેલાછે. અને તેમાં માથાંનો ઉપરી આથોરનાનના ટોળાને, હાથનો ઉપરી અગ્રેસતારના ટોળાને—પેટનો ઉપરી કુનબીના ટોળાને અને પગનો ઉપરી દુનીયાદારીનો સારો ઉદ્યોગ કરનાર લોકોને
૧૦૫ કેહલાછે. આએ ઉપર જણાવેલા ચારે ટોળાઓનો ઉપરી, માણસના આતમાને, અને આતમાની ઉપરી અહુરમજદની હકુમતને કહેલીછે.

૧૦૬ દરએક માણસની દેખઇતી મતલબ બોલવા યા કરવા સારૂ બે તરેહના વીચારને માટેની છે. તેમાં પેહલ્લી (મતલબ) આખેર (નાં સારાં સેવટને) લગતી કેળવણી લેવાની છે. અને બીજી તે (દીનદારી) ના ધનધાની કેળવણીથી પોતાને ચહડતે દરજેના વીચારવાલો કરવાની છે

૧૦૭ ઇરાનીઓ (યાને ખોદાના તાબેદાર મજદ્દીયસનાંનો), સઘળાં પ્રમાણીકપણાંથી વખાણવાજોગ છે. અને અપ્રમાણીક તથા એબવન્તા લોકો ધીકારવાજોગ છે.

ઇરાન શેહરના અગમ બુદ્ધિવાળાઓને રૂમના વખણાએલા ફાજેલ ૧૦૮
સીનેકા*ઓએ તથા હીંદુસ્થાનના વીદવાનોએ અને બીજા દાનાઓએ પી-
છાણી, તેઓની ઘણી તારીફ કરેલીછે. અને જેઓએ તેઓના શખુન તથા
વીચાર હાસેલ કરેઆ હતા, અને જયારે ઇરાન શેહરના દાનાઓની
મોહટાઇ તેઓને જણાઇ હતી, તેથી તેઓએ. તેઓને પસંદ
કરેઆ હતા.

એજ સબબથી ઘણાએક વીદવાનો (ઇરાંની) હાકમોથી મેહરબાનગી ૧૦૯
તથા ચહડતો દરજ્જો મેલવવાને લાએક બન્યા હતા. તથા (ઇરાંનીઓથી)
ચહડતે દરજ્જેનો સારો બદલો અને આસરો મળવવાએ, લાએકીના અવેજ
મેળવવા સારૂ (ઇરાંની) ઉપરીઓથી આએ દુનીઆં તથા પેલી દુનીઆંમાં
સજા મળવાની ઘણી બીહક રાંખતા હતા. અને અટકાવ કરનારા
(ઇરાની) ઉપરીઓની તરફ પ્રમાણીક બદલાવાળા રહેવા સારૂ, તેવી બેબથી
દુર રેહતા હતા. અને આતમાના નેક બદલાની ઇચ્છાને સારૂ, પોતે
આવતી દુનીઆનાં મકાન, મેહલ, ગામ અને શેહરની અંદર દુખી
થાએ તેવી બેદરકારી રાખવાથી દુર રેહતા હતા, અને હવસનો જોસ્સો
મુતલક રાખતા નહીં હતા. પણ લાએક લોકોની માફક સારો દરજો મેળવવા
સારૂ, વીદવાનોને ચાહતા હતા. અને હાકમોની અંદર મોટું માન મેળવતા
હતા. કારણકે અભણોમાં ઉંચે દરજ્જેનું કામ પસંદ કરવું તથા તેઓથી
ઘણો પુખ્ત વીચાર મેળવવો નથી, પણ તેને બદલે તેઓથી બીજી નોકસાની
પેદા થાએછે. દાનાઇ વગરના લોકોમાં હાકમની મરજી મુજબનું પસંદ
કરવાજોગ પુરતું છુટાપણું મેળવવાની રીતભાત નથી. જેથી તે
ડાહપણ વગરનાઓથી દુર રેહવાએ ઇજ્જતદાર હાકમને તેની
મરજી મુજબની ભલાઇના મરતબાનો મારગ મેળવવો છે. અને હલકી
તથા ઘણી નોકસાનકારક કુશેશ કરવી નથી; પણ તેવી કુશેશની સાંહમણે
આવતી દુનીઆમાં ચહડતો દરજ્જો મેળવવાને માટેની તે કુશેશ હોએછે.
અને તે હાકમ તેના હાકમો તથા બીજા (રાજને લગતા) બંદોબસ્તો ઉપર
સારૂં ધ્યાંણ આપેછે. અને તે સબબથી તે હાકમ પોતાનો મરતબો
સારી રીતની ખુશીથી ગુજારેછે.

* રૂમના ઘણાજ ચહડતે દરજ્જેના કાબેલ ફીલશુફોને રૂમીઓ 'સીનેકા' નાં
નામથી બોલતા હતા તથા લખતા હતા.

૧૧૦ (રાજકરતા) સરદારોએ પાદશાહ તરીકે ચહડતે દરજ્જેના સારી આબરૂ-વાળા પુરૂષને પસંદ કરવો. વગર વજણના શખ્શને પાદશાહ તરીકે પસંદ કરવો નહી. એ કારણુને સારૂ જે શખ્શ સરદારોની બેશીમાંનો પ્રખીઆત હોએ તેને મેળવવો. પોતાની મરજીથી રાજાને પસંદ કરવો નહી. વળી જો તે પાદશાહી જાત (યાને બુનીઆદ) નો નહી હોએ તો, બીજી જગોએથી મેળવવો વટારત છે. કેમકે ઇનસાફને સારૂ તેને પસંદ કીધા વગર ઉપાએ નથી.

૧૧૧ જે દાનેશમંદો પાદશાહોથી મળેલા ઓધાથી દુર રેહવાનું પસંદ કરવા માંગેછે, યા તેઓને સોંપેલા ઉદીઓગ તથા ચાકરીનાં કામ છોડી દીએછે, કે સંતોષથી રીહે, એવાં રીતનો જેઓ ભલો અને સુખનો વીચાર રાખેછે, તેઓને તે છોડી દેવાએ, જીંદગી ગુજારવામાં મુતલક ફાએદો નથી. કેમકે દરબારની તરફથી જો તેઓની મરજી ઉપરાંત તેઓને પાછા પકડીને લેઇ જવામાં આવે અને તે કામમાં પાછા રોકેઆમાં આવે તો, તેથી તેઓને તે વગર સુખનું દેખાએછે. માટે તેઓને જે કામો જાહેર અને ખાનગી ફાએદાભરેલાં દેખાએ તે ઉપર કાએમ રેહીને સચ્ચાઇથી બજાવવા જોઇએછે.

૧૧૨ દરબારના વીદવાંન રાજાઓએ તેઓનું રાજ ચહડતી પદવીથી ચલાવવા સારૂ, બેદાએતાલાની તરફથી નવી નવી ચહડતે દરજ્જેની ઉમેદ રાખવી, જેમાં વીદવાંનોને—કીરતીવાંનોને અને સખાવત કરનારાઓને ઉલટ આવાની, તેમજ રાજની તરફ જેઓ ઇમાનદાર—અને હેતવન્તા હોએ તેઓનો આભાર માનવાની, જે કોઇ લાચારીને લીધે ધાસ્તી રાખનારા હોએ, તેઓને તેમજ ઉમેદવારોને બખ્શેશ કરવાની. જે વીદવાંનોને ખોરાક અને રોજીને સારૂ મેહનત કરવાની ધાસ્તી રેહતી હોએ, તેઓને દર વરસે વટતો ખુબીભરેલો લવાજમો આપીને તેઓને ખુશ રાખવાની, (આવતી) મીનોઇ દુનીઆંની બુજોરગીનાં કારણુસર દેખઇતા ઇમાનદારો હજુરમાં આવે તેઓને વખતને લગતી હાજત પરમાંણે રોજીનદી બખ્શેશો કરવાની. જે કોઇ આખે દુનીઆંની દોલતનો વધારો કરનારા બખીલો તથા આતમાનો મહલાજે રાખ્યા વગરના અને ગુનાહથી નહી દુર રેહનારા લોકો હોએ તેઓને બખશેશ નહી કરવી, કેમકે તેઓ સેહલાઇથી દારૂ પીવાનો બદલો મેળવનાર અને દાનાઓનો લાભ લુટનાર નહી થાએ.

આખ્યે દુનીઆની કાયા ધરાવનારાં આદમીએ પોતાને સારૂ લગનનું ૧૧૩
કામ કરવાએ (યાને પોતાનાં લગનને લગતી શીઆદી થાએ) તેને જરૂરનું
સારૂ કાંમ શહમજવું.* પુરતી રીતે ઉદીએોગ કરવાથી પોતાની
જીનદગી સુખમાં ગુજારવી. સકતીવાન અસબાબને (યાને આવતી
દુનીઆંનાં ભલાં કામને) જાલવવાથી પોતાની હયાતીનો વખત સંતોશથી
ગુજારવો. અને બીજાએોને લગનની સગાઇ કરાવી આપવી.

જો તું કેળવણી લેવા માંગતો હોએતો, જે કાંઇ અગમબુદ્ધિવાળાનું ૧૧૪
(યાને દાદારને લગતું) કાંમ હોએ તે પસંદ કરજે. જો તું વખતની સંકટ
મેળવવાથી દુર રેહવા માંગતો હોએ તો, ઘણીએક તરેહની સંકટનાં કામોને . .
પસંદ કરવાથી દુર રેહજે.

આપણને કેળવણી આપનારા કોણછે ? દીનની દાનાઇવાળા દસ્તુરો. ૧૧૫

(તેઓએ) આપણને કેહી ચીજની કેળવણી આપવીછે ? તરણ ૧૧૬
(જગોને લગતી) ઓત્તમ ચીજની.

કેહી જગોની ઓત્તમ વસ્તુને લગતી ? આખ્યે દુનીઆં, આવતી ૧૧૭
દુનીઆં અને તનપસીનને માટેની.

આપણે કેહી ચીજનો નેક બદલો પસંદ કરવો ? સવાબનો. ૧૧૮

આપણ તે વીશેની કેળવણી કેમ મેળવી શકીએ ? દીનનો દસ્તુર ૧૧૯
કેહ તે ઉપરથી.

આપણો આતમા (બદનમાંથી) નીકળી જશે ત્યારે આપણને ૧૨૦
(મીનોઇ દુનીઆંમાં) કોણ લેઇ જશે. અને કીહે મારગે લેઇ જાશે ?

---

* વંદીદાદની ૧૪ મી મગરદના ૧૫ માં ફેકરામાં ઓરત તથા મરદને ૧૫ વરસની ઉમરે શાદીને લગતો બંદોબસ્ત કરવાનું તાકીદ ભરેલું ફરમાન દાદારે કરેલું છે. તે મુજબ એક જરતોશતીએ ઉપલી ઉમરે શાદી કરી પોતાની ઓલાદ આખ્યે દુનીઆંમાં ચાલુ રાખવી જરૂરવાર છે.

(તરજુમો કરનાર).

ભલા વીચારવાળો મેહમાંન (યાને નેક અન્તકરણનો ઉપરી યજદ) (બેહશતને) મારગે.

૧૨૧ ભલા વીચારનું રેહઠાંણ કેહી શકતીનો મારફતે હમો મેળવીએ ? બોદાની તાબેદારીના વીચારની મારફતે.

૧૨૨ તે તાબેદારીના વીચારને હમો કેમ મેળવીએ ? અકલની હુશીઆ-

૧૨૩ રીની મારફતે સંપુરણ વીચારે જોવાથી. હું તમોને એક વખત દાનાઇના યે શખુન સીખવું છેઉં, કે સારાં કામો તમોએ કરવાં. અને નહી કરવા જોગ કામોને તમોએ છોડી દેવાં.

૧૨૪ કીયાં કામો આપણે છોડી દેવા ? અને કીહાં કામો આપણે કરવાં ? બુરા વીચાર, બુરા વચન અને બુરાં કામો આપણે છોડી દેવાં. અને સારો વીચાર, સારા વચન અને સારાં કામો આપણે કરવાં. આએ દરએક શીખામણ તમારે સારૂ નેક છે.

પેદા કરનાર અહુરમજદ જે મજદીઅસ્તની દીનની ૧
સઘળી દાનાઈની જીન્દગી છે, તેનાં નુરની
(યાને પ્રતાપી હકુમતની) કૃતેહ હોજો.

નેકીથી જીનદગી ગુજારનાર ભલી દીનનો પેશવા આદરક્રોબગ ૨
બીન ફરરોખ્મજાદનાં લખાણને લગતું આએ પાંચમું
દફ્તર છે. અને તે સેલમીનાં લખાણને
નામે ઓળખાએછે.

ભલી દીનના પેશવા આદરક્રોબગ બીન ફરરોખ્મજાદ જે ભલી ૩
દીનના લોકોનો પેશવા હતો તેણે, (આ અલખ્માણમાં) જેઓ સઘળા
સેલમની ઓલાદના ટોળાવાળા લોકો કહેવાતા હતા; તેઓના કેટલાએક
ખુબીવન્તા અને ભેદ ભરેલા; તથા ખુશી ઉપજાવનારા સવાલોના
જવાબને લગતા વીચાર જણાવેલાછે.

આએ લખાણ આદરક્રોબગ ઉપર ઇરાની ઓલાદના એક બુજોરગ ૪
સરદારે મોકલ્યું હતું. જેના નીઆગાનો, ઉલટા—બુરી કરણીવાળા—
મોટી દેવપ્રસ્તીવાળા—નોકસાનકારક ધરમના તાબેદાર હાકમને પદભ્રષ્ટ
કરવા સારૂં બખ્તેનરસીય*ની સેપેહસાલારી તથા દોસ્તી હેઠલ તે
લશકરનાં ટોળામાં ગયા હતા. અને તેઓને પાદશાહ કયે લોહરાસ્પે

---

* બખ્તેનરસીય—એ નામ એક ઇરાની પેહરવાનનું છે, અને તે રેહાંમગોદરજ હતો. પાદશાહ કેખશરૂ પછી, શેહનશાહ લોહરાસ્પ ઇરાનનો પાદશાહ થયો હતો, તે વેળા પાદશાહ લોહરાસ્પે રેહાંમગોદરજને પોતાના લશકરનો એક સેપેહસાલાર બનાવ્યો હતો. અને તેને "જોરૂજલમ" ખાતેના બુતપ્રસ્ત હાકમની સાથે લડાઇ કરવા સારૂં મોકલ્યો હતો. અને તે પેહલવાને પેલા બુતપ્રસ્ત રાજાને હરાવીને તેનું રાજ પોતાના સ્વાધીનમાં લીધું હતું. તથા પાદશાહ લોહરાસ્પના હોકમથી ત્યાંનું રાજ પોતે ચલાવ્યું હતું. બખ્તેનસરીય શેહનશાહ બેહમનની હકુમત થઈ ત્યાંવેર હયાત હતો. એ 'બખ્તુલનસરીય'ને લગતું વરનણ શાહનામામાં આપણને મલતું નથી, પણ તારીખે 'તબરી' માં જુરૂજલમને લગતી બખ્તુલનસરીયની લોહરાસ્પથી શાહ-બેહમન સુધીની તવારીખ અને જીકર આવિલાછે તેમાં વીગતે મલેછે. બેહમન પાદશાહના વખતમાં તેણે (યાને શાહ બેહમને) જુરૂજલમને આબાદ કીધું હતું.*

ઇરાન શેહરથી બક્ષેનરસીયની સાથે અરૂમેમુકદ્દસ તરફ મોકલ્યા હતા. જેયાં ભલી દીનના વીચારવાળા ઇમાનદારો નેક ટોળાવાળા જમશેદની દીનના તરીકાવાળી સહમજ અને એતેકાદ રાખનારા હતા. તે જમશેદની દીનને ચાહનારા ઇમાનદારોને કેટલીએક તકરાર અને દીનની સહમજથી બીજી (યાને મજદીયસની જરતોશતી દીન ઉપર) ઇમાનદાર કરીને ચલાવવા સારૂં ઘણીએક લડાઇ કીધા પછી અને (નવી દીનને લગતી) મતલબ સહમજાવી, તેને લગતા સવાલ જવાબો કરીને, તે દીનના અલીઆશી-ઓને તે દીનના કલાંમોની ખાહેસ રાખનારા બનાવીને સવછ કીધા હતા.

૫ નેકીથી જીનદગી ગુજરનાર સપેતમાનનો અશો જરતોશત (આએ કુનીઆમાં) આવ્યો, તે અશો જરતોશતની આગમચના પેગામબરો આએ દીન આગલ કેવી રીતે કબુલ કરતા હતા, આએ પ્રકારે કે, આએ ખાલેસ ભલી દીન એકેક પછી લાવનારા ફરેસ્તાઓના પેગામોથી તેઓ દરએક ઠેકાણે દીનને કબુલ રાખનારા બન્યા હતા. જે વીચારવંત દીનના તાબેદારોએ આએ દીન કબુલ કરી હતી, તેઓની વીગત—જેમકે (પેહલો) દીન ઉપર ઇમાન લાવનાર જે ગ્રહસ્થ હતો તે ગયોમરદ હતો. તે પછી મસીય—સામક—હોશંગ—તંખ્મોરપ—જમશેદ—ફરીદુન—મોનોશચેહર—સેહમે અને કયાની પાદશાહ્ઓ હતા. અને તે સીવાએ બીજા ઘણાએક આગેવાનોએ તેઓના વખતની અંદર લોકોમાં તે દીનની સમજ આપીને તેને ફેલાવતા હતા, અને તે (દીનની મદદથી) ખલકને લગતી ધાહતને દાબી દેતા હતા, તથા કુનીયાંને સુખાકારીના ફાએદા સાથે

૬ ચલાવતા હતા. વળી દાદારે ભલી પેદાએસોને ખુશી કરવા સારૂં સવછ નુરની અંદર અશો જરતોશતને અમેશાસ્પંદોની બરાબરની નેક ચાલચલણ-વાળો સાથી, વીચારવંત અને પુરતું ધ્યાન આપનાર તરીકે કુનીયાંની શરૂ-આતથી પેદા કરેલો હતો. અને તેની જાતને દીનને કબુલ કરાવનાર તથા કુનીયાંમાં તે દીનને ફેલાવનાર તરીકે, મીનોઇ કુનીયાંમાં બનાવી હતી. અને તેને મીટીની કાયામાં આએ કુનીયાંમાં વસતે વખ્તે માણુસ તરીકે મોકલ્યો હતો. તે વેળા (યાને જરતોશતનો પવીત્તર આતમાં તેનાં ખાકી બદનમાં પેવસ થયો તે વેળા) તેનાં ઘર આગળથી ચહડતે દરજ્જેનું નુર અને રોશની (આસમાન) ઉપરના એક સેતારાની મારફતે પ્રકાશવા લાગી હતી. અને તે (પેશદાદીયાન પાદશાહ) જમશેદની ઓલાદમાંના બાપ

'પોરોશસ્પ' અને માએ 'દોગદો'થી જનમ્યો હતો. વળી જે વખતે તે (પેગમ-બર) જનમ્યો તે વખતે તેનાં ઘર આગળથી દરએક જગોએ હવામાં તેની બુનેરગી અને મોટાઇને સારૂ આતશનાં બળતાંની માફકની રોશની—ભભુક—અને જખ્મલું દુરની જમીન સુધી પડયું હતું. અને ત્યાં (યાને અશો જરતોશતનાં મકાનમાં) જાદુગરો—પરીઓ—એહરેમનના ધરમનો બોધ આપનારાઓ,—બોદાઇ ધરમ ઉપર નહી નજર કરનારા તથા તે વીશેનું નહી સાંભળનારાઓ તથા બીજા બુરાઓ તેને જનમવાના તથા બચપણના વખતથી તેને મારી નાખવાને લગતી હાણી પોંહચાડવાની તથા (તેના પવીતર આતમાને) નોકસાંન કરવાની ઇચ્છા રાખતા હતા. ત્યાંસુધી કે કોઇબી રીતે મોતથી તેના આતમાને નકામો કરવો તથા (તેને માટે) બીજું અશકતપણું અને તેને જણાતી સહમજને તેજ વગરની કરવા સારૂ (બુરાઓ) ત્યાં એકઠા મલ્યા હતા. અને પોરોશસ્પના સગાઓમાંથી જેઓ જાદુઇ તથા દેવપ્રસ્તી કરનારા હતા, તેઓને વરૂઓ અને ફાડી ખાનારાં જાનવરોનાં રૂપમાં તે (જરતોસ્ત)નો નાસ કરવાનો અનજ-માએશ કરવા સારૂં (પોરોશસ્પનાં ઘરમાં) મોકલ્યાહતા. એ વીશે (દીનમાં)એમ જણાવેલુંછે કે, બેહમન (અમેશાસ્પંદ) નું તે (અશો જરતોસ્ત) નાં અંત-કરણમાં રેહઠાણ હતું, તેથી તે જનમતી વખતે હસ્યો હતો. તથા (જે વેળા) દીન માટેની પુછપરછ કરવા સારૂં તથા દીન કબુલ કરવા સારૂં તે (સાહેબ) અહુરમજદની હજુરમાં ગયો હતો, તે વેળા એહરેમન તથા ઘણાએક દેવો અને દરૂજો તેને ધાસ્તી આપવા, સંકટમાં લાવવા અને લડાઇ કરીને તેની દીનને લગતી ઇચ્છાથી તેને આજેજ કરવા સારૂં, તેની આગલ આવ્યા હતા. પણ તે સઘળાઓનું તેણે નહી માનવાથી, તથા તેના અહુરમજદની ઇચ્છાવાળી ઓત્તમ નેકીવાલા ખાલેસ (અહુનવરનાં) અવસ્તા પઢવાના આવાજવાળાં હથીઆરથી, હાર ખાઇ તથા આજેજ થાઇને તેનીથી તેઓ પાછા ફરેઆ હતા.* તથા યજદાંની તરફની સેવટની ફતેહ તેણે મેલવી હતી. અને તેદેખાઇતા નેક બદલાવાળો તથા બોદાઇ હકુમતની કઉવત ધરાવનાર થયો હતો. અને પેલા એબ આપનાર (અંગ્રમઇનીઉશ) ને નોકસાંન પોંહચાડવાનો મારગ લોકોને

* જુવો વંદીદાદની ૧૯ મી પગરદની શરૂઆતથી તેના ૧૦ મા ફેકરાની આખેરી સુધીમાં એ વીશેની જીકર પાક અવસ્તામાં આવેલીછે તે.

બતલાવનારો તથા તે યજદાંની સેવટની ફતેહને લગતું કામ ચાલુ રાખનારો હતો. તેની (યાને અશો જરતોશત) ની આગમચ, જેકાંઇ દેવો દુનીઆમાં દેખઇતી રીતે દોડતા અને ચાલતા હતા, તેઓનાં કાલબુદને તેણે તોડયાં હતાં. અને તેઓની (આએ દુનીયાનો અવતાર લેવાની) દેહને હાણી પોંહચી હતી. અને નબલાઇથી તે દેવો વગર દેખાવવાળા બનયા હતા. તથા અશો જરતોશતથી તેઓ લાચાર—તાબેદાર—અને (લોકોને) ઠગવાથી હારી ખાધેલા અને વગર દેખાવના થયા હતા.*

૭ જયારે (અશો જરતોશતે) અહુરમજદની તરફથી દીનને સંપુરણ રીતે કબુલ કીધી. અને દુનીઆના લોકોને તેઓનાં સુખને સારૂં તે ઉપર એતેકાદ લાવવા થકી કયાની પાદશાહ ગુશતાસ્પની આગલ ગયો. તે વેળા ઘણી તરેહના દેવ–દરૂજોને હાણી પોંહચાડવાનાં નુરી કામો તેણે કરી બતલાવ્યાં હતાં.† અને પાદશાહ ગુશતાસ્પનાં દીલને ઘણાએક અહડતે દરજ્જેના ભેદભરેલા ગેબી વીચારો બતલાવીને રોશન કીધું. અને તેના ખુબીવંતાં બદનને ખલકના લોકોના ફાયદાની સાથે જોડયું. તથા પોતાનાં જાનદાર બદનને, ઘણાએક જાદુગરો, દેવપરસ્તો, દેવની પુછપરછ કરનારાઓ અને દેવ બનેલા ઠગારા, અને સખત લડાઇ કરનારા ઓની હરીફાઇની સામણે મેલ્યું હતું.

૮ તેની હજુરમાં બારે ગેહઓની તાસીર કેહનારા દરએક દાનેશમંદો કે જેઓ જોસીઓને નામે ઓળખાતા હતા, તેઓ જાહેર રીતના (યાને સચ્ચાઇ મેળવવાના) શોકથી ખોનેરસના હાકમોની તરફથી સવાલો પુછવા સારૂં આવ્યા હતા. તેઓને ખોલાસાબરેલી તકરારથી જાહેર અને બાતેનની કાએદાસરની દલીલથી સમજ આપીને તથા (પાદશાહ) જમશેદની આગલી (દીનની) સારી મીસાલો આપીને સમજાવ્યા હતા. વલી એ સાથે તેને લગતો

---

* અશો જરતોશતની આગળ દેવો આએ દુનીઆંમાં આદમીને રૂપે આવતા હતા, તે દેવોની આદમીના આકારમાં આવવાની સકતીને અશો જરતોશતે પોતાની પેગમબરી ખોરેહથી તોડી હતી તેથી દેવો જાહેર રૂપે આએ દુનીઆંમાં આવવાથી અટકેઆ હતા. એ વીશેની શાબ્બાશી યજશનેના ૯ માં હાના ૯ માં ફેકરામાં આવેલીછે.

† એટલે જે જે એજબતી મોજેજા અને ચમટકારી કામો માણુસજાતથી નહી બની શકે તેવાં અચરતી ઉપજાવનારાં, મીનોઈ સકતીવાલાં, કામો તેણે પાદશાહ ગુશતાસ્પ તથા તેના વજીર અમીરોની હજુરમાં તેઓનો એતેકાદ મજદીયસ્ની જરતોશતી દીન ઉપર બેસાડવા સારૂં તેણે કરી બતલાવેઆં હતાં.

બેહમન (અમેશાસ્પંદ), અરદીબેહસ્ત, આદર અને બીજા ભલા મીનો યજદો સેવટે પાદશાહ ગુશતાસપની હજુરમાં હોરમજદની દીનનો સઘળો વીચાર આપવા અને કેહવા સારૂં તથા ખોલાસો કરવા સારૂં શાક્ષી આપવા જાહેરમાં આવ્યા હતા.*

વળી જે કોઇ સરવેથી ચહડતા હરીફો તેની (પેગમબર જરતોશતની) ૯
સાથે તકરાર કરનારા હતા, તેઓએ તેને તેની સામેની તકરારના તેના જવાબોથી તેને ઘણોજ ચહડતે દરજ્જેનો તથા અચરત થવાજોગ ઉમદા ચુકાદો આપનાર તરીકે કબુલ રાખ્યો હતો.† તેમજ તે અશો જરતોશત તેનાં નુરી કામથી લડાઇમાંથી છુટકારો મેળવતો હતો. તેનામાં પેગામબરો અને નુરી સંધેશો લાવનારા (યજદો) ના સઘળા ખવાસ અને રીતભાત જણાયલી હતી. તેની ચહડતે દરજ્જેની શાક્ષી અને ગવાહીની મદદથી બોદાના પેગમબર તરીકે લોકોએ તેને કબુલ રાખ્યો હતો.

ત્યાર પછી કેયાની ગુશતાસ્પે ખુશીથી દીનને ઐબ તથા નુકશાન ૧૦
પોંહચવાની ધાસ્તી નહી રહે તે સારૂં, દીનને (દુનીઆમાં) ચાલુ કરવાનું કામ કબુલ રાખ્યું. જ્યારે જરીર, અસ્પંદીઆર, કશોસ્તર, જામાસ્પ તથા દેશના કેટલાએક હાકમોને તે દીન ચહડતે દરજ્જેની તથા કીરતીવાંત અને ભેદવાળી દેખાઇ, ત્યારે તે સઘળાઓ તેઓનાં નેક કામને પુરતી રીતનો સીનગાર આપનારાં, અહુરમજદ અને અમેશાસ્પંદોની મરજીને લગતાં ઇનસાનો બનયાં હતાં. અને ખલકના લોકોને લાયકના દીનના હોકમો દુનીઆમાં ચાલુ કીધા હતા. વળી (આસમાની) બારે ગેહોથી જણાયું

---

* જુવો રાતની સરોશ યસ્તનો કરદો ૧૦ મો ફેકરો ૨૩ અને ૨૪ મો.

† ચંગ્રંગાસ અને વીસ્પાસ નામનાં હીન્દુ વીદવાનો, ગુસ્તાસ્પ પાદશાહની દરબારમાં પેગમબર સાથે દીનને લગતી તકરાર કરવા સારૂં આવેલા હતા, તેઓ શું સવાલ કરવાના હતા તેને લગતા વીચારો તે પંદીતોના કેહવા આગમચ તેઓને લગતા સવાલ અને તેના જવાબો અશો જરતોશતે આગમચથી લખીને તયાર કરેલા હતા, તે 'મઇદીઓમાહ' ની મારફતે તેઓની આગળ વાંચી સંભળાવેઆ. તે ઉપરથી ચંગ્રંઘાસ અચરત થયો અને પેગમબર જરતોશતની હજુરમાં માફમાંગી મજદીઅશની જરતોશતી દીન કબુલ કીધી હતી. જે વીશેની શાહદત દસ્તુર જરતોશત બેહરામનાં બનાવેલાં ચંગ્રંઘાસના ફારસી નામામાં (યાને તવારીખમાં) આ રીતે આવેલીછે :—

پذیرفتم و شاد گشتم از دین به
پذیرفتم ۵۰ من زراتشتم پذیرفت ۵۰

હતું કે, સેવટે દેવો (યાને દીનની સામે થનારા બુરા લોકો), આજેજ થશે અને તેઓનો અંત આવશે. અને લડાઈમાં સામને થનારા હદ વગરના દેવ પરસ્તોથી દીનદારો ખોદાની તરફથી જલવાયલા રેહશે. તથા ઘણીએક લડાઇ અને કાપાકાપી થઇને લોકો પવીત્ર થશે. જ્યાં કુનીઆંના લોકો નજીસ દીનવાળાં રહયાં હશે, તેઓને નવી દીન લાવનારા અને તેનો પુરતો રેવાજ આપનારા હોશેતર, હોશેતરમાહ, અને સોશીઓસ, એ પવીત્ર દીન ઉપર ચલાવનારા થશે. આએ અહુરમજદની ખાલેસ દીન છે તેથી, સોસીઓશ સઘલા લોકોને ગાહત વગરના તથા હમેશના સુખી કરશે.

૧ તે ખુજોરગીભરેલા—ભવીષની અકલવાલા અને પુર ખુબીવંતા અશો જરતોશતની તરપ્રથી દરએક બનાવની વાત જાહેર થવા વીશે.

૨ જાણવું કે, (તુરકી પાદશાહ) અરજાસ્પ અને તેનાં લશકર ઉપર તથા બીજા (રાજાઓ ઉપર) ઇરાનનો પાદશાહ કયાની ગુશતાસ્પ અને તેનું બેશુમાર લશકર કેવી રીતે ફતેહ મેળવશે, તેને લગતી દરએક બાબત વીગતે સેલસેલાબંધ તેણે (યાને પેગમબર જરતોસ્તે) ખોલાસાથી આગમચથી જાહેર કરી હતી. તેમજ બીજાં શેહેરોના હાકમો ઉપર (પાદશાહ) ગુશતાસ્પને સરેષ્ટ થવા વીશે—અશો જરતોશતને પોતાને તુરકી પેહલવાન બરાતરીશના હાથ ઉપર કતલ થવા વીશે—યજદી (બદનવાળી) નગીરપાન (ગાવે)* શ્રીતુન

* નગીરપાન—કેયાની પાદશાહ કાઉશના વખતમાં યજદી કાયા ધરાવનારી એક ગાએ હતી અને તે લોકોને કેટલીએક ભવીશની વાતો કેહતી હતી. શેહનશાહ કાઉશના વખતમાં ઇરાની અને તુરાનીઓ વચે મોટી લડાઈ થયા પછી, ઇરાનના શાહ કાઉશ અને તુરાનના પાદશાહ અફરાસીયાબ વચ્ચે સલ્લા કરી બેઉના મુલુકની હદ વેંહચી લેવા સારૂ ઉપલી યજદી ગોરેહવાળી ગાએની મારફતે ચુકાદો લેવાનો ઠરાવ કીધો ત્યારે તે ગાવનો ચુકાદો પસંદ નહી કરવા સારૂ તુરાની પાદશાહની તરફથી પાદશાહ કાઉશને કેટલાએકોએ ઉલટી સલાહ આપી તેથી પાદશાહ કાઉશે પોતાના ભાઇ 'શ્રીતુન' નામના પેહલવાનને મોકલીને તે ગાવને મરાવી નાખી હતી. જે વીશેનું વરણન પેગમબર અશો જરતોસ્તની જીંદગીના હેવાલમાં અસલ પેહલવી દીનકર્દ ના સાતમાં દફતરમાં આવેલોછે.

(પેહલવાન) ને અશો જરતોશતને આવવાની અગમચેતી કેહવા વીશે—અને બીજી ચીજો એકેક પછીના વખતમાં શું શું બનશે તે તથા તેની (દીનને) હાંણી પોંહચાડનાર જેવા કે સેકંદર—સરવેથી ચહડતે દરજેની અકલને નુકસાન કરનાર મલકુસ—જોહાક—અને બીજાં હાંણી પોંહચાડનારા ઇસા અને માનીની દીન ઉપર ઇમાન લાવનારા મરદો તથા ઓરતો વીશે તથા બીજાં જેવાકે ફેલાડને લગતા અને લોહડાંને લગતા ભેળસેળ વખતો વીશે,તેમજ (દીનને) આરાસ્તગી આપનારા—સુધારનારા—અને દીન લાવનારા જેવાકે અરદેશીર—આદરબાદ—નોશીરવાન—પેશોતન—હોશેતર-હોશેતરમાહ અને સોસીઓશ ઇત્યાદી વીશેની અગમચેતી આપી હતી.

વખતની અંદર ફેરફાર થનારાં કામોની ઇધાણીઓ જે ત્યાર પછી ૩
બનવાની હતી તે દરએક ચીજને સમજવાને લગતી કેળવણી જરતોશતની પાસેથી જમાસ્પે મેળવી હતી, તેથી તે ભવીષની વાત કેહતો હતો. અને તે દરએક વખતને લગતી નોંધ કરવામાં આવી હતી. અવસ્તા અને તેને લગતી શરેહનું લખાણ સુનેરી સીઆઇથી ગાવનાં (સફાઇદાર) ચામડાંઓ ઉપર કરયું હતું. અને તેને પાદશાહી ખજાનામાં રાખયું હતું. અને તેની ઘણીએક નકલો પાદશાહોએ તથા દશતુરોએ કરાવી હતી. કારણ કે સેવટે (દીનને) નુકસાન કરનારાઓથી તેને હાંણી પોંહચવા વીશેની તથા તે વીશે ઉલટા વીચાર તથા ઉલટી સમજ લેઇ જવા વીશેની અગમચેતી મળેલી હતી.

ઇરાની ઓલાદની મોટાઇ અને ચુનદાપણાં વીશે ૧

વળી (અશો જરતોસ્તે) કહયું હતું, કે જેહારે પેદાએશની અંદર ૨
એબ આપનાર (એહરેમન)ની એબનું ભેલાણ પેવસ થયું, ત્યારે સીઆમકનાં ફરજંદોમાં ફરવાકની ઓલાદવાળા ભાગની અંદરની ઓલાદ પેહલ્લી—સારી અકલવાળી—ભલા ખવાસની—સારી મોહબતવાળી—વફાદાર—સારી મરવતવાળી—ઇમાનદારીનું કામ કરનારી—સખાવત કરનારી—સાચ્ચી—આબાદ—યજદાંની ભલી દોસ્તીવાળી—અને બીજાં સારા ગુણવાળી તથા કીરતીવાન ફરવાકને લગતું કામ કરનારી અને ભલી દીન

ઉપર તેનીજ માફક એતેકાદ રાખનારી બની હતી. (ઇરાંન સીવાય) બીજી સરહદવાળી જાત તેહવી ભલાઇ અને કીરતીવાળી નથી; પણ નજીસ મુળવાળી છે. બીજી પેદાએશ જે દેવોની તરેહ તરેહની એબવાળી બનવાને લીધે, ચહડતે દરજ્જેની ગણાતી નથી, પણ હાંણી પોંહચાડનારી વસ્તુ તરીકે ગણાયછે. ક્વાકનાં ફરજંદોમાં હોશંગ ભલી જાતવાળો, ચહડતે દરજ્જેના પ્રતાપે કરી દુન્યાનો હાકમ થયો હતો. તથા તે દુન્યાના લોકોને સુખ અને પ્રવરસી આપવાનું કામ કરનાર તરીકે હતો. અને તેની ઓલાદના જેઓ નેક બખ્તીવાળા અને કીરતીવાન બનેલા હતા, તે પાદશાહી ઓલાદના અને પાદશાહોની અંદર (ભલા પાદશાહોથી) નેક જન્મ લીધેલા હતા.*

૩ આએ (ઉપલી) કીરતીવાન અને ભલાં જાતવાળાઓએ લોકોની અંદર વખતે વખત દાનાઇથી મોહતાઇ મેળવી હતી, અને પાદશાહીનો સંબંધ રાખ્યો હતો. અને તુરની તરફના બુરી સરહદવાળાઓને દાબી નાખ્યા હતા. વળી તેઓ વીગતની અંદર તેહમુરસ્પ—જમશેદ—આથવીઆન—ફરેદુન અને તે પછીનાં ઇરાની પાદશાહોના નીઆગાંનો એરચ—મનુશ અરવર અને મીનોચેહરની ઓલાદથી તે હાલના ચહડતે દરજ્જેના કીરતીવાન પાદશાહ (અનોશેહરવાન) અને બીજા પાદશાહો છે. જે પાદશાહી ઓલાદના પ્રખ્યાત પાદશાહોમાં કેયાની પાદશાહો† છે, તે સઘળા દાનાઇવાળા પાદશાહોને (રઇઅતની) સલામતી ભરેલા પાદશાહ તરીકે ગણવા. કારણકે એજ ખાનદાનની કીરતીવાન ઓલાદની અંદર દાદાર અહુરમજદનાં નુર અને પ્રતાપવાળા નેરીઓસંગનું રેહઠાણ હોવાથી તે દાદારના પ્રતાપનો સંબંધ તેઓમાં જણાયલો હતો.

---

*ફરવરદીન યસ્તના પાક અવસ્તામાં ગયોમરદ—હોશંગ—તેહમુરસ્પ—જમશેદ—ફરેદુન—એરચ—મીનોચેહર—અને કેકોબાદ—કેકાઉશ—કે સીયાવખ્શ—કેખશરૂ—કે લોહરાસ્પ અને કે ગુસ્તાસ્પ અને બીજા સામાની ઓલાદના પાદશાહો તથા ઇરાની પેહલવાનો અને લાયક દસ્તુર મોબેદોનાં અશો રવાંનોની યાદ પેગમબર અશો જરતોસ્તની તરફથી કરવામાં આવીછે, તે ઉપલાજ સમબને લીધે છે.

† અતરે 'કેયાની પાદશાહ' ની મતલબ કેયાની ટોળાના પાદશાહો સમજવા ઉપરાંત, તે પછીના જે ઇરાની પાદશાહોની ઉપર અશો અહુરમજદની તરફથી 'કયાન ઓરેહ' જેને [illegible] કરીને અવસ્તામાં કેહલું છે, અને પેહલવીમાં [illegible] 'કયાન ઓરેહ' કરીને કેહછે, તે ઓરેહવાળા પ્રતાપી ઇરાનના પાદશાહોને સમજવા.

એજ પ્રમાણે, જરતોસ્તી વડા ધરમગુરૂઓની અંદર દીનને ૪
લગતી ખોરેહ* તેજ પ્રમાણથી હતી અને છે, જે વીશેનું ઘણું એક વરણુન અવસ્તામાં જણાવેલું છે. તેમજ દુન્યાનાં પ્રખ્યાત ઘણાજ નેક જુનીઆદનાં બાદશાહોનાં તાબેદારોનું વરણુન (પાક અવસ્તામાં) જણાવેલું છે, કે એજ તરીકાવાળા ખાનદાનનાં દીનની સહમજ ધરાવનારા બહડતે દરજજેની કીરતી તથા ભલાઇવાળા લોકો નવી નવી હાજત પુરી પાડનાર તરીકે પ્રખ્યાત થયા હતા.

વળી જેમકે (દીનનાં) લાયક કામો કરવા સારૂં જે 'સઐમલી'†ના ૫
રેહવાસી તરીકે કેહવાયછે, તેઓએ દીનની સહમજ દરેક ઠેકાણેથી દરેક ઘટતે વખતે હમારીથી જાણવા માંગીછે, અને તેઓ બની શકે એટલી (ગુનાહથી) પરહેજ કરેછે. અને કામોની અંદર (દરૂજથી) દુર રેહનારા છે, તથા મજહબના તરીકા પ્રમાણેના સઘળા વીચાર રાખનારા છે. વળી તેઓ આપણી પાસેથી સાચા ધરમની કેળવણી લેવાએ વારેઘડીએ કેટલાએકો ધરમી રાન મેળવેલા તથા કીયા કામ કરનારા અને રવાનને ચાહનારા બન્યાછે.

---

* જરતોસ્તી વડા ધરમગુરૂઓના 'ખોરેહ' અથવા 'પ્રતાપ' ને પાક અવસ્તામાં [illegible] 'અષરીયન ખરનેંધ' એવું નામ આપેલું છે. અને તે વીશેનું વરણુન 'આતશની' નીયાએસની પેહલવી શરેહમાં નીચે જણાવીયા મુજબ કરેલુછે :—

[illegible]

"અહુરમજદનું પેદા કરેલું 'અષરાંન ખોરેહ' આએ આતશને લગતું નામ છે કે જેહને 'આત્રેક્રોબગી' કરીને કેહેછે. આએ આતશી નુર અથોરનાંનના ટોલા ઉપર મવકલછે. જયાંથી દસ્તુરો અને મોબેદોને દાંનાઇ—ખુજોરગી—અને કીરતી મલેછે, તે (દાંનાઇ—મોહટાઇ અને પ્રતાપ) આએ આતશનાં નુરની મદદથી તેઓને મલેછે. ફરેદુન પાદશાહ (જેનો એલકાબ મોબદનો હતો તેણે) જુહાક (પાદશાહ) સાથે લડાઇ કરીને ફતેહ મેલવી હતી તે આએ આતશના પ્રતાપથી હતી."

† સઐમલી—જેમ અવસ્તા [illegible] ઉપરથી ફારસી [illegible] બન્યું છે તેમ અવસ્તા [illegible] નું પેહલવી [illegible] એ [illegible] ને બદલે થયલું છે. એ પાદશાહ ફરેદુનના વડા દીકરા સેલમનાં નામ ઉપરથી તેના દેશનું અસલ નામ બનેલું છે. શાહનામા પ્રમાણે પાદશાહ ફરેદુને રૂમ અને ખાવરના દેશનું રાજ સેલમને આપ્યું હતું. અને અવસ્તામાં [illegible] સીરીઆ દેશનું તથા સેલમનું નામ આવેલું છે. તારીખે તેબરી તથા દીનકર્દમાં 'સઐમલી' દેશ જોરૂજલમ આગળ આવેલું કરી જણાવેલું છે જ્યાં પાદશાહ લોહરાસપે યજદાં પ્રસ્તી દીન ચાલુ કરવા સારૂં રેહાંમ ગોદરજ જેને અરબો 'બખ્તુલનસર' ને નામે બોલેછે તેને મોકલ્યો હતો.

અને તેને લગતી પુરતી ફરજો સીખવા સારૂં અતરે આવનારા થયાછે. વળી ત્યાં જે વખતે તેઓને એક સીખેલો રતુ (દસ્તુર) જોઇયેછે, તે વેળા તેઓને ઘટતે વખતે (અતરેથી તે દસ્તુર) મોકલયામાં આવેછે, અને તે ટોળાના લોકો તેને અતરેથી લેઇ જાયેછે.

૧ પેગામબર અશો જરતોશ્તે કરેલી નસીહત.

૨ (પેગામબર) અશો જરતોસ્તે નસીહત કરી હતી કે, (જરતોસ્તી-ઓએ) સઘળી ઇચ્છા, દાદાર અહુરમજદનાં ફરમાન મુજબ રાખવી. અને તેથી દરએક જાતની બદીઓને તોડવી. અને એબ આપનાર (એહરેમન) ની નજીસ એબોને તેથી નાબુદ કરવી. તથા દરએક નેકીનો પુરતો ફાયદો ભલા લોકોને બતલાવવો. અને દરએક રીતે આએ દુન્યામાં આદમી ઓને ફરાગત આપવી, અને તેઓને કાએદાસર રોજી મેલવીને પોતાનુ પાલણ કરવા સીખવવું. આએ દુનીયાંનાં ઇનસાંનોને તરણ રીતે ફરાગત (યાને સુખનું) મેળવવું છે. એક અહુરમજદના દરેક તરીકાએ ચાલવાથી; બીજું—દરએક તરેહનાં નોકસાનથી રવાનનો બચાવ કરવાય; અને તરીજું—તનપસીન (યાને આવતી મીનોઇ દુનીયાંમાં) મળનારાં સુખની બતલબને પોંહચવાથી.

૧ બંદગીથી નેક બદલો મલવા વીશે.

૨ હયાતી આપનારા એક (ખોદાએ) ની બંદગીનો વીચાર કરવો, તે
૩ સાહેબના કાયદા પ્રમાણે રેહવાથી છે. જેમાં (નીચે જણાવેલા) ચાર ભાગો છે
૪ જેમાંનો પેહલો ભાગ કરવાજોગાં કામો કરવાનો; બીજો ભાગ તરણ કામ કરવા અને તરણ કામથી દુર રેહેવાનો; તેમાં નેક વીચારવું, ભલા વચન વાપરવા, અને સારાં કામો કરવાનો; તથા બુરૂં વીચારવું, બુરા વચન
૫ વાપરવા અને બુરાં કામ કરવાના તરીકાથી દુર રેહવાનો છે. ત્રીજા ભાગમાં

(અથોરનાન—અરગ્રેશતાર—વાસ્ત્રીઉસ અને હુતખ્સના) ચાર ટોળા કરવાનો છે. અને ચોથા ભાગમાં જે બુન્દેરગ દસ્તુર મોબેદો અવસ્તા તથા તેની મતલબની કેળવણી વારંવાર લોકોને આપનારા હોય, તથા તે (ધરમની કેળવણીનાં નેક) કામને શરૂઆતથી સેવટ સુધી પુરૂં કરનારા હોય, તેઓ દરએકને વારમવાર પુરતી રીતની દોલત બખ્શવાનોછે.*

---

* પાક ઓદાયતાલાની બંદગી કરવાના ઉપર જણાવેલા ચેમ્બાર તરીકા છે, તે પ્રમાણે ચાલનારા દરએક જરતોશ્તીને આએ દુનીયામાં, તેને સારૂ થાએલાં કામોથીજ આવતી મીનોઇ જેહાનમાં તેને લગતી બંદગીનો બદલો તેને લગતાં કામ પ્રમાણે મલવાની તે કુદરતના સાહેબની તરફથી મુકરર થાએલી બખ્શીશછે. કેટલાએક જરતોશ્તીઓ એવો વીચાર આપેછે કે, એક જરતોશ્તીએ પોતાની હયાતીમાં કરેલાં તેનાં પોતાનાંજ કામોનો બદલો તથા મજા આવતી જેહાનમાં તેને મલેછે, પણ તેની પછવાડે તેના ઐશાવંદોની તરફથી દીનના રેવાજ પ્રમાણેનાં—મરનારની વસીઅતને લગતાં તથા મરનારે પોતે આએ દુનિઆમાં ચાલુ કરેલાં નેક કામોનો બદલો તે ગુજરનારને પોંહચતો નથી. તે બોલવું જરતોશ્તી ધરમની રૂઢી પ્રમાણેનું નથી. આપણી દીનનાં ફરમાન મુજબ એક જરતોશ્તીએ પોતાની જીંદગીમાં જે નેક કામો કીધાં હોય—યા જે નેક કામની તેણે પોતાની હયાતીમાં શરૂ કીધા પછી તેની હયાતી ખતમ થાએ હોએ, અને તેની મરજી મુજબનું તે કામ તેની દોલતથી બીજાઓએ મરનજમ પોં હચાડયું હોય—યા ભલાં કામો કરવાની તેણે વસીઅત કરેલી હોય, અથવા તેની પછી બીજાં તેના વારેસો—ઐશાવંદો અને દોસ્તો જોખી જરતોશ્તી દીનનાં ફરમાન પ્રમાણેનું નેક કામ તેની નધયતે કરે, તો તેને લગતાં રોજે રીસતાખેજ સુધી થનારાં તે કામનો હીસાબ શુમાર કરીને તે સધળાં નેક કામોનો બદલો તે ગુજરનાર જરતોશ્તીને અહુરમજદી ઇનસાફથી મેહમન અમેશાસ્પંદ, મેહર દાવર—રસને યજદ—અને મરોશની અદાલતથી ચેહારમની ખામદાદે તેને આપેયામાં આવેછે. મીનોઇ જેહાનમાં ઇનસાફ કરનારા યજદ અમેશાસ્પંદો આએ દુનીયાંની હદવાળી સમજ શકતીવાળા નીયાધીસો નથી, કે સાક્ષી ગવાહી લિધને તે ઉપર આધાર રાખી ઓટો કે ખરો ઇનસાફ પોતાનાં ધ્યાનમાં આવે તેમ કરે; પણ મીનોઇ દુનીયાનાં નીયાધીસો અહુરમજદી ઓરેહ અને હરવેસ્પ આગાહીવાળી સમજશકતી ધરાવનારાછે, તેથી દરએક બનેલી અને બનવાની મરવે ગેબી વાતો તેઓ જાણેછે, તે સબબને લીધે તેઓનો ઇનસાફ ખરો અને દરએકને વાજબી બદલો આપનારો છે. (જુઓ હાદોખ્ત નુસ્કની પ્ર૦ બીજી અને તરીજી. વન ૧૯ મી પ્ર૦ પતેત પશેમાની, અને આફરીને અરદાફરવશ.)

૧ દાદારની ખુશી વીશે.

૨ દાદારની ખુશી દરએક ઠેકાણે તેની ઇચ્છા તથા ફરમાનથી પોતાને ચલાવનારા લોકોથી છે. અને તેની નાખુશી દરએક ઠેકાણે જે લોકો તેની ઇચ્છા તથા હોકમ પ્રમાણે ચાલતાં નથી તેથીછે. એ વીશે દીનમાં જણાવેલું છે કે, તેવા નાફરમાંન સખ્સો દાદારનાં ફરમાંન તથા તેની ઇચ્છાને તાબેએ રેહનારા નથી.

૧ (મજદીઅસનાને) નીચ (યાને હલકે દરજ્જેનો) નહી બનવા સારૂં પોતાનો સંભાળ રાખવા વીશે.

૨ (દરએક મજદીઅસનાને) પોતાને હલકે દરજ્જેનો નહી બનવા સારૂં, અને દરએક ઠેકાણે પોતાનો બચાવ કરવા સારૂં, ઠગાઇથી (તેને પોતાની તરફ) ઉમેદવાર બનનારા એહરેમન તથા દેવોને પીછાણવા. કારણકે તેઓ ભલી પેદાએશોમાં બેમાલમ રીતે દાખલ થનારા છે, અને છુપી રીતે તેઓના સાચા તરીકાવાળા મારગને હાંણી પોંહચાડેછે. જેઓ વગર દેખાવે (ભલા લોકોનો) નાશ કરનારા છે. તથા તેઓ રાહજણપણાથી,માણસોના વીચાર—વચન અને કામની અંદર નુકસાન કરનારી એમનું રેહઠાંણ કરનારા છે. તેઓનાં ગુનાહનાં કામોના શોકને અટકાવવા સારૂ, અને તેઓના સવાબની ખાહેશ કરવાના એતેકાદને વધારવા સારૂં, સાચ્ચા પેગમબરો મીનોઇ દુન્યાને લગતો ભરમ (યાને દીન) આપ્યે દુન્યાનાં લોકોને જાહેર કરવા સારૂં આવનારા છે. (તે પેગમબરોને) પીછાણીને તેઓનો તરીકો કબુલ રાખવો. અને તે દેવોનાં નુકસાનથી પોતાને જાળવવા. તથા તેઓના (યાને દેવોના) ફાયદાને પોતાની જાતથી દુર કરવો. અને તેઓને પોતાની જાતમાં દાખલ થવા નહી દેવા. તથા હમેશાં પોતાની અંદરના દરએક દરૂજો (યાને દુરગુણોની શકતીઓ) સાથે લડાઇ કરવી. અને દેવોના દેવ ધનામીને તથા કાયદાને તોડનારી તેની બુરી શકતીઓને ધીકારવી. તથા મારેલી રાખવી. જેવી કે અકોમન—અંદર—સોરો—

નાંએોગસ—તારીય—જરીય—અખ્દેહશ—આજ—હેશમ અને બીજા (અહુરમજદી) કાયદાને તોડનારા (દુરગુણી) દેવો. સઘળા દેવોમાંના આએ કેટલાએક (ઉપર જણાવેલા) દેવોથી (મજદીઅસનાંને) પોતાને જાળવી રાખવું. અને ઘણુંકરીને અકુમન—યાને ઉલટા વીચારવાળા (દેવ) ના ઉલટા મારગથી પોતાનો બચાવ કરવો. ભલી અકલવાળી સમજે ઉલટા વીચારના (દેવ) ની સમજની સાહમને થવું. અને હંમેશાં પોતાનો સંભાળ રાખવાથી માણસે પોતે સુધરવું. તથા બીજાને સુધારવાની કુશેશ કરવી ઘટારત છે.

એજ પ્રમાણે અકોમનની સાહમણે બેહમનનું, અને બીજા ભલા ૩
મીનાએોનું રેહઠાણ, દરૂજોની સોહામને તેએોના હરીફ તરીકે ઉભા રેહવા સારૂ આદમીએોનાં બદનમાં (દાદારે) કરેલું છે. તેથી તે (મીનોયજદો) જાનદાર આદમીની અંદર તેની સારી નેગેહબાની તથા પાસબાની કરેછે.

બેહશત અને દોજખ કેહવું છે? અને રીસ્તાખી કેમ થશે? તે વીશે. ૧

બેહશત અને દોજખ હમણા કેહવી રીતનું છે? બેહશત અહડતે ૨
દરજેના સતર પાયાથી છે. અને દોજખ જમીનની સપાટીની નીચે છે. બેહશત—રોશનીવાળું, ખુશબોએેવાળું, ફરાગતવાળું અને સઘળા ચલકાટ તથા ખુબીવાળું છે. દોજખ—અંધારીવાળું, સંકટભરેલું, ધન્ધાતું, વગર ચલકાટનું અને સઘળી હલાકી સાથનું છે. આએે (બેહશત અને દોજખ) ની અંદર ઘણીએેક તરેહની જુદી જુદી બેવરી ખુબી અને હલાકી છે. (તેવી ખુબી અને હલાકી) તેએો વચેની પ્રથવી ઉપર નથી. સતરમાયા અને હમેસ્તગાંનનાં મકાનમાં ભેલસેલ હીસ્સો ધરાવનારાં ગુજરેલાં અને મુવેલાં* એ બંધે (જાતનાં રવાંનો) છે. તેમાં જેનો સવાબ વધારે હોય તેનો મારગ બેહશતમાં (યાને સતર પાયામાં) છે. અને જેનો ગુનાહ વધારે હોયછે તેનો રસ્તો દોજખમાં છે. જેનો સવાબ અને ગુનાહ બરાબર હોયછે, તેનું મકાન હમેસ્તેગાંનમાં થાયછે. આએે ત્રણે પદવીવાળી

* મુવેલાંની મતલબ દુખી અને ઇજા ભોગવનારની સહમજવી.

જગોમાં કેવી રીતનાં મકાન છે? આએ પ્રમાણેનાં. એક—સુખ અને ખુશી-ભરેલું; બીજું—વગર સુખવાળું અને હલાકીભરેલું; અને તરીજું—સવાબની પવીત્રાઇ અને ગુનાહની આમેજસવાળું છે.

૩ રીસ્તાખેજને લગતો બોલાસો આએ પ્રકારનો છે કે, સેવટે ધાતનો (યાને ઇજા પોહચવાનો)ઘટાડો થશે. અને બરદાસતનો કરનાર દાદારઅહુરમદ સઘળાં (આએ દુનીઆંથી ગુજરેલાં) આદમીઓને પાછાં જીવતાં કરશે. તથા પાપીઓને પાપથી પવીત્ર કરવા સારૂ, જે કોઇ એબીઅલ બનેલા હશે તેઓને એબથી જુદા કરીને, જેકોઇ ગુનાહની આલાએશવાળા હશે, તેઓ પાક કરનારા(કાએદા)ઓથી પાક થાઇ, સજાથી વેગળા બની ચહડતે દરજ્જેના બનશે. અશો લોકો પોતાનાં કામોથી હમેસની પાએદારીવાળો નેક બદલો મેલવશે. તથા સઘળા લોકો ગુનાહનાં કામથી દુર રેહવાએ સજાની સામણે થશે. અને ભલો બદલો મેલવશે. તથા સઘળા લોકો ધાત વગરની હાલતની અંદર રેહશે. (એ વખ્તે) એહરેમન તથા બીજા દેવો (દુનીઆમાં) રેહશે નહી. અને દરૂજ (યાને દુરગુણી શકતીઓ) હાંકી કાહડેલી—મરાએલી અને કતલ થાએલી થશે. તથા સઘળી ધાત અને એબ ભલી પેદાએસથી દુર કરયામાં આવશે. અને સઘળા લોકો સવચ્છપણાંની હાલતમાં—પવીત્રાઇવાળા—વગર ખામીના—ઉંચા પ્રતાપના સંબંધવાળા અને વગર ધાતે હમેસની ખુશી સાથે સુધરેલા રેહશે.

૧ નેકનામી વીશે.

૨ જે આદમી આએ દુનીયામાં (દોજખથી) છુટાપણું મેલવનારૂં, અને આવતી દુનીયામાં નેક કામનો બદલો મેલવનારૂં, તથા એ બંધેની અંદર તનપસીનને માટેનાં મેહનતભરેલાં (યાને સવાબનાં) કામ કરવાના ચહડતે દરજ્જેનાં ઉપાયથી નામદારી મેલવનારૂં છે, તે માણસ સરવેથી ઓત્તમ બદલો મેલવનારૂં—દરએક ઠેકાણે ખુબીભરેલા માન તથા ઇજ્જતવાળું—પાપના એરાદા વગરનું, અને સવાબ કરવાને માટેના સોકવાળું છે.

ગુનાહઓની વીગત.

(જરતોસ્તી દીનની રાહે) જેઓંઇ (વધારે સખ્તી ઉપજાવનારા) ગુનાહઓછે, તેની વીગત :—આએ (યાને નીચે જણાવેલાં) ખોદાની તેમજ પન્જદો અને બીજા ભલા લોકોની દુશમનીને લગતાં છે. અને વળી તે દેવને ઉલટ આપવાવાળાં છે. તેઓનાં નામ આએ પ્રાકરણમાં જાહેર કરયામાં આવેછે. જેમકે—માલેકની સાથે દુશમની રાખવી; માલેકને સરદાર તરીકે નહી ગણવો; પાદશાહનાં ફરમાનને નહી માનવું; સરદારોની હકુમત ઉપર ધયાણ નહી આપવું; તથા તેઓની માલેકી પોતાની ઉપર કબુલ નહી રાખવી; એ સીવાય બીજા વીચાર કરવા જોગ હલાકીને લગતા તથા ખોદાની નાફરમાનીને લગતા ગુનાહઓની વીગત :—

દીનની સામણેનું અભીમાન; દીનની બદગોઇ કરવી; દીનનાં હોકમને નહી માનવો; આપખુદીથી ચાલવું. એજ પ્રમાણે બીજા ગુનાહો જેવાકે બુરી દીનને લગતી વસ્તુનો વીચાર રાખવો—બુરી દીનવાળા લોકોની વસ્તુને લેવી—દેવો અને બુરાઓની સાથે લડાઇ નહી કરવી—વગર દીનવાળાઓની સાથે વેહવાઇ સંબંધી સગાઇ કરવી—દુનીયાંનો ઉધોગ નેક તરીકાથી કરવામાં બીજા લોકોને સારી મદદ નહી કરવી—ભાગીદારો સાથે બેવફાઇ કરવી—કનજુસ બનવું—ખોટું કામ કરવું—ખોદાની વેરદ (યાને દીલમાં યાદ) કરનારા ભલા લોકો સાથે દુશમની રાખવી—બુરા લોકોને રાજી રાખવા—વળી દેવપ્રસ્તી કરવી—અશો આદમીને હાંણી પોંહચાડવી—પવીત્રાઇને નુકસાન કરવું—ગોલામબારગી કરવી—જાદુઇ કરવી—રાહ મારવી—જનાકારી કરવી—ખાનદાનનો ઘટાડો કરવો (યાને વખત ઉપર શાદી કરીને પોતાની ઓલાદને નહી વધારવી) અને બીજી (યાને આવતી દુનીઆને લગતી) હકુમતને ખરાબ કરવી—ખોટો ઇનસાફ કરવો—ખોટું સીખવવું—પાળક અથવા વારેસનો હક લુટવો—ખાનદાનને વગર વાલીનું કરવું—બુરા ઉપર વાહ રાખવો—જુઠી સાક્ષી આપવી—જુઠાની મદદ કરવી ઇત્યાદી—વળી આતશબેહરામને બુજાવવા—નસાને ખાવો—નસાને આતશ અને પાણીમાં નાખવો—મુએલાંને બેકાએદે વગર દુરીએ એખલા જમીનની અંદર દાટવું, એ કતલ કરવાજોગ ગુનાહ છે.

૪ (દરએક ગુનાહનો) નહી પસ્તાવો કરવાએ (યાને તેનું બીજા સવાબથી નીવારણ નહી કરવાએ) તેનો ચુકાદો સજા કરવાનો છે. બીજા મરગરજાણી ગુનાહો :—દરીઆઇસગ તથા બીજી જાતના સગોને મારી નાખવાનો—જેહી મરજી—તથા દશતાન મરજીનો ગુનાહ—તથા અવારૂન મરજી (યાને ઉલટી રીતે ઔરત સાથ હેમબીસ્તર થવાનો ગુનાહ)— છાકટપણું— ચોરી—જુલમ— કનજુસાઇ— ચુગલપણું— ઠગાઇ—નજીસ કામ કરવું—વગર બાજે ખાવું પીવું—શુદ્દરેહ કુસ્તીવગર ફરહર કરવી—ઉભા રેહીને પીસાબ કરવી—અનીતીભરેલું બોલવું— અને દરએક અનીતીવાળું કામ કરવું—ઇત્યાદી બીજાં એવાંજ કામો છે.

૫ એજ પ્રમાણે ચહડતા વીચારવાળા સવાબનાં (કામો) જણાવેલાંછે, તે સધળાં ઘણા ચહડતા દરજાવાળાં છે. જે (સવાબ) ચહડતે દરજેના છે, તેની વીગત આએ (નીચે જણાચા) પ્રમાણેની છે :—બોદાએતાલાની અને યજદ અમેશાસ્પંદોની (યાદ અને બંદગી કરવાથી તેઓની) દોસ્તી કરવી—માલેકનો યાને જેની તાબેદારીમાં કારોબાર કરતા હોય તે શેઠનો પ્યાર મેળવવો—માલેકની તાબેદારી કરવી—હાકમના તાબેદાર રેહવું—દરએક જણ સાથે નમનતાઇથી ચાલવું—દીનથી (યાને દીનનાં ફરમાન મુજબ ચાલવા) ભલા બનવું—ભલા લોકોનો પ્યાર મેળવવો— લોકોનો વાહ મેળવવો.

૬ બીજા ચહડતે દરજેના વીચારવાળાં ગુનાહોની સામે થનારાં કામો જે (ભલી દીનની) અંદર કેહવાએલાંછે, તે આએ પ્રમાણેના છે:—ભલી દીન ઉપર ઓસ્તવાર (યાને ઇમાન રાખીને) રેહવું, (બોદાએતાલા અને યજદ અમેશાસ્પંદોની) આરાધના કરવાના સબબથી છે. અને તે આરાધના ત્રણ તરેહનાં અંતકરણથી છે. (એક) બોદાએતાલા ઉપર એકીન રાખવાથી—(બીજું) ભલી દીનને તાબે રેહવાથી અને ત્રીજું બોદાએતાલા તથા યજદ અમેશાસ્પંદોનો સંબંધ મેળવવાની આરાધના અવસ્તા પઢવા એ કરવાથી છે. ભલા યજદો તથા અશો લોકોને ખુશી કરવા સારૂ ગાહંબારની તથા બીજાં વીગતવાર સરદારોને લગતાં નશનોની યાદને લગતી ક્રીયા કરવી. અને દેવો—તથા મુજી જાનવરો—અને બુરા

લોકોને મારવા તથા તેઓની સામણે થવું અને તેઓને અટકાવવા. દરએક ગુનાહનાં કામોનો વીગતે પસ્તાવો કરવો. દોજખથી છુટકારો મેળવવાનાં હથીઆર, સખાવત—સચ્ચાઇ—ખોદાનો આભાર માનવો અને આતમાને વાસ્તેની મુખ્ય પવીત્રાઇ રાખવાથી છે.

ગુનાહોનાં નીવારણ તથા તેને લગતાં ધોવાણ વીશે. ૧

ગુનાહોનાં નીવારણને સારૂ તથા તેને લગતાં ધોવાણથી પાક થવા સારૂ, ૨
પેહલું કામ ખોદાની હજુરમાં માફી ચાહવાનું—પોતાની દીલગીરી બતલાવવાનું અને પસ્તાવો કરવાનું છે. જેમ ગુનાહની સંખ્યા ઘણી હોયછે, તેમજ તેનાં નીવારણો પણ વીગતવાર છે. અને તે આએ પ્રમાણે છેઃ—પાદશાહનો હોકમ તોરવો—અને બીજી નાફરમાની કરવી—ભલી દીનની બદ્ગોઇ કરવી—નવી બુરી દીનની વખાણ કરવી—આદમીને વગર ઇનસાફે મારી નાખવાં—ગોલામબારગી કરનારા—જાદુગરો—રાહમારૂ (વાટપાહડુઓ)—નસા પકાવનારાઓ, અને બીજા મરગરજની ગુનાહ કરનારાઓને ઇનસાફને લગતી મોહતની સજા છે. અને બીજા સઘળા ગુનાહોનું નીવારણ પૈસાના દનથી છે. વગર હાંણી પોંહચાડવે છુપી રીતે જનાકારી કરનાર તથા રાહમારનારને પૈસાના દનથી ગુનાહની સજા છે. તરેહ તરેહના ગુનાહની પદવીવાળાં કામ કરનારાઓની સજા કેદખાના તથા સખ્ત મેહનતનાં બંદીવાનપણાથી છે.

આદમીને વગર કારણે ઈજા કરવાના પાપ વીશે. ૧

આદમીને વગર કારણે મારવા તથા કેદ કરવાનો અને દરએક ૨
ભલી માદાઓ ઉપર ઇજા પોંહચાડવાનો તથા દરીએક ગુનાહનો પસ્તાવો નહી કરવાનાં કાંમનો (મજદીઅસની દીનની રાહે) ગુનાહછે. ચોર તથા વર્સીઅતને મુનકેર જણાર પુરૂષ પાપી છે. તેમજ ફરજંદને નહી જણાવનારો (યાને પોતાનાં બુનથી થએલાં ફરજંદને નહી કબુલ

કરનારો) અનીતીનું કામ કરનાર—તથા માતાઓને ઇજા દેવાનો—નજીસ કામ કરવાનો—(કબુલાતથી) ફરી જવાનો—ધાસ્તી આપવાનો—જુઠું બોલવાનો—ગાલ દેવાનો તેમજ હદને લગતી લાકડાની વારના એક શોટાને તથા આખી વારને ભાજી નાંખવાનો—ઉલટી લાકડી મારવાનો, ગુનાહ કેહવાયછે, તેની સજા (દીનની અંદર) કેટલીએક રીતે ખોલ્લી જણાવેલીછે. આદમીને તે સધળી સજા વડા દસ્તુરે ન્યાધીશોના હોકમ તથા ઇનસાફના ચુકાદાથી કરવી. તે સિવાય જેને કતલ કરવા હોય તથા જખમી કરવા હોય તો જ્યાંસુધી હાકમની તરફનો હોકમ થાય ત્યાંસુધી તે સજા કરવી નહી. (દીનમાં) ફરમાવેલું છે કે કોઇ તે સજા પોતાની મરજી મુજબ પોતાને હાથે કરે તો, તે વાટ પાડા તરીકે છે. બીજી કેટલીએક તરેહના ગુનાહો, જેનું નીવારણ આએ દુનીયાંમાં (તે માણસે) નહી કરીયું હોય તો, તે દરએક ગુનાહની સજા તેના ગુજર્યા પછીની ત્રીજી રાતે, તથા તનપસીતને વખતે (યાને મીનાઇ હાલતમાં ગયા પછી કબ્રામાં આવેછે. અને તેનાં આતમાને નીચાં દોજખની અંદર સખ્તી સાથે રાખયામાં આવશે.

૧ બદનને ધોવા તથા નજીસીથી પાક રાખવા વીસે.

૨ નસુસ (યાને રીમની તથા નજીસી) થી બદનને ધોવાથી (યાને નવાણ તથા હંગેાલ કરવાથી), અને બરશ્નુમ આપવાથી, પવીત્રાઇમ રાખવું. અને તેને દરએક ડેકાણેની અપવીત્રાઇના સંબંધથી દુર રાખીને જાળવી રાખવું. અને બે તરેહની (રીમન ચીજો) ને, તેમાં એક મુએલાઓના નસાને, અને બીજું—બીજા બે હરનસાઓ (યાને બદનને લગતી નજીસ ચીજો) ને જેવી કેઃ—દશતાંન—મની—લોહી—પીશાબ—અને પસીનાના જેવી પ્રવાહી પદાર્થથી તથા આદમી—સગ અને બીજાં રીમનીવાળાં પ્રાણીઓને અડકવાથી (બદનને) દુર રાખવું. જીંદગીની અંદર મુવેલાંને અડકવાના ગુનાહનાં કામથી પાકી આપનારા (પેાનદાથરેગર) ની મારફતે (બદનને) પાક કરવું. તેણે પાણીને નજીસ કરવું નહી. અને પાણીને આજાર ઉતપન કરનારૂં નહી બનાવવા

સારૂં તેની (યાને પાણીની) જાતને નજીસ વસ્તુથી દૂર રાખવી. વળી જે આદમીઓ (નસાને) અડકેલાં હોય, તેઓએ તે નસાના સંબંધની યાદ રાખીને કોઇ ચીજને અડકવું નહી. પાણી નજીસ નહી બને તેને સારૂં તેણે (યાને રીમની તથા નજીસીવાળાં આદમીએ) (પોતાનાં બદનને) નીરંગ અથવા ઝાડપાણુના મુળથી (યાને ઝાડનાં મુળીઆનાં રસથી) દીનના તરીકા પ્રમાણે ધોવું. જેની વીગત આએ પ્રમાણે છે :— દસતાનવાળી ઔરતે ત્રણ રાતવેર તે (દસતાન) ની નજીસીથી ખોટી રેહવું, અને તે પછી એક દાહડો અને રાત ગુજારીને અવસ્તા અને બીજી ક્રીયાથી પાક થવું. ઇજાવાલા (યાને રોગ ઉતપન કરનારા) નસાને અડકવાના સંબંધથી, રીમન (યાને અપવીત્ર) થવાએ તથા બીજે જે નસાને અડકેલો શખ્સ હોય તે શખ્સથી રીમન થવાએ, તથા નસા વગર જાણ્યે ખવાયા પછી, પેટની અંદરની તથા બાહેરનાં બદનની દરએક નજીસીને પાક કરવી. એજ પ્રમાણે બામદાદના વખતમાં રાતના વસીન્દા હાથ પાક કરવા. વળી ખાણું ખાવાને વખતે, તથા જ્યારે (ખોદાએતાલાની) બંદગી કરે તે વખતે, તેમજ જે વખતે બરસમથી (ખોદાએતાલા—યજદ અમેશાસ્પંદો અને અશો ફરોહરોની) યાદ અને આરાધના કરે ત્યારે, સઘળાં બદનને અને કપડાંને કોઇબી તરેહની નજીસી તથા મેહનત લીધેલાં કામનાં સબબથી, પાક કરીને નવાં કપડાં પેહડવાં. અને બદનને તથા કપડાંને તથા બંદગીની જગેાને અને બીજી સરવે વસ્તુઓને અપવીત્ર ચીજોથી દૂર રાખવી.

ધરમગુરૂની સરદારી વીશે. ૧

દરએક ઠેકાણે નેકીનાં કામો ધરમગુરૂઓથી છે, અને તેની વીગત ૨
આએ પ્રમાણે છે:—દીનને લગતા પેગમબરોને પીછાણવા, તેના હોકમથી બને એટલાં સવાબનાં કામ કરવાં, અને પાપનાં કામ નહી કરવાં સજાવાર છે. (તેના હોકમ મુજબનો) દરએક ઉદ્યોગ કરવો. તે (દસ્તુરાન દસ્તુર) ના હોકમ મુજબ ઉદ્યોગ સાથે જીંદગી ગુજારવી—તેના હોકમ મુજબ (જમીન ઉપર) પાણી વેહતું કરવું—ઝાડપાણુ ઉગાડવાં—અને બીજી

દુનીયાંની આબાદીને લગતાં કામો કરવાની કોશેશ તેના ફરમાન મુજબ કરવી—ચહડતે દરજ્જેનો ધંધો કરવો—નીચ ધંધો કરવો નહી—તથા આળસુ રેહવું નહી—ઓરત સાથે બર વખતે સાદી કરવી—તેની સાથે હમબીસતર થવું અને પોતાની ઓલાદનો વધારો કરવો. કેટલીએક નેકીને સારૂ આદમી—ગોસ્પંદ તથા બીજી ભલી પેદાએશનો જેમ બને તેમ વધારો કરવો, તથા તેઓને સુખી રાખવાં.—સારી રીતે મેળવેલી દોલતને ઉમેદવાર ફકીરોને, તથા સખાવતને લાએકના નેક લોકોને બખ્શેશ કરવી. તથા જે ભલું આદમી હોય તેને ખવાડવું. તે (દસ્તુરાન દસ્તુરે) દરએક આદમીને જે કામ સવાબ અને ગુનાહનું હોય તેથી—પેદાના કરનારની હસ્તીથી અને તેની ઘણી અજાએબ જેવી પેદાએશની બુન્હેરગીથી તથા બીનો યજદોની મોટાઇથી, લોકોને જાણીતા કરવા. અને આએ દુનીયાંની જે પેદાએશથી દુર રેહવું જોઇયે, તે ઉપર (મજદીઅસનાનોને) એતેકાદવાળાં બનાવવાં. અને અહુરમજદની તરફની નેકીનો અને તેને માનવા વીશેનો તથા એહરેમનની તરફની હલાકીનો અને તેની બદીઓને લગતી સહમજનો વીચાર લોકોને આપવો.

૩ (મજદીઅસનાનોએ તે દસ્તુરાન દસ્તુરથી) દેવોને ધીકારવાની તથા બુતપરસ્તીને નહી માનવાની—સવાબનો બદલો મેળવવાની ઇચ્છા રાખવાની, તથા ગુનાહની સજાની—બેહસ્ત—દોજખ—અને રીસ્તાખેજને લગતી સહમજ મેળવવી.

૪ જે કોઇ અવસ્તા પઢવાથી આરાધના કરવાને માટે અસકત હોય (એટલે જે વાંચીને અવસ્તા પઢવાની શકતી નહી ધરાવતો હોય) તો, તેણે 'યથાઅહુવએરીઓ' અને 'અશેમવહુ' પઢવી. તથા બીજા અવસ્તા વીશે પણ 'યથાઅહુવઇરીઓ' પઢવી, તેને સારૂં (દીનમાં) જણાવેલું છે.

૧ ખોરાક કયો આવો તે વીશે.

૨ જાણવું કે, હયાતીને લગતો ખોરાક, હાજતને લાયકનો—પવીતર—સારૂં રૂપ આપવાને માટેનો—દરએક કામના પ્રમાણવાળો—દુનયાંને ફાયદાકારક હોએ તે છે. અને તેમાં બદનની ઇચ્છા મુજબનો ખોરાક પાણી—

વનસ્પતી અને ખાવાનાં ફળને લગતો છે. દીનનાં મોટાં કામોને સારૂં (યાને જશન તથા ગાહમબાર ઇત્યાદીને થકી) પાંચ તરેહની જાતનાં ગોસ્પંદોનાં ગોસ્તનો (ખોરાક) છે. પખ્શીઓના ખોરાકની અંદર ગીદ—કાળો કાગડો અને ગુહર એ ત્રણ પંખેરાંને વીશે મનાઇ કરેલીછે. વળી દેહને દુખી નહી કરનારો નીતીવાન ખોરાક તે ગોસ્પંદોની માદાઓનાં. સ્વચ્છ દુધનો નીરદોશ ખોરાક છે. વળી બીજા ખોરાકની અંદર જે પચી નહી શકે તેવો ખોરાક હોય તે નહી ખાવો. એટલેજે દરએક વસ્તુ એવી ખાવી કે પાછી ફરી શકે (યાને હજમ થઇ શકે.) કારણકે આદમી—સગ—કોહલાંની જાતને લગતો તથા બીજાં મુવેલાંઓ તથા મુજી જાનવરોનો દરએક ખોરાક (આદમીને) બુરૂં બનાવનારો તથા ઝેરી છે. તેથી એવી દરએક વસ્તુ (માણુસને) રીમન કરનારી તથા નુકસાન પોંહચાડનારી છે.

પોશાક વીશે.

૧

પોશાક યાને કપડાં અહડતે દરજ્જેનાં આદમીને સારૂં છે. જેમકે બદનની અંદર સુદરેહનો એોમદા પોશાક પેહરવો. અને તે સુદરેહની ઉપર કુસ્તી બાંધવી. જેમ બને તેમ (બદનને) ઉઘાડું રાખવું નહી. સુદરેહ કુસ્તી પેહડયા વગર ચાલવું નહી. શરમ (યાને મરદ તથા એારતની શરમગાહ) ને ઢાંકેલી રાખવી. સરદ પવન તથા ગરમ પવનને (તેને લગતા પોશાકથી) અટકાવવો. અને તે સિવાય કામ તથા ઉદ્યોગના તરીકા પ્રમાણે બદનને જાળવવાનો સાફ પોશાક પેહડવો. બદનને (નજીસીથી) પાક રાખવું. બદનને વગર કારણે મેહનત આપવી નહી. વળી વગર રવઇયાવાળો (યાને સાધારણ પોશાકથી ઉલટો) અને અનજાણ્યો પોશાક પેહરવો નહી. કેટલાંએક કામને સારૂં તથા કેટલીએક ચીજને સારૂં લડાઇ કરવી નહી. પોતાને સારે મારગે ચલાવવામાં સ્વચ્છ ઉપાયભરેલા અને ખુબીવંતા રાખવા.

૨

૧ ## ઓરત વીશે.

૨ પસંદ કીધેલી સ્ત્રીને (યાને લગનની ક્રીયાવાળી ઓરતને) દરએક ઠેકાણે સારી તરેહના પ્યારથી તથા બખીલીનાં પ્રમાણ વગર (યાને સારી આપ લે સાથે) રાખવી. તેણીની સાથે હમબીસ્તર થયાથી પોતાની ઓલાદનો વધારો કરવો. સવાબના બદલામાં તેણીને ભાગીયણ કરવી. પોતાની શાહનજણ (યાને પેહલીવાર પરણેલી) ઓરતોને દીનનાં ફરમાન મુજબ સારી પુંજી આપવી. ચકરનજણ (યાને વીધવા થયલી ઓરત સાથે પરણે તેણી) ને શાહનજણને માફકની પુંજી આપવી નહી. તેણીની સાથે સંબંધ રાખવો, બને એટલી વખત તેણી સાથે હમબીસ્તર થવું (યાને સંસાર ભોગવવો). એ વીશેની (યાને હમબીસ્તર કેટલી વખત થવું) તે વીશેની હદ (યાને ગણત્રી) નથી, પણ એક મહીનામાં ત્રણ વખત વાજબી છે. બને ત્યાંસુધી (યાને જરૂર વગર) ઓરતે બીજે ખાવંદ નહી કરવો અને મરદે બીજી ઓરત નહી કરવી. કેમકે તે (દીનની રાહે) લાયક કામ નથી.

૧ ## સખાવત કરવા વીશે.

૨ સખાવત કયે ઠેકાણે કરવી તેના ઘણા તરીકા છે. અને તે વીશેની વીગત આએ નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે છે. લાયક અને ચહડતે દરજ્જેના લોકોનાં સુખને સારૂ, દીનદાર લોકોનાં રવાનનાં ભલાને સારૂ, દરએક ભલી દીનવાળો શખ્શ ભુખ—તરસ—હુનાળા અને શીયાળાથી પોતાનો બચાવ કરવાને અસકત હોય, તેને તે વીશેનો મારગ ખોલ્લો કરી આપવો. અસલ પુજીને લગતાં વીઆજમાંથી, તથા આએપતને લગતી આવકથી લાંબી મુદતવેર (ગરીબોને) મદદ કરવી.

૩ આદમીઓની અંદર પરવરશ કરવાને માટે જેઓ લાયકના હોય તેઓને સખાવત કરવી. તેમજ જે ઉંચે દરજ્જેના ફકીરો વરસનાં વરસ વગર ખોરાકવાળા હોય તેઓને સખાવત કરવી. બુરી દીનવાળાઓ

જેઓને ભુખ અને પીઆસ તથા સરદીથી ઈજા પોહચવાની ધાસતી હોય તેઓનો તેથી બચાવ કરવો. તેમજ જે લોકો મરગરજાંની ગુનેહગાર હોય તેઓને દીનના ઇનસાફની મારફતે ધાસ્તી યા લાચારી હોય તો, તેવા લોકોનો બચાવ કરવો. બને ત્યાંસુધી હાજતમંદ લોકોને ખવાડીને પોતે ખાવું. વળી જે જાંનદારો દીનની રાહે તેની સરદારી હેઠલ હોય તેને બખશેશ કરવી વટારત છે. તથા બીજા ભલા લોકો બારદેહ અવસ્તા પઢતા હોય, અને નેક કામ કરનારા હોય, તેઓને બોરાકને સારૂ સખાવત કરવી.

લગન સંબંધી સગાઈ કરવા વીશે. ૧

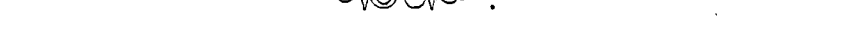

જે કોઇ લગનને લગતી થયલી સગાઇ બુરી મતલબથી તોડવાની ૨
ભાંજગડ કરે તો, વાજબીની રીતે (સરકારની) મદદ મેળવવા સારૂ તે વીશેની ફરીયાદ (અદાલતમાં) જાહેર કરવી, અને તેમાં ઇનસાફથી જે કોઇ પાછો રાહટવાતને (યાને લગનનો હક ભોગવવાને) કબુલ થાય, તેને કોઇબી રીતે કેદની સજા નહી કરવી. (કારણકે) દાદારની તરફથી એજ પ્રમાણે હૈયાતી ધરાવનારી એવી પેદાયશને જાહેર રીતે પ્રતીવાદી તરીકે ગણવામાં આવેછે, પણ અવલથી તે આખરસુધીની સેવટની તપાસમાં તેને ભલી પેદાએશ તરીકેનો મહડતો દરજ્જો બખશવામાં આવેછે. ઓલાદની વરધી કરવાનું કામ એકથી વધારેવાર કરવાનું ઘણું મડતે દરજ્જેનું— કીરતી ભરેલું—અને આદમીઓના બીજા ભલા મહડતા ઉદીઓગનાં અંદર ખુબી અને ઘણી મોહટાઇવાળું છે, માટે તેઓએ (યાને આદમીઓએ) પોતાની ઓલાદની સલામતી (યાને કાયમી) રાખવા સારૂ તે કામ વધારે કરવું. ઓલાદ વધારવાને લગતાં કામથી (આદમીઓએ) સારી સગાઇ કરવી. નોકસાની વગર સારી જીંદગી ગુજારવી. અને બચ્ચાંઓને સારી રીતે ઉધારવાં, એ માબાપના સારી રીતના સંભાળથી છે. આએ લગનનાં બંધારણથી (માણસોને) એક બીજા સાથે સગાઇ થવી તથા સંતોશથી રેહવું છે. ભલી દીનવાળા તરીકે રેહવું છે, અને તેથી તેઓને એક બીજા સાથે બુરી અદેખાઇથી રેહવાની હાજત રેહતી નથી. તથા તેઓ પોતાનાં ફરજંદો

સાથે ધરની અંદર એક બીજાની સાથે એક જગાવાળા—અને એક જગોએ સાથે વસનારા તથા એક બીજા ઉપર હેત પ્રીત રાખનારા અને વળી પોતાનાં કુટુંબની સાથે સારી દેખરેખ રાખનારાં રેહછે. વળી દીનને માટેના એક વીચારથી તેઓનો વીચાર એક બીજાને મળતો રહેછે, અને તેઓ ઇજ્જતને સારૂ એક બીજાને લોભ રાખવાથી જળવે છે. તેમજ બેગાના શખ્સની નજદીક જવાથી તે પોતાને દુર રાખેછે. તથા આદમીને નોકસાન પોહચાડનારા શતરૂ દેવોનો તેઓ ઘણો ભય રાખીને, તેઓથી પોતાને સંભાળેછે. એવી રીતની ચોકસી રાખવાથી આદમીઓને અતીઅંત ખુબી અને બીજી નકી વીશેની ઘણી ઉમેદ, તથા એવીજ રીતની સલામતીથી પાએદાર રેહવાના ફાયદાનું જણાવું અને છુપી રીતના સારા ગુણો તથા ઓલાદ પછીની ઓલાદને પુરતા સુધારાનો સારો શોક રાખવા અને તેઓને ચહડતા દરજ્જા મેળવવા વીશેના પ્રતાપનું પોંહચવું જણાયછે. અને તેથીજ ઓલાદ દર ઓલાદમાં લાયકીવાળા ઉમરાવોનું ઉતપન થવું છે—અગત કરીને (ખોદાનાં) પસંદ કરેલા દીન કબુલ રાખનાર (પેગમબર) ઉપર એતેકાદ રાખવાએ, માણસને વીગતવાર (યાને સઘળી રીતના ગુનાહથી) છુટકારો મળેછે. તેથી જે કોઇ સારી રીતે જાણીતો દીનદાર શખ્સ છે, તે પેગમબરો અને ખોદાઇ બેશારત પોંહચાડનારાઓ (યાને ગેબી ખબરો) ની વીગતવાર ખાલેસ શીખામણથી સચાઇવાળા રીહેછે. પણ અશો જરતોસ્તનાં ફરમાનો દીન દાદાર અહુરમજદની તરફથી તેના સંબંધમાં પોંહચવાએ મેલવેળાં ફરમાનો છે.

૧ પ્રરતેશ અથવા બંદગી કરવા વીશે.

૨ ભલી પેદાએશને પેદા કરનાર સ્પેનામીનોએ હુરમજદની બંદા તરીકેની પરસ્તેશ યાને બંદગી, વીચાર, વચન અને કામથી તેણે બખ્શેલી હૈયાતી અને કાયાને સારૂ જેમ બની શકે તેમ કરવી સજાવર છે. અને બીજી તેની સઘળી પેદાએશોને લગતા વીચાર વીશે તેની સીફત ગાવી તથા તેને નમવું અને તે સાહેબનો બંદા તરીકે હમેશાં આભાર માનવો. અને તેની ખશનુદીને સારૂ બંદગી તથા વખાણ પ્રથમ ઇજશને યા આરાધણામાં (જરતોશતીઓએ) એક-

મળતા થઈને કરવી. એક દીવસમાં ત્રણ વખત ખોરશેદને ઉગતાં—બપોરનાં અને પાછળા પોહોરે ખોરશેદની સાહાંમને નોમાજ કરતી વખતે પેહલ્લાં દાદાર અહુરમજદની વખાણ અને આરાધણા કરવી, અને તેની પછી તેની બુજોરગ પેદાએશો (યાને યજદ અમેશાસ્પંદો) ની કરવી. બીજું—ગાહંબારની આરાધણા 'રથવોખેરેજતો' ની ખશનુમનથી પાંચ દાહડા ધણુ નેકી સાથના વીચારથી અને સારી બંદગીથી કરવી. ફરવરદેગાંનની ફરજીઆતના ૧૦ દીવસોમાં અશો ફરોહરની યજશને આરાધના કરવી. વરસના ૧૨ મહીનામાં જેનો રોજગાર હોય તે રોજગાર વીગતે કરવા. વરસના મહીના ૧૨ છે અને દરએક મહીનાના ૩૦ રોજ છે. દાહડાઓના વધારાના વખતના ગાથાના પાંચ દીવસો છે. હમેશાં પેહલ્લાં ખોરાક લેવો અને પછી બંદગી કરવી. વળી અવસ્તામાં બીજી બંદગીની જેમ વીગત જણા વેલીછે તે પ્રમાણે (અહુરમજદની) પેદાએશો (યાને યજદ અમેશાસ્પંદો) અને બલી ચીજે (ખોદાએતાલાએ બખ્શેલી) ની 'આરાધના' બંદાતરીકેના વીચારથી અને સચાઇથી પોતાને સારૂ જુદી જુદી કરવી. વળી તેઓની જેજમતી શકતીઓની અને મોટાઇઓની વખાણ તથા યાદ કરવી. અને તેની અંદર તેઓની મોહટાઇ ભરેલી તથા તેની જેજમતી બખશેશ વીશે જણાવવું. અને તે બખ્શેશ તે ખોદાવંદે આપણાં હેતને સારૂ કરીછે, તેનો જાહેરમાં એકરાર કરવો. અને જેટલી નુરી વસ્તુઓની આગળ નોમાજ થઇ શકે તેઓની સાહમણે બંદગી કરવી. અને તે કારણુસર ખાલેસ રોશનીવાળી વસ્તુઓની હજુરમાં જવું. વળી આદમી—ગોસ્પંદ—આતશ—ધાતુ—જમીન પાણી—અને ઝાડપાણુની વખાણ કરવી. તથા તેઓને નમન કરવું. અને જેમ દીનમાં ફરમાવેલું છે તેમ તે વસ્તુઓને નજીસીથી દુર રાખવી. અને કાયદાસર દીનનાં ફરમાન મુજબ તેઓને ખોરાક આપવો. વળી આદમીને દુઃખ નહી દેવું તથા બને એટલી તેની સાથે ખુબી કરવી. અને પોતાની કોમની તરફ મોહબત તથા પ્યાર રાખવો, તેઓનો મોલાકાત લેવો તથા તેઓ સાથે એક મકાનમાં વસવું. અને બીજી સગાઇ તેઓ સાથે રાખવી. ઘણું કરીને સંબંધને લગતી સગાઇ રાખવી. (યાને એક બીજા સાથે જોડાવું), સગાઇ ચાર તરેહથી છે—એક ખુદ (યાને જાતી) સગાઇથી—(બીજી) નમનતાઇથી—

(ત્રીજી) સારી ચાલચલણથી અને ચોથી દીનથી કેહવાયલીછે. તેમાં સરવેથી ચહડતે દરજ્જેનો સંબંધ (શેહરના) પાદશાહને લગતો છે. કારણ કે તેથી તે આદમી ભલી પેદાએશવાળું નહી હોય તોપણ ઘણું આબરૂદાર ગણાયછે. દરએક માણસો તથા દરએક વસ્તુને સારી રીતે પીછાણવી. જે (માણસ અથવા વસ્તુ) અનદીઠ હોય, અને સહમજમાં નહી આવે તો તે ઉપરથી તે અનદીઠ અચરતીભરેલી પેદાએશને પેદા કરનાર દાદારના વીચારને ઘણો ચહડતે દરજ્જેનો ગણવો. અને ખોદાએતાલાનાં તે કામ વીશેનો તેઓએ આભાર માનવો. અને તેની (હજુરમાં) સ્તુતી—બંદગી—અને દુવા ગુજરવી. જો તે વીચાર તેના પોતામાં નહી હોતે તો તેણે પોતાને નેક તથા અહુરમજદને માનનાર તરીકે નહી ગણવો. અને બીજું વીગતે સુખ જે નેક ચાલચલણવાળા મજહબની અંદર જણાવેલું છે, તે સુખને કોઇપણ તરેહથી તેણે પોતાને માટેનું નહી ગણવું.

૧ આદમી તથા ગોસ્પંદોને ઈજા નહી દેવા વીશે.

૨ નીતીવાંત લોકોને દુઃખ—ઈજા અને સંકટ પોહચાડવી નહી. વચન અથવા આપેલો કોળ તોડવો નહી. ઉપકાર ભુલવો નહી. બખીલી તથા બીજી દેવોની ચાલે ચાલવું નહી. દરએક ભલી પેદાએશ તરફ વેર રાખવું નહી. અને તેને ઈજા દેવી નહી. પોતાથી ઉતરતા દરજાવાળાં આદમીઓને પોતાની બરાબર ગણીને તેઓને જાલવવાં. ગોસ્પંદને વગર ધાસ્તીએ રાખવાં. અને તેની પાણી તથા ધાસ દાંણો આપીને સંભાલ કરવી. તથા બીજી કાએદાસરની જતન રાખવી. અને જેહારે તે મોટી ઉમરે પોંહોચે ત્યારે ચહડતી દાંનાઇવાળાં અને મોટે દરજ્જેના આદમીઓને સારૂ (યાને કરીઆ કરનાર અથોરનાંનો થકી) તથા દેવોને હાંણી પોહચાડવા અને આતશબેહરામને લગતાં મોટાં કામને થકી (યાને જશન ઉપર ચરબ ચઢાવવા સારૂ) કાપવું. તેને વગર કારણે અનીતીથી કાપવું નહી. અને તેને નાલાએક લોકોથી—અપ્રમાંણી ખાંણાંપીનાંથી—બાંધી રાખવાંથી—ચોરો તથા વરૂઓએ મારવાથી—ભુખ—તરસ—

શીઆલાની—ગરમીની અને બીજી ધાતથી ઈજા પાંમવાથી બચાવમાં રાખવું. અને કામ તથા મેહનતનો સખત બોજો બેકાએદે તે ઉપર નાંખવો નહી. અને બુરા લોકોને તે ઉપર બેસવા દેવા નહી. અણઘટતી રીતની તે ઉપર હકુમત કરવી નહી. તથા તેને દયાથી અને કાએદાથી રાખવાં.

આતશ વીસે. ૧

આતશ બીજી મુખ્ય રોશનીવાલી ચીજોથી (યાને સુરજ—ચંદ્ર— ૨
સેતારા ઈત્યાદી) કે જેઓથી આખે દુનીયાની વસ્તુઓનું પ્રકાશવું છે, તેથી જુદી વસતુ છે. અને પાણી—પવન—તથા દરએક દેખાવવાલી વસ્તુઓ નું તે અસલ મુળ છે. તેનીથી આખે દુનીઆંના લોકોની હયાતી—અને પાળણ છે. તેને બુજાવવાથી પરહેજ કરવી. નસા (યાને—મુરદાંની ચીજ) થી તેને તરણ દગળાંની હદવાળાં ૩૦ કદમ દુર રાખવો—અને દશતાનવાલી ઔરતે ૧૫ કદમ દુરથી તેને જોવો. બદબોએ (યાને ખરાબ વાસ) તથા બીજા બદનના એહર નસાથી તરણ કદમ તેને દુર રાખવો. વળી રાખ—બુરાં આદમી—પ્રવાઈ પદારથ તથા રીમન ચીજો અને અનીતીવાળાં માણસોથી તેને અતરંગ રાખવો. બોરશેદની રોશની—લુખની નબળાઈ—થંડો પવન તથા ગરમ પવન અને અપ્રમાણીક મેહનતનાં કામને તેનીથી અટકાવવું. સારા લાએક લોકો (યાને અથોરનાંનો) એ તેની સારી રીતે પ્રસ્તેશ (યાને સંભાળ) કરવી. અને જે સુકી—પાક—સોજી—કાઠી અને ખુશબોએ તે ઉપર મેળવા જોગ હોએ તે તે ઉપર મેળવી—તેનો સંભાળ કરવો—અને તેને ખુબીથી રાખવો. તેની સારી રીતે જતન કરવી. દીનના તરીકા પ્રમાણે તેને કેબળા તરીકે માનવો. અને વળી જેમ દીનના આગેવાંનો તેને ફીઆ અને લાએક બંદગીની કઉઅતને સારૂ રાખતા આવેઆછે તેમ રાખવો.

૧ ## ધાતુંઓ વીશે.

૨ ધાતુને કામની તથા ઘરેણાંની અંદર આલાએશથી એહલાએદી અને સવછ સારી રીતે રાખવી. તેનાં વીગતવાર હથીઆરો બનાવવાં. અને બેદાને નહી માણનારા—અને અનીતીના કામ કરનારાઓને સુતું રૂપુ દાટી રાખવા—નકામી રીતે ખરાબ થાએ અને કીટાઈ જાએ તેમ રાખી મેળવા આપવું નહી. અને નાલાએક લોકો તેથી પોતાને દીપાવે તેવા બુરા લોકોને તે કામ કરવા શારૂ આપવું નહી.

૧ ## જમીન વીશે.

૨ જમીનને કાયદાસર (યાને સરખી) રાખવી. નસાને (યાને મુરદાંને) દાટવાથી, દેવો (યાને બુરા લોકો) તથા મુજી જાનવરો અને બીજા બુરા લોકોનાં રહેઠાણથી તેને દુર રાખવી. તેમાંથી ફળનો ઉપદ્રવ કરવો, તે ઉપર ઘટતી રીતની દોડધામ કરવી, બુરા માણસ પાસેથી તે બેવડી કીમત આપીને ખરીદ કરવી, બુરા વીચારવાળા પાસેથી પડાવી લેવી, અને બીજી અનીતીઓથી તેને જાળવવી. અને તે ઉપર આદમીઓ તથા ગોસપંદોને વસાવવાં, અને તેમાં પાણી તથા ઝાડપાનની ઉત્પતી કરવી, અને ભલી પેદાએશોનાં વશીઆણુથી તેને આરાસ્તગીવાળી બનાવવી, અને તેને સારી જીંદગી ગુજારવાનાં કામમાં તથા નેક કામ કરવામાં વાપરતી રાખવી.

૧ ## પાણી વીશે.

૨ પાણી રોશનીવાળી વસ્તુઓના સંબંધથી જુદું છે. તેને આતશનીજ માફક આલાએશથી દુર રાખવું. અને ગલીચીથી તેની જાળવણી કરવી. અને દરએક જાતની નજસી સાથે તેને પીવાનો તથા તેથી બદનને ધોવાનો વીચાર રાખવો નહી. (એટલેજે કોઇબી જાતનું નજસીવાળું પાણી લેવું નહી અને પીવા તથા વાપરવામાં લેવું નહી.) તથા તેથી પાદીઆવ

અથવા અંગોળ કરવું નહી. અને ના લાયકોના વપરાસ તથા સંબંધથી તેને દુર રાખવું. પાણી ને પાક તથા દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે ખુબીભરેલું રાખવું.

ઓરવરો વીશે. ૧

ઓરવર (યાને જાડપાન) જમીનના સંબંધે કરી એકસરખી મત- ૨
લબનાં અને એકસરખાં પ્રમાણવાળાં છે. તેમજ પાણીના સંબંધે કરી તે એકસરખી મતલબવાળાં અને એકસરખાં પ્રમાણવાળાં છે. તેજ પ્રમાણે આતશના સંબંધે કરી તેઓ એકસરખી મતલબ અને એકસરખાં પ્રમાણવાળાં છે. આતશને (જાડપાન) વચેના વસીલા તરીકે કામ કરવાથી દુર રાખવો. તે જાડપાનની પાકવણી કરેછે તે વીશે તેની વખાણ કરવી. અને બીજી જુદી જુદી અગતો તે પુરી પાડેછે તે વીશેની તેની પીછાણ કરવી. વળી દીનની અંદર ફરમાવેલુંછે કે ખોદાએતાલાની તથા મીનો યજદોની યાદ ખસુસણ એજ પ્રમાણે તેના એક નેક કેમલાની હજુરમાં કરવી. આતશને બેવજન (યાને કમીનો) ગણવાથી તથા તેનો ધીક્કાર તથા તેની નાલેશી કરવાથી (યાને તેને અપવીત્ર કરવાથી યા અપમાન આપવાથી) દુર રહેવું. અને તેની બનાવટથી અચરતી ઉપજાવનારાં કામો કરવા વીશે ખોદાએતાલાનો આભાર માનવો તથા બંદા તરીકે તેની સ્તુતી કરવી વગારત છે. વળી રોશનીવાળી ચીજો ઉપર નજર કરવાથી દસ્તાન ઓરતે તથા બુરા લોકોએ દુર રહેવું. અને ભલા લોકોએ ભલી નોમાજ તથા બંદગી કરતી વખતે તે રોશનીવાળી ચીજો તરફ નજર રાખવી.

મુજરેલાં આદમી તથા સગથી દુર રહેવા વીશે. ૧

જ્યાં મુજરેલું આદમી અથવા સગ હોએ તેથી દુર રહેવું. અને તેને ૨
સગદીદ કરી બે આદમીઓએ જોડ વળગીને તેની લાશને (યાને તે મુવેલાં સગ યા આદમીને) ઠેકાણે પોંહચાડવાની જગોએ લઈ જવી. મેલાં (આદમીની ૩
લાશ) ને એક આદમીએ એકલી દીનની ક્રીયા કરયા વગર લઈ જવો નહી. વંદી-

૪ દાદની અંદર તેને સગદીદ વારે ઘડીએ કરવા સારૂ જણાવેલું છે. ગુજરેલાં આદમીઓનાં બદનને અવલમંનલે લઇ જતી વખતે તેના સરવે હમદીનોએ તેને સેજદો પોતાનું સર નમાવીને ઘણી નમ્રતાઇથી કરવો. અને તેની નઇઅતે નીયાએશને લગતી બંદગી કરવી. કે જે બંદગી કરવાથી પેલાં દાદારથી હયાતી પામેલાં આદમીઓને માટેનો નેક ઉપાય થાઇ શકે. આએ બંદગી કરતી વખતે પોતાનું માથું નમાવી તથા હાથ નમાવીને ખોદાએતાલાની હજુરમાં નમવું. અને તે વેળા જબાને કરી ઉલટું બોલવું નહી. તથા તે બંદગીના બાબમાં કાંઇ ખામી રાખવી નહી. આએ ફરજ જેઓ તે ગુજરનારને લાગતાવલગતા હોએ તેઓને છે. કે એમ કરવાથી તે સઘળાં લોકોને બેકરારી અને હલાકી નહી પોંહચે. જે માણસની સાથે તેને ઓળખ હોય તેવાં માણસને સારૂં તેણે નોમાન તથા બંદગી કરવી. અને તે ઓળખ દીનને લગતી નવી પીછાણવાળા વીશેની વાનબી ગણવી. (એટલે જે ગુજરનાર જરતોસ્તી હોય તોજ તેને લગતી ફરજીઆત ગુજારવી.)

૧ સાચા લોકો વીશે.

૨ આપણી અંદર જે સાચા લોકો છે, તેઓ ખોટારાં વગરના અને ભલી દીનવાળાઓની સાથે સંબંધ રાખવાનોગ છે. કારણકે દરએક ઠેકાણે તેઓનું જે કાંઇ કામ હોયછે તે દાંનાઇ સાથનું હોયછે.

૩ અમેશાસ્પંદોની શાખસીની સાહેતા સાથની કીરતીવાળાં એવી તરેહનાં બીજાં અજાયબીમાં નાખનારાં મીસલ વગરનાં (યાને આએ દુનીયાની બીજે સાથે જેની સરખામણી નહી થઇ શકે તેવાં) કામો અશો જરતોસ્તની તરફથી જાહેર થયાં હતાં. અને જે બીજે ગેબી વીચારવાળી હતી તે તેની તરફથી જાહેર કરવામાં આવી હતી. અને તેવાં કામો વખતે વખત આગળા દીનના દસ્તુરોની તરફથી ત્યાર પછી કરી બતલાવ્યામાં આવ્યાં હતાં. શેહનશાહ શાહપુર ઓરમજદની હકુમતના વખતમાં નેકીથી જીંદગી ગુજારનાર આદરબાદ બીન મારાસ્પંદે બોનેરસના તકરારી લોકોને ગુમરાહીથી છોડવવા સારૂં તાવેલું કાંસું પોતાના બદન

ઉપર રેડીને તેઓના દીનને લગતા તકરારી વીચાર સુધારયા હતા. અને એવી અમલયબીઓ જાહેર કરનારી બીજી કેટલીએક તરેહની તેની ક્રીયા અને કીરતીવાંત કાંમ હવે પછી આગળ શેહનશાહ યજદજરદ બીન શેહરીઆરના સેવટના વખત સુધી ચાલુ રેહશે. અને એજ પ્રમાણેની બીજી સારાં પ્રમાણવાળી જાહેર ક્રીયાઓ સારી રીતે ચાલુ કરયામાં આવતી રેહસે. અને તેના સબબથી દરએક આદમીનો આતમા બદનની હાલતમાં ઘટતી રીતે બહડતે દરજજે (જરતોસ્તીઓથી) રાખી શકાસે. અને જેથી આતમા તાજગીથી રેહી શકસે. હમણા જે કાંઇ દીનને લગતી તકરાર કરનારાઓનું તે તરોકાની સહમજ વીશે શક ઉપજાવવાને માટેનું બોલવું છે, તે તેઓની વગર દીનદારીને લીધે છે. ઘણું કરીને અવસ્તાના ગ્રંથની અંદરના ખુબીભરેલાં વચનોનાં લખાણો ઇનસાફ અને દીનનાં ફરમાનોને સારૂં અકલમંદી સાથનાં છે, તેની અંદરની બાબત વીશે મતફેર થવું જોઇયેજ નહી. (અવસ્તાનાં) જે લખાણો લાંબી મુદતને લીધે પુરાણા થયલાં હોય તે અવસ્તાનાં લખાણને દીનદાર દસ્તુરોએ પાછાં સુધ રીતે લખવાં અને તે પછી તે વીશેની ખોટી તકરાર કરનારાઓને સારૂં જે હાલનો મોટાઇ ભોગવનારો અને (લોકોના) આતમાને વગર ઇજાએ રાખનારો શેહનશાહ (નોશેરવાંત) છે તેણે પેલા દીનને હાંણી પોંહચાડનારા તથા બુરાઇથી ઉલટી જીંદગી ગુજારનારા લોકોછે તેઓને સખત સજા કરવાનો હોકમ કરવો. અને બીજા જેકોઇ પોતાને દીનથી સુધારવાની ઇચ્છાવાળા વીચારના લોકો હોય, તેઓની નેક જાતને સાચ્ચી મજદીયસની દીનની કઉમતવાળી અને ઘણાં તેજવાળી આફ્રેસ્પંદના સંબંધવાળા અવસ્તાની નેક સમજથી પુરતી વાકેફગારી મેળવનારી બનાવવી કે જેથી બહડતે દરજજેની તેઓને સહમજ મળે.

CONTENTS.

PAGE.

Exposition in the good religion regarding the character of the man whose body is the abode of generosity and of the man whose body is the abode of avarice 555

Exposition in the good religion regarding the fact that life-endowed human beings are either praiseworthy or blameworthy in their actions and either accept or follow the good that is in them or the evil that is in them 555

Exposition in the good religion regarding the revelation (to the prophet) about the creation of the invisible spirit (in the spiritual world) and sending of that spirit from the spiritual world to this world 557

Exposition in the good religion about the power of motion 558

Exposition in the good religion regarding the indication of the (the presence of) Spenâmînô and Ganâmînô in this world 561

Exposition in the good religion as to which (of the two years) the solar or the lunar is (connected with) the important ceremonies of the faith 562

Exposition in the good religion about the Dinkard book, one of the scriptures of the faith 568

The Fourth Book Of The Dinkard 572

Book Fifth—The fifth volume of the writings of Adâr Frobag, son, of Farrôkhzâd.—The writing about the Selamîs 611

On the revelation of all events by the holy Zarthosht gifted with prescience and thorough excellence 617

On the greatness and distinction of the Irânian race 619

The admonitions of the prophet, the holy Zarthosht 622

On the good recompense of Worship 622
On what pleaseth the Lord 624
On (the Mazdayasnians) preserving themselves from debasement (i. e. from becoming deteriorated)... 624
On the Nature of Heaven and Hell and on the mode of the Resurrection 626
On Good Name 627
A Description of Sins 628
On the Expiation and Lustration of Sins 630
On the Sin of causing Injury to a man without cause... 631
On washing the Body and keeping it free from impurities 632
On the Authority of the Priests 634
On the Food suitable for consumption... 635
On Garments 636
On Women 637
On Charity 638
On contracting Matrimony 639
On Worship or Adoration 641
On not injuring Men and Animals 643
On Fire 644
On Metals 645
On the Earth 646
On Water 646
On the Vegetable Kingdom 647
On keeping at a distance from dead men and dogs 648
On Truthful Men 649

(۴۱۴) Exposition in the good religion regarding the character of the man whose body is the abode of generosity and of the man whose body is the abode of avarice. 1

Be it known that the invisible feeling generosity is warm and passionate and that of avarice cold. The source of both is in the conscience of men. The heart and conscience of the generous man are warm and such a heart has the light of the holy fire. It is the warmth of this lustre that indicates the presence of this feeling. The generous man is exalted among men. 2

The heart and conscience which are the abodes of avarice are cold as ice and it is the meanness and the coldness (of the man) which show him to be avaricious. (Such a) man is through his avarice the chief of all avaricious men. 3

---

(۴۱۵) Exposition in the good religion regarding the fact that life-endowed human beings are either praiseworthy or blameworthy in their actions and either accept and follow the good that is in them or the evil that is in them. 1

Be it known that life-endowed human beings are either good-looking or ill-looking. Because the man of good essentials (*i. e.* the four that go to make a man's body, fire, wind, water and earth) is healthy in appearance, the man of bad essentials sickly in appearance. The man of good essentials praises his Creator and feels grateful to Him for his healthy appearance. 2

3 The man whose body is sickly because of its bad essentials is ugly in appearance through the man's evil deeds. Good looks are due to health induced by the good essentials (of one's body). Every part of the body performs its normal functions and the enemy full of blemishes cannot affect (such body) for evil. The sickly body induced by the bad essentials (of one's body) has no thought for the Creator, is devoid of good looks and is worthy of the bad essentials which jeopardize (the health) of the body.

4 Of those who crave for a righteous and those who crave for a sinful life, the man who prefers righteousness through his pure thoughts and understanding has an understanding full of good thoughts. And he who has a perverse intellect full of evil thoughts prefers sin. Of these, the righteous man who follows the lead of the understanding given by Vohûman deserves praise (from men) and good return (*i. e.* reward) from his Creator. The righteousness induced by good thoughts is due to the grateful understanding which prefers righteousness (to sin).

5 Again the man, who hankers after the perverse thoughts induced by the sinful and evil-thought power, is the sinful man who guides himself by his perverse intellect of evil thoughts. He is hateful in the sight of his Creator. The righteous man influenced by the good-thought power has an understanding which prefers righteousness and has nothing to do with the sin induced by the evil-thought power. Hence it is impossible for such a man to have any liking for sinful and perverse thoughts.

(F 14) Exposition in the good religion regarding the revelation (to the prophet) about the creation of the invisible spirit (in the spiritual world) and sending of that spirit from the spiritual world to this world. 1

Be it known that the invisible spirit was brought into this world (by God) to embellish the material universe. The spirit or the soul of man is invisible and intangible and its abode in this world is the perishable (human) body. The body is sustained so long as it is united with the invisible spirit. The growth and development of the body is due to the progress it makes through (the presence of) this invisible spirit. The life-endowed creatures of this world are visible and tangible. From (all this) it is apparent that the material body is the abode of the invisible spirit or soul. Again all (the information) that we can gather about the spirit is through its union with the material body. Again the material body grows and developes through its union with the invisible spirit. That the invisible spirit has taken up its abode in the material body is known by (observing) the material body itself. The invisible spirit (when it leaves its tenement of clay) returns to its original abode, the spiritual world. The invisible spirit is one and indivisible but (through its union with the body) it divides itself into two (*i. e*, the vital power and the soul). Again He who invests the soul with its first halo and glory is God, the Creator. Life in matter is due to the union of the soul with the body. God Himself is known through His investing the invisible spirit with glory (in the 2

spiritual world) and (then) giving it birth in this world. It is known from the scriptures of the good faith that God created the first creation, the invisible spirit, in the spiritual world and then sent it from that spiritual world to this world.

1 (۴۱۷) **Exposition in the good religion about the power of motion.**

2 Be it known that the power of the invisible spirit is for inducing motion in those that move about. Without the spirit or soul none can move about and work in this world. The continuance of the power of motion in the living body that moves about and works (in this world) is due to the presence in the material body of the life-and-movement-inducing spiritual substance. The growth of the body too is owing to the invisible spirit. Men in this world conduct themselves aright through their moral faculties. The life-inducing power (or in other words the invisible spirit) which is the seat of the spiritual substances (the vital power, the conscience, the intellect, the soul and the guarding spirit) makes the body move about and grow. The material body is (refreshed and) strenghtened by water and powerful (*i. e.* good) air. And water and winds (move about) through the strength of the heavenly power (the Yazads and Ameshaspands). The heavenly spirit (*i. e.* the soul) grows and develops through the inspiration of the Ameshaspands. The material body is strengthened by strengthening the structure of the body through its four essentials (fire, air, water and earth.) The spiritual powers

in man (intellect, conscience, soul etc.) in getting strength (for themselves) strengthen the invisible spirit in man.

The priestly class gives religious instruction to the world, the military protects it, the farming nourishes it, and the artisan gives it (facilities for) comfort. 3

Security for men in this world is through kings. Security for the next is through those who raise men (to a higher moral level) through religion (*i. e.* the priests). 4

It is through (worldly) wealth that men improve in health and strength in this world. It is through the power of exalted righteousness that the soul is rendered fit for the spiritual world. 5

Again, he, who conducts the life that he has obtained in sinful acts and shows (to all that) his life is useless, viciously lessens instead of piously (increasing) the strength (he derives from) his ancestral faith. 6

Again, when the (same) man is in the pious estimation of the faithful worthy of (all) praise and in the judgment of the world seems fit (only) for curses, the difference (in the estimation of the worldly and the pious) should be understood as due to the influence of the northern stars. The cure for the injury and sting and poison of noxious animals is the (recitation of) the mathras of the Avesta. And sickness induced by a vicious course of life can be removed by religious ceremonies. It is through the influence of the northern stars that fire, water and the vegetable creation are harmed and that life-endowed animals live in (and 7

pollute) subterranean mines. All the diseases in the world are from the (malign) northern stars. Health is due to the seven planets because all these seven planets side with the (benign) new, full, and the Vispatas moon. Again, it is noted in the (scriptures of) the faith, that by worshipping God with the (appropriate) religious ceremonies, the Yazads are pleased and the demons distressed. It is by the triumphant ceremonies of the faith that many substances both in the material and the spiritual world are strengthened. The overpowering triumph in this world of the strength of the spirit is only then lessened when the strength (for the performance of) acts for the spiritual world
8 gives way. The resolution, which exalted life-endowed human beings have in their heart, for the performance of pious deeds, is due to the strength of inspiration. The exalted strength for public work, exalted success (in) such work, and the religious ceremonies incidental to such work are all due to inspired strength. Just as people visiting towns and countries distant from one another appreciate the strength of the rulers of such countries and obtain knowledge regarding many places like these (*i e.* the towns and countries) by observing the rulers (so it is by fixing one's mind and heart on God and the holy Yazads that one can obtain inspiration for pious deeds.)

(F 1 ٨) Exposition in the good religion regarding the indication of (the presence of) Spenāmīnō and Ganāmīnō in this world. 1

Be it known that the indication of Spenāmīnō in this world is generally the virtuous, pious ruler. This ruler is the exalter of Ahurmazd; he is of pure motives, and of good resolutions; he gives birth to exalted understanding in men (*i. e.* leads the thoughts of men to the things of the spirit), inculcates the best and most sublime precepts, strengthens men's adherence to their faith and guides the world aright. Through him, men lead a holy life, cities remain without fear (and in security), the subjects enjoy happiness and those who work according to his wishes (*i. e.* obey him in everything) are hopeful and secure (about their future). And through his deeds, he confers happiness on his soul both in this and in the next world, confers greatness, advantages and strength on his family and on the people of the world and their descendants. He (*i. e.* the king) like Spenāmīnō is full of glory through the honour in which he is held by the people of the world. 2

The influence of Ganāmīnō makes itself manifest in this world through the supremacy of the sinful ruler of evil religion. Such a ruler, through his base instincts working against God, is (characterized by) dark sins, destructive intentions and wishes for the infliction of evil. He orders about his subjects according to his wantonly perverse will, weakens (men's) faith in religion, desolates the world through his mean instincts and makes the people lead an evil life 3

full of misery. Every city stands in dread of him and men have to put up with miseries of various sorts through him. In a variety of ways he inflicts harm on those who follow the commandments of God. The hopes of his officers who obey his evil behests are as dead within them (as men) buried in snow and he himself owing to his heart full of malice is doomed to damnation. All his thoughts are to weaken the sources of prosperity and to increase the strength of those making for harm. And in the end he destroys those who put their trust in him and wish to work for him and (he) strengthens (every) work which is harmful. Such a ruler is, through his defects, like unto Ganâmînô, to the people of this world.

---

1 (ᵉ₁₉) **Exposition in the good religion as to which (of the two years) the solar and the lunar is (connected with) the important ceremonies of the faith.**

---

2 Be it known that the solar year is of two kinds. Of these (two solar years) one is made up by the addition of days, the other by the addition of hours. The one that is made up by the addition of days consists of twelve months, each month of which is of thirty days. (When to these three hundred and sixty days) the five additional days, required for the course of the sun through the constellations during twelve months, are added the year becomes one of three hundred and sixty-five days. The five days which are over and above (the thirty days) of each month are placed at the end of the last month of the year. These five days are made up by the increase (in time of

the solar year over the year of 360 days) and they are fixed after many calculations. According to such calculations these days are named (in the daily prayers recited on the last five days of the year).

Besides the sum-total of three hundred and sixty-five 3
days there are six additional hours (to be taken into consideration). These hours have to be added every year. These additional (six) hours (for every year) make up one day for four years, ten days for forty years, one month for a hundred and twenty years, five months for six hundred years and one year for one thousand, four hundred and forty years. The time of six hours should be kept apart 4
from (*i. e.* not to be added to) the last days of the year for many years, till (the hours) amount to (a definite period of time).

This additional period (*i. e.* the intercalary month) at 5
the end of every hundred and twenty years) is fixed by calculations. And it (*i. e.* the intercalary month) is necessary for (the right performance of) Naoroz, Mehrgan and other time-honoured Jasans. Again the commencement of the year has been fixed by great kings from the first day of the year from the beginning of creation. Hence innumerable men adhere to the Naoroz or New Year's day (*i. e.* observe it as a holiday) and perform good deeds (on the day). And on this glorious day (of the New Year) the people of all countries from the times of the old Peshdadians downwards have been rendered happy and full of joy by their kings. On the occasion of this Jasan, men who work (for their

living) hope for rest (*i. e.* observe it a day of rest) enjoy happiness and find comfort. Again when the solemn time (of the intercalary month) arrives, down-trodden nations derive strength from just kings and innumerable men find happiness and comfort. On that occasion (of the intercalary month) work and labour which wear away (mind and body) become (a good deal) less and by the ceremony fixed from of old (regarding the intercalary month) the state is reformed anew. The good of many things is (closely) united to this period. Weak and diseased men find relief from laborious work and a new gift is conferred on the world. (The calculation of) years, months and days depends on the course of the starry orbs. From the beginning of the world men have fixed the year (of the intercalary month) by adding up the past years of the (preceding) sovereigns (*i. e.* the period of one hundred and twenty years which intervened between one intercalary month and another was calculated on the basis of the period of rule of the different sovereigns). During the glorious and immortal period (of the intercalary month) large quantities of food are exchanged among men. According to the precepts of the faith the year (of the intercalary month) should be kept up (every 120 years) and should not be allowed to pass by (without the addition of the intercalary month). Men should not (during the period) harm animals which should be cared for. When the calculated year arrives, the intercalary (month) should be added. And many people (in other parts) of the world should be made to add the intercalary (month).

The additional hours of each year get accumulated 6
in the course of years. Exalted (religious) work (*i. e.* ceremonies) is fixed (or connected) with the four seasons of the year.

The spring is the season of the commencement of the 7
year. It is from (the time) when the sun enters the first portion (or degree) of Aries which (degree) is called the *Halo* of the sky. And its three months are those (during which) the sun travels through the constellations of Aries, Taurus, and Gemini.

The second season of the year is summer which is 8
regarded as the season of light. And it lasts three months from when the sun enters the first degree of the constellation Cancer till it continues its course through the constellations of Cancer, Leo and Virgo. The third season is 9
autumn and it lasts from when the Sun arrives at the first degree of Libra, which (degree) is known as *Star*, till it (*i. e.* the sun) completes the (constellations) of Libra, Scorpio and Sagittarius.

The fourth that is to say the last season is winter and 10
it lasts from when the sun enters the limit of Capricornus called (in Pehlvi) Dudtora till (the end of) the three months which are for the sun to travel through (the constellations of) Capricornus, Aquarius and Pisces.

Again the proper arrangement of the four seasons of 11
the year (or in other words the due falling in of the four

* The attention of those who deny that the Jashans and Gāhānbars ought to fall in their due seasons might with advantage be drawn to this passage.

seasons) is connected with the motion of the sun through the constellations. And through the many delays in the course (of the sun, owing to the different periods taken to travel through the different constellations) additional (six) hours are accumulated, (by the proper addition of which) days remain with days, months with months, and years with years (*i. e.* occur at regular intervals). And from this (*i. e.* the regular observance of intercalary periods) each season and the festivals connected with each season are known by the (close) connection of the festivals with the seasons and the nature of the seasons. The certainty (which men have) of the (proper time of offering certain) prayers of the faith and (the certainty) of the ripening of corn and the growth of plants is through men taking the intercalary period into calculation. The recognition of the difference between the seasons of summer and winter by warlike kings and the reasoning on the blowing of gales and the commencement of breeze on the sea are fixed on this (intercalary calculation).

12 The custom of the faith and each work (*i. e.* ceremony) of the faith are fixed as (religious) duties at (their proper) seasons. Again the period for intercalation is made up by the calculation of many additional periods (of six hours). And by the order of the king, those who work (for the addition of the intercalary period) have done so to make the four seasons fall in at the proper time. And through this (observance of the intercalary month) a religion-glorifying sentiment is felt clearly by men and plants.

And it is the admonition of the good faith that the rectification (of the calendar) should not be made till a month is completed (*i. e.* till the additional six hours every year amount to a month at the end of a hundred and twenty years).* And more than a period of five months should not be allowed (to accumulate.) [*i. e.* failing a rectification of a month at the end of 120 years a rectification of five months *must be made* at the end of 600 years].† The details regarding the cause of this (limit of 120 and 600 years) are to be found in the chapter on days, months and years. 13

The lunar year is (derived) from the motion of the moon along with the sun. The defect of every lunar month (as compared with a month of 30 days) is ten hours which at the end of a year, when the moon recommences its revolution, amount to 120 hours. The five days of these 14

* This confirms the statement of Mahomedan and classical writers that the Parsee year is a solar year, that the additional five days اندرگاه مسترم are added at the end of the last month, Spendarmat, and that an intercalary month is added every 120 years.

† The reason for this restriction will be made apparent by the following. According to the Zoroastrian faith there are two chief seasons in the year Hamin (summer) which lasts from Farwardin the first month to the month of Mehr, in all seven months, and Zamestan (winter) which lasts from the first of the month of Aban to the fifth Gatha Vahishtoisht the last day of the year, in all five months. During Hamin, 12 noon to 3 p. m. is the period of the Rapithwin Gāh, and during Zamestan the Hāvan Gāh continues from early morning to 3 p. m. During the Rapithwin season moreover the place where the corpse is deposited is rendered fit for use at the end of nine, whereas during the Hāvan season it is fit for use at the end of thirty days and nights. [Vide Sec. 42 Chap. V. of the Vendidad]. The limit of intercalary months is therefore fixed at five at the outside to prevent the Hamin from merging into the Zamestan or in other words to keep the Rapithwin period distinct from the Hāvan period.

120 hours together with the five Gathic days amount to ten days (at the end of a year. *i. e.* the lunar is ten days short of the year of 365 days).* And on this calculation the days came to a month at the end of three years and to one intercalary year at the end of thirty-six (lunar) years. This (lunar) year (which makes the festivals fall behind or after their proper time) should not be used for great works (*i. e.* important ceremonies like Jashans, Gāhānbars etc.) In the business of the world smaller gifts are to be had in the lunar year.† And this fact is made known in the chapter (containing) the details of years (dependent on) the law of intercalation.

---

1 (۴۴۰) **Exposition in the good religion about the Dinkard book, one of the scriptures of the faith.**

---

2 Be it known that the Dinkard scripture is made (or written) to make the knowledge of the adorning wisdom of the faith public (to the Mazda-worshippers). The first writing of the work was done by one of the men of the primitive faith, the first disciple of the holy Zarthosht, whose Fravashi (*i. e.* guardian spirit) is worthy of rever-

---

* These Gathic days are to be added at the end of the month of Spendārmat. Hence during the five Gathic days, whether in our obligatory or voluntary prayers or in the ceremonies of Yajashne or of Bāj (consecration of the sacred cake and food) the name of the Spendarmat month is not repeated with the name of the particular Gathic day. The learned Iranian dastur Zarthosht Behram author of the Zarthoshtnamāh is of the same opinion, as may be seen from his lines :—

سفندار صد ماه رفته تمام . بروزي كه خواني انير انرش نام

From this it will be seen that the Parsee family who repeat the name of the last month in their prayers during the five Gathic days are in the wrong.

† The Gujrati original is rather unintelligible here.

ence, after questioning and hearing the explanation of that prophet of the worship-worthy Fravashi. Just as from a light-giving centre light is diffused everywhere so out of the original Dinkard copies were ordered to be made by the glorious king Gustasp to enlighten the people on the wisdom of the good faith. With the permission of this king the original book was placed in the royal library known as Ganj-i Shaspigan.* The king ordered other clear (*i. e.* legible) copies to be made, to be distributed among the people. And lastly he sent one copy to the Dez-i Napesht and ordered that the copy should be (always) kept there.

When king Alexander of evil fame came to the 3
country of Iran, the divine faith was (a good deal) harmed. All the writings (preserved in) the Dez-i Napesht were burnt. And other writings (which) were in the Ganji-Shaspigan passed into the hands of the Arumans. (Alexander) had these translated into Greek. When Artakhshari-Papekan was in the ascendant, (acting on) the information obtained during the time of his mending (*i. e.* restoring to its prestine vigour) the Iranian government, he caused all the scattered writings, which fell in his way and which were referred to by men of the past, to be collected. He ordered the righteous Tosar, religious teacher and leader of the faith, to devote his attention (to the writings) and to complete them after comparing their sense with the Avesta. Accordingly (Dastur Tosar) composed another work of starry clearness after the original glorious work.

* For Dez-i Napesht, Ganj-i Shaspigan and Ganj-i Shapigan see the author's Pehlvi Grammar p. p. 78.

And the king ordered it to be kept in the Ganj-i Shapigan and other copies of it to be distributed among the people.

4 After this owing to the mischief and revolt of kings belonging to the faith itself, that (religious book was scattered) and was obtained from different districts by Âtarfarobag bin Farrokh-zâd, leader of the people of the good faith and belonging to the family of the saintly Âdarbâd Mârespand. He for the sake of the people of his faith arranged into chapters the work scattered on different sides, after adding new subjects therein. And in order to make the people of the good faith read and understand its exposition made by the men of the Avesta and of the primitive faith, he made luminous copies after the original.

5 During the times of quarrel of the people of the faith, Zarthosht the leader of the good faith, of the family of the possessor of inspired wisdom and understanding, Dastur Atar-Farobag, obtained this copy (of Atar-Farobag) in odd volumes and scattered condition.

6 After that I, Atarpad, of the family of Admigan (and) leader of the faithful obtained this book in its weak, old and decayed state. With the help of God and the assistance of the Mazda-worshipping faith I made a new copy of it after laborious and zealous investigation. And whatever of its writing had been lost, eaten up and worn to dust was obtained (by me) once again from those of the good faith. In this fashion after having brought back the book from its (previous) state (wherein it had been) carried away, plundered and robbed, I have composed its sublime matter with the

help of the spiritual counsel-giving understanding, after comparison with the Avesta and the writings of the former leaders of the faith. And with the exalted wisdom of the good faith (the book) has been put into chapters according to rule. And from the light of the original copy its halo (*i. e.* another copy is made.) And from the glory of the halo (*i. e.* from the second copy) I have made the last and complete copy which is clear as the light of the true dawn. The large sized book of the original Dinkard had one thousand chapters; in spite of the subsequent additions (put in to make) those of the good faith understand (the subject-matter), "Dinkard" is still retained as the name of the book.

With the help of God every reliable writing (which may be) sent by any one or obtained (by me) should assuredly be added to this (book). The exalted faithful, who in their time obtain in any way writings bearing on the Mazda-worshipping faith from other parts of Iran, should publicly add (these) to the original work for the good of the souls of the faithful. (I hope that) the disciples of Hoshetar of the family of Zarathosht will after re-questioning Hoshetar compose a still more exalted work for the faith. 7

THE FOURTH BOOK OF THE DINKARD.*

1 I make obeisance to the Mazda-worshipping religion which is opposed to the demons (and) is the ordinance of Ahurmazd.

2 The matter of the fourth book (of the Dinkard) is composed from sentences selected from Ayinin Amuk Vazin by Atar-farobāg bin Farrokhzād, the leader of the faith† of the family of the educated-in-the-faith, and saintly Adarbād Marespand.

3 Be it known that the One God is the cause of the beginning (of creation) and is the causer of causes. Cause is not for Him (*i. e.* He is uncaused.) ‡

4 Among those connected with (God) the second as the second (if we regard Ahurmazd as the first), (and) first
5 among the original creation is Vohuman. The commencement of creation was with Vohuman. And the origin adverse to him (*i. e.* Vohuman's adversary) is (Ahriman) the blemish giving cause of the creation.

6 Seeing with complete vision (*i. e.* on careful inquiry) it is found that the other with the perverse understanding

* The first two books of the Dinkard are lost. The eight volumes already published cover only the third book of the Dinkard and with this the ninth volume commence the writings of the Dasturs of the Ashkānian and Sāsānian periods.

† 'The leader of the faith,' known in the Avesta is styled Zarathushtrōtemō, a title given to the Head Dastur of the Zoroastrians. According to the Zoroastrian faith the community needs two leaders, one secular the other religious.

‡ cf. Vend. 22nd chap., and the Ahurmazd Yasht. "I who am Ahurmazd is the Creator of the good creation." "Mine is the name of the creator, nourisher, and preserver."

(*i. e.* Ahriman) conducts things in this world (in the path of evil). At times several original (creations) are destroyed through him. Because this creation separating itself from the wish of close connection with its original master (*i. e.* God) has taken the side of his adversary. And it is become unfit through not caring to keep up its connection with its true Maker. And by harming the moderate party (of God) it is broken (from its own party). For the same reason that substance which is on the adverse side of harming the side (of God) is not fit to receive the gifts (of God). Again a substance which has received its life from the one life-giving God becomes unfortunate through the same cause. Any person who turns against Him from whom he got his birth is not able to improve himself (morally) through his connection with that one (*i. e.* Ahriman). Because he is connected with his (*i. e.* Ahriman's) substance.

Again that evil one is not, as the creation of Vohuman 7
is, the second creation of God. From this it appears that the great self-existing God who is a law unto Himself is one and alone.

And one (creation) after another is made by Him. Hence no one else can be his equal as an adversary (*i. e.* Ahriman can never equal Him). The one God is He who through that one (*i. e.* Vohuman) has given birth to innumerable other creations.

The creation connected with that other (*i. e.* Ahriman) 8
is without religion; how can it be said to have connection

with the second (creation, *viz.* Vohuman)? But that one (*i. e.* the creation connected with Ahriman) can be said to be separated from the One (God).

9 Third—The creation-increasing origin (*i. e.* God) keeps the second (creation) Ashavahisht under the supervision of one who is among those connected with Him (*i. e.* under Vohuman). Among the Ameshspends, Ashavahisht has the third rank. And he is obedient to the first creation (Vohuman). The reason of his being third (in rank) is that Ahurmazd Himself is the first. And as being the first creation, Vohuman is the second (in rank). And his (*i. e.* Vohuman's) obedient servant Ashavahisht is considered the third (in rank). From this, Vohuman having obtained his life from Ahurmazd is (Ahurmazd's) obedient servant. And the good custom and law of (men) obeying the authority of Ahurmazd and of living as His obedient servants has (prevailed in the world) from the beginning of creation through the thought of (Vohuman). Again the good custom of life-possessing men publicly obeying and respecting religious rulers is (prevailing in the world through Vohuman).

10 Among those connected with the perfect authority of Ahurmazd the fourth in rank called Shatravir is worthy of being blessed through his possessing life according to Ahurmazd. And he is a worthy servant of the worker of pure deeds, Ashavahisht. And this second (creation, Ashavahisht) is obedient to Vohuman the first creation. (Shatravir) presides over metals. And these give strength

for generosity and nourishment to men living a life of piety. And thereby is (acquisition of) honour, (attainment of) one's desires, propagation of the faith, attainment of (both) knowledge and the intuitive wisdom of the good-thought Vohuman. And thereby is the springing up (in the heart) of the desire of obedience to God, the conducting of oneself towards Ashavahisht to one's (own) advantage, and the making one's friends do likewise. And to conduct the people by the authority of Ahurmazd and the leadership of the faith is to disgrace the blemish-giver (Ahriman).* And hence the blessed are exalted.

Again he who keeps up the divine religion in this world and rules the people according to the precepts of religion is the (king or priest) the maintainer of religion and of the true and temperate authority of God. 11

The state through the (inspired) strength of the knowledge of religion is worthy of the trust (of the people) and those who in truth and purity propagate the knowledge of religion among the pious are strong through the strength of the state. 12

Unholiness, and the intense prevalence of unholy utterances (in state and church) is through the rival efforts of the adversary (*i. e.* Ahriman) to (keep himself) in 13

* The spiritual agents were created one after the other. The good-thought-power Vohuman was created first and since harmony, order and purity depend upon good thought, Ashavahisht was created next. And farther since a ruler's authority depends upon physical and moral order in his dominions Shatraver was the third to be created. Corresponding to Vohuman, Ashavahisht and Shatraver a king of this world if he wishes to govern well must have good thought, purity and wealth.

touch (with men). In the same way the method of (men's) speech and deed is like unto fire. Just as burning fire (first) dries up the wet fire-wood and (next) after drying up the fire-wood acknowledges the ruddy light (as akin to itself), so too in both ways (*i. e.* the two referred to above) the people of the world by their holiness are fit to drive away the unholy Druja from among them (*i. e.* the fire first expels the adverse principle of water from the wet fuel so too piety first drives out the unholy element; next the fire makes the fuel glowing hot and absorbs the fuel into itself and so too piety absorbs that which remains after the unholy element has been driven off and makes the remnant akin to itself). It behoves the people to acknowledge their obligations to the agents (*i. e.* the Mobeds and Dusturs) who give them an insight into the nature of the different kinds of unholiness and of those who give rise to different sorts of harms. In the same manner people ought to be always extremely grateful to the good triumphant kings, the defenders of the faith. Because he (*i. e.* such a king) is the believer in the religion loved of God and more specially because he explains the wisdom underlying the Mazda-worshipping faith. Hence his good Government is safe and permanent. And by the adornment derived from his and the Yazads' mutual connection he is secretly sheltered (and protected). And the continuance of his authority one after the other (in his own family) is through divine assistance. And so people should look upon the religious kings who have faith in their religion as courageous, as being the good kings of religion. And the

kings who are of the law of the (good) faith should attempt to spread in the world the exalted law-abiding wisdom of the Mazda-worshipping faith.

When king Vishtasp became relieved from the war with Arjasp he sent messages to other kings to accept the (Mazda-worshipping) faith. And to spread (among the people) the writings of the Mazda-worshipping religion which are studded with all wisdom and which relate to the acquisition of knowledge and resources of various kinds, he sent all together (*i. e.* at the same time) Spiti and Arezrasp* and other mobeds who had studied the language relating to these (writings) and who had returned from Khaniras after a complete study of the knowledge of the faith under Frashaoshtra. 14

Darai son of Darai ordered the preservation of two written copies of the whole Avesta and its commentary according as it was accepted by Zarthosht from Ahurmazd, one in the Ganj-i-Shapigan and the other in the Dez-i-Napesht. 15

The Askkanian government got the Avesta and its commentary which from its (original) pure (and sound) condition had been, owing to the devastation and harm (inflicted by) Alexander and his general of the plundering Aruman army, separated into parts and scattered about, to be copied out. And any (work) which remained with the 16

* The two brothers Spiti and Arezrasp flourished in the reign of Vishtasp and studied the Avesta at Khaniras under Frashaoshtra the disciple of Zarthosht. In the 121st Section of the Farwardin Yasht their holy Fravashis are thus remembered. We remember the holy Fravashis of Spiti and Arezrasp the sons of Uspasnu.

Dasturs for their (own) study and the writings subsequently obtained in the city were ordered to be preserved and copies of them to be made out for other cities.

17 (After this) Artakhshar-i-Papakan in his time got a true Dastur named Tosar to arrange together all the scattered writings relating to the Avesta and its commentaries. On this (order) Dastur Tosar devoting his attention to (this subject) made one harmonious work after comparison with other writings. And (he) entrusted the Dasturs with the
18 work of making other copies of it. And (the king) also ordered that other writings relating to the Mazda-worshipping faith which might be obtained after him and of which no information or clue was to be had then should be preserved in the same way.

19 Shahpuhar* son of Artakhshar king of kings collected together, from Hindustan, Arum and other places where they had got scattered, writings other than those of the faith (*i. e.*) other than those on prayer, worship, precepts and law), (such as) those relating to medicine, astronomy, geography, minerals, the increase of the glory of the life-possessing kinds, the parts of the soul, and (writings relating to) other arts and sciences.

And he ordered a correct copy of them after collocation with the Avesta to be deposited in the Ganj-i-Shaspigan. And he ordered (the Dasturs and Mobeds) to deliver sermons and speeches to draw the faith of the people without religion to the Mazda-worshipping faith.

* Shahpuhar's mother was the daughter of Ardwan the last of the Ashkanian kings. He was as zealous for the faith as his father.

Shahpuhar king of kings, son of Ahurmazd warred with 20
the kings of all countries and made them believers in Ahurmazd. And he created a taste (for religion) among all people by means of speeches. And he made them investigators of religion. And at last Adarbad* by his admonitions made the people religious and secured their salvation from hell. And this supreme high priest placed before all the non-Zoroastrians an explanation of all the different Nasks of the Avesta. Upon which some who accepted the faith confessed to this effect—we have seen with our eyes every point of the faith and hence every one of us is sure to abandon his evil religion, and we shall keep up our efforts for the faith. And they did accordingly.

Now Khusro, king of kings, son of Kavad drove out 21
from among the four divisions of (the people of) the faith (*i. e.* from the Athornan, Artheshtar, Vastriosh and Hutokhsh) any priest of the evil religion and ruler of the evil religion who seemed to be full of enmity to the faith, (in fact he drove out) all these evil men. And he has exalted the Zoroastrians (through their faith) by giving them from time to time encouragement and instruction regarding the faith.

Again (Khusro) has given this order about the (priests 22
gifted with) divine wisdom—that the clever men who explain the truth of the Mazda-worshipping faith should through their good judgment and foresight encourage the

* Adarbad son of Marespand was a famous and learned Dastur who by his exposition of the faith and by his miracles brought over many to the Zoroastrian faith. The Pehlvi prayers Patet Pashemani, Nam-Setayeshn, Setayesh-i-haft ameshaspenta are his compositions.

ignorant by teaching them the faith and make them as steadfast as possible in their faith. And the learned supreme high priest, the Dastur of the Dasturs should not enter into religious discussion with the people. But he should through pure thought, word and deed be on the side of the good spirits. And he should piously worship and pray to God through the Mathras that by (his) worshipping with the Mathras we might always call to our mind the leader of our people *i. e.* of the Magus* to wit Ahurmazd. The Lord (God) is manifest unto us through spiritual understanding. And the Lord shows us through spiritual thought the measures for our salvation so as to be understanded of us of the world. We will continue to love Him fully from among the Yazads by both the agencies (of the spiritual and bodily faculties). And we will continue to remember the Yazads who work for the prosperity of God's world in order that religious merit might accrue to those of the good faith.

23 Again that king (*i. e.* Khosro) in addition to this (work) sent the inhabitants of Iran studying the Mazda-worshipping faith to Khoneras† to study under teachers of exalted wisdom, so that we might acquire full adornment through knowledge of the divine religion. These keep aloof from perverse discussions, exhort (men to lead a good life) through the words of the Avesta and compose books

* The Magus *i. e.* the Mazda-worshipping Zoroastrians.

† From this it appears that Khoneras which was the chief centre of Zoroastrian studies in the time of Vishtasp maintained the same position in the time of Khosro. Here lived Zoroaster's disciple Frashaoshtra son of Habub, Isaduastar and the supreme high priest Adarbad Marespand.

of wisdom. And people through their wise writings keep themselves moderate and honoured by obeying those who enlighten them. Again for this reason all men regard the Mazda-worshipping faith of divine wisdom as meant for the final existence. Hence intellectual strangers continue coming to this place (*i. e.* Iran) for (studying) the Ahurmazd-worshipping divine religion. Explanation of the Mazda-worshipping faith is afforded to people from the outside who continue coming to obtain connection with and zeal for the new religion. And the Dasturs after many (religious) researches with still greater zeal travel and instruct those who cannot come there (*i. e.* to Iran) for the work of obtaining the benefit of the faith.

Again (Khosru) thus addressed all the mobeds who 24
are evidently servants of God and of virtuous disposition—
I order you with the best wish (*i. e.* most sincerely) that you should create a taste for the Avesta and its exposition with new and new zeal. And by the acquisition of its knowledge (*i. e.* of the Avesta) the worthy people of the world should be made exalted in rank. They should fully instruct such, as are capable of learning, from among the people of the world, who do not understand the Creator nor the details regarding His miraculous spiritual creation. Such as are wanting in intelligence and are of perverse thoughts should be instructed in the faith in the way that seems best, to wit, by comparisons (and examples) And he who can instruct (people) in the faith with such wisdom should be regarded as the instructing (priest).

25 The profession of that instructor in the faith, who is a teacher fit for the above (work), who has spiritual gifts, who instructs (men) in every wisdom of the faith and who likewise plainly tells with wisdom the vices of the world to every one, is the only one which makes men (incline) to the divine faith. He should not expound anything on the authority of the faith which is not in agreement with the exposition of the faith. Likewise he should teach on the authority of the faith everything that is found in the faith as a duty he owes to his office.

26 (The Creator Ahurmazd) for (the maintenance of) His authority produced and gave being to the increase-giving Spendârmat of obedient thought, the fifth among his holy relatives. This is the begetting power for begetting spiritual and earthly creation (in the world). Through Spendârmat is the strength of the earthly body, the sense of feeling, courage and every kind of foresight. Man is obedient to God and possessing His glory on account of the presence in him of thought, word and deed which makes him obedient to God. For in pious men is the lodgment of the Yazads for the complete recompense of virtue and the presence of the Yazads vanishes (from among men) on account of their connection with impiety. Moreover in men is the relation of exalting foresight and five other substances (life, soul, intellect, conscience and guarding spirit) whose names are mentioned in religion.

27 Ahurmazd created among (His) relatives (*i. e.* the Archangels) the essence of (archangel) Huaretât sixth in

high dignity, always bestowing gifts and endowed with the thought of obedience. This creation on account of its communion with many earthly substances (especially time and water) yields good thought to the good creation in its allotted work, takes proper care of it, as a faithful companion keeps itself in communion with the essence of (the good creation,) and out of the feeling of kinship keeps itself united with (the good creation) to show it the full and proper path in every work and process. In the same manner, the hidden qualities, which are with Huaretât—viz, the resplendent fravashi, conscience, life, intelligence, wisdom and others pertaining to the affairs of the soul,—remain as the corrector and manager of the body. The invisible physical senses give intimation unto the soul, of sinful actions which the body commits with regard to the soul. These invisible (senses) are called the mediators between body and soul. And these senses yield happiness to both body and soul by making these two assist each other.

The seventh (related to Ahurmazd) is (the Archangel) 28
Ameretât, which, besides yielding protection unto men, always keeps living men immortal and connected with the (faithful) flock. He is the promoter of thoughtful, meditating nature, bestower of progeny to the warriors, and begettor of good thought among those who are born. He yields radiance to the bodies of those who are born good and is of many natures through the mingling of wisdom.

The one existence of God perfects and completes itself 29
in seven (including the six spiritual archangels.) It befits

all to thank God for perfection in all deeds (as every nature obtains capacity to enjoy life) and for being engaged in their proper work. God gets victory (over Aharman) through the thanks given unto Him by the creatures for being able to occupy themselves in their proper work. This thanks-giving (from men) is due on account of the nature they have received from Him (*i. e.* on account of the useful life obtained from Him.)

30 Learned archpriests must impart a knowledge of religion to the creatures of God. From the scholars of the Mâthra-utterances well-versed in religion is attained a proper understanding of the industry each man ought to engage in and of the way he should work.

31 The creatures are not informed as regards the infinite time connected with God, its nature being understood only by the unique existence (*i. e.*) the Creator himself.

32 The creation of finite time on earth is for (bringing about) the improvement of the creatures having existence by means of a change from one (condition) to another (the change being from the material world, into which man is born from the spiritual, back into the spiritual state.) As regards the cause of creation, it is said in religion that every one comes into being from Him who has being (*i. e.* God) and every creature that is created obtains existence from the existent (*i. e.* God.)

33 The utterances of God (*i. e.* the sayings of the Mazdayasnān religion) are a law unto the existing (*i. e.* to men.) There is nothing without order. Some of the substances

are finite: Moreover the substance wanting in order is from the blemish giver (*i. e.* is on the side of Aharman,) and is said to be the substance following the law of wicked similitude (*i. e.* of Aharman) and existing without rule and limit (*i. e.* without the restriction of law.) Just as the period of the Creator's existence is infinite so is the exalted soul; how can it (ever) have non-existence?

The creation which is produced receives by its actions 34
gifts of a high order from God.

Moreover men perform meritorious actions on account 35
of fate or destiny and it is on account of (destiny) that a being of the earth is considered famous among the spiritual yazads. Through the performance of actions pertaining to the spiritual world is man's high destiny. In this world a man of greatness receives the favour of God so long as he has faith in the shining yazads. In the same manner a man following the reverse path turns to meanness and degradation through worldliness. The good thought power Vohuman which gives light to the eye (*i. e.* the understanding) of man is (obtained) by loving the powerful wealth (*i. e.* course of life) which makes for improvement. He who is without this wealth is without the abovementioned things (for the improvement of wisdom.)

Men ought to raise themselves to illustrious positions 36
by worldly knowledge and by education (which enables them) to read and write. They should keep themselves within the bounds of law and order by the precepts of the

faith and purchase many books containing wise sayings. For obtaining immortality (in the next world) they should duly praise the helping yazads and struggle with (the wicked.) Many virtuous men improve and exalt the one substance (*i. e.* the soul) by praising the yazads. (The archpriests) explain to the people the nature of the several (wicked beings) who are always for quarrel, inimical to the creations of (Ahurmazd) and helpful to the creatures of darkness.

37 (Men) ought to remember as the giver of existence the Creator who endowed living men with bodies possessing complete supremacy, with the help of fire and water.

38 Those who do not turn to the faith of the Daevas (*i. e.* those who cling to the religion of Mazda-worship with firm faith) must be rewarded. Those who lead mankind with the intention of making them recognise one God must be made the governors of the world, and those who keep to the mandates of religion must be called (men) of pure origin. In the same manner the contemplators of Divine knowledge must be rewarded with such gifts as they desire.

39 Things which are fit to be supplied at some place for (keeping up) the existence (of animate beings) must be most certainly borne there in any way (that is possible;) as for instance, the water of the river which gives strength to life, and medicine prepared in cold and warm water for (removing) discomfort from the soul (both in life and at the time of death.) It is the good thoughtful (physician)

who knows the proper medicine for (giving) blood, shining (complexion), consciousness and taste.

Just as the flame is through live fire, light through flame, and twilight after light, in the same manner, the greater or less recovery (of animate beings) from many a disease, takes place by means of medicinal herbs. 40

Just as the date tree grows up from the date-stone, in the same manner the production of man is through the act of procreation. 41

For the connection of progeny (*i. e.* for begetting offspring) the sexual congress of one person with another is (essential.) 42

Permanence of life depends on the soul's connexion with the body. 43

Rain or the yazads bestowing rain are the cause of prosperity to living beings. 44

The permanence of friendship and amity is through seeing and conversing with one another. 45

How is existence brought about? Just as one substance is evolved out of another according to its own laws and in the finite time (fixed for it.) 46

What the produce of a certain city is, or what grows up in its lands is understood by a knowledge of (the city.) 47

The first gift of life-giving Creator is as regards the soul. The students of the Mâthra properly understand the different gifts relating to the soul, bestowed by the Creator. 48

Nor are the proper remedies for the last pangs of the soul hidden from them.

49 The following are the questions of those who retail scandal against honest religious beliefs.

50 Is the potent being (God) finite or not?

51 Is the potent being (God) capable of wisdom to a limited extent or more than that (*i. e.* is He omniscient or not?)

52 Does (God) irradiate His glory through intermediaries?

53 If the potent being (God) be infinite, how can He be called potent being? Again how can one possessing finite power be called the potent being?

54 Should all works be done at their proper (*i. e.* destined) time? Can they be done at other times? Can a good work be without reward?

55 Are all works done at present in accord with knowledge and wisdom? If a work is connected with the original strength (*i. e.* has come from the source of goodness, God) how can it be said in light of the faith to belong to infinite time?

56 How can the leader of darkness be truthful? By whom is the true leader led astray?

57 How does the life-giver (God) give outward form (to all substances?)

58 How can the faithful of this world perform actions the aim and object of which would be the same as (the

aim and object) of (the yazads and Ameshaspends) the radiant beings who always carry out God's wishes?

In what ways is the worshipper of God distinct from 59
the one who scorns Him? Why should one who has 60
power of endurance complain (against pain?) How can a 61
substance become very famous?

The Sun shines on the earth according to the time 62
of the season. Why are (then) some places without the heat of the illuminator? Although (substances) improve by means of the illuminating Sun, some places are (even) at noontide moist and dirty. Why should it be that one place is moist in spite of the noon-day heat whereas another gets more than its portion of the light of the Sun?

How is the inability to look at the effulgent light 63
(of the Sun to be explained?) Why is the weakening and enfeebling of the eye-sight thereby? How can pain proceed from the luminous Sun which derives its power from God?

Do the yazads guarding the earth give up the work 64
of man's salvation, through fear of the wicked?

How can the expelled Blemish-giver be (present) in 65
him who is innocent? If God should recompense them and make them of great worth how can the truthful ever think of sorrow and the charitable bestowers of corn ever suffer from hunger?

People consider the evidence of (persons) of high 66
descent as throwing more light than that of untrue

speakers; but why should they be considered of high descent and lofty dignity if they serve the will of sovereigns of low worth. One whom God has not declared to be of (royal) family in the Avesta is not to be considered royal. But if (such a person) serve not the will of wicked sovereigns should his royal descent be acknowledged?

67 How can the Emperor Artaḳhshir Pâpakân's sovereignty be acknowledged in spite of the severance of authority from several of his direct ancestors?

68 The archpriests acquainted with religion understood beforehand the object of these questions and hence all the questions were not attended to, but those questions, whose replies seemed to them to be productive of profit to the earthly people and in consonance with the soul's improvement, have been answered as detailed below:—

Replies.

69 A.—The answer is this that the leader of religion (the chief archpriest) remains glorious by receiving God's halo of exalted worth. In the same manner he is the agent (of God) to encourage people to perform works of religion by means of his far-seeing understanding. Therefore by actions unworthy of a leader he does not lose his previously obtained position as a leader of religion.

70 A.—The star-readers (*i. e.* astrologers) understand the worth of the allotment (of destiny by the stars).

How long are the chief allotting (stars) to move in bad aspects? How long are they in conjunction with the malignant owner of bad aspects? how long does the man (influenced by such stars) work in the way of wisdom? The laws relating to these and other (astrological) details the astrologers learn from writings on the earth (*i. e.* from astrology). Astrologers can foretell the good events of a man's (life) from his horoscope. And physicians can explain the details (regarding) the health of the body, the safety of the body and the connection of the soul with the body. Those who are connected (with a man) infer from his outward movements his life, the destruction of his life, his actions and his investigations. A knowledge of the substances and of the creation of time and place is (attained) by (the explanation of) the creator (*i. e.* by inspiration.) Through the nature (of the substance) is (attained) the knowledge of its qualities and through creation its existence (is known). A knowledge of perverse substances is attained through understanding the nature of acceptable substances. 71

A.—The obedient soul (created by) the Almighty is so on account of the connection and radiance of the immortal (yazads) whose knowledge the holy God has bestowed on (the obedient soul). With the blessing of that radiance that (man) becomes famous by performing every earthly action according to his will. And through unanimity with the opponent (Ganamino) man prevents his nature (from virtuous actions). And he who completely reforms the dif- 72

ferent natures of the adversary's (connections) renders himself fortunate. His progeny keeps to the original (nature from which he is sprung). The race of horses is (sprung up) from the first horse; the production of orange is from the first orange tree. In the same manner, that a man should completely improve his progeny, for its safety and continuance, is necessary for making his race famous.

73 Through abiding by the mandates of God (*i. e.* observing the precepts of religion on earth) the soul of man and his progeny acquire an insight into the things relative to the good creation (*i. e.* the spiritual world), eternal wisdom and (eternal) time (as naturally as) the eye (acquires) the power of vision. By means of this every nature keeps his material existence connected with God, in the same manner as twilight is connected with light.

74 The religious governor conversant with religion is a great instrument, for the worship and praise of God.

75 Firstly—(The king) must be susceptible of beneficent wisdom, and useful to those related with him. Secondly—The king is supposed to pay respect to worthy beings (*i. e.* men walking in the path of God). Thirdly—(The king) is supposed to be without deviation from divine mandates, fulfilling God's wish, and is reckoned superior through (possessing) God's wisdom. Fourthly—(The king) does not become supreme by disowning the superiority of the potent yazads, but is supposed to perform other dishonest actions, through adverse intentions. (The

king) who deals justice, according to the precepts of God's revelation, has an effective remedy for the griefs of the people of this world and keeps his subjects well-off by means of justice. And that (king) preserves his dignity with permanent fame by means of these (his) actions, (which are) without harm and bring on prosperity. It behoves the king to inflict on men two kinds of punishment for their offences in order to establish his fame. The one (punishment) is bodily (*i. e.* giving physical labour to the body) and the other is the infliction of fine. The sage judges, studying the Mathra, know every kind of punishment. The man under the dominion of (the demons) the instructors of sins, declares (in a court of justice) that he is a witness, and gives harmful evidence, inspite of not seeing (anything). How can that man receive salvation from the sin of unfaithfulness? The students of justice discern the (real) thoughts of these men of (wicked) connection, on account of the lodgement of the yazads among them, (which lodgement is) like the lodgement of water in clay. The connection of adverse (*i. e.* unjust) judges is harmful (to the yazads), therefore they are regarded as not connected (with the yazads). For this same reason the substance under the dominion of the yazads is considered to be of exalted (*i. e.* supernal) existence, and the substance not under their dominion is called (the thing) of darkness (infernal) and non-existent. Again, the substance under the dominion of (Ganamino) the despoiler of existence, enjoys the (wicked) existence of its master. The substance possessing the wisdom of the yazads acts in the creation,

just like an effulgent supernal power. And so long as the substance during its life does not excite (itself) (with Ahriman's power), it is said to be of proper connection. And those men of whom yazads are supposed to be the masters are the servants of God, enjoying His favour; harm cannot reach them.

76 (In reply to the questions: Has God who is worthy of (eternal) existence any limit? and in knowledge is He capable to a certain extent or is His capability beyond limit?) The explanation thereof is that God has concern with finite time, and is Lord of finite knowledge, but He being (Himself) without limit as to knowledge and time, is said to be of unlimited time and unlimited knowledge.

77 (Is there any transmission of Light from one to another? The answer to which is that) the God of Existence is the best leader (of the world temporal and spiritual) and He is capable of imparting His own Light to another.
78 To the people who have existence God, through His chief creation (*i. e.* through the good-thinking angelic power), giveth a comprehension of the end of the Creation.

79 Those that are dwellers in Hell have been mention-
80 ed as (inmates) of Darkness, not of Light. Whatever elements there are of heat, cold, moisture, and dryness in the bodies of those (*i. e.* men) living as the companions of the yazads, they have been created (by God) for doing the work of the body. They thus serve to keep in good order the vitality and are the means of keeping the body sound.

In the same way some (evil agencies) that do harm (to the body) cause the elements of cold and dryness to dwell in the body, and permeate the human system to the injury of the elements of heat and moisture that do the work of vivifying the body. The co-existence of these four elements in equitable relations with each other tends to the amelioration of the body. Unfair and defective agencies 81
cause harm to the body. The Life-giving One (God) is not the sustainer of the adverse creation. All men oppose, obstruct, and fight with one another for the existence of the principle with which they are connected (*i. e.* are either for Spenâmino or Ganâmino). Nay, the different opponents who fully grace the principle to which they belong are related to their kind (*i. e.* to the side to which each has given his choice). Thus a thing of cold (essence) is known to suppress heat, and a thing of dry (essence) to suppress moisture. When the representative of one side comes into contact with the representative of the other, it is not for the purpose of suppressing him altogether, but with the motive of obstructing the work assigned to him by (natural) Law. The uniform state of the blood is due to the dryness which is related to heat and moisture which is related to cold. In the same way an organic body is rendered unfit when heat accompanies moisture, and cold accompanies dryness; the blood stops in consequence, and at once flows in the opposite direction. As the sources of the elements bring about dryness connected with heat, and moisture connected with cold, there is such a commingling of heat with cold and of dryness with moisture, that this relation being

kept up in the body, it conduces to the proper animation of the same, and the body always remains busy at its work along with the connected yazads. All misunderstandings and quarrels which now occur at times between individuals, are due to the related influences becoming unworthy. This is brought about by the lower existences (*i. e.* the evil powers of the demons) commingling in the body. When those of one kind make a sudden attempt to make the body unfit, it is brought into affinity with death. And the ruin of the body is through its being enfeebled in many ways by destructive evil tendencies. Also the spirit that is opposed to the vital action of the body is the (invisible) one that tries to make the body act contrary to uniform laws. The man works for the good life of his body through the spiritual powers which work for his (virtuous) existence. The cessation of the work of existence, pertaining to the good recompense of the soul, is due te the body becoming lightless (*i. e.* lifeless). By the development of the work of the destructive forces (in the body) the enfeebling powers therein get strengthened. The good bright yazads that have relation with men keep them from contact with the adverse forces (*i. e.* the demons). It is mentioned in the religious books that it is through the influence of the spiritually existing yazads residing in men, that they (men) are free from various kinds of harm and evil.

82 Again, among the various professions the choicest is that of the heads of the Religion, and the one pertaining to the attainment of the love of the yazads, and that of leading oneself to the performance of noble actions in this world.

The knowledge of what man's duties are and what 83
they are not is acquired by man through there being a sufficient number of the family of the religious leaders (*i. e.* through there being a sufficient number of Dasturs and Mobeds informed in religion), who are the ardent (*i. e.* careful) preservers of the Avesta and its commentaries. And they are thus the expounders of the religion in public to the people of the world, the instructors of the philosophy of the Religion to the people, and the proclaimers of the (religious) truth to those that argue perversely against it. They are those that embarass all famine-producers and ravagers of fertility. They are those that attract people to the worship of God, and make them obey their kings and honour the decisions of their judges. They are those that make the people of the four divisions (the *Athornâns*, the *Artheshtârs*, the *Vâstriosh* and the *Hûtôkhsh*) illustrious in their respective occupations. And by means of questions and answers pertaining to Aûharmazd, they make them devoted to religion, students of religion, and worshippers of God. They keep in currency the requirements of the other Athornâns, (*i. e.* they supply them the things they want), and fulfil their wishes, whereby good and respectable families are maintained honourably. And so those (men) that are the instructors in the Zarthoshtî religion are the promoters of the desire for religion and the disseminators of the knowledge of it. The other thing pertaining to the 84
Mazdayasnian faith, (*i. e.* wisdom), which, in so far as it serves the purpose of clearing up all misunderstanding (*i. e.* doubts), is pleasing to those that tread the path of God,

is to be kept pure. And the new seekers after knowledge must, by being put in the way of acquiring it, be kept above want. In him that does not advance his community, and forbids not men from immoral acts, good faith should not be placed. And he should never be regarded as a leader (of the community) or as one who can remove the apprehensions of each individual, or as one who can make the other creation (*i. e.* the athiests) obedient to God.

85 Through repentance of sin is attainable the receiving of the recompense for righteousness and the discarding of sin. And after that there is no occasion for punishment. Connection with the meed for a single act of righteousness is the cause of the reduction of the punishment for the sins (of that man). It is God's object to make those, who disobey the commands of the king, deserving of various kinds of punishment by way of justice. Among them, the one who disobeys the commands (of the king), and the one who is imprisoned for all the offences relating to the soul, are to be released by order of the State. Also, if a prisoner has been put in imprisonment by recourse to ways contrary to orders, (*i. e.* in contravention of the laws of justice), for causing grievous wrong to his soul, it is a kind of oppression. Again, at the bidding of the physician that heals the disorders of the soul (*i. e.* the Dasturs of the religion), it would be conformable to religion to let off a highway man from capital punishment.

86 For the leaders of the world—those that are crowned with supreme majesty (*i. e.* the king and the Dasturs)—the equitable Government of Iranshehr is feasible through

illustrious judges--the dispensers of justice. The maintenance of the sovereignty over the seven regions by the Zoroastrians is due to there being an abode within them of Religion, the Kayân majesty, and other glories. Again, the means that they have for living in exuberance (*i.e.* in comfort), and the cause of all their pristine greatness and supremacy are due to their having within them the coming and the going of the Yazads (*i. e.* to their intercourse with the Yazads and Ameshaspends). And it is on account of this very sovereignty (endowed with Yazadi majesty) that such a king of Iran is able to invest with power the rulers of the seven regions. As the flame of a fire is due to its relation with the inward glow, and as light is due to its relation with the flame, in the same manner is Wisdom due to Religion, and superior power is attainable (by man) by his relation with the instructor of the Religion. And through an insight into (*i. e.* comprehension of) it is the (righteous) existence of man. And through his connection with the open path (of religion) is the test (of man). And through such power (of religious wisdom) is the body able to perform the functions necessary to the soul. And through soundness of the body is the preservation of the soul. All Irânians (*i. e.* Mazdayasnians) by so regulating themselves can live with a superior kind of strength. Those of the citizens that give instruction in (the acquirement of) knowledge, spiritual forces, art, courage, physical strength, and prosperity, make the rule of the king of Iran supreme, auspicious, and honoured.

87 The greatness of the Iranians (*i. e.* the Mazdayasnians) is owing to truthfulness in all matters, kind regard, and meditation on the design of Providence in all powerful creations. By these means they keep in affinity to their source (*i. e.* their Creator), and obtain victory over men of the opposite nature and over the ignoble and wild-looking subject nations of other cities. Again the Mazdayasnians should give good advice to the people that be of harsh and abominable traits, evil-worshippers, and enfeebled, so that these may not waste their life in vain actions. And they should form men, who are not of good essence (*i. e.* are evil), into being good men, like the present good-thinking pious men, who are particularly careful in their adherence to noble speech and in keeping aloof from base things.

88 Had not the people of the good Creation put themselves at first into an awkward position before the rulers, by the use of (inept) expressions, they would never have become uncircumspect, but could have remained with their faculties on the alert. And had they not in this way come to disregard the Divine commands, and to deprive themselves of the intellect guarded over by the Yazads, they would have been able to understand what things are to be done and what not to be done. And they would have known that the Yazadî effulgence of the luminous soul cannot for long dwell in the body; just as the sun refrains from making luminous (for all time) the

good things that shine by the sun's light. (The Yazadî radiance) has been known to be interrupted by the man's being very careless. Therefore it is that for certain reasons contradictory words should not be uttered in the presence of rulers; and in order to keep oneself in good repute one should, in their presence, give expression to one's thoughts after mature consideration.

Premeditation is necessary in questioning and in 89
answering, and then the question may be put, or the reply given, in the proper way. It is the way of the priests of the false religions not to act with good sense, before they are overpowered.

Before putting a question in one's turn, one should 90
catch the drift of the opponent's argument. Again, in a discussion, he that speaks much should not be checked, but his reasoning should be well listened to. Also, in a discussion, if there be a question, it should be satisfactorily answered. If there be many such questions they should be dealt with in various ways.

The perfect glory (*i. e.* the Divine gift) that fits men 91
for leadership is of this nature, *viz.* that such people take upon themselves to answer properly the questions of those that argue well; but he that has the faculty for (mere) fault finding is not convinced thereby (*i. e.* by such right explanation); because such a disputant does not argue for self-improvement. Nor is his discussion pertaining to the soul, and therefore such discussion should be dropped. But (the discussion) which is beneficial, and pertaining

18247

to the salvation (of the soul) from Hell, and for the welfare of the soul, should not be set aside, but should be carried out to the solution. Nor should one refrain from exposing falsehood, wrong ideas, and wickedness. To secure their deliverance from Hell, they (the people) should be led, by all kinds of truth, to have implicit and unshaken faith; and from this there should be no turning aside for whatsoever reason. And like the spring season one should show himself at his best in his ardour (for expounding the religion). If the signification of anything (pertaining to religion) be not clear, it should be given out as unintelligible. And in the argument whatever is worth esteeming should be appreciated in detail. Moreover, no wrong deed that might have been done should be admired. But the right action only that has been performed by the help of God should be accepted as beneficial.

92 The foremost leader of the religion (*i. e.* the Dasturân Dastûr) should imbue the people with ardour for the religion, and should induce them to be very industrious, in order to make them excel in their routine of work, and should exhort them to acquire other noble arts.

93 Those that have been in touch with the Yazads (*viz.* the believing Mazdayasnians), should, by girding themselves for the fight, making use of the right understanding (about Spenâmino and Ganâmino), ward off one of them (the Ganâmino), and follow the other (the Spenâmino). And with the strength and courage derived from the Spenâmino

they should attack the other (Ganâmino), and (by the help of the Spenâmino) they should obtain the nourishment of their nature. Till the end, the fight should be maintained with Ganâmino, who should never be regarded as having received good training.

The charitable man is he who bestows in charity 94
from his own (acquired) wealth. And the truthful man is he who never speaks untruth on behalf of or about another person.

The grateful man is he who recognises an obligation. 95
Gratitude should be shown towards him to whom one, like a dependant, is under obligation for his life. And, secondly, gratitude should be shown towards him who having the power to harm hath done no harm; and finally, when one has experienced all possible good from him, one must assuredly show one's gratitude by words and deeds.

Those that are engaged in the enquiry (*i. e.* search) 96
after immortality, acceptable to God, and (are the friends) of the benevolent (*i. e.* the imparters of religious instruction), and of other benefactors, are the procurers of other felicities for their kith and kin; and by not bearing any ill-feeling towards robbers and other harm-doers, towards prisoners, and other criminals and wretched people, and by making them happy and faithful, they prove themselves possessors of the good strength worth being grateful for. (*i. e.* Those who showing compassion towards robbers, prisoners, and sinners, lead them to improvement, really

bring them under their obligation by making them staunch believers (in the faith). But by cherishing hatred towards them they are held to be in danger of becoming guilty.

97 A father ought to reform his son, if he be unworthy, by inculcating in him noble thoughts (*i. e.* by religious instruction). So, if a man from want of assistance be incapable of doing any work, he should, in order that he may surmount all kinds of wretchedness, be given the means to acquire more wealth.

98 A discussion on religion may be entered into with those of the controversialists on religious subjects, who are so (learned) as to be able to give authoritative decision on all subjects. Thus the truth on their side being known, they may have no occasion to punish, according to the dictates of the Nasks (of the Avesta), the priests of the false religion.

99 A certain nation's scriptures, known by the name of Tûrê* (*i. e.* the scriptures of the Jews *viz.* the Torât or the Injîl) have been regarded as the words of the devils, and are not worthy of belief. Nothing mentioned therein deserves to be done for the benefit of the creation. Because the writing makes mention of irrelevant matters which ought not to have been introduced therein. Whatever therein is not good writing is the concoction of various writers, and therefore such writing is said to be of soul-cramping

* Tûrê—Moulvi Fazleali in his Persian English Dictionary, ed. 1885, gives the meaning of تورة as Law. تورىت —The Book of Moses.

tendency. And these concocted accounts the Jews regard as the revelation of the original creation (*i. e.* pertaining to the celestial Yazads).

To the Rûmîs who help the Yazdân-worshippers of 100
good wisdom (*i. e.* who help those of the Mazdayasnian faith) and to others who live a similar (good) life, should be expounded the original text of the 'Ganjê-Shapigân.' (In other words, the Jews and the Greeks who wish to believe in the Mazdayasnian religion), and such of them as have no faith in their own, and want to improve, should be thoroughly instructed in the religion.

If in other countries there be any writings (respecting 101
our religion) worth reading, new, ameliorating, good, and divinely inspired, these should be procured; and there should be no backwardness in the study of them and in the researches into them. And whatever in the writings of other nations is unbelievable should not be accepted.

The nature that has concern with the greatest develop- 102
ment of wisdom (*i. e.* is studious) must be admired. Attention should be given to the writings of (the men of) other countries, and the same should not be destroyed.

In these writings (of men of other countries) if there 103
be any passages and aphorisms pertaining to the service of the one God, it is not every comment thereon or every maxim that is to be indescriminately given publicity out of the body of those writings and maxims; but we should make from them a selection of the original (sacred) passages and maxims (pertaining to our religion). And the

books in the Ganjê-Shapigân should be read with careful attention to all the passages.

104 In these writings (*i. e.* those pertaining to our religion) the human body is treated of in four parts, of which the head is said to be presided over by the Athornân (*i. e.* the priestly) class, the hand by the Artheshtâr (*i. e.* the warrior) class, the stomach by the agricultural class, and the leg by the people who follow good avocations for livelihood.

105 The human soul is said to have the chief control over all the above-mentioned four classes, and the soul itself is said to be under the dominion of God.

106 The words and deeds of every man are evidently influenced by a twofold object. His first object is to qualify himself for the final (welfare), and his second object is to endow himself with noble thoughts by so training himself for the profession (of piety.)

107 The Irânians (*i. e.* the God-fearing Mazdayasnians) are deserving of praise on account of all their honest dealings, while dishonest and blemishful men deserve to be condemned.

108 The celebrated erudite Senecas* of Rûm, and the savants of India have shown an appreciation of and have much admired the foresighted persons of Iran. They adopted their expressions and ideas, and on seeing the great worth of these wise men of Iran showed their preference for them.

* The very able philosophers of Rome were called by the Romans, in their speeches and writings, Senecas.

For the same reason many scholars became worthy to 109
obtain high position and favour from the (Iranian) rulers. And by obtaining high recompense and support (from the Iranian leaders), they, in order to get a full reward of their merit, much dreaded these leaders in this world, and were much afraid of punishment in the next. And they abstained from these blemishes, so that they might continue (to receive) honest recompense from their Iranian superiors who could hold them back (from such blemishes.)

And they themselves, (*i. e.* the leaders), in their desire to obtain a good recompense for their souls, abstained from any carelessness that might cause them to be miserable in the abode or palace, village or city of the next world; and they never gave way to any lustful passion. But they cherished the learned men, with the view of securing distinction as men of worth. And they were held in high esteem among the rulers; for from the illiterate is not to be expected the approval of a noble action, or mature consideration; nay, on the contrary, there proceed from them various evils. The unwise have not the tact to acquire the desirable sufficient independence pleasing to the rulers. So an honoured ruler, by keeping aloof from the unwise, can put himself in the way of acquiring the desired degree of excellence. His endeavours should not be directed towards any base or injurious ends, but he should strive by counteracting such tendencies to attain to a high position in the next world. Such a ruler gives good attention to the orders he issues and to other regulations (pertaining to

the State); and thereby ensures a pleasant enjoyment of his dignity.

110 The (State-administering) chiefs should choose as their king a person of high rank and good repute. None but a man of worth should be elected king. For this purpose a distinguished person related to the chiefs should be secured. Individual predilections should have no weight in the choice of a king. Further, if the person (fixed upon) be not of kingly descent, another one should be procured from a different place, as in the interests of justice the election (of a king) is indispensable.

111 To those wise men who choose to retire from the post conferred on them by the king, or who, in order that they may live in contentment, give up the business or service which was entrusted to them,—to those that entertain such good notions of securing happiness, no benefit can accrue in life by this relinquishment (of their work). Because, if against their wishes they be again forcibly carried off by order of the State, and be forced to resume their work, they would find no enjoyment in it. Therefore they should stick to and perform faithfully whatever works appear to them to be of public or private benefit.

112 The learned kings of the State, with the view of ruling with a high degree of efficiency, should strive (for the fulfilment), by Divine Grace, of new and noble aspirations, such as:—encouraging the learned, the illustrious, and the charitable; being grateful towards those who are loyal to and have affection for the State; conferring of bounty on the suppliants, and on those that are in solicitude owing

to poverty; gratifying with a good and befitting remuneration annually the learned men who may be in constant anxiety for having to labour for their food and livelihood; and the giving of every-day donations, according to the needs of their circumstances, and for the glorification of the (next) spiritual world, to the conspicuous true-believers who come into the (royal) presence. On those that are misers greedy for amassing worldly pelf, on those that have no reverence for the soul, and on those that abstain not from sins, nothing should be bestowed, so that they might not get facilities for taking to drink and of robbing the wise of their due.

Every man that has a material body should regard 113
his own marriage as a good work incumbent on him to perform.* He should strive diligently at his avocation that he may live in happiness. He should take good care of the materials of power (*i. e.* good deeds for the next world) that his lifetime may pass in contentment. And he should promote the marriages of others.

If thou wishest to be educated, give thy choice to the 114
works of the foresighted (*i. e.* works pertaining to God). If thou wouldst avoid hard times, refrain from giving thy approval to works involving afflictions of various kinds.

Who are our instructors? The Dastoors learned 115
in religion.

---

* In Vendidad XIV. 15 God has laid strict injunctions on every man and woman attaining the age of 15 to make arrangements about marriage. It therefore behoves a Zoroastrian to marry at this age, and provide for the continuance of his progeny in this world. (Translator).

116 In what subjects have they to instruct us? In noble things (belonging to) three (places.)

117 In noble things of what places? This world, the next world, and Tanê-pasîn (*i. e.* the final imperishable embodiment).

118 Of what thing should we choose the good recompense? Of righteousness.

119 How can we get instruction in this subject? From what the Dastûr of the religion says.

120 On our soul's parting from the body, who will take us (to the spiritual world), and by what path? The good-contriving guest (*i. e.* the guardian angel of the good conscience) by way (of Heaven.)

121 By what powers can we attain to the lodgment (within us) of good thoughts? By the resolve of obedience to God.

122 How can we acquire the resolve of such obedience?

123 By concentrated meditation through the acuteness of the intellect. I, for once, teach you two words of wisdom—that you should do good deeds, and should refrain from doing deeds which should not be done.

124 What deeds should we eschew and what deeds should we do? Evil thoughts, evil words, and evil deeds we should eschew; and good thoughts, good words, and good deeds we should adopt. Each of these maxims is good for you.

BOOK FIFTH.

May the Light (i. e. the blessed Rule) of Auharmazd, who is the Life of all the wisdom contained in the Mazdayasnian Religion, be ever prevalent. 1

This is the fifth volume of the writings of Âdar Frobag son of Farrôkhzâd, a practiser of virtue and a guide of the good Religion. And it is known as the writing about the Selamis. 2

The guide of the good Religion, Âdar Frobag son of Farrokhzâd, who was a leader of the faithful, has expressed in this writing his views about the answers to some of the good, mysterious, and pleasing questions put by those who were all known as the tribe of the descendants of Selam. 3

This writing was sent to Âdar Frobag by a venerable chief of Iranian descent. His ancestors had, for the purpose of dethroning a ruler perverse, evil doing, and following a gross devil-worshipping and harmful religion, gone under the leadership of and as the allies of Bakhtenarsiya* into the midst of that martial tribe. And king Kai Lohrâsp had sent them with Bakhtenarsiya from Iranshehr to Arume-mukaddas, where the faithful who had a conception of the 4

* Bakhtenarsiya is the other name of the Iranian Warrior Reham Gôdrez. On Lohrasp's succeeding Kaikhosru to the throne of Iran, he appointed Reham Godrez as one of the commanders of his army and sent him to fight with the idol-worshipping ruler of Jerusalem. And the said warrior, after-defeating the heathen king took the kingdom under his charge, and by the order of king Lohrasp ruled over it. Bakhtenarsiya was living till the reign of Behman. The Shahnameh makes no mention of "Bakhtulnasriya," but we find details given in the Tarikhe Tabari, in the portion which treats of the history of Jerusalem and of Bakhtulnasriya from the time of Lohrasp to that of Behman. Behman had during his reign brought about the prosperity of Jerusalem.

good religion were believers in, and had a knowledge of the tenets of the religion of Jamshed of the noble race. After many fights, in order to induce, by various arguments and by exposition of religious points, those devoted adherents of the religion of Jamshed to believe in and to adopt the other (*i. e.* the Mazdayasnian Zarthoshti religion), and after expounding the tenets (of the latter faith) and discussing the same by way of questions and answers, they had purified the students of the religion by imbuing them with a yearning for the precepts thereof.

5 Before the advent of the holy Zarthosht (descendant) of the devout Spetmân in what way had the preceding prophets been initiated into this religion? In this way:—The messages brought by the angels, who revealed this pure good religion from time to time, had induced them to adopt the religion everywhere. An account of the thoughtful followers of religion, who had adopted this religion (is as under). The (first) man to have faith in this religion was Gayômard; and after him Mashiya, Sâmak, Hôshang, Takhmorasp, Jamshed, Farêdûn, Mânoshchehr, Sehm, and the Kayânian kings. Besides them there were many other leading men, who used to propagate the religion by expounding it to the people, and by the help of the same (*i. e.* the religion) used to ward off the calamities overhanging the people, and to rule the world in prosperity.

6 Furthermore, God, in order to give joy to the good creation, had, from the beginning of the world, created, in pure and luminous essence, the holy Zarthosht as an

associate of the Ameshâshpends, endowed with all their good qualities, thoughtful, and fully attentive. And his essence was made in the Spiritual World fitted for (the task of) proselytism, and of propagating the religion throughout the world. And at the right time he was sent down to the world as a man, invested with the earthly body. At that time (*i. e.* when the pure Spirit of Zarthosht entered this tenement of clay), a superior kind of light and effulgence began to flash forth from his house, through the medium of a star (in the heavens). And he was born of his father Pouroshasp—a descendant of (the Peshdadian King) Jamshed—and of his mother Dogdô. Further, when he (the prophet) was born, there was a light like the blaze of fire—a glare and a twilight—irradiating from his house in all directions, high in the air, and to great distance on the earth, as a token of his greatness and exaltation. And there (in the house of the holy Zarthôsht) were (gathered together) the sorcerers, the perîs, the teachers of the religion of Ahrîman, those that turned their eyes and ears away from the Divine Religion, and other evil-doers, desiring to do him mortal injury at his birth and in his infancy, and to cause harm (to his pure soul). So much so that the evil doers collected there wanted by any means to make his soul inefficacious through death, or to disable him otherwise, and to obscure the dawning intellect in him. And for the purpose of contriving the destruction of Zarthosht, they sent (to the house of Poroshasp), in the forms of wolves and other beasts of prey, such of Poroshasp's relatives as were addicted to

sorcery and devil-worship. In reference to this it is mentioned (in the religious books) that as (the Ameshâspend) Behman had an abode in the heart of Zarthosht, the latter laughed at the time of birth. And when he (the holy one) went into the presence of Auharmazd to crave for an insight into and to accept the faith, Ahriman, and many devils, and evil spirits came to him to frighten him, to trouble him, and, by fighting with him, to crush his aspirations about the religion. But he defied them all, and they retired routed and overcome by that weapon—the chanting of the sacred Avesta (of the Ahunuvar), embodying the sublime goodness pleasing to Auharmazd.* And he won the final victory in the cause of God. And he became worthy of the manifest good recompense, and a wielder of the power pertaining to God's Dominion. And he showed to the people the way to mar the blemish-giver, (Angromainyush), and he kept in progress the work pertaining to the final triumph of God. He destroyed the material frames in which the evil spirits before his time used to move about openly. And thus harm was done to their bodies (*i. e.* their physical manifestations in this world), and the evil spirits being enfeebled lost their power of visibility. And owing to the holy Zarthosht they became helpless, vanquished, despairing of misleading (the people), and incapable of assuming a visible shape.†

* See an account of it in the holy text, vendidad XIX., 1 to 10.

† Before the time of Zarthosht evil spirits used to come into this world in the form of men, and this power of assuming human form was destroyed by Zarthosht by means of the glory of his prophetic mission. The evil spirits were thus disabled from coming into this world in visible shapes. This is borne out by Yazashne IX., 9.

When (the holy Zarthosht) after having thoroughly received his mission from Auharmazd went to the Kayânian King Gushtâsp for the purpose of winning over the people of the world to the belief in the Religion, for the sake of their own happiness, he wrought many glorious deeds of smiting the evil spirits : * and he enlightened the mind of Gushtâsp by unfolding to him many of the sublime mysteries. And he brought his august person into unison with the good of the people of the created world; while with his own animated body he withstood the antagonism of the various sorcerers, devil-worshippers, devil-seekers, demoniacal impostors, and stubborn fighters. 7

To him came all wise men versed in the prognostication of events from the twelve zodiacal signs, that is those who were called astrologers; (they came) with the evident desire (of attaining to truth), sent by the rulers of Khoneras to put to him certain questions. He convinced them by explanatory arguments, by making everything clear to them with logical evidence exoteric and esoteric, and by illustrating the same with similar tenets from the previous religion of (king) Jamshed. Moreover, Behman (the Ameshâspend) connected with him, Ardibehesht, Âdar, and other good Heavenly yazads, becoming manifest, finally came to the court of King Gushtâsp to testify to (the truth of) the religion of Auharmazd, to instil (into the minds of men) 8

*That is he performed in the presence of King Gushtasp and his courtiers, for the purpose of convincing them of the truth of the Mazdayasnian Zoroastrian Religion, many sublime miracles and stupendous marvels, superhuman, awe-inspiring, and influenced by spiritual agencies.

the comprehension of it, to express their views about it, and to expound it.*

9 Further, debaters of the highest class, who entered into discussion with the prophet Zarthosht, acknowledged him, from the way in which he confuted their contradictory arguments, to be (a possessor) of transcendent qualities and a giver of wonderfully excellent judgments.† In the same way the holy Zarthosht, by means of his glorious deeds came safely out from all conflicts. In him were manifest all the traits and characteristics of the prophets and of the glorious messengers (the Yazads). And owing to this supreme testimony and evidence, the people acknowledged him to be the prophet of God.

10 Afterwards the Kayânian Gushtâsp willingly undertook the work of enforcing observance of the Religion (in the world), so that there might be no danger of its being overtaken by degeneration and decay. When Zarir, Aspandiâr, Frashostar, Jâmâsp, and several rulers of the provinces saw the sublimity, the gloriousness, and the mysteries of the religion, they all became thorough

* See the Sraosha Yasht for the night, X 23. and 24.

† Changranghas and Vias, two Hindu savants had come to the court of Gushtasp to discuss religious subjects with the prophet. Ere the pandits announced what questions they had to ask, the holy Zarthosht, who had already got the questions and their answers written out beforehand, got the same read out to them by Mediomah. Changranghas was so much struck with this that he apologised to the prophet Zarthosht, and adopted the Mazdayasnian Zarthoshti religion. For authority relating to this see the Persian Changranghas Nameh of Dastur Zarthosht Behram, wherein these lines occur :—

پتیت دہ من زرا تشتم پتیت دہ
پذ پرفتم و شاد گشتم از دین بہ

embellishers of their good deeds—men after the heart of Auharmazd and the Ameshaspends. And they promulgated religious mandates to be observed by the people of the world. Moreover, from the (aspect of) the twelve Zodiacal signs they learnt that the devs (*i. e.* the evil beings who opposed the religion) would ultimately be overcome and destroyed; that the faithful would be preserved by God in their conflict with the opposing innumerable devil-worshippers; that men would become pure after much fighting and bloodshed; and that in the world wherever the people should have remained (adherents) of their impure faiths Hoshetar, Hoshetarmâh, and Soshiyos, the re-introducers and the propagators of the religion, would make them followers of the pure faith. By means of this pure Auharmazd-given Religion Soshyos would make the people free from afflictions, and everlastingly happy.

On the revelation of all events by the holy Zarthosht gifted with prescience and thorough excellence. 1

Be it known that he (the prophet Zarthosht) had predicted with full details and in concatenation all the circumstances as to how the Kayânian Gushtâsp, King of Iran, and his innumerable army would obtain a victory over (the Turkish King) Arjâsp and his hosts, and over other (kings). Similarly had he made revelations about King Gushtâsp's supremacy over rulers of other countries; about his own self (*i. e.* of the holy Zarthoshts') being killed by the 2

Turkish warrior Barâtarurîsh, about the yazad-bodied cow Nagirpân* having foretold to (the warrior) Thritûn the advent of the holy Zarthosht; about the events which would happen in successive ages; about the doers of harm to his religion, such as Alexander; about Malkus, the perverter of the high order of intelligence; about Zohâk; about men and women who believe in the faiths of the other evil-workers, Jesus and Mâni; about the confused times of the steel age and the iron age; and likewise about the embellishers, reformers, and renovators of religion, such as Ardeshîr, Âdarbâd, Noshîrwân, Peshutan, Hoshetar, Hoshetarmâh, Soshyos, and others.

3 Jâmâsp had been instructed by Zarthosht in the understanding of all things connected with the future, and in the indications of the changes to be wrought by Time, and he was thus able to foretell future events. And the details of every such event were registered. The Avestâ and its commentary were written on (smooth) cow-skins with golden ink, and thus preserved in the Royal Treasury. And the kings and the Dasturs had many copies of them made; for they had been warned beforehand of (the reli-

* Nagirpân was a cow of angelic body in the time of the Kayanian King Kâush, and she foretold future events. After the great battle between the Iranians and the Turanians in the time of the said King it was decided that the Iranian monarch Kâush and the Turanian Afrasiyab should make peace, and abide by the decision of the above mentioned cow of Yazadi glory, regarding the demarcation of their territories. The Turanian King not willing to abide by the decision of the cow, gave wrong advice to Kâush, and the latter sent one of his warriors ,ıçıl 'Thritun,' and had the cow killed. An account of this is given in the biography of the prophet Zarthosht in the 7th volume of the original Pehlavi Dinkard.

gion) receiving harm from the maleficent, and of its being misrepresented and misinterpretted.

On the greatness and distinction of the Irânian race. 1

Moreover, it was mentioned by the holy Zarthosht 2 that when the evil of the blemish-giver (Ahriman) got mingled with the good creation, the progeny of Fravâk, one of the sons of Siâmak, turned out pre-eminent, highly intellectual, good natured, affectionate, faithful, deserving of good consideration, honestly acting, charitable, truthful, prosperous, enjoying the good friendship of God, endowed with other good qualities, working on the same lines as the renowned Fravâk, and like him devoted to the good religion. The races of other countries (non-Irânian) are not endowed with such goodness and glory, but are of unclean origin. They belong to the adverse creation which, owing to its absorbing the various blemishes of the evil spirits, is regarded as being not of a high order but of the order of pernicious things. Among the sons of Fravâk, Hoshang, of good essence, had become a ruler of the world by means of his superior excellence. And he was the giver of happiness and of the means of subsistance to the people of the world. And among his descendants those that attained to good fortune and renown were of kingly descent and of auspicious royal birth.*

* It is for this reason that the holy Zarthosht has commemorated in the sacred text of the Farwardin Yasht the holy souls of Gayomard, Hoshang, Tehmuraṣp, Jamshed, Faridun, Erach, Minochehr, Kaikobâd, Kaikâush, Kai Syâvaksh, Kai Khoshru, Kai Lohrâsp, Kai Gushtâsp, and other Kings of the Kayânian dynasty, and of Irânian warriors, and of worthy Dasturs and Mobeds.

3 Men of the glorious and good race (above mentioned) had from time to time acquired, by their wisdom, greatness among the people, and had kept up their connection with sovereignty, and had suppressed the descendants of Tur—the people of the bad territories. To mention in detail, they were Tehmurasp, Jamshed, Âthaviân, Farîdûn, and the ancestors of the succeeding Irânian Kings—from the progeny of Erach, Mânush Arvar, and Minochehr down to the present exalted and glorious King (Anoshehrawân)—and other kings. All the wise kings of the royal dynasty to which belong the Kayânian kings* should be regarded as the protectors of their subjects; because it was only in the illustrious scions of this dynasty that the Divine glory and the radiant Nairyosangh had their abode, and consequently their connection with the glory of God was manifest in them.

4 In like manner the Zoroastrian high priests had, and have, in the same proportion a glory† pertaining to religion.

* Here the expression "Kayânian Kings" signifies not only the Kings of the Kayânian dynasty, but the subsequent renowned Kings of Iran, to whom was vouchsafed by Ahurmazd the gift of the "Kayânian glory" called in the Avesta .𐬫𐬀𐬌𐬭𐬌𐬉𐬌𐬚𐬀𐬌𐬯𐬀𐬉𐬌𐬚 and in Pehlavi 𐭪𐭩𐭥𐭲𐭩𐭥𐭪 'Kayân Khoreh'

† The glory or halo of the Zoroastrian high priests is called in Avesta .𐬀𐬌𐬭𐬌𐬉𐬌𐬚𐬀𐬌𐬭𐬌𐬚𐬀𐬌𐬯𐬀𐬉𐬌𐬚 "Airyana Kharenangha," and a description of it is given in the Pehlavi commentary of the Âtash Nyâyesh as under:—

𐭠𐭩𐭥𐭲𐭩𐭥𐭪 𐭪𐭩𐭥 𐭪𐭩

Of this there is frequent mention in the Avestâ. The sacred Avestâ also contains a description of the world-renowned, pre-eminently well-born worshippers of God, to the effect that the highly renowned and virtuous persons, learned in religious lore, and belonging to the family of the same religious opinion, had become famous for supplying the ever recurring wants of men.

Furthermore, those that are called the inhabitants of Saemali* have, for the sake of performing the proper acts (of religion), applied to us from all places, and at every opportune time, for elucidation of religious points; and they abstain (from sin) as far as it lies in their power. And their thoughts are all in accordance with the dictates of religion. Moreover, many of them have, owing to their having received from us frequently instruction in the true religion, become learned in religious lore, performers of religious rites, and cherishers of the soul. And they have taken to coming to this place for learning the complete duties pertaining to the religion. Moreover, whenever they are there in want of a learned Ratû (Dastur), he is deputed

* Saemali.—In the same way as the Persian سر is formed from the Avesta , the Pehlavi is formed, in lieu of from the Avesta This is the original name, derived from Selam the eldest son of Faridun, given to the country over which he ruled. According to the Shah-nameh, king Faridun had conferred on Selam the sovereignty of Rûm and Khâwar. In Avesta occurs the word the name of Syria as well as of Selam. In the *Târikhe Tabari* and in the *Dinkard*, the 'Saemali' country is said to be situated near Jerusalem, to which place king Lohrâsp had sent Rehâm Godarz, called by the Arabs 'Bakhtulnasar,' to propagate the God-worshipping religion.

to them (from here) at the proper time, and the people of this tribe take him with them from here.

---

1 **The admonitions of the prophet, the holy Zarthosht.**

2 The prophet, the holy Zarthosht admonished (the Zoroastrians) to control all their desires in accordance with the ordinances of Ahurmazd, and thereby to smite every description of evils and to annihilate all the vices of the blemish-giver (Ahrîman); also to show to good men the full benefit of every virtue, and to make the people of the world comfortable in every way, and to teach them to earn their livelihood by honest means. Man in this world can obtain comfort (*i. e.* happiness) in three ways. Firstly by regulating himself in accordance with all the ordinances of Ahurmazda, secondly by guarding the soul from all sorts of harm, and thirdly by attaining to the comprehension of the happiness of Tane-pasîn (*i. e.* of the coming spiritual world).

---

1 **On the good recompense of worship.**

2 The thought of adoring the one Life-giver (*i. e.* God) is due to living in accordance with His laws. This consists of the undermentioned four divisions. The first whereof

is the doing of deeds which ought to be done; the second treats of doing three things and eschewing three things—*viz.* indulging in good thoughts, good words, good deeds, and eschewing the ways of evil thoughts, evil words, evil deeds; the third part deals with the division into the four classes (the Athornân, the Arthreshtâr, the Vâstriyôsh and the Hûtòkhsh); and the fourth part treats of the giving of frequent and sufficient donations* to all the great Dasturs and Mobeds who from time to time enlighten the people

* To every Zoroastrian who follows the four ways of worshipping God as mentioned above, the gift is vouchsafed by the Lord of Creation, of his getting in the next world the recompense of his worship, through the agency of and in proportion to the good works done for and by him in this world. Some Zoroastrians express an opinion that a Zoroastrian gets in the next world the reward or the punishment of his own deeds only, done during his lifetime, but that the deceased gets no recompense for the good deeds done after him by his relatives in accordance with the religious observances, and for the deeds enjoined by him, in his will, and for the works set going in this world by himself. Such statements are not in accordance with the principles of our religion. According to our religion a Zoroastrian on the dawn of the fourth day of his demise, is given, in the court of Divine justice presided over by Behman Ameshâspand, Mehr Dâvar, Rashne Yazad, and Serosh, a reward of all the good deeds done by himself in his life time, and of all the good deeds of which he had made a beginning but was overtaken by death ere he could finish them, and which were subsequently completed according to his wish from the money left by him for the purpose, and of all good deeds enjoined by him in his will, and of the good deeds, in consonance with the dictates of the religion, which after his death his heirs, or relatives, or friends do on his behalf—all these deeds, with their results upto the day of resurrection being fully estimated in the assignment of the reward. The yazads and the Ameshâspands who dispense justice in the spiritual world are not judges possessed of the limited earthly understanding that they should mete out justice whether right or wrong, as they think best, after weighing only the evidence produced; but the judges of the Spiritual world are endowed with the understanding imbued with the Light and the foreseeing Omniscience of Ahurmazd, by which reason they know all the events that have happened, and have the occult knowledge of futurity, whereby their judgment is accurate, and capable of giving every one his exact recompense. (See Hâdokht Nusk II & III; Vandidad XIX; Patet Pashemâni; and Âfrin-e-Ardâfravash.)

on the Avestâ and its meaning, and who perfect, from the beginning to the end, the good work of religious instruction.

---

1 **On what pleaseth the Lord.**

2 The Lord delights in persons who on all occasions conduct themselves in accordance with His wishes and behests; and He is displeased with persons who on all occasions transgress his wishes and commands. Of such contumacious persons it is stated in the Religion that they observe not His behests and wishes.

---

1 **On (The Mazdayasnians) preserving themselves from debasement (i. e. from becoming deteriorated).**

2 (Every Mazdayasnian) in order that he may not degenerate, and may be able to preserve himself on all occasions, should have a knowledge (of the ways of) Ahrîman and the evil spirits who guilefully try to win him over; because they imperceptibly enter into the good creation, and secretly do harm to the path of rectitude. They are the unseen destroyers (of good people). And by stealth they make the thoughts, words, and deeds of men the habitations for destructive vices. The advent of true prophets in this world is for the purpose of revealing to the people the mystery of the spiritual world (*i. e.* the Religion), with the view of checking their longings for

sinful acts, and of comfirming their resolve for striving after good deeds. (The prophets) should be recognised and their ways followed; the evils wrought by the Devs should be guarded against; and whatever is profitable to them (*i. e.* to the Devs) should be cast away from one's essence. And they should not be given admittance into one's nature. And one shall constantly wage war with the Druj (*i. e.* the malignant influences) within oneself, and hold in abhorrence and keep in subjection the devil of devils Ganâminô and his law-breaking evil powers, such as Akoman, Andar, Soro, Nâogas, Târich, Zârich, Akhdehash, Âj, Hêsham, and other (vicious) devils, the violators of the (Divine) Law. Of all the devils those several (mentioned above) require to be particularly guarded against (by the Mazdeyasnians). Especially should they preserve themselves from the perverse ways of Akoman, *i. e.* (the devil) of perverse thoughts. The intelligence of the perverting devil should be opposed by the intelligence pertaining to good wisdom. Man should improve himself by constantly being on his guard, and it behoveth him to try to improve others.

For similar reason the Creator has made the human 3
body an abode for Behman to withstand Akoman, and for other good angelic powers to withstand the Drûjas, whereby the Mino Yazads (are enabled to) keep good watch and ward within the living man.

1 **On the Nature of Heaven and Hell and on the mode of the Resurrection.**

2 Of what manner now are Heaven and Hell? Heaven begins with the exalted Satarpâyâ, and Hell is below the surface of the earth. Heaven is luminous, fragrant, bliss-giving, and possessed of all sorts of brilliancy and charm. Hell is dark, full of wretchedness, stinking, lustreless, and given to every misery. In these (Heaven and Hell) there are many sorts of double bliss and double misery respectively. (Such bliss and misery) exist not on the earth that lies between. In the abodes of Satarpâyâ and Hamestagân are (the souls) both (of) the departed and the dead* having in them an admixture (of merits and sins.) Of them he that has the preponderance of righteousness has the passage to Heaven (i.e. to Satarpâyâ), while he whose sins are in excess is on the pathway to Hell; and he whose sins and meritorious deeds are in equal proportion has his abode in Hamestagân. What sorts of abodes are there in these three places of different grades? Of these sorts:—the first full of bliss and charm, the second devoid of happiness and full of misery, and the third having a combination of the (awards of) righteous purity and sin.

3 The explanation of the (mode of) Resurrection is of this nature:—Finally there will be a decrease of afflictions (*i. e.* injuries), and the Preserver—the Creator Auharmazd will restore to life the men (that have departed this life).

* "Dead" signifies "afflicted and suffering."

The sinners will be purified of their sins and the vicious dissociated from their vices; and men, defiled with sin, will, after being made pure by the purificatory (laws), and being exempted from (further) punishment, become beings of a high order. Pious men, by the merit of their works will obtain the good everlasting recompense. And owing to all men abstaining from sinful acts, punishment will be done away with, and good recompense will be their portion. And all men will live in the condition of immunity from afflictions. (At that time) Ahriman and the other Devs will not remain (in this world); and Drûj (*i. e.* the powers of evil) will be repulsed, overthrown, and slain. All harm or blemish will be removed from the good creation. And all people will continue to be in the state of innocence,—pure, faultless, connected with the supreme glory, free from affliction, ever joyful, and progressive.

On Good Name. 1

The man that in this world obtaineth salvation 2
(from Hell), and in the next world a recompense for good deeds, and who in both the worlds secureth good name by the excellent means of performing the laborious (*i. e.* meritorious) work for Tane-pasîn, is the obtainer of the best recompense, is everywhere held in noble estimation and respect, is devoid of any sinful resolve, and hath a longing for the doing of righteous deeds.

Ex. C. 25

1 **A Description Of Sins.**

2 (This is) a description of the sins that (according to the Zoroastrian religion) are productive of much suffering. These (*i. e.* the undermentioned sins) involve antagonism to God, to the Yazads, and to the other good beings, and are, moreover, the source of encouragement to the Dêvs. Their names are given in this section,:—*e. g.*, animosity towards the master, not regarding the master as one's Chief, not obeying the commands of the King, not having due regard for the authority of the chiefs, and not acknowledging their lordship over oneself. Other sins besides these, worth noting, that lead to wretchedness and are pertaining to disobedience towards God, are :—

3 Contempt for the religion, speaking ill of it, disobeying the dictates thereof, and self willedness. Similarly other offences are:—thinking of matters pertaining to a wicked religion, accepting anything from those professing a wicked religion, not fighting with the Dêvs and the wicked persons, becoming related to unbelievers by giving them children in marriage, not giving good help to other people in the virtuous pursuit of their callings in the world, disloyalty to partners, sordidness, doing wrongful acts, harbouring enmity towards the good people who constantly invoke God, pleasing the wicked; also, worshipping the Devil, doing harm to pious men, impairing (their) sanctity, committing sodomy, practising sorcery, highway robbery, committing adultery, decreasing the progeny, (*i.e.* not caring to increase one's progeny by timely marriage),

and impairing the other Dominion (*i. e.* that pertaining to the next world), doing injustice, false teaching, depriving the adopted son or the heir of his rights, depriving a family of its guardian, loving the wicked, giving false evidence, helping the untruthful, &c—also putting out the Âtash-behrâm fire, eating of putrefying animal matter, throwing the same into fire or water, burying the dead under the ground against the law (of the religion), not within the distance prescribed (by the religion), and singlehanded, which is a sin deserving of death.

Every sin that is not repented of (*i. e.* which is not expiated by countervailing good deeds) entails a condemnation to punishment. Other capital offences are:—killing the water-dog and other species of dogs, prostitution, sexual intercourse with women during menstruation, Avârûn Marzî (*i. e.* unnatural intercourse with a woman), drunkenness, theft, oppression, sordidness, back-biting, deception, doing dirty acts, eating or drinking without the Vâj (*i. e.* saying grace), moving about without the Sudreh and the Kushti (the sacred shirt and girdle), making water in a standing posture, obscene speech, doing every sort of immoral deeds, and other such acts. 4

In like manner mention is made of the meritorious deeds involving noble thought, which are all of great worth. These deeds of great worth are of the following description:—Acquiring the friendship of God and of the Yazads and the Ameshâspends (by invoking and worshipping them), obtaining the favour of the master, that is the employer under whose orders one works, obedience to the master, submis- 5

siveness to the ruler, behaving respectfully towards everyone, becoming virtuous through religion (*i. e.* through observance of religious precepts, gaining the goodwill of the virtuous, and winning the affections of the people.

6 Other meritorious deeds of noble thought, antigonistic to sin, that are mentioned (in the good religion) are as under:—One should remain staunch (*i. e.* with firm faith) in the good religion. This is attainable through the worship (of God and of the Yazads and the Ameshâspends); and the worship is through three kinds of conscientious regulation ——(firstly) having belief in God, (secondly) obedience to the good religion, (thirdly) worshipping God and the Yazads and the Ameshâspends by the recital of the Avastâ, with a view to putting oneself into relation with them. One should perform, with the object of giving gratification to the good Yazads and the pious people, the ceremonies pertaining to the Gâhânbârs and pertaining to the celebration of other festivals about the respective chiefs (of the creation.) One should smite, oppose and restrain the Dêvs, the noxious animals, and the wicked men. One should repent of each sin separately. The instruments of salvation from hell consist of liberality, truthfulness, thanks-giving to God, and of attending to the essential purity of the soul.

---

1 ## On the Expiation and Lustration of Sins.

2 The first requirement for the expiation of sins, and for becoming pure through the expurgation of them, is to implore forgiveness, to express contrition, and to repent—in

the presence of the Lord. As the sins are many in number so are likewise their atonements various. And they are as follows:—For disobeying the behests of the king, for other acts of insubordination, for speaking ill of the religion, for praising the new-fangled false faiths, for killing men without justice, for the (acts of) the sodomites, the sorcerers, the highwaymen, those who cook putrefying animal matter, and the perpetrators of other capital offences, the punishment in accordance with justice is death. The expiation of all other sins is by pecuniary fines. For him who commits adultery secretly and without injury, and for the highwayman, the penalty for their offences is a fine. For those who commit acts of various degrees of sinfulness, the punishment is incarceration, and imprisonment with hard labour.

On the Sin of causing Injury to a Man without Cause. 1

It is a sin (according to the tenets of the Mazdayasni religion) to strike or to confine a man without cause, to do harm to any good female, and to leave any sin unrepented. A thief, and a person suppressing a will are sinners. Likewise he who suppresses his progeny (*i. e.* disowns the off-spring of his seed) (is) guilty of an immoral act. And injury to mothers, the doing of filthy acts, going back (from a promise), intimidation, telling a lie, using abusive language, breaking a single palisade of a fence or the whole 2

fence of a boundary, striking with the butt end of a stick, (all these) are called sins, the penalty whereof is in various ways expressly mentioned (in the religion). All these punishments are to be inflicted by the head Dastur by the order of the judges, and in accordance with the dictates of justice. Moreover the penalties of death or of mutilation are not to be inflicted until the ruler so decrees. It is set forth (in the religion) that whosoever takes upon himself to punish of his own will, is like a highway robber. The punishment for various other sins that have not been atoned for in this world (by the man), is dealt out to him on the third night after his decease, and at the time of the Tane-pasîn (i. e. after his passing into a spiritual condition). And his soul is kept in torments in the nether hell.

---

1 **On Washing the Body and Keeping it Free from Impurities.**

---

2 The body should be kept pure by washing it (*i. e.* by means of ablution and bathing) of all *nasûs* (*i. e.* pollution and filth), and by giving it the *barashnûm*. And it should, be preserved by keeping it everywhere out of the reach of impurity. (The body) should be preserved from coming into contact with two kinds of (polluting things) *viz.* (1) the *nasâ* (*i. e.* putrefying matter) of the dead, and (2) other *êhêrnasâs* (bodily excretions), such as menstrual discharge, semen, blood, urine, and perspiration, and from contact with (impure) men,

dogs, and other unclean animals. With the help of the purifying *yôzdâthrêgar*, the body should be purified of the sinful act of touching a corpse during life. Water should not be defiled. And in order that it may not become the breeding ground of disease, its substance should be kept out of the reach of defiling matter. Moreover those men who have come into contact (with any *nasâ*) should refrain from touching any substance whatsoever, keeping in mind their contaminated state. In order that water may not be defiled, the person, (who is in a state of pollution and uncleanliness), should (first) wash (the body) as ordained by religion, with cow's urine and the roots of trees (*i. e.* with the juice of the roots of trees). The details hereof are these :—A woman in menses should wait for three nights, on account of (menstrual) impurity, and after further passing one day and one night should purify herself, making use of the Avastâ (formulæ) and other ceremonies. On one's coming into contact with injurious (*i. e.* disease-breeding) *nasâ*, on one's becoming *rîman* (*i. e.* polluted), or on one's becoming defiled by contact with a person who has touched *nasâ*, and on one's unconsciously partaking of *nasâ*, all such impurity, whether within the stomach or on the outward parts of the body, should be expurgated. In like manner at the break of day the hands should be cleansed of overnight impurity. Furthermore, prior to taking one's meals, to praying (to God), and to invoking and propitiating (God, the Yazads and the Ameshâspends, and the holy Farohars) by means of the *barsam* (*i. e.* bundle of sacred twigs), new clothes should be put

on, after having the whole body and the clothes washed of all impurity and of begrimed appearance consequent on labour. And the body, the clothes, the place of worship, and all other things should be kept at a distance from impure things.

On the Authority of the Priests.

2 Everywhere good deeds are due to (the influence of) the priests; and a description of these is as under:—It behoves one to know the prophets of the religion, to do, as bidden (by the religion), as many meritorious deeds as possible,—and to refrain from sinful acts. One should follow any avocation (that is in accordance with its mandates). One should pass his life in industry as bidden (by the Dastûrân Dastûr); one should, as directed by him, irrigate the land, promote the growth of vegetation, and endeavour, under his direction, to do the deeds conferring other blessings on the world; one should follow a noble occupation and not a mean one; and one should not be idle. At the proper age one should take a wife, have sexual intercourse with her, and increase progeny. For promoting certain good deeds (it is necessary that) man, and flocks, and other things of good creation, should as far as possible be multiplied, and kept in comfort. Well earned wealth should be bestowed on the suppliant poor, and on pious men deserving of charity; and the good

people should be fed. He (the Dastûrân Dastûr) should make the people acquainted with (the right distinction between) acts righteous and sinful, with the existence of the Creator and the magnitude of His marvellous creation, and with the greatness of the heavenly yazads. And he should make the Mazdayasnians believe in the necessity of keeping at a distance from certain objects of this world. And he should enlighten the people on the goodness leading to God, on the belief in Him, on the sufferings caused by Ahrîman, and on the comprehension of his evils.

The Mazdayasnians should receive (from the Dastûrân Dastûr) instruction as regards the abhorrence of the demons, the rejection of idolatry, the yearning for the recompense of righteousness, the punishment of sins, and as regards Heaven and Hell, and the Resurrection. 3

He who is unable to perform his devotions by the recital of the Avastâ, (*i. e.* he who is unable to read and recite the Avastâ), should recite the "Yathâ ahû vairyô" and the "Ashem vôhû." And he should also, as mentioned in the religion, recite the "Yathâ ahû vairyô" in place of the other Avastâ passages. 4

On the Food suitable for Consumption. 1

Be it known that the food that is the staple of Life is that which is suitable to our needs, pure, promoter of good looks, appropriate for all functions, and beneficial to the 2

world. And the food that is in accordance with the requirements of the body consists of vegetables and edible fruits.* In the great religious ceremonies (*i. e.* of the Jashns and the Gâhânbârs), the flesh of five species of domestic animals is allowed (as food). As regards the use of birds as food, the flesh of the three species—the vulture, the dark raven, and the owl—is forbidden. Moreover, the food that is innocuous to the body and is the promoter of morals, is the harmless one consisting of the pure milk of the female domestic animals. Among other foods, that which is indigestible should not be partaken of. That is to say, the diet should be such as can admit of repetition (*i. e.* as can be assimilated). Because the food prepared from men, dogs, animals of the fox species, and other carcasses, and from noxious animals, is poisonous, and generates wickedness (in man). All such food is injurious (to man), and renders him polluted.

---

1 ## On Garments.

2 Garments or clothing are (essential) for persons of a high order. For instance, next the body should be worn the excellent garment of the Sudreh (the sacred shirt), and over it be put on the Kushtî (the sacred girdle). As far as possible one should not expose (the body), nor should he move about without the Sudreh and Kushtî on. The pudenda (*i. e.* the private parts of men and women) should be kept covered. Cold winds and hot winds should be

guarded against (by suitable garments). And besides this a clean dress, protecting the body, should be put on according to the requirements of one's work or occupation. The body should be kept pure (undefiled); nor should it be put to unnecessary exertion. Nor should one put on a dress that is out of vogue (*i. e.* other than the habitual dress) and is strange. For certain acts and for certain things there should be no fighting. To conduct oneself on the right path, one should be full of pure resources, and be virtuous.

On Women. 1

The wife of one's choice (*i. e.* to whom one is tied by the marriage ceremony) should always be treated with much affection and without the tinge of niggardliness (*i. e.* with liberality in the conferring of favours). One should strive for the increase of progeny by going in to her. She should be made a sharer in the recompense for righteous deeds. One's Shâh-zan (*i. e.* a maiden wife) should be given a good dowery. A Chakar-zan (*i. e.* a wife who was previously a widow) should not be given the same amount as the Shâh-zan. One should keep up (intimate) relations with one's wife, and have sexual intercourse with her several times. There is no limit (*i. e.* reckoning) of this (*i. e.* of the number of times one should have the sexual congress), but thrice in a month would be reasonable. As far as possible, (*i. e.* unless through necessity), a woman 2

should not wed a second husband, nor a man a second wife, because such act, (according to the religion), is not a meritorious one.

On Charity.

2 There are various ways of ascertaining where charity is deserved, and a discription of this is given below. A way should be opened for the happiness of worthy and excellent people, for the good of the souls of the devout people, and for (the relief of) every follower of the good religion, who may be unable to preserve himself against hunger, thirst, and (the rigours of) summer and winter. (The poor) should be supported for a long time from the interest on the capital and from the receipts of the income.

3 Charity should be extended towards those among men, who are worthy of being taken care of. In like manner one should be charitable to the poor of superior worth, who are, for years together, without (proper) sustenance. People of evil religions, who may be in danger of suffering from hunger, thirst, and cold, should be saved from these (hardships). Also Margarzâni sinners (*i. e.* those deserving of capital punishment), who may be in dread of religious justice and be unable to help themselves, should be protected. As far as possible one should not partake of food till after feeding the needy. Moreover it is proper for one to be liberal towards the creatures, who, from a religious

point, are under his control. And other good men, who are the reciters of the Avastâ and are the doers of good deeds, should be given the means of sustenance.

On Contracting Matrimony. 1

If any one tries with evil intent to sever the 2
matrimonial tie, complaint regarding it should be lodged (in a court of justice), with the view of obtaining State interference in the matter; and if then, in accordance with the judgment, he re-accepts the conjugal relationship (*i. e.* the enjoyment of marital right), he should in no wise be punished with imprisonment. Because, in like manner, every such living creature is regarded by the Creator as the accused (in the above case), but finally, in the comprehensive test from the beginning to the end, he is given an exalted position as belonging to the good creation. Frequent repetition of the act of propagating the offspring is an act of great worth, and glorious, and it holds a noble and exalted position among other good, superior functions of men; and therefore they (the men) should do this act frequently with the view of ensuring the perpetuity of their progeny. (Men) should form good connexions for the purpose of increasing the progeny, and should live a harmless virtuous life. And children should be properly brought up,—which entails good care on the part of the parents. It

is through the marriage tie that men become related to each other and live contentedly. They remain adherents of the good religion, and so no occasion arises for their harbouring wicked jealousy of one another. And they, with their children, live together in the same abode, in the same place, dwelling together in one locality, with affectionate regard for one another, and taking a watchful care of their families. Again, owing to their unanimity on religious points, their views (on other points) are similar, and from a sense of honour they preserve one another from falling into avarice. In like manner they refrain from approaching a stranger. And they carefully guard themselves against the inimical demons harmful to men, by being very much in dread of them. By observing such precautions men attain to super-excellence, and can aspire to many other virtues; and by the exercise of like carefulness they come to know of the advantages of stability, and acquire occult virtues, and attain to the glory of possessing a keen desire for the perfect improvement of their posterity, and of securing for them high positions. And the procreation of worthy noblemen generation after generation is due to this cause only. And especially by faith in the acceptor of the (Divine) mission—(the Prophet) chosen (by God)—can a man obtain salvation in every particular (*i. e.* from every sort of sin). In this way every wellknown pious man remains addicted to truthfulness, following in every particular the sincere admonitions of the prophets and the bearers of the Divine revelation (*i. e.* the invisible Yazads). But the ordinances

of the holy Zarthosht are those that were obtained by him on his receipt of the Religion from the Creator Auharmazd.

On Worship or Adoration. 1

It behoves us, as far as it lies in our power, to pay 2
homage to, that is to worship, Spenâminô Auharmazd, the Creator of the good creation, with thought, word, and deed, for His gift of Life and Body. And for the providence underlying all His creations, we ought to sing His praises, render obeisance unto Him, and be thankful to Him as it behoves His creatures to be. And in order to propitiate Him, (the Zoroastrians) should with one accord worship and glorify Him, (firstly) by means of the Yazashnê or invocation. Three times a day—at sunrise, at noon, and in the afternoon—while rendering obeisance to the Sun, the Creator Auharmazd should first of all be praised and invoked, and afterwards His supreme creations (*i. e.* the Yazads and the Ameshâspends). Secondly—the Gâhânbârs should be celebrated for five days with highly virtuous thought and good devotion, and by means of the recital of the propitiatory formula of "Rathvô Berezatô." The holy Farohars should be invoked with the Yazashnê ceremony during the ten sacred days of the Farvardêgân. In the twelve months of the year the rôzgâr ceremony of the deceased should be performed on the respective dates. The year has twelve months, and each month has thirty days. The five days of the Gâthâs are the accumulation

of the surplus day-fractions. One should always take his meals before praying. Moreover, according to the details of the other prayers given in the Avastâ, one should perform separately, with feelings of devotion and sincerity, the act of propitiating the (Divine) creations (*i. e.* the Yazads and the Ameshâspends), and of the good things bestowed by God. And also their miraculous powers and greatness should be praised and remembered; and their great and marvellous gifts (to us) should at the same time be alluded to. And an open acknowledgment should be made of the fact that these gifts have been given by the Lord for the love of us. And in prayers the face should be turned towards every luminous object worthy of obeisance. And for that purpose one must seek the presence of the objects shining with pure light. Also, one should offer due praise to men, domestic animals, fire, metals, land and water, and vegetation, and should do reverence to them. And, as ordained in the religion, these substances should be kept preserved from impurity, while (to the animate beings) proper food should be given according to the dictates of the religion. Moreover pain should not be inflicted on mankind, but as far as possible good should be done unto them. One should have regard and affection for (people of) one's community, and should visit them, and should live with them in one abode. And one should hold other relationship with them, especially that pertaining to communion. Relationship (*i. e.* communion) is of four kinds:—(1) Personal (or direct) relationship, (2) relationship through humility, (3) relationship through good conduct, and (4) relationship

through religion. Of these the highest connection is that with the king (of the country), because it confers respectability on a man, though he may not belong to the good creation. Every man and every substance ought to be properly estimated. From (the man or substance) that is invisible or incomprehensible we should form a very high idea of the providence of the Creator who brought into being such invisible and marvellous objects, and we should render thanks to the Lord for this act of His. And one should offer to Him praise, prayer, and supplication. If these thoughts do not pervade a man he cannot claim to be a virtuous man or a believer in Auharmazd, nor should he expect to realize the various sorts of bliss mentioned in the religion that enjoins good conduct.

On not injuring Men and Animals. 1

Pain, injury, or hardship should not be inflicted on 2
virtuous men. A promise or plighted faith should not be broken, nor should obligation be forgotten. Niggardliness and other demoniacal traits should not be adopted. Animosity should not be entertained towards, nor injury done to anything belonging to the good creation. One's inferiors should be treated as equals, and taken care of. Domestic animals should be kept out of harm's way, and should be attended to in the matter of the supply of water and forage, and should be guarded in other legitimate ways. And when they reach maturity they should be slain for (the

use of) the men of superior wisdom and of exalted position (*i. e.* the pristly class who perform the religious ceremonies), and for smiting the demons, and for the great rites performable in connection with the Âteshbehrâm (*i. e.* for the fat-offering on the occasion of the religious festivals). They should not be slaughtered unlawfully and without cause. And they should be preserved from (going into the hands of) unworthy men, from a disproportionate allowance of food and drink, from being kept tethered, from being harmed by thieves and wolves, from hunger and thirst, from (the rigours of) summer and winter, and from being afflicted with other woes. And they should not be unlawfully overburdened with work and labour. And bad men should not be allowed to ride over them. There should be no undue exercise of power over them. And they should be treated with kindness, and as required by the law.

---

1 ## On Fire.

2 Fire is a thing differing from other principal shining bodies (*i. e.* the Sun, the Moon, the Stars, &c.) which give luminosity to the things on this Earth; and it is the original principle of water, of air, and of every visible matter. To it is due the existence and sustenance of men. One should abstain from extinguishing it. It should be kept 30 paces off, each pace being equal to three steps (*i. e.* foot-lengths), from decaying animal matter; and it should not be seen except from a

distance of 15 paces by women during menstruation. It should be kept at a distance of three paces from (the source of) offensive smell and from bodily excretions. Moreover it should be kept clear of ashes, and out of the reach of wicked men, of fluids, of contaminating substances, and of immoral men. It should be protected from the rays of the Sun, and prevented from going out through lack of fuel, be preserved from hot or cold blasts, and it should not be made use of in any work involving dishonest labour. Good, worthy people (*i. e.* the Athôrnâns) should carefully tend it (*i. e.* take care of it). Dry, pure, and clean wood, and incense, that are suitable for feeding the fire, should be placed on it; and it should be preserved and kept with reverent care. It should be scrupulously guarded, and be held as the symbol of worship, according to the dictates of the religion. And further, as is done by the heads of the religion, it should be cherished as the giver of intensive force to religious rites and proper devotions.

On Metals. 1

Metals, whether serving for ordinary use or for orna- 2
ment, should be kept properly clean, and apart from defiling matter. They should be made into implements of various kinds. Gold and silver should not be given to atheistic and immoral men, who might, by keeping the same lying uselessly underground, cause the metals to

tarnish and rust. Nor should these be given for use to the wicked, lest they might serve for the ornamentation of these unworthy men.

1 ## On the Earth.

2 The earth should be kept in a regular (*i. e.* proper) condition. It should be guarded from (the defilement caused by) the interment of nasâ (*i. e.* corpses), and by the habitation of the dêvs (*i. e.* evil beings), noxious animals, and wicked people. It should be made teeming with produce, and an object of suitable enterprise. It should be purchased from bad men at (even) twice its value, and should be wrested from the evil-thinkers, and protected from other disturbing evils. It should be brought under the occupation of men and domestic animals; water and vegetation should be made to spring therefrom, and embellishment should be given to it by the settlement thereon of the beneficent things, and it should be constantly utilized for the leading of a pious life and the doing of good actions.

1 ## On Water.

2 Water has no affinity with light-giving matter. Like fire it should be kept out of the way of defilement, and it should be preserved from all impurities. And when it is foul in any degree, no thought should be entertained

of drinking it, or of washing the body with it, (*i. e.* no kind of impure water should be used for drinking or other purposes); and it should not be used for ablutions or for bathing. Unworthy people should be restrained from touching or using it. Water should be kept pure and efficacious according to the dictates of the religion.

On the Vegetable Kingdom. 1

The *Orvars* (*i. e.* the trees and plants), owing to their 2
connection with the earth are of uniform design and uniform combination (of elements). Likewise owing to their connection with water they are of uniform design and uniform combination. And in the same manner owing to their connection with Fire they are of uniform design and uniform combination. Fire should not be allowed to be their working medium. It should be glorified for its maturing the vegetation; and its (importance) should be recognised in the various other needs that its supplies. Further, it is enjoined in the religion that the invocations to God and the Heavenly Yazads should likewise be addressed in the presence of this holy symbol. We should abstain from regarding the Fire as an insignificant thing, and treating it with irreverence and obloquy (*i. e.* desecrating and profaning it). And it behoves us as God's creatures to return thanks to Him and glorify Him for the marvels that He has wrought through the creation of Fire. Moreover, women in menstruation, and evil people should

refrain from looking at light-giving objects; and good people should keep these luminous creations in sight when offering their devout homage and prayers.

---

1 **On keeping at a distance from dead men and dogs.**

2 One should keep away from the place where there is a dead man or a dead dog. And the corpse (whether of man or dog) should be taken to its final resting place by two men (jonied hand to hand) after it has been exposed 3 to the gaze of a dog. The corpse (of a man) should not be carried by a single man, and without the religious rites. The Vendidâd enjoins repeated exposition of it to the gaze 4 of a dog. When a human corpse is being borne to its resting place, all the co-religionists should pay reverence to it with much humility and with bent heads. And for the good of the soul (of the deceased), they should recite a Niyâyesh prayer. Such prayer is the means of securing the welfare of those men endowed with life by the Creator. During the prayer homage should be rendered unto God with bent head and lowered hands. No contrary word should be uttered at the time, nor should any other defect be allowed in the prayer. This obligation is incumbent on those who are in any way connected with the deceased, so that all those concerned may remain out of the reach of anxiety and trouble. One should offer supplications and prayers on behalf of any (deceased person) with whom one

had acquaintance. And that acquaintance only is recognisable here which pertains to (community of) religion; (*i. e.* the above ceremonies are obligatory only when the deceased is a Zoroastrian).

On Truthful Men. 1

The truthful people amongst us are devoid of insincerity, and are worthy to be associated with the followers of the good religion; because whatever act they do is, on all occasions, full of wisdom. From the holy Zarthôsht had proceeded acts bearing the glory of being testified to by the Ameshâspends, and other acts marvellous and matchless, (*i. e.* those which could not be compared to anything on this earth). And all things that contained sublime mysteries were made know by him. And after him similar feats were displayed from time to time by the ancient Dustoors of the religion. The devout Adarbâd bin Mârespand, in the reign of King Shapûr Ormazd, in order to redeem the dissentious people of Khonêras from heresy, poured molten bronze over his own body, and thus corrected their heterodoxical views about the religion. And various other ceremonies and glorious deed that he performed, involving the unfolding of similar marvels, will continue to be in force henceforth up to the reign of king Yazdezard bin Shehryâr. And similar other well organised public ceremonies will continue to be performed efficiently. And by means thereof every man 2 3

(*i. e.* every Zoroastrian) will be able to keep his soul, during its sojourn in the body, in a befitting and exalted condition; whereby the soul will be enabled to enjoy felicity. In these days, whatever doubts about the comprehension of the tenets of religion are expressed by the controversialists on religious matters, are due to their want of faith. Generally, the writings embodying the excellent precepts in the Avastâ books are replete with wisdom as regards the commandments of justice and religion, and admit of no diversity of opinion regarding the sense thereof. The pious Dastûrs should re-write correctly the (Avastâ) texts that have become antiquated through age; and then if there be any perverse dissentients, the present glorious king Noushîrwân, the preserver of the souls (of men) from evil, should issue mandates for the severe punishment of those harm-doers to religion, and of those practisers of evil ways through perverseness. And all those, that cherish a desire for improving themselves by means of the religion, should have their pure natures thoroughly inculcated in the right understanding of the Avastâ texts of the highly glorious Mâthrespand, which is endowed with the strength of the true Mazdayasni religion, so that they may acquire understanding of a very high order.

દીનકર્દ કેતાબનાં નવમાં દફ્તરના અગતજોગ લોગતાના શબ્દ કોષ.

GLOSSARY OF SELECT WORDS.

§ ૪૧૪, ફ૦ ૨, ના. અંતકરણ. *abs. n.* Heart, Conscience. (અ૦ .)

§ ૪૧૪, ફ૦ ૩, વિ. ઠંડા. *adj.* Cold.

§ ૪૧૫, ફ૦ ૪, વિ. બૂરા વિચારવાળી. *adj.* Evil-thinking. (અ૦ .).

§ ૪૧૬, ફ૦ ૨, ના. આલમ. *n.* World.

§ ૪૧૬, ફ૦ ૨, વિ. અણદીઠ. *adj.* Invisible. (અ૦ + જોવું, to see.)

§ ૪૧૭, ફ૦ ૨, વિ. કઉવતદાર. *adj.* Strong. (અ૦).

§ ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના. લશ્કરી ટોળો. *n.* Martial Class (અ૦ - ગાડી. a chariot અને to stand, ઉભું રેહેવું.)

§ ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. મંત્ર. (ફા૦) *n.* Incantations, spells.

§ ૪૧૭, ફ૦ ૮, ના. એરાદો. *n.* Resolve.

§ ૪૧૮, ફ૦ ૨, વિ. પાક. *adj.* Pure.

§ ૪૧૮, ફ૦ ૨, વિ. બેહદ. (ફા૦ અ૦ ગણવું, to count. સં૦ ફા૦) *adj.* Innumerable, unlimited.

§ ૪૧૮, ફ૦ ૩, વિ. ઉજડ. *n.* Desolate condition (અ૦ + ઢાંકવું, to cover.)

§ ૪૧૯, ફ૦ ૫, વિ. બેહદ. *adj.* Innumerable. (અ૦ + ગણવું, to count.)

§ ૪૧૯, ફ૦ ૫, વિ. કાયમ રહેનારા. *adj.* Lasting, predominant.

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૩, ના. આંખ. (અરબીક عين) *n.* Eye.

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૬, વિ. ચહડતી ખુન્યાદના. *adj.* Of noble descent.

પાનું ૪૬૫, ફ૦ ૭૫, વિ. વગર વાંધાવાળો. *adj.* Unobjectionable.

પાનું ૪૬૫, ફ૦ ૭૫, વિ. દુઃખ વગરનું, તંગી વગરનું, આબાદી. *adj.* Devoid of hardship; flourishing.

પાનું ૪૬૫, ફ૦ ૭૫, ક્રિ. મેહરબાની મેળવવી. *inf.* To obtain the favour.

પાનું ૪૬૭, ફ૦ ૮૩, ના. સચાઈ. *n.* Truth.

પાનું ૪૭૨, ફ૦ ૯૯, વિ. નહિ વિશ્વાસુ. *adj.* Not worthy of belief.

પાનું ૪૭૨, ફ૦ ૧૦૪, ના. પેટ. *n.* Belly. (ફા૦ شکم)

પાનું ૪૮૪, ફ૦ ૨, ના. અંદર દેવ, ઇંદ્ર દેવ; એ અર્દાશેસ્ત અમશાસ્પંદનો હરીફ છે. (અ૦ ઇંદ્ર ગર્જનાનો દેવ. God of thunder).

પાનું ૪૮૪, ફ૦ ૨, ના. અખ્દેહશ દેવ. *n.* The demon Akhdehash.

પાનું ૪૧૯, ફ૦ ૬, ના. ફસલો. (ફા૦ فصل) *n.* Seasons.

§ ૪૨૦, ફ૦ ૩, ના. રૂમીઓ. (ફા૦ روميان Romans) *n.* Eastern Greeks.

પાનું ૪૫૪, ફ૦ ૧૦, ના. તાબેદારી. *n.* Obedience.

પાનું ૪૫૫, ફ૦ ૧૦, ક્રિ. તેજ વગરનું કરવું. *inf.* To make lustreless, to disgrace.

પાનું ૪૫૭, ફ૦ ૧૯, ના. ધર્મ વગરના. *n.* Unbelievers.

પાનું ૪૫૮, ફ૦ ૨૩, ના. બોધ. *n.* Precept, admonition. (અ૦ وعظ બોલવું, to speak.)

પાનું ૪૫૮, ફ૦ ૨૩, ના. ઉલટ. *n.* Zeal. (અ૦ بنا+ى બાંધવું, to construct.)

પાનું ૪૫૮, ફ૦ ૨૪, વિ. ઓદાની તાબેદારી કરનાર. *adj.* Devoted, or obedient, to God.

પાનું ૪૫૮, ફ૦ ૨૪, વિ. એજમતી. *adj.* Miraculous, marvellous.

પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૫૮, ના. નુરમંદો. *n.* Beings of Light.

પાનું ૪૮૪, ફ૦ ૨, ના. ઉલટો માર્ગ. *n.* Perverse way; misguidance.

પાનું ૪૮૫, ફ૦ ૪, ના. ઘટાડો થવો. *n.* Decrease.

પાનું ૪૮૬, ફ૦ ૨, ના. ચહડતે દરજ્જાનાં ઉપાય. *n.* Excellent means.

પાનું ૪૮૬, ફ૦ ૨, ના. દુશ્મની. *n.* Enmity.

પાનું ૪૯૦, ફ૦ ૨, ના. બુત (પરસ્તી). *n.* Idol (worship). (અ૦ ક્રિ૦ બાંધવું, to build.)

પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, વિ. નિર્દોષ. *adj.* Harmless, innocuous.

પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ના. બુરું બનાવનાર. *n.* Corrupter.

પાનું ૪૯૬, ફ૦ ૫, ના. મોહોટાં કામ. *n.* High functions.

પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ક્રિ. પહેડવું. *inf.* To put on.

પાનું ૪૯૨, ફ૦ ૨, વિ. પ્રમાણ વગર. *adj.* Unqualified, untinged.

પાનું ૪૯૩, ફ૦ ૨, ના. અદેખાઇ (ફા૦ رشک) *n.* Jealousy.

પાનું ૪૯૫, ફ૦ ૩, ના. એજમતી શકિતઓ. *n.* Occult powers, miraculous powers.

પાનું ૪૯૪, ફ૦ ૩, ક્રિ. યાદ કરવી. (અ૦) *inf.* To call, invoke.

પાનું ૪૯૫, ફ૦ ૪, ના. ધાતુ. *n.* Metal.

પાનું ૪૯૬, ફ૦ ૩, વિ. અપ્રમાણી, બેહદ. *adj.* Immoderate. (અ૦ + માપવું, to measure.)

§ ૪૧૫, ફ૦ ૩, ના. એબીએલ વ્યવાસ. *n.* Vicious nature.

§ ૪૧૬, ફ૦ ૧, ક્રિ. પેદા કરવું. *inf.* To create.

§ ૪૧૬, ફ૦ ૪, ના. પ્રતાપ આપનારો. *n.* Giver of halo or radiance.

§ ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના. ધર્મની કેળવણી. *n.* Religious instruction.

§ ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના. અથોરનાન. *n.* The priestly class. (અ૦)

§ ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના. સુખ. *n.* Ease, comfort. (અ૦ ક્રિ૦ બેસવું, to sit.)

§ ૪૧૭, ફ૦ ૬, ના. સહમજ. (ફા૦) *n.* Imbibing, aptitude for. (અ૦ ક્રિ૦ ધ્યાન આપવું, to pay attention, see).

§ ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. આફરીન, વખાણ. *n.* Praise. (ફા૦). (અ૦ ક્રિ૦ ચાહવું, to love. અ૦).

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૨, વિ. નજીસ. *adj.* Filthy. (અ૦ + પાથરવું, to spread.)

પાનું ૪૭૨, ફ૦ ૧૦૪, વિ. આત્માને બંદીવાન કરનારૂં. *adj.* Cramping the soul.

પાનું ૪૮૪, ફ૦ ૩, ક્રિ. ઉભું રહેવું. *inf.* To withstand.

પાનું ૪૮૬, ફ૦ ૩, ના. આસ્મોગપણું. *n.* Heresy, apostacy.

પાનું ૪૯૦, ફ૦ ૨, વિ. આલસુ. *adj.* Idle.

પાનું ૪૯૩, ફ૦ ૨, ના. લોભ રાખવો. *n.* Greediness.

પાનું ૪૯૬, ફ૦ ૭, ના. રાખ. *n.* Ashes.

પાનું ૪૯૭, ફ૦ ૨, ક્રિ. કાટાઇ જવું. *inf.* To rust.

§ ૪૧૫, ફ૦ ૩, ના. હરીફ. *n.* Adversary.

§ ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના. પેશ્વર, જાતજાતનાં ધંધાદારી. *n.* Men of different occupations. (અ૦ + મહેનતકરવી, to endeavour.)

§ ૪૧૭, ફ૦ ૯, ક્રિ. તેઓ પીછાણેછે. *v.* They estimate, they recognise.

§ ૪૧૮, ફ૦ ૨, ના. દયાનત, ખવાસ. *n.* Nature, will.

§ ૪૧૮, ફ૦ ૨, ક્રિ. સારી જીંદગી ગુજારવી. verb. *n.* leading a good life. (અ૦ + જીવવું, to live.).

§ ૪૧૮, ફ૦ ૨, ના. ઉમેદ. ફા૦ *n.* Hope.

§ ૪૧૮, ફ૦ ૩, ના. હાણી. *n.* Injury. (ફા૦ અ૦ + વેર લેવું, to take revenge.)

§ ૪૧૯, ફ૦ ૩, ના. એકઠું થવું, સંબંધ. *n.* Total. (અ૦ + જવું, to go.)

§ ૪૧૯, ફ૦ ૫, ના. ભલાં કામ કરનારા. *n.* Doers of good deeds.

ઉનાળો=ઉનાળો § ૪૧૯, ફ૦ ૮, ના. ગરમીની ઋતુ. *n.* Summer season.

ચેલો=ચેલો § ૪૨૦, ફ૦ ૨, ના. શાગેદ. *n.* Disciple.

ભાષા=ભાષા § ૪૨૦, ફ૦ ૩, ના. જબાન, ભાષા. (અ૦ ભાષા). *n.* Language.

ફાયદો=ફાયદો પાનું ૪૫૪, ફ૦ ૧૦, ના. ફાયદો. *n.* Advantage.

દોસ્તો=દોસ્તો પાનું ૪૫૪, ફ૦ ૧૦, ના. દોસ્તો. *n.* Friends.

પ્યાર=પ્યાર પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૫, ક્રિ. સારો પ્યાર મેળવવો. *inf.* To gain the love.

સંબંધ=સંબંધ પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૬, ના. સંબંધ. *n.* Means, relation, connection.

બેકરારી=બેકરારી પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૯, ના. બેકરારી. *n.* Uneasiness.

ઉપજાવવો=ઉપજાવવો પાનું ૪૭૮, ફ૦ ૭, ક્રિ. એતેકાદ લાવવો. *inf.* To induce to a belief in.

મેળાપ=મેળાપ પાનું ૪૭૨, ફ૦ ૯૯, ના. સામેલગીરી. *n.* Joint work, concoction. (અ૦ મેળ + આપ વહેવું, જવું to flow.)

વિચાર=વિચાર પાનું ૪૭૬, ફ૦ ૩, ના. વિચાર. *n.* Views.

લશ્કર=લશ્કર પાનું ૪૮૦, ફ૦ ૨, ના. લશ્કર. *n.* Army. (અ૦ લશ્કર).

જનમ=જનમ પાનું ૪૮૧, ફ૦ ૨, વિ. નેક જન્મ લીધેલા. *adj.* Well-born.

સામણે થવું=સામણે થવું પાનું ૪૮૩, ફ૦ ૫, ક્રિ. સામણે થવું. *inf.* To oppose. (અ૦ સામું + થવું ઉભું રહેવું, to stand.)

વાટપાડા=વાટપાડા પાનું ૪૮૯, ફ૦ ૨, ના. વાટપાડા. *n.* Highwaymen. (અ૦ વાટપાડવો).

જડ=જડ પાનું ૪૮૯, ફ૦ ૨, ના. હેર નસા, બદનને લગતી નજીસ ચીજો. *n.* Dry dead matter.

ભાગીદાર=ભાગીદાર પાનું ૪૯૨, ફ૦ ૨, ના. ભાગ્યણુ. *n.* Partner, (અ૦ ભાગ + દાર. એકઠું કરવું to collect.)

સાથે રહેવું=સાથે રહેવું પાનું ૪૯૩, ફ૦ ૨, ક્રિ. સાથે રહેવું. *inf.* To live together. (અ૦ સાથ + રહેવું, ઓદવું to dig.)

શીખામણ=શીખામણ પાનું ૪૯૪, ફ૦ ૨, ના. શીખામણ. *n.* Advice. (ફા૦ બંદ. અ૦ બાંધ + વું બાંધવું to fasten.)

સુરજનું ઉગવું=સુરજનું ઉગવું પાનું ૪૯૪, ફ૦ ૨, ના. સુરજનું ઉગવું. *n.* Sunrise. (અ૦ ઉગ = ઉગાવ + વું. ઉગવું to grow, rise.)

પાનું ૪૬૪, ફ૦ ૨, ના. સુરજનું અસ્ત પામવું, પાછલો પોહોર. *n.* Sun-set. (અ૦ .)

§ ૪૧૩, ફ૦ ૭, ના. મુંજી જનવરો. *n.* Noxious creatures. (અ૦ . ચીરવું, ફાડી નાખવું, to tear.)

§ ૪૧૯, ફ૦ ૭, ના. હદ. *n.* Zodiacal degree, portion.

§ ૪૧૯, ફ૦ ૮, ના. કન્યા રાસી. *n.* Zodiacal sign of Virgo.

પાનું ૪૫૫, ફ૦ ૧૦, ના. સુખ. *n.* Happiness.

પાનું ૪૮૦, ફ૦ ૩૦, ના. ઉદ્યોગ. *n.* Calling, business. (=અ૦ self+ અ૦ to do.)

પાનું ૪૬૭, ફ૦ ૮૩, વિ. ચુખીવંતા, આબરૂદાર. *adj.* Respected.

પાનું ૪૭૮, ફ૦ ૬, ના. નાશ. *n.* Destruction.

પાનું ૪૮૬, ફ૦ ૩, ના. આપખુદી. *n.* Selfishness. (+ ચાહવું to love.)

પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૫, ક્રિ. યજદ અમશાસ્પંદોનો સંબંધ મેળવવો. *inf.* To become related to or enrapport with the Yazads and Ameshaspands.

પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. દલગીરી. *n.* Remorse, sorrow.

પાનું ૪૮૯, ફ૦ ૨, ના. આત્મા. *n.* Soul.

પાનું ૪૮૯, ફ૦ ૨, ના. પસીનો. *n.* Perspiration. (ف૦ خوی)

૭—૭

§ ૪૧૫, ફ૦ ૪, વિ. ઇચ્છા રાખનારૂં. *adj.* Yearning. (ف૦ ٧ي)

§ ૪૧૫, ફ૦ ૪, વિ. સવાબકાર. *adj.* Doing righteous deeds.

§ ૪૧૯, ફ૦ ૨, ક્રિ. પઢવામાં આવેછે. *v.* Are recited. (અરેબીક قرأ to read.)

§ ૪૧૯, ફ૦ ૫, વિ. કદીમ. *adj.* Old, ancient. (ف૦ كهن)

૧૫૭૫=૧૫૭૫ § ૪૧૯, ફ૦ ૫, ના. બુજોર્ગ પાદશાહો. *n.* Powerful Monarchs. (ફા૦ پادشاہ Potentates. અ૦ .૧૫૭૫)

૧૫૭૫૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ § ૪૧૯, ફ૦ ૫, ક્રિ. ઓછું કરવું. *inf.* To decrease, to lessen (ફા૦ كم كردن)

૧૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ § ૪૧૯, ફ૦ ૮, ના. કરક રાશી. *n.* The zodiacal sign of Cancer. (ફા૦ خرچنگ)

૧૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૩૩, ફ૦ ૬, ના. બેદાદ ધર્મ ઉપર નજર નહિ કરનારા. *n.* Those who slight the Divine Religion.

૧૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૩૩, ફ૦ ૬, ના. બેદાદ ધર્મ નહિ સાંભળનારા. *n.* Those who pay no heed to the Divine Religion.

૧૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. લાકડાની વાર. *n.* Wooden fence.

ડ—હ

૧૫૭=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૪૧, ફ૦ ૨, ના. નુર, પ્રતાપ. *n.* Halo, radiance.

૧૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ § ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. ડંખ. *n.* Sting. (ફા૦ گزیدن to bite.)

૧૫૭૫૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ § ૪૧૮, ફ૦ ૧, ના. ધનાકમીનો. *n.* The evil spirit. (અ૦ .૧૫૭૫૫૭૫)

૧૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ § ૪૧૯, ફ૦ ૯, ના. વરસચક રાશી. *n.* The zodiacal sign of Scorpio (ફા૦ كژدم)

૧૫૭૫૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૫, ના. ગાહંબાર. *n.* Season festival. (૧૫૭૫=ફા૦ ૪૬ વખત. ૧૫૭૫=અ૦ .૧૫૭૫+ક્રિ૦. એકઠું થવું.)

૧૫૭૫૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૫૫, ફ૦ ૧૩, ના. અપવિત્રાઇ. *n.* Impurity. (૧૫૭૫૫૭૫=ફા૦ آميختن to mix.)

૧૫૭૫૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૬, ક્રિ. સમજાવવું, વાચા. *inf.* To expound. (૧૫૭૫૫૭૫=અ૦ .૧૫૭૫ to speak.)

૧૫૭૫૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૭, ના. જાનદાર આદમીઓ. *n.* Men endowed with life. (ફા૦ جانوران. અ૦ .૧૫૭૫ .૧૫૭૫ જીવવું.+ક્રિ૦).

૧૫૭૫૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૫૮, ના. એતેકાદવાળા. *n.* Believers.

૧૫૭૫=૧૫૭૫૫૭૫ પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૬૦, ક્રિ. ફર્યાદ કરવી. *inf.* To complain. (અ૦ .૧૫૭૫ રડવું to weep.)

પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૨, ક્રિ. મેહેનત આપવી. *inf.* To cause exertion.

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૮૩, ના. ઉલટી તકરાર કરનારા. (ક્રિ=ફા૦ كج + ક્રિયા to do). *n.* Those who argue perversely.

પાનું ૫૦૦, ફ૦ ૩, ના. મતફેર. *n.* Diversity of opinion.

પાનું ૪૮૯, ફ૦ ૨, ના. રાતના વસીનદા હાથ. *n.* Hands that are ceremonially impure after sleep overnight.

પાનું ૪૮૫, ફ૦ ૪, ક્રિ. પવિત્ર કરવું. *inf.* To purify. (અ૦ I shall purify.)

---

§ ૪૧૫, ફ૦ ૨, વિ. સારા દેખાવવાળું. *adj.* Of good appearance.

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૫, ના. બદલો. *n.* Reward. (અ૦ to collect.)

પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૩, ક્રિ. શીખવવું. *inf.* To teach. (અ૦ શીખવવું, to teach.)

પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, વિ. ઉપાય ભરેલા. *adj.* Resourceful. (ફા૦ چابک)

પાનું ૪૫૯, ફ૦ ૨૬, ના. હિમત. *n.* Courage.

§ ૪૨૦, ફ૦ ૩, વિ. યુનાની. *adj.* Greek. (ફા૦ يونانى)

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૫, ના. ગમગીનીનો વિચાર. *n.* Sorrow, grief. (ફા૦ گران heavy+અ૦ to think.)

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૫, ના. ભુખ્યાપણું. *n.* Hunger. (ફા૦ گرسنگي)

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૬, ના. સાક્ષી. *n.* Evidence, testimony. (ફા૦ گواهى)

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૬, વિ. ચહડતે દરજ્જેનાં. *adj.* Precious, superior. (ફા૦ گرامى)

પાનું ૪૬૯, ફ૦ ૮૭, ક્રિ. લઇ જવું. *inf.* To carry.

પાનું ૪૭૬, ફ૦ ૪, ના. ઇમાન. *n.* Faith, belief.

પાનું ૪૮૫, ફ૦ ૪, વિ. ગંધાતું. *adj.* Stinking.

ئ—ئ

ئاوەژ=ئاژاوە § ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. જેહર. *n.* Poison. (ફા૦ زهر)

ئاوەژكەر=ئاوەدانكەر § ૪૧૮, ફ૦ ૨, ના. જનમ આપનાર. *n.* One who develops, one who brings into existence; promoter (અ૦ ئاوا= જનમવું, to be born.)

ئازار=ئازاردان § ૪૧૮, ફ૦ ૩, ના. નોકશાન. *n.* Harm, injury. (ફા૦ زيان)

ئاژەڵ=ئاژەل § ૪૧૯, ફ૦ ૨, ના. કલાક. *n.* Hours.

ئاوەدانكەر=ئاوەدانكەرەوە § ૪૧૯, ફ૦ ૧૧, ના. દરીઆ. *n.* Seas, oceans. (અ૦ عمران).

ئاوەز=ئاوەزو પાનું ૪૫૬, ફ૦ ૧૫, ના. સમજ. *n.* Commentary, explanation, meaning. (અ૦ عقل જાણવું, to know.)

ئاوا=ئاوات પાનું ૪૫૯, ફ૦ ૨૬, ના. જન્મ. *n.* Birth.

ئاوەدانكەرەوە=ئاوەدانكەرەوەى પાનું ૪૭૮, ફ૦ ૬, ના. નબલાઇ. *n.* Weakness.

ئاوەدان=ئاوەدانى પાનું ૪૮૪, ફ૦ ૨, ના. જરીચ દેવ, અનાજનો દુકાળ પાડનાર દેવ, અમરદાદ અમશાસ્પંદનો હરીફ. *n.* Opponent of Amerdâd Ameshaspend, the demon of scarcity of corn. (અ૦ عمران).

ئاوەدانكەرەوەى પાનું ૫૦૦, ફ૦ ૩, વિ. પૂરાણું થયલાં. *adj.* Antiquated. (અ૦ عتق જુનું થવું, to grow old.)

ه—ه

ئاژاوەگەر=ئاژاوەگێڕ § ૪૧૭, ફ૦ ૬, વિ. બદીને લગતી. *adj.* Pertaining to evil.

ئاواتەخواز=ئاواتەخوازى § ૪૧૮, ફ૦ ૩, ના. સંકટ. *n.* Want. (ફા૦ تنگي)

ئاژەڵ=ئاژەل § ૪૧૯, ફ૦ ૭, ના. વરખ રાશી. *n.* The zodiacal sign of Taurus (Latin)=Fr. Taureau. (અ૨૦ ثور)

ئاوسەر=ئاوسەرى § ૪૧૯, ફ૦ ૯, ના. તોલા રાશી. *n.* The zodiacal sign of Libra. (ફા૦ ترازو)

ئاژەڵ-ماسى § ૪૧૯, ફ૦ ૧૦, ના. "મકર" ને પહેલવીમાં "દુહ્ તોરા" કહેછે. *n.* The zodiacal sign of Capricornus.

ئاوەدانكەرەوەى=ئاوەدانكەرەوەيى પાનું ૪૬૦, ફ૦ ૩૭, ના. હાણી. *n.* Harm. (ફા૦ تهي)

پاડનારદેવ, ખોરદાદ અમશાસ્પંદનો હરીફ. *n.* Opponent of Khôrdâd Ameshaspend; the demon of scarcity of water. (અ૦ .....).

پاનું ૪૬૬, ફ૦ ૮૭, વિ. જંગલી. *adj.* Wild, barbarous.

پાનું ૪૬૬, ફ૦ ૮૭, ના. સખ્તી. *n.* Harshness.

پાનું ૪૬૬, ફ૦ ૮૭, વિ. કરાહીયતભરેલી. *adj.* Abominable.

પા૦ ૪૭૫, ફ૦ ૧૧૮, ના. તનપસીન. *n.* The future body, i. e. given at the Resurrection.

پાનું ૪૮૪, ફ૦ ૨, ના. તારીચ દેવ, પાણીનો દુકાળ

پાનું ૪૮૬, ફ૦ ૩, ના. ઉલટો વિચાર, અભીમાન. *n.* Conceit; slighting. (અ૦ .....).

پાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, વિ. ઉમદા. *adj.* Rare.

پાનું ૪૯૨, ફ૦ ૨, ના. તરસ. *n.* Thirst. (ફા૦ تشنه)

ـُـو

§ ૪૧૪, ફ૦ ૧, ના. ધધાણી. *n.* Mark, sign. (અ૦ .....).

§ ૪૧૪, ફ૦ ૨, વિ. પવિત્ર. *adj.* Pure.

§ ૪૧૪, ફ૦ ૩, વિ. નીચ. *adj.* Mean, base. (ફા૦ .....).

§ ૪૧૫, ફ૦ ૫, વિ. ઇચ્છાવાળું. *adj.* Hankering for. (અ૦ ..... આહવું, to love.)

§ ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. ઇલાજ, ઉપાય. *n.* Remedy. (ફા૦ .....).

§ ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. અંદરમાહ. *n.* New moon. (અ૦ .....).

§ ૪૧૯, ફ૦ ૭, ના. મેથુન રાસી. *n.* The zodiacal sign of Gemini.

§ ૪૧૯, ફ૦ ૧૦, ના. કુંભરાશી. *n.* The zodiacal sign of Aquarius. (ફા૦ .....).

§ ૪૧૯, ફ૦ ૧૧, ના. ઢીલ. *n.* Delay. (ફા૦ .....).

§ ૪૧૯, ફ૦ ૧૪, ના. પ્રકરણ. *n.* Chapter.

પાનું ૪૬૦, ફ૦ ૨૮, ના. જાતો. *n.* Species.

પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૪૧, ના૦ ખજુરનું ઝાડ. *n.* Date tree. (ફા૦ درخت).

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૪, ના. એલાજ. *n.* Contrivance; remedy.

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૬, ના. ઉલટું બોલનાર. *n.* Perverse in speech.

પાનું ૪૭૭, ફ૦ ૬, ના. માટીની કાયા. *n.* Tenement of clay.

પાનું ૪૭૮, ફ૦ ૬, ના. ફાડી ખાનારાં જાનવરો. *n.* Beasts of prey. (ફા૦ درّاج).

પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૩, ના. ખાનદાન. *n.* Family. (ફા૦ خانه دان).

પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૪, ક્રિ. વગર ખાજે ખાવું પીવું. *verb. n.* Partaking of food without saying grace.

પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. કેદ કરવું. *n.* Imprisonment.

પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. ગાળ. *n.* Abuse. (ફા૦ دشنام. بد ખરાબ, bad + نام, name. ના૦ دانستن જાણવું, to know.)

પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ના. ઘુવડ, ગરૂડ પક્ષી. *n.* Owl; eagle (ફા૦ لمن).

પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ના. દેહ. *n.* Body.

પાનું ૪૯૨, ફ૦ ૨, અ. લાંબી મુદતપેર. *adv.* For a long time.

પાનું ૪૯૪, ફ૦ ૨, ના. એક મરતબે, વખતે. *n.* Time.

પાનું ૪૯૬, ફ૦ ૫, ક્રિ. તોડવું. *inf.* To break.

પાનું ૫૦૦, ફ૦ ૩, ના. દીનદાર દસ્તુરો. *n.* The religious arch-priests.

પાનું ૪૬૪, ફ૦ ૭૨, ના. બક્ષીશ આપનાર, ઓદાતાલા. *n.* God, the Bestower.

પાનું ૪૯૮, ફ૦ ૨. વિ. એકસરખાં પ્રમાણવાળું. *adj.* Having equal proportions.

।—।

।ગ્રગ।=ફ્રાવ્યગ્રગ્રા § ૪૧૪, ફ૦ ૧, ના. ખોલાસો. *n.* Exposition.

।ગ્રગ્રગ।=ફ્રાવ્યગ્રગ્રાફ્રા § ૪૧૫, ફ૦ ૧, ના. ધીક્કાર. *n.* Hatred, condemnation. (ફા૦ نكوهش).

ગ્રગ્રા=ગ્રફ્રાવ્યા § ૪૧૭, ફ૦ ૧, ના. કઉવત. *n.* Strength, vigour. (ફા૦ نيرو).

।ગ્રગ્રા=।વ્યગ્રગ્રા § ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. શાપ, બદદુઆ. *n.* Curse. (ફા૦ نفرين).

ગ્રગ્રા=ગ્રગ્રાગ્રાવ્યા § ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. ક્રિયા. *n.* Ceremony.

।ગ્રગ્રાગ્રાગ્રા=ગ્રાવ્યગ્રાવ્યાફ્રા § ૪૧૮, ફ૦ ૩, ક્રિ. નબળું કરવું. *inf.* To weaken. (ફા૦ نزار=અ૦ ض+ ઘરડું થવું, to grow old.)

।ગ્રગ્રગ્રા=ફ્રાવ્યગ્રાગ્રગ્રા § ૪૧૮, ફ૦ ૩, ના. નીચાઇ. *n.* Bottom. (ફા૦ نشيب).

ગ્રગ્રા=ગ્રગ્રાગ્રાવ્યા § ૪૧૯, ફ૦ ૯, ના. ધનરાશી. *n.* The zodiacal sign of Sagittarius.

ગ્રગ્રા=ગ્રવ્યગ્રા § ૪૨૦, ફ૦ ૧, ના. લખાણ. *n.* Writing; book.

।ગ્રગ્રગ્રા=ગ્રગ્રાફ્રાગ્રા § ૪૨૦, ફ૦ ૨, વિ. પહેલું. *adj.* First. (ફા૦ نخست).

ગ્રગ્રા=ગ્રગ્રા પાનું ૪૫૭, ફ૦ ૨૦, ના. નુસ્કઃ. *n.* Nask, (a volume). (અ૦ نسخ ફા૦ نسخه).

ગ્રાગ્રા=ગ્રગ્રાગ્રાવ્યા પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૮, ના. પક્ષ. *n.* Side; party.

ગ્રગ્રાગ્રા=ગ્રાગ્રગ્રાગ્રગ્રા પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૮૩, ના. તાજગી. *n.* Freshness; plenitude.

।ગ્રગ્રગ્રા=ફ્રાવ્યગ્રાગ્રા પાનું ૪૮૨, ફ૦ ૨, ક્રિ. નાબુદ કરવું. *inf.* To destroy. (અ૦ ض+ ع to lie down.)

ગ્રગ્રાગ્રાગ્રાગ્રા=।ગ્રગ્રાગ્રાગ્રાગ્રાફ્રા પાનું ૪૮૨, ફ૦ ૨, ક્રિ. ફરાગત આપવી. *inf.* To make comfortable.

ગ્રગ્રા=ગ્રગ્રાગ્રગ્રા પાનું ૪૮૪, ફ૦ ૨, ના. નાએંગસ દેવ, જુઠાઇનો દેવ; એ અસપંદાદ અમશાસપંદનો હરીફ છે. *n.* Opponent of Aspendâd Ameshaspend; demon of falsehood. (અ૦ ضد+ع=સં૦ નાસત્ય.)

।ગ્રગ્રાગ્રગ્રા=ફ્રાવ્યગ્રાગ્રગ્રા પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, વિ. વીગતવાર. *adj.* Various; of different descriptions. (અ૦ علم જાણવું, to know + ગ્રગ્રા શીખવવું, to teach.)

ગ્રગ્રાગ્રગ્રા=ગ્રગ્રાગ્રગ્રાગ્રગ્રા પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨૦, ના. નસા પકાવનાર. *n.* Those who cook decaying matter. (અ૦ نضج કોહવું, to decay + ગ્રગ્રા પકાવવું, to cook=ફા૦ پز نسا).

।ગ્રગ્રાગ્રા=।ગ્રગ્રાફ્રાગ્રા પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ક્રિ. લડાઇ કરવી. *inf.* To fight. (અ૨૦ قراع).

ગ્રગ્રા=ગ્રગ્રાગ્રા પાનું ૪૯૪, ફ૦ ૨, ના. બપોર. *n.* Noon. (ફા૦ نيمروز ફા અર્ધી, half+ روز દહાડો, day.)

।ગ્રાગ્રાગ્રા=।ગ્રગ્રાગ્રાગ્રા પાનું ૪૯૬, ફ૦ ૬, ક્રિ. કાપવું. *inf.* To break, to cut. (અરબી نقص ભાંજવું, to break.)

૭—૭

ખરાબી=ખરાબ+ઈ § ૪૧૪, ફ૦ ૧, ના. બગીચી. *n.* Sordidness.

બનાવટ=બનાવ+ટ § ૪૧૭, ફ૦ ૨, ના. બનાવટ. *n.* Structure; composition.

રખવાળી=રાખ+વાળ+ઈ § ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના૦ સંભાળ. *n.* Protection. (અ૦ ક્રિ૦ બચાવવું, to protect.)

પૂનમ=પૂર્ણ+માસી § ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના. પૂરમાહ. *n.* Full moon. (અ૦ ક્રિ૦ પૂર્ણમાસી).

ઓલાદ=ઓલાદ+ઈ § ૪૧૮, ફ૦ ૨, ના. ઓલાદ. *n.* Union, progeny. (ફા૦ બંધ=અ૦ ક્રિ૦ + ઈ બાંધવું, to bind.)

વિરુદ્ધ=વિ+રુદ્ધ § ૪૧૮, ફ૦ ૩, વિ. વીરધ. *adj.* Opposed to. (અ૦ ક્રિ૦ + ઈ જવું, to go.)

ખોડખાંપણ=ખોડ+ખાંપણ § ૪૧૮, ફ૦ ૩, વિ. ઘણી એબ. *adj.* Full of defects. (ફા૦ પર عيب).

સંકળાયેલા=સંકલ+આયેલ § ૪૧૯, ફ૦ ૫, વિ. જોડાયલા. *adj.* United. (અ૦ ક્રિ૦ + ઈ પેહેલવી ક્રિ૦ બાંધવું, to fasten, to bind.)

પાળેલું=પાળ+એલ § ૪૧૯, ફ૦ ૫, ના. જતન કરવા લાયક જનવર. *n.* Tame or domesticated animals; animals that are to be taken care of. (અ૦ ક્રિ૦ રક્ષણ કરવું, to protect + પેહેલવી ઈ ટોળું, a flock)

ચોમાસું=ચોમાસ § ૪૧૯, ફ૦ ૯, ના. પાનખર ઋતુ. *n.* Autumn. (ફા૦ بارش).

ચળકતું=ચળક+અત § ૪૨૦, ફ૦ ૨, વિ. જેખદાર. *adj.* Lustrous. (અ૦ ક્રિ૦ સણગારવું, to adorn.)

પહેલાંના જમાનાના લોકો § ૪૨૦, ફ૦ ૨, ના. આગળી દીનવાળાઓ. *n.* Believers in the previous Dispensation. (અ૦ ક્રિ૦ પહેલાંનો જમાનો).

નકલ=નકલ § ૪૨૦, ફ૦ ૨, ના. નકલ. *n.* Copy.

વેરવિખેર થવું=વિ+કિર+વિ+કિર § ૪૨૦, ફ૦ ૩, ક્રિ. છુટું પડવું, વીખરાઈ જવું. *inf.* To be scattered; to become loose. (અ૦ ક્રિ૦ + મારવું, to strike.)

આગેવાન=આગે+વાન § ૪૨૦, ફ૦ ૪, ના૦ પેસ્વા. *n.* Leader. (ફા૦ پیشوا : અ૦=ફા૦ پیش આગળ, before, in front of + સ=ફા૦ پا પગ, foot.)

કોહવાટ=કોહ+વાટ § ૪૨૦, ફ૦ ૫, ના. કોહવાટ. *n.* Decay, putrefaction. (અ૦ ક્રિ૦ : ઈ કોહવું, to putrefy.)

પાંડુ રોગ=પાંડુ+રોગ પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૪૦, ના. મરજ. *n.* Disease.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૪૦, ના. રોશન આતશ. *n.* Blazing fire. (અ૦ ماده+ش ચલકવું, to shine.)

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૫૨, ના. પ્રતાપ આપનાર. *n.* Giver of halo or glory.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૬૫, ફ૦ ૭૫, ના. હમેશગી. *n.* Eternity. (ફા૦ پايدارى.)

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૭૩, ફ૦ ૧૧૦, ના. પાદશાહ. *n.* King.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૭૪, ફ૦ ૧૧૧, ના. સચાઇ. *n.* Faithfulness.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૭૪, ફ૦ ૧૧૩, ના. લુટનાર. *n.* Embezzler.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૮૩, ફ૦ ૬, ના. શરૂઆત. *n.* Beginning.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૮૬, ફ૦ ૨, ક્રિ. નામદારી મેળવવી. *inf.* To become illustrious, to be renowned.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. સજા. *n.* Punishment.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૮૯, ફ૦ ૨, ના. અપવિત્રાઇ. *n.* Impurity.

દૂધ=દૂધ પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ના. દુધ. *n.* Milk. (અ૦ مدر from دوشيدن પીવું, to drink.)

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, વિ. પાક. *adj.* Clean; free from impurity.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૯૩, ફ૦ ૨, ના. તોડવું. *n.* Breaking; infringing.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૯૩, ફ૦ ૨, ના. પ્રતીવાદી. *n.* Defendant.

ગુજરાતી=ગુજરાતી પાનું ૪૯૭, ફ૦ ૨, ના. ઘરેણું. *n.* Ornament. (ફા૦ پيرايه).

ગુજરાતી § ૪૧૯, ફ૦ ૭, ના. આસમાનનો પ્રતાપ. *n.* Luminosity of the sky.

ગુજરાતી § ૪૧૯, ફ૦ ૧૨, વિ. ફરજ તરીકે કરવેલું. *adj.* Rendered incumbent; made obligatory.

ગુજરાતી પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૯, વિ. દુરઅંદેશ. *adj.* Wise, discreet. (ફા૦ فرزانه)

ગુજરાતી પાનું ૪૬૭, ફ૦ ૮૪, ના. અનિતીનું કામ, કગાર. *n.* Immoral deed; deceit. (ફા૦ فريب)

ગુજરાતી પાનું ૪૯૨, ફ૦ ૨, ક્રિ. મદદ કરવી. *inf.* To help; to support. (ફા૦ فرياد=અ૦ مدد+ش જવું, to go.)

§ ૪૧૬, ફ૦ ૪, ના. ભાગ. *n.* Share. (ફા૦ [illegible])

§ ૪૧૭, ફ૦ ૫, વિ. ચહડતે દરજ્જેનું. *adj.* High; noble. (અ૦ [illegible] બૂલંદ, high.)

§ ૪૧૭, ફ૦ ૭, ક્રિ. દુઃખી કરવું. *inf.* To afflict. (અ૦ [illegible] દુઃખ દેવું, to cause pain, afflict.)

અથવા

§ ૪૧૯, ફ૦ ૨, ના. મહિનો. *n.* Month.

§ ૪૧૯, ફ૦ ૫, ના. પેદાયશની શરૂઆત. *n.* Evolution; beginning of creation. (॥ શરૂઆત, source, beginning + [illegible] પેદાયશ, creation.)

પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૪૦, ના. ઉજેડું. *n.* Light.

પાનું ૪૬૦, ફ૦ ૩૪, ક્રિ. બક્ષીશ મેળવવી. *inf.* To be endowed; to obtain gifts.

પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૫, ના. ભાગ્ય. *n.* Destiny, fate.

પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૬, ના. સુખ. *n.* Bliss.

પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૯, વિ. લઇ જવા જોગ. *adj.* Worth supplying.

પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૪૦, ના. બળતું. *n.* Blaze. (અ૦ [illegible] ચલકવું, to shine.)

પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૬૦, ના. ખમવાની શક્તિ ધરાવનાર. *n.* One who has the power of endurance.

પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૨, ના. પ્રકાશ આપનાર. *n.* He who shines; light-giver.

પાનું ૪૬૫, ફ૦ ૭૫, ના. ઘણે જ અસરકારક, તંદરોસ્તી આપનાર. *n.* Efficacious healer. (અ૦ [illegible]).

પાનું ૪૭૮, ફ૦ ૮, ના. જોષીઓ. *n.* Astrologers.

પાનું ૪૮૬, ફ૦ ૨, ના. પ્રકરણ. *n.* Chapter. (અર૦ ب ل)

પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૪, ના. દરીઈ સગ. *n.* Water dog; Beaver. (અ૦ [illegible] બત્રી પાણીમાં રહેનારૂં છે=ફા૦ سگ آبی)

પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. સખ્ત કેદખાનું. *n.* Rigorous imprisonment.

પાનું ૪૯૧, ફ૦, ૨, વિ. ઉઘાડું. *adj.* Naked. (ફા૦ [illegible])

ـــ

ઘરમાંથી=ઘરમાંથી § ૪૧૪, ફ૦ ૧, ના. રહેઠાણ. *n.* Abode. (ફા૦ مسكن)

ઈનામ=ઇનામ § ૪૧૫, ફ૦ ૪, ના. બદલો. *n.* Reward, recompense. (ફા૦ انعام=અ૦ إنعام).

ચંદ્રમાંથી=ચંદ્રમાંથી § ૪૧૬, ફ૦ ૧૦, ના. મીન રાશી. *n.* The zodiacal sign of Pisces. (ફા૦ ماهى)

ચંદ્રમાંનું=ચંદ્રમાંનું § ૪૧૬, ફ૦ ૧૫, વિ. ચંદ્રમાંહેનું લગતું. *adj.* Lunar.

ઓહોટાઈ આપવી=ઓહોટાઈ આપવી પાનું ૪૫૫, ફ૦ ૧૦, ક્રિ. ઓહોટાઈ આપવી. *inf.* To honour.

ઇન્દ્રિયગમ=ઇન્દ્રિયગમ પાનું ૪૫૯, ફ૦ ૨૬, ના. લાગવાની શક્તિ. *n.* Sense of feeling; sensation.

ઇન્દ્રિયવાળાં=ઇન્દ્રિયવાળાં પાનું ૪૬૦, ફ૦ ૩૦, ના. માંત્રવાણીનાં અભ્યાસીઓ. *n.* Students of the Mâthras.

ઔષધ=ઔષધ પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૯, ના.દવા. *n.* Medicine; remedy.

કસ્તૂરી=કસ્તૂરી પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૯, ના. લેહજત. *n.* Taste. (ફા૦ مزه)

કસ્બાદ=કસ્બાદ પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૪૪, ના. વરસાદ. *n.* Rain. (અરબી مطر)

કારણસર=કારણસર પાનું ૪૬૪, ફ૦ ૭૧, અ. મુખ્યત્વે કરીને. *adv.* Especially; principally.

કારણસર=કારણસર પાનું ૪૭૬, ફ૦ ૪, ના. સમજ. *n.* Explanation; exposition.

ગણ=ગણ પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. સંખ્યા. *n.* Number. (અ૦ عدّ ગણવું, to count.)

ગમન=ગમન પાનું ૪૮૯, ફ૦ ૨, ના. પીશાબ. *n.* Urine. (અ૦ غمز છાંટવું, to sprinkle.)

ا—ا

ચલનારાં=ચલનારાં § ૪૧૭, ફ૦ ૨, ના. હીલચાલ કરનારા. *n.* Those who have power of motion.

ચલાવવું=ચલાવવું § ૪૧૭, ફ૦ ૨, ક્રિ. ચલાવવું. *inf.* To cause to move.

દિશ=દિશ § ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. દીશા. *n.* Direction.

દિલ=દિલ § ૪૧૮, ફ૦ ૩, ના. દીલ. *n.* Heart.

પરિપૂર્ણતા=પરિપૂર્ણતા § ૪૧૯, ફ૦ ૩, ના. આખેરી. *n.* Completion; end.

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વ પાનું ૪૮૬, ફ૦ ૩, ક્રિ. બદગોઇ કરવી. *inf.* To speak ill of. (અ૦ ...)

ઙરુ=ઙરુ પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. જખમ. *n.* Wound. (ફા૦ ريش અ૦ ...).

ઙરલ્ર=ઙરલ્ર પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ના. કોહોણું. *n.* Fox. (ફા૦ روبا).

ઙરઙરઙ્વ=ઙરઙરઙ્વ ઙરસ્વરસ્વ પાનું ૪૯૪, ફ૦ ૨, ના. "રથ્વો એરેજતો." *n.* The sublime chief.

ઙરસ્વરુ=ઙરસ્વરુ. ઙરસ્વ પાનું ૪૯૫, ફ૦ ૩, ના. રોજગાર. *n.* Anniversary of one's death, and the ceremony pertaining to the same; also, the day of the month, recurring in the 12 months of the year, of one's death.

૧—ઙ

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ § ૪૧૪, ફ૦ ૨, ના. પસંદ કરનાર. *n.* Chooser; adopter. (અ૦ ... ચુંટી કાઢવું, to distinguish.

ઙરસ્વ=ઙરસ્વ § ૪૧૫, ફ૦ ૪, વિ. ઉલટી. *adj.* Perverse.

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ § ૪૧૫, ફ૦ ૪, ના. વસીલો. *n.* Medium. (ફા૦ بها).

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ § ૪૧૫, ફ૦ ૪, ના. બીમારી. *n.* Sickness. (અવ૦ ... ફા૦ بیماری)

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ § ૪૧૫, ફ૦ ૪, વિ. ભલા વિચારવાલી. *adj.* Good-thinking; gifted with noble thought.

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ § ૪૧૬, ફ૦ ૫, ક્રિ. ખુશી ભોગવેછે. *v.* Rejoice. (અ૦ ... ખુશી થવું, to rejoice.)

ઙરસ્વ=ઙરસ્વ § ૪૧૬, ફ૦ ૧૧, ના. ચાલવું. *n.* Motion.

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૮, ક્રિ. ઇમાન લાવવું. *inf.* To have faith in.

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ પાનું ૪૬૨, ફ૦ ૪૪, ના. બક્ષીશ આપનારા. *n.* Donors, bestowers.

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ પાનું ૪૭૪, ફ૦ ૧૧૨, ના. કિર્તીવાનો. *n.* Illustrious men.

ઙરસ્વ=ઙરસ્વ પાનું ૪૭૭, ફ૦ ૬, વિ. ચહડતે દરજેનું. *adj.* Of supreme kind; surpassing.

ઙરસ્વરસ્વ=ઙરસ્વરસ્વ પાનું ૪૭૮, ફ૦ ૬, ક્રિ. ચાલતા હતા. *v.* Were moving about.

وارسدا=ارسدا § ૪૧૬, ફ૦ ૧૦, ના. મકરરાસી. *n.* The zodiacal sign of Capricornus.

وارسدا=ارسدا § ૪૨૦, ફ૦ ૨, ના. પેગમ્બર. *n.* Prophet. (અ૦ ارسدا ચલકવું, to shine.)

وارسدا=ارسدا § ૪૨૦, ફ૦ ૨, ક્રિ. છુંદું પડવું, ભાંગી જવું. *inf.* To be scattered. (ફા૦ گسستگي).

وارسدا=ارسدا § ૪૨૦, ફ૦ ૬, ના. શોધખોળ *n.* Researches.

وارسدا પાનું ૪૫૫, ફ૦ ૧૩, ક્રિ. હાંકી કાઢે. *v.* May drive off, ward off, avert. (અ૦ ارسدا મારવું, to strike.)

وارسدا પાનું ૪૫૮, ફ૦ ૨૪, વિ. દેખાઇતી. *adj.* Evident. (અ૦ ارسدا જોવું, to see.)

وارسدا પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૪૦, ના. દવાઇના પાલા. *n.* Drugs. (અ૦ ارسدا).

وارسدا પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૫, ના. હાણી પહોંચાડનાર. *n.* Harmdoer. (અ૦ ارسدا મારવું, to strike.)

وارسدا પાનું ૪૬૩, ફ૦ ૬૫, વિ. હાંકી કાઢેલો. *adj.* Repelled; driven off.

وارسدا પાનું ૪૬૪, ફ૦ ૭૨, ના. આરંજ. *n.* Orange. (ફા૦ رنگ باد).

وارسدا=ارسدا § ૪૧૬, ફ૦ ૨, ના. સુધળી રીતનો શણગાર આપવો. *n.* Embellishment (ارسدا=ارسدا સુધળા, all+ارسدا શણગારવું, to adorn.)

وارسدا=ارسدا § ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના. પ્રવરશી. *n.* Nourishment. (અ૦ ارسدا કામ કરવું, to work.)

وارسدا=ارسدا § ૪૧૭, ફ૦ ૩, ના. ખેડુતનો ટોળો. *n.* Agricultural class.

وارسدا § ૪૧૭, ફ૦ ૬, વિ. મેળવેલી. *adj.* With which one is endowed (અ૦ ارسدا મેળવવું, to get, to obtain.)

وارسدا=ارسدا § ૪૧૭, ફ૦ ૭, ના. "વીષપતય" માહ. *n.* The moon which dispels darkness. The full moon. (અ૦ ارسدا).

وارسدا § ૪૧૮, ફ૦ ૩, વિ. નાશકારક. *adj.* Destructive.

وارسدا=ارسدا § ૪૧૯, ફ૦ ૨, વિ. વધારાને લગતું. *adj.* Intercalary.

وارسدا=ارسدا § ૪૧૯, ફ૦ ૭, ના. વસંતઋતુ. *n.* Spring. (ફા૦ ارسدا).

وارسدا § ૪૧૯, ફ૦ ૭, ના. મેષરાસી. *n.* The zodiacal sign of Aries. (ફા૦ برج).

ક્રિયાપદ=ખરાબ કરવું પાનું ૪૭૨, ફ૦ ૧૦૨, ક્રિ. ખરાબ કરવું. *inf.* To spoil.

ક્રિયાપદ=દલીલ પાનું ૪૭૯, ફ૦ ૮, ના. દલીલ. *n.* Proof; reasoning.

ક્રિયાપદ=ચોખ્ખા કપડાં પહેર્યા વગર ફરવું પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૪, ક્રિ. સુદરેહ કુસ્તી વગર ફરફર કરવી. *inf.* To move about without putting on the sacred shirt and girdle.

ક્રિયાપદ=પાપ ધોવાં પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. નીવારણો *n.* Expiations; atonements.

ક્રિયાપદ=કાળો કાગડો પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ના. કાળો કાગડો. *n.* Dark raven.

ક્રિયાપદ=સારી ચાલચલણ પાનું ૪૯૫, ફ૦ ૪, ના. સારી ચાલચલણ. *n.* Well regulated life; piety.

ક્રિયાપદ=બાંધી રાખવું પાનું ૪૯૬, ફ૦ ૭, ક્રિ. બાંધી રાખવું. *inf.* To keep tethered.

ક્રિયાપદ=હથિયારો પાનું ૪૯૭, ફ૦ ૨, ના. હથિયારો. *n.* Weapons; instruments.

ક્રિયાપદ=તરીકો પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૫, ના. તરીકો. *n.* Path, mode of life.

ખ—ક

§ ૪૧૪, ફ૦ ૩, વિ. બરફ જેવું ઠંડું. *adj.* Cold as snow. (અ૦ ક્રિ૦ ટપકવું, ઝરવું, to trickle.)

§ ૪૧૫, ફ૦ ૧, ના. વખાણ. *n.* Praise. (અ૦ ક્રિ૦ વખાણવું, to praise.)

§ ૪૧૮, ફ૦ ૧, ના. વૃદ્ધિ કરનાર મનો. *n.* The increase-giving (beneficent) invisible spirit. (અ૦ ક્રિ૦ વૃદ્ધિ કરવી, to increase + ક્રિ૦ વિચારવું, to think.)

§ ૪૧૮, ફ૦ ૩, ના. જુલમગાર. *n.* Oppressor.

§ ૪૧૯, ફ૦ ૫, ના. સુસ્તી. *n.* Laziness. (ફા૦ سستي)

પાનું ૪૫૩, ફ૦ ૬, ના. પક્ષ. *n.* Side. (ફા૦ سوی).

પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૬, ના. વખાણ. *n.* Praise. (અ૦ ક્રિ૦ સાંભળવું, to hear).

પાનું ૪૬૧, ફ૦ ૩૭, વિ. સંપૂર્ણ. *adj.* Perfect. (અ૦ ક્રિ૦ પાથરવું, to spread.)

પાનું ૪૬૯, ફ૦ ૮૮, વિ. હોશવાળા. *adj.* Circumspect, with senses on the alert.

પાનું ૪૭૯, ફ૦ ૧૦, ના. અંત. *n.* End. (ફા૦ سر છેડો, end.)

પાનું ૪૮૪, ફ૦ ૨, ના. સવર દેવ; એ શેહેરેવર અમશાસ્પંદનો હરીફ છે. *n.* The demon Savar opponent of Shahrevar Ameshaspend (સં૦ સ રૂ=અ૦ .ساور).

પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૩, ના. પાલક. *n.* Ward, protege, adopted son.

પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૪, ના. જાત. *n.* Species. (અ૦ .جنس).

પાનું ૪૮૭, ફ૦ ૪, ના. ચુગલી. *n.* Backbiting.

પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. ફટકો. *n.* Blow. (અ૦ .ضربة).

પાનું ૪૮૮, ફ૦ ૨, ના. ધાસ્તી. *n.* Intimidation. (ફા૦ .ترس).

પાનું ૪૯૦, ફ૦ ૨, ના. મુઆ પછીની ત્રીજી રાત. *n.* The third night after one's death.

પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ના. ગીધ. *n.* Vulture, mountain-hawk.

પાનું ૪૯૨, ફ૦ ૨, ના. ભૂખ. *n.* Hunger.

---

§ ૪૧૬, ફ૦ ૪, ક્રિ. સંબંધ ધરાવેછે, *v.* Is fastened to; is united.

§ ૪૧૭, ફ૦ ૭, ક્રિ. ખુશી કરવું. *inf.* To propitiate.

§ ૪૧૮, ફ૦, ૨, ના. શેહેરો. *n.* Cities. (અ૦ .مدينة).

§ ૪૧૯, ફ૦ ૮, ના. શીંહ રાશી. *n.* The zodiacal sign of Leo. (ફા૦ شير).

§ ૪૨૦, ફ૦ ૨, ક્રિ. મોકલી. *v.* Sent.

પાનું ૪૮૯, ફ૦ ૨, ના. મની. *n.* Human seed, semen. (અ૦ .منى).

પાનું ૪૯૧, ફ૦ ૨, ના. સુદરેહ. *n.* The sacred shirt.

પાનું ૪૯૪, ફ૦ ૨, ના. ખુશ્નુદી. *n.* Propitiation. (અ૦ .مشنودي ધાતુ .مشنودن ખુશી થવું, to rejoice.)

LIBRARY
OF THE
BOMBAY
BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.

૩. ૧) સુધરી નકલમાં ૫૫ મળે છે.

ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં રાગ ન કરવો તે ઇન્દ્રિયસંયમ અને મનથી પાપ ન કરવું, વચનથી અસત્ય ન બોલવું, કાયાથી કોઈ જીવને દુઃખ ન દેવું તે પ્રાણિસંયમ. ૧૭

(૪૧૪) ઉપેક્ષા સંયમ ૧ પ્રમાર્જના સંયમ ૧ પરિષ્ઠાપના સંયમ ૧ મન સંયમ ૧ વચન સંયમ ૧ કાયા સંયમ ૧ એમ સત્તર પ્રકારનો સંયમ. ૧૭

---

(૪૧૫) પૃથ્વીકાય સંયમ ૧ અપ્કાય સંયમ ૧ તેઉકાય સંયમ ૧ વાયુકાય સંયમ ૧ વનસ્પતિકાય સંયમ ૧ બેઇંદ્રિય સંયમ ૧ તેઇંદ્રિય સંયમ ૧ ચૌરિંદ્રિય સંયમ ૧ પંચેંદ્રિય સંયમ ૧ અજીવકાય સંયમ ૧ પ્રેક્ષા સંયમ ૧ ઉપેક્ષા સંયમ ૧ પ્રમાર્જના સંયમ ૧ પરિષ્ઠાપના સંયમ ૧ મન સંયમ ૧ વચન સંયમ ૧ કાયા સંયમ ૧ એમ સત્તર પ્રકારનો સંયમ. ૧૭

---

(૪૧૬) પૃથ્વીકાય આરંભ ૧ અપ્કાય આરંભ ૧ તેઉકાય આરંભ ૧ વાયુકાય આરંભ ૧ વનસ્પતિકાય આરંભ ૧ બેઇંદ્રિય આરંભ ૧ તેઇંદ્રિય આરંભ ૧ ચૌરિંદ્રિય આરંભ ૧ પંચેંદ્રિય આરંભ ૧ અજીવકાય આરંભ ૧ પ્રેક્ષા આરંભ ૧ ઉપેક્ષા આરંભ ૧ પ્રમાર્જના આરંભ ૧ પરિષ્ઠાપના આરંભ ૧ મન આરંભ ૧ વચન આરંભ ૧ કાયા આરંભ ૧ એમ સત્તર પ્રકારનો આરંભ. ૧૭

۴۸} ۱ کوه ۶لمان ۱۲۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱۱۱۱۱۱ ۱۱

۱ ۲۸ ۱ ۲۹ ۱ ۳۰ ۱ ۳۱ ۱ ۳۲ ۱ ۳۳ ۱ ۳۴ ۱ ۳۵ ۱ ۳۶ ۱ ۳۷ ۱ ۳۸ ۱ ۳۹ ۱ ۴۰ ۱ ۴۱ ۱ ۴۲ ۱ ۴۳ ۱ ۴۴ ۱ ۴۵ ۱ ۴۶ ۱ ۴۷ ۱ ۴۸ ۱ ۴۹ ۱ ۵۰ ۱ ۵۱ ۱ ۵۲ ۱ ۵۳ ۱ ۵۴ ۱ ۵۵ ۱ ۵۶ ۱ ۵۷ ۱ ۵۸ ۱ ۵۹ ۱ ۶۰ ۱ ۶۱ ۱ ۶۲ ۱ ۶۳ ۱ ۶۴ ۱ ۶۵ ۱ ۶۶ ۱ ۶۷ ۱ ۶۸ ۱ ۶۹ ۱ ۷۰ ۱ ۷۱ ۱ ۷۲ ۱ ۷۳ ۱ ۷۴ ۱ ۷۵ ۱ ۷۶ ۱ ۷۷ ۱ ۷۸ ۱ ۷۹ ۱ ۸۰ ۱ ۸۱ ۱ ۸۲ ۱ ۸۳ ۱ ۸۴ ۱ ۸۵ ۱ ۸۶ ۱ ۸۷ ۱ ۸۸ ۱ ۸۹ ۱ ۹۰ ۱ ۹۱ ۱ ۹۲ ۱ ۹۳ ۱ ۹۴ ۱ ۹۵ ۱ ۹۶ ۱ ۹۷ ۱ ۹۸ ۱ ۹۹ ۱ ۱۰۰ ۱ ۱۰۱ ۱ ۱۰۲ ۱ ۱۰۳ ۱ ۱۰۴ ۱ ۱۰۵ ۱ ۱۰۶ ۱ ۱۰۷ ۱ ۱۰۸ ۱ ۱۰۹ ۱ ۱۱۰ ۱ ۱۱۱ ۱ ۱۱۲ ۱ ۱۱۳ ۱ ۱۱۴ ۱ ۱۱۵ ۱ ۱۱۶ ۱ ۱۱۷ ۱ ۱۱۸ ۱ ۱۱۹ ۱ ۱۲۰ ۱ ۱۲۱ ۱ ۱۲۲ ۱ ۱۲۳ ۱ ۱۲۴ ۱ ۱۲۵ ۱ ۱۲۶ ۱ ۱۲۷ ۱ ۱۲۸ ۱ ۱۲۹ ۱ ۱۳۰ ۱ ۱۳۱ ۱ ۱۳۲ ۱ ۱۳۳ ۱ ۱۳۴ ۱ ۱۳۵ ۱ ۱۳۶ ۱ ۱۳۷ ۱ ۱۳۸ ۱ ۱۳۹ ۱ ۱۴۰ ۱ ۱۴۱ ۱ ۱۴۲ ۱ ۱۴۳ ۱ ۱۴۴ ۱ ۱۴۵ ۱ ۱۴۶ ۱ ۱۴۷ ۱ ۱۴۸ ۱ ۱۴۹ ۱ ۱۵۰ ۱ ۱۵۱ ۱ ۱۵۲ ۱ ۱۵۳ ۱ ۱۵۴ ۱ ۱۵۵ ۱ ۱۵۶ ۱ ۱۵۷ ۱ ۱۵۸ ۱ ۱۵۹ ۱ ۱۶۰ ۱ ۱۶۱ ۱ ۱۶۲ ۱ ۱۶۳ ۱ ۱۶۴ ۱ ۱۶۵ ۱ ۱۶۶ ۱ ۱۶۷ ۱ ۱۶۸ ۱ ۱۶۹ ۱ ۱۷۰ ۱ ۱۷۱ ۱ ۱۷۲ ۱ ۱۷۳ ۱ ۱۷۴ ۱ ۱۷۵ ۱ ۱۷۶ ۱ ۱۷۷ ۱ ۱۷۸ ۱ ۱۷۹ ۱ ۱۸۰ ۱ ۱۸۱ ۱ ۱۸۲ ۱ ۱۸۳ ۱ ۱۸۴ ۱ ۱۸۵ ۱ ۱۸۶ ۱ ۱۸۷ ۱ ۱۸۸ ۱ ۱۸۹ ۱ ۱۹۰ ۱ ۱۹۱ ۱ ۱۹۲ ۱ ۱۹۳ ۱ ۱۹۴ ۱ ۱۹۵ ۱ ۱۹۶ ۱ ۱۹۷ ۱ ۱۹۸ ۱ ۱۹۹ ۱ ۲۰۰ ۱ ۲۰۱ ۱ ۲۰۲ ۱ ۲۰۳ ۱ ۲۰۴ ۱ ۲۰۵ ۱ ۲۰۶ ۱ ۲۰۷ ۱ ۲۰۸ ۱ ۲۰۹ ۱ ۲۱۰ ۱ ۲۱۱ ۱ ۲۱۲ ۱ ۲۱۳ ۱ ۲۱۴ ۱ ۲۱۵ ۱ ۲۱۶ ۱ ۲۱۷ ۱ ۲۱۸ ۱ ۲۱۹ ۱ ۲۲۰ ۱ ۲۲۱ ۱ ۲۲۲ ۱ ۲۲۳ ۱ ۲۲۴ ۱ ۲۲۵ ۱ ۲۲۶ ۱ ۲۲۷ ۱ ۲۲۸ ۱ ۲۲۹ ۱ ۲۳۰ ۱ ۲۳۱ ۱ ۲۳۲ ۱ ۲۳۳ ۱ ۲۳۴ ۱ ۲۳۵ ۱ ۲۳۶ ۱ ۲۳۷ ۱ ۲۳۸ ۱ ۲۳۹ ۱ ۲۴۰ ۱ ۲۴۱ ۱ ۲۴۲ ۱ ۲۴۳ ۱ ۲۴۴ ۱ ۲۴۵ ۱ ۲۴۶ ۱ ۲۴۷ ۱ ۲۴۸ ۱ ۲۴۹ ۱ ۲۵۰ ۱ ۲۵۱ ۱ ۲۵۲ ۱ ۲۵۳ ۱ ۲۵۴ ۱ ۲۵۵ ۱ ۲۵۶ ۱ ۲۵۷ ۱ ۲۵۸ ۱ ۲۵۹ ۱ ۲۶۰ ۱ ۲۶۱ ۱ ۲۶۲ ۱ ۲۶۳ ۱ ۲۶۴ ۱ ۲۶۵ ۱ ۲۶۶ ۱ ۲۶۷ ۱ ۲۶۸ ۱ ۲۶۹ ۱ ۲۷۰ ۱ ۲۷۱ ۱ ۲۷۲ ۱ ۲۷۳ ۱ ۲۷۴ ۱ ۲۷۵ ۱ ۲۷۶ ۱ ۲۷۷ ۱ ۲۷۸ ۱ ۲۷۹ ۱ ۲۸۰ ۱ ۲۸۱ ۱ ۲۸۲ ۱ ۲۸۳ ۱ ۲۸۴ ۱ ۲۸۵ ۱ ۲۸۶ ۱ ۲۸۷ ۱ ۲۸۸ ۱ ۲۸۹ ۱ ۲۹۰ ۱ ۲۹۱ ۱ ۲۹۲ ۱ ۲۹۳ ۱ ۲۹۴ ۱ ۲۹۵ ۱ ۲۹۶ ۱ ۲۹۷ ۱ ۲۹۸ ۱ ۲۹۹ ۱ ۳۰۰ ۱ ۳۰۱ ۱ ۳۰۲ ۱ ۳۰۳ ۱ ۳۰۴ ۱ ۳۰۵ ۱ ۳۰۶ ۱ ۳۰۷ ۱ ۳۰۸ ۱ ۳۰۹ ۱ ۳۱۰ ۱ ۳۱۱ ۱ ۳۱۲ ۱ ۳۱۳ ۱ ۳۱۴ ۱ ۳۱۵ ۱ ۳۱۶ ۱ ۳۱۷ ۱ ۳۱۸ ۱ ۳۱۹ ۱ ۳۲۰ ۱ ۳۲۱ ۱ ۳۲۲ ۱ ۳۲۳ ۱ ۳۲۴ ۱ ۳۲۵ ۱ ۳۲۶ ۱ ۳۲۷ ۱ ۳۲۸ ۱ ۳۲۹ ۱ ۳۳۰ ۱ ۳۳۱ ۱ ۳۳۲ ۱ ۳۳۳ ۱ ۳۳۴ ۱ ۳۳۵ ۱ ۳۳۶ ۱ ۳۳۷ ۱ ۳۳۸ ۱ ۳۳۹ ۱ ۳۴۰ ۱ ۳۴۱ ۱ ۳۴۲ ۱ ۳۴۳ ۱ ۳۴۴ ۱ ۳۴۵ ۱ ۳۴۶ ۱ ۳۴۷ ۱ ۳۴۸ ۱ ۳۴۹ ۱ ۳۵۰ ۱ ۳۵۱ ۱ ۳۵۲ ۱ ۳۵۳ ۱ ۳۵۴ ۱ ۳۵۵ ۱ ۳۵۶ ۱ ۳۵۷ ۱ ۳۵۸ ۱ ۳۵۹ ۱ ۳۶۰ ۱ ۳۶۱ ۱ ۳۶۲ ۱ ۳۶۳ ۱ ۳۶۴ ۱ ۳۶۵ ۱ ۳۶۶ ۱ ۳۶۷ ۱ ۳۶۸ ۱ ۳۶۹ ۱ ۳۷۰ ۱ ۳۷۱ ۱ ۳۷۲ ۱ ۳۷۳ ۱ ۳۷۴ ۱ ۳۷۵ ۱ ۳۷۶ ۱ ۳۷۷ ۱ ۳۷۸ ۱ ۳۷۹ ۱ ۳۸۰ ۱ ۳۸۱ ۱ ۳۸۲ ۱ ۳۸۳ ۱ ۳۸۴ ۱ ۳۸۵ ۱ ۳۸۶ ۱ ۳۸۷ ۱ ۳۸۸ ۱ ۳۸۹ ۱ ۳۹۰ ۱ ۳۹۱ ۱ ۳۹۲ ۱ ۳۹۳ ۱ ۳۹۴ ۱ ۳۹۵ ۱ ۳۹۶ ۱ ۳۹۷ ۱ ۳۹۸ ۱ ۳۹۹ ۱ ۴۰۰ ۱ ۴۰۱ ۱ ۴۰۲ ۱ ۴۰۳ ۱ ۴۰۴ ۱ ۴۰۵ ۱ ۴۰۶ ۱ ۴۰۷ ۱ ۴۰۸ ۱ ۴۰۹ ۱ ۴۱۰ ۱ ۴۱۱ ۱ ۴۱۲ ۱ ۴۱۳ ۱ ۴۱۴ ۱ ۴۱۵ ۱ ۴۱۶ ۱ ۴۱۷ ۱ ۴۱۸ ۱ ۴۱۹ ۱ ۴۲۰ ۱ ۴۲۱ ۱ ۴۲۲ ۱ ۴۲۳ ۱ ۴۲۴ ۱ ۴۲۵ ۱ ۴۲۶ ۱ ۴۲۷ ۱ ۴۲۸ ۱ ۴۲۹ ۱ ۴۳۰ ۱ ۴۳۱ ۱ ۴۳۲ ۱ ۴۳۳ ۱ ۴۳۴ ۱ ۴۳۵ ۱ ۴۳۶ ۱ ۴۳۷ ۱ ۴۳۸ ۱ ۴۳۹ ۱ ۴۴۰ ۱ ۴۴۱ ۱ ۴۴۲ ۱ ۴۴۳ ۱ ۴۴۴ ۱ ۴۴۵ ۱ ۴۴۶ ۱ ۴۴۷ ۱ ۴۴۸ ۱ ۴۴۹ ۱ ۴۵۰ ۱ ۴۵۱ ۱ ۴۵۲ ۱ ۴۵۳ ۱ ۴۵۴ ۱ ۴۵۵ ۱ ۴۵۶ ۱ ۴۵۷ ۱ ۴۵۸ ۱ ۴۵۹ ۱ ۴۶۰ ۱ ۴۶۱ ۱ ۴۶۲ ۱ ۴۶۳ ۱ ۴۶۴ ۱ ۴۶۵ ۱ ۴۶۶ ۱ ۴۶۷ ۱ ۴۶۸ ۱ ۴۶۹ ۱ ۴۷۰ ۱ ۴۷۱ ۱ ۴۷۲ ۱ ۴۷۳ ۱ ۴۷۴ ۱ ۴۷۵ ۱ ۴۷۶ ۱ ۴۷۷ ۱ ۴۷۸ ۱ ۴۷۹ ۱ ۴۸۰ ۱ ۴۸۱ ۱ ۴۸۲ ۱ ۴۸۳ ۱ ۴۸۴ ۱ ۴۸۵ ۱ ۴۸۶ ۱ ۴۸۷ ۱ ۴۸۸ ۱ ۴۸۹ ۱ ۴۹۰ ۱ ۴۹۱ ۱ ۴۹۲ ۱ ۴۹۳ ۱ ۴۹۴ ۱ ۴۹۵ ۱ ۴۹۶ ۱ ۴۹۷ ۱ ۴۹۸ ۱ ۴۹۹ ۱ ۵۰۰ ۱ ۵۰۱ ۱ ۵۰۲ ۱ ۵۰۳ ۱ ۵۰۴ ۱ ۵۰۵ ۱ ۵۰۶ ۱ ۵۰۷ ۱ ۵۰۸ ۱ ۵۰۹ ۱ ۵۱۰ ۱ ۵۱۱ ۱ ۵۱۲ ۱ ۵۱۳ ۱ ۵۱۴ ۱ ۵۱۵ ۱ ۵۱۶ ۱ ۵۱۷ ۱ ۵۱۸ ۱ ۵۱۹ ۱ ۵۲۰ ۱ ۵۲۱ ۱ ۵۲۲ ۱ ۵۲۳ ۱ ۵۲۴ ۱ ۵۲۵ ۱ ۵۲۶ ۱ ۵۲۷ ۱ ۵۲۸ ۱ ۵۲۹ ۱ ۵۳۰ ۱ ۵۳۱ ۱ ۵۳۲ ۱ ۵۳۳ ۱ ۵۳۴ ۱ ۵۳۵ ۱ ۵۳۶ ۱ ۵۳۷ ۱ ۵۳۸ ۱ ۵۳۹ ۱ ۵۴۰ ۱ ۵۴۱ ۱ ۵۴۲ ۱ ۵۴۳ ۱ ۵۴۴ ۱ ۵۴۵ ۱ ۵۴۶ ۱ ۵۴۷ ۱ ۵۴۸ ۱ ۵۴۹ ۱ ۵۵۰ ۱ ۵۵۱ ۱ ۵۵۲ ۱ ۵۵۳ ۱ ۵۵۴ ۱ ۵۵۵ ۱ ۵۵۶ ۱ ۵۵۷ ۱ ۵۵۸ ۱ ۵۵۹ ۱ ۵۶۰ ۱ ۵۶۱ ۱ ۵۶۲ ۱ ۵۶۳ ۱ ۵۶۴ ۱ ۵۶۵ ۱ ۵۶۶ ۱ ۵۶۷ ۱ ۵۶۸ ۱ ۵۶۹ ۱ ۵۷۰ ۱ ۵۷۱ ۱ ۵۷۲ ۱ ۵۷۳ ۱ ۵۷۴ ۱ ۵۷۵ ۱ ۵۷۶ ۱ ۵۷۷ ۱ ۵۷۸ ۱ ۵۷۹ ۱ ۵۸۰ ۱ ۵۸۱ ۱ ۵۸۲ ۱ ۵۸۳ ۱ ۵۸۴ ۱ ۵۸۵ ۱ ۵۸۶ ۱ ۵۸۷ ۱ ۵۸۸ ۱ ۵۸۹ ۱ ۵۹۰ ۱ ۵۹۱ ۱ ۵۹۲ ۱ ۵۹۳ ۱ ۵۹۴ ۱ ۵۹۵ ۱ ۵۹۶ ۱ ۵۹۷ ۱ ۵۹۸ ۱ ۵۹۹ ۱ ۶۰۰ ۱ ۶۰۱ ۱ ۶۰۲ ۱ ۶۰۳ ۱ ۶۰۴ ۱ ۶۰۵ ۱ ۶۰۶ ۱ ۶۰۷ ۱ ۶۰۸ ۱ ۶۰۹ ۱ ۶۱۰ ۱ ۶۱۱ ۱ ۶۱۲ ۱ ۶۱۳ ۱ ۶۱۴ ۱ ۶۱۵ ۱ ۶۱۶ ۱ ۶۱۷ ۱ ۶۱۸ ۱ ۶۱۹ ۱ ۶۲۰ ۱ ۶۲۱ ۱ ۶۲۲ ۱ ۶۲۳ ۱ ۶۲۴ ۱ ۶۲۵ ۱ ۶۲۶ ۱ ۶۲۷ ۱ ۶۲۸ ۱ ۶۲۹ ۱ ۶۳۰ ۱ ۶۳۱ ۱ ۶۳۲ ۱ ۶۳۳ ۱ ۶۳۴ ۱ ۶۳۵ ۱ ۶۳۶ ۱ ۶۳۷ ۱ ۶۳۸ ۱ ۶۳۹ ۱ ۶۴۰ ۱ ۶۴۱ ۱ ۶۴۲ ۱ ۶۴۳ ۱ ۶۴۴ ۱ ۶۴۵ ۱ ۶۴۶ ۱ ۶۴۷ ۱ ۶۴۸ ۱ ۶۴۹ ۱ ۶۵۰ ۱ ۶۵۱ ۱ ۶۵۲ ۱ ۶۵۳ ۱ ۶۵۴ ۱ ۶۵۵ ۱ ۶۵۶ ۱ ۶۵۷ ۱ ۶۵۸ ۱ ۶۵۹ ۱ ۶۶۰ ۱ ۶۶۱ ۱ ۶۶۲ ۱ ۶۶۳ ۱ ۶۶۴ ۱ ۶۶۵ ۱ ۶۶۶ ۱ ۶۶۷ ۱ ۶۶۸ ۱ ۶۶۹ ۱ ۶۷۰ ۱ ۶۷۱ ۱ ۶۷۲ ۱ ۶۷۳ ۱ ۶۷۴ ۱ ۶۷۵ ۱ ۶۷۶ ۱ ۶۷۷ ۱ ۶۷۸ ۱ ۶۷۹ ۱ ۶۸۰ ۱ ۶۸۱ ۱ ۶۸۲ ۱ ۶۸۳ ۱ ۶۸۴ ۱ ۶۸۵ ۱ ۶۸۶ ۱ ۶۸۷ ۱ ۶۸۸ ۱ ۶۸۹ ۱ ۶۹۰ ۱ ۶۹۱ ۱ ۶۹۲ ۱ ۶۹۳ ۱ ۶۹۴ ۱ ۶۹۵ ۱ ۶۹۶ ۱ ۶۹۷ ۱ ۶۹۸ ۱ ۶۹۹ ۱ ۷۰۰ ۱ ۷۰۱ ۱ ۷۰۲ ۱ ۷۰۳ ۱ ۷۰۴ ۱ ۷۰۵ ۱ ۷۰۶ ۱ ۷۰۷ ۱ ۷۰۸ ۱ ۷۰۹ ۱ ۷۱۰ ۱ ۷۱۱ ۱ ۷۱۲ ۱ ۷۱۳ ۱ ۷۱۴ ۱ ۷۱۵ ۱ ۷۱۶ ۱ ۷۱۷ ۱ ۷۱۸ ۱ ۷۱۹ ۱ ۷۲۰ ۱ ۷۲۱ ۱ ۷۲۲ ۱ ۷۲۳ ۱ ۷۲۴ ۱ ۷۲۵ ۱ ۷۲۶ ۱ ۷۲۷ ۱ ۷۲۸ ۱ ۷۲۹ ۱ ۷۳۰ ۱ ۷۳۱ ۱ ۷۳۲ ۱ ۷۳۳ ۱ ۷۳۴ ۱ ۷۳۵ ۱ ۷۳۶ ۱ ۷۳۷ ۱ ۷۳۸ ۱ ۷۳۹ ۱ ۷۴۰ ۱ ۷۴۱ ۱ ۷۴۲ ۱ ۷۴۳ ۱ ۷۴۴ ۱ ۷۴۵ ۱ ۷۴۶ ۱ ۷۴۷ ۱ ۷۴۸ ۱ ۷۴۹ ۱ ۷۵۰ ۱ ۷۵۱ ۱ ۷۵۲ ۱ ۷۵۳ ۱ ۷۵۴ ۱ ۷۵۵ ۱ ۷۵۶ ۱ ۷۵۷ ۱ ۷۵۸ ۱ ۷۵۹ ۱ ۷۶۰ ۱ ۷۶۱ ۱ ۷۶۲ ۱ ۷۶۳ ۱ ۷۶۴ ۱ ۷۶۵ ۱ ۷۶۶ ۱ ۷۶۷ ۱ ۷۶۸ ۱ ۷۶۹ ۱ ۷۷۰ ۱ ۷۷۱ ۱ ۷۷۲ ۱ ۷۷۳ ۱ ۷۷۴ ۱ ۷۷۵ ۱ ۷۷۶ ۱ ۷۷۷ ۱ ۷۷۸ ۱ ۷۷۹ ۱ ۷۸۰ ۱ ۷۸۱ ۱ ۷۸۲ ۱ ۷۸۳ ۱ ۷۸۴ ۱ ۷۸۵ ۱ ۷۸۶ ۱ ۷۸۷ ۱ ۷۸۸ ۱ ۷۸۹ ۱ ۷۹۰ ۱ ۷۹۱ ۱ ۷۹۲ ۱ ۷۹۳ ۱ ۷۹۴ ۱ ۷۹۵ ۱ ۷۹۶ ۱ ۷۹۷ ۱ ۷۹۸ ۱ ۷۹۹ ۱ ۸۰۰ ۱ ۸۰۱ ۱ ۸۰۲ ۱ ۸۰۳ ۱ ۸۰۴ ۱ ۸۰۵ ۱ ۸۰۶ ۱ ۸۰۷ ۱ ۸۰۸ ۱ ۸۰۹ ۱ ۸۱۰ ۱ ۸۱۱ ۱ ۸۱۲ ۱ ۸۱۳ ۱ ۸۱۴ ۱ ۸۱۵ ۱ ۸۱۶ ۱ ۸۱۷ ۱ ۸۱۸ ۱ ۸۱۹ ۱ ۸۲۰ ۱ ۸۲۱ ۱ ۸۲۲ ۱ ۸۲۳ ۱ ۸۲۴ ۱ ۸۲۵ ۱ ۸۲۶ ۱ ۸۲۷ ۱ ۸۲۸ ۱ ۸۲۹ ۱ ۸۳۰ ۱ ۸۳۱ ۱ ۸۳۲ ۱ ۸۳۳ ۱ ۸۳۴ ۱ ۸۳۵ ۱ ۸۳۶ ۱ ۸۳۷ ۱ ۸۳۸ ۱ ۸۳۹ ۱ ۸۴۰ ۱ ۸۴۱ ۱ ۸۴۲ ۱ ۸۴۳ ۱ ۸۴۴ ۱ ۸۴۵ ۱ ۸۴۶ ۱ ۸۴۷ ۱ ۸۴۸ ۱ ۸۴۹ ۱ ۸۵۰ ۱ ۸۵۱ ۱ ۸۵۲ ۱ ۸۵۳ ۱ ۸۵۴ ۱ ۸۵۵ ۱ ۸۵۶ ۱ ۸۵۷ ۱ ۸۵۸ ۱ ۸۵۹ ۱ ۸۶۰ ۱ ۸۶۱ ۱ ۸۶۲ ۱ ۸۶۳ ۱ ۸۶۴ ۱ ۸۶۵ ۱ ۸۶۶ ۱ ۸۶۷ ۱ ۸۶۸ ۱ ۸۶۹ ۱ ۸۷۰ ۱ ۸۷۱ ۱ ۸۷۲ ۱ ۸۷۳ ۱ ۸۷۴ ۱ ۸۷۵ ۱ ۸۷۶ ۱ ۸۷۷ ۱ ۸۷۸ ۱ ۸۷۹ ۱ ۸۸۰ ۱ ۸۸۱ ۱ ۸۸۲ ۱ ۸۸۳ ۱ ۸۸۴ ۱ ۸۸۵ ۱ ۸۸۶ ۱ ۸۸۷ ۱ ۸۸۸ ۱ ۸۸۹ ۱ ۸۹۰ ۱ ۸۹۱ ۱ ۸۹۲ ۱ ۸۹۳ ۱ ۸۹۴ ۱ ۸۹۵ ۱ ۸۹۶ ۱ ۸۹۷ ۱ ۸۹۸ ۱ ۸۹۹ ۱ ۹۰۰ ۱ ۹۰۱ ۱ ۹۰۲ ۱ ۹۰۳ ۱ ۹۰۴ ۱ ۹۰۵ ۱ ۹۰۶ ۱ ۹۰۷ ۱ ۹۰۸ ۱ ۹۰۹ ۱ ۹۱۰ ۱ ۹۱۱ ۱ ۹۱۲ ۱ ۹۱۳ ۱ ۹۱۴ ۱ ۹۱۵ ۱ ۹۱۶ ۱ ۹۱۷ ۱ ۹۱۸ ۱ ۹۱۹ ۱ ۹۲۰ ۱ ۹۲۱ ۱ ۹۲۲ ۱ ۹۲۳ ۱ ۹۲۴ ۱ ۹۲۵ ۱ ۹۲۶ ۱ ۹۲۷ ۱ ۹۲۸ ۱ ۹۲۹ ۱ ۹۳۰ ۱ ۹۳۱ ۱ ۹۳۲ ۱ ۹۳۳ ۱ ۹۳۴ ۱ ۹۳۵ ۱ ۹۳۶ ۱ ۹۳۷ ۱ ۹۳۸ ۱ ۹۳۹ ۱ ۹۴۰ ۱ ۹۴۱ ۱ ۹۴۲ ۱ ۹۴۳ ۱ ۹۴۴ ۱ ۹۴۵ ۱ ۹۴۶ ۱ ۹۴۷ ۱ ۹۴۸ ۱ ۹۴۹ ۱ ۹۵۰ ۱ ۹۵۱ ۱ ۹۵۲ ۱ ۹۵۳ ۱ ۹۵۴ ۱ ۹۵۵ ۱ ۹۵۶ ۱ ۹۵۷ ۱ ۹۵۸ ۱ ۹۵۹ ۱ ۹۶۰ ۱ ۹۶۱ ۱ ۹۶۲ ۱ ۹۶۳ ۱ ۹۶۴ ۱ ۹۶۵ ۱ ۹۶۶ ۱ ۹۶۷ ۱ ۹۶۸ ۱ ۹۶۹ ۱ ۹۷۰ ۱ ۹۷۱ ۱ ۹۷۲ ۱ ۹۷۳ ۱ ۹۷۴ ۱ ۹۷۵ ۱ ۹۷۶ ۱ ۹۷۷ ۱ ۹۷۸ ۱ ۹۷۹ ۱ ۹۸۰ ۱ ۹۸۱ ۱ ۹۸۲ ۱ ۹۸۳ ۱ ۹۸۴ ۱ ۹۸۵ ۱ ۹۸۶ ۱ ۹۸۷ ۱ ۹۸۸ ۱ ۹۸۹ ۱ ۹۹۰ ۱ ۹۹۱ ۱ ۹۹۲ ۱ ۹۹۳ ۱ ۹۹۴ ۱ ۹۹۵ ۱ ۹۹۶ ۱ ۹۹۷ ۱ ۹۹۸ ۱ ۹۹۹ ۱ ۱۰۰۰ ۱ ۱۰۰۱ ۱ ۱۰۰۲ ۱ ۱۰۰۳ ۱ ۱۰۰۴ ۱ ۱۰۰۵ ۱ ۱۰۰۶ ۱ ۱۰۰۷ ۱ ۱۰۰۸ ۱ ۱۰۰۹ ۱ ۱۰۱۰ ۱ ۱۰۱۱ ۱ ۱۰۱۲ ۱ ۱۰۱۳ ۱ ۱۰۱۴ ۱ ۱۰۱۵ ۱ ۱۰۱۶ ۱ ۱۰۱۷ ۱ ۱۰۱۸ ۱ ۱۰۱۹ ۱ ۱۰۲۰ ۱ ۱۰۲۱ ۱ ۱۰۲۲ ۱ ۱۰۲۳ ۱ ۱۰۲۴ ۱ ۱۰۲۵ ۱ ۱۰۲۶ ۱ ۱۰۲۷ ۱ ۱۰۲۸ ۱ ۱۰۲۹ ۱ ۱۰۳۰ ۱ ۱۰۳۱ ۱ ۱۰۳۲ ۱ ۱۰۳۳ ۱ ۱۰۳۴ ۱ ۱۰۳۵ ۱ ۱۰۳۶ ۱ ۱۰۳۷ ۱ ۱۰۳۸ ۱ ۱۰۳۹ ۱ ۱۰۴۰ ۱ ۱۰۴۱ ۱ ۱۰۴۲ ۱ ۱۰۴۳ ۱ ۱۰۴۴ ۱ ۱۰۴۵ ۱ ۱۰۴۶ ۱ ۱۰۴۷ ۱ ۱۰۴۸ ۱ ۱۰۴۹ ۱ ۱۰۵۰ ۱ ۱۰۵۱ ۱ ۱۰۵۲ ۱ ۱۰۵۳ ۱ ۱۰۵۴ ۱ ۱۰۵۵ ۱ ۱۰۵۶ ۱ ۱۰۵۷ ۱ ۱۰۵۸ ۱ ۱۰۵۹ ۱ ۱۰۶۰ ۱ ۱۰۶۱ ۱ ۱۰۶۲ ۱ ۱۰۶۳ ۱ ۱۰۶۴ ۱ ۱۰۶۵ ۱ ۱۰۶۶ ۱ ۱۰۶۷ ۱ ۱۰۶۸ ۱ ۱۰۶۹ ۱ ۱۰۷۰ ۱ ۱۰۷۱ ۱ ۱۰۷۲ ۱ ۱۰۷۳ ۱ ۱۰۷۴ ۱ ۱۰۷۵ ۱ ۱۰۷۶ ۱ ۱۰۷۷ ۱ ۱۰۷۸ ۱ ۱۰۷۹ ۱ ۱۰۸۰ ۱ ۱۰۸۱ ۱ ۱۰۸۲ ۱ ۱۰۸۳ ۱ ۱۰۸۴ ۱ ۱۰۸۵ ۱ ۱۰۸۶ ۱ ۱۰۸۷ ۱ ۱۰۸۸ ۱ ۱۰۸۹ ۱ ۱۰۹۰ ۱ ۱۰۹۱ ۱ ۱۰۹۲ ۱ ۱۰۹۳ ۱ ۱۰۹۴ ۱ ۱۰۹۵ ۱ ۱۰۹۶ ۱ ۱۰۹۷ ۱ ۱۰۹۸ ۱ ۱۰۹۹ ۱ ۱۱۰۰ ۱ ۱۱۰۱ ۱ ۱۱۰۲ ۱ ۱۱۰۳ ۱ ۱۱۰۴ ۱ ۱۱۰۵ ۱ ۱۱۰۶ ۱ ۱۱۰۷ ۱ ۱۱۰۸ ۱ ۱۱۰۹ ۱ ۱۱۱۰ ۱ ۱۱۱۱ ۱ ۱۱۱۲ ۱ ۱۱۱۳ ۱ ۱۱۱۴ ۱ ۱۱۱۵ ۱ ۱۱۱۶ ۱ ۱۱۱۷ ۱ ۱۱۱۸ ۱ ۱۱۱۹ ۱ ۱۱۲۰ ۱ ۱۱۲۱ ۱ ۱۱۲۲ ۱ ۱۱۲۳ ۱ ۱۱۲۴ ۱ ۱۱۲۵ ۱ ۱۱۲۶ ۱ ۱۱۲۷ ۱ ۱۱۲۸ ۱ ۱۱۲۹ ۱ ۱۱۳۰ ۱ ۱۱۳۱ ۱ ۱۱۳۲ ۱ ۱۱۳۳ ۱ ۱۱۳۴ ۱ ۱۱۳۵ ۱ ۱۱۳۶ ۱ ۱۱۳۷ ۱ ۱۱۳۸ ۱ ۱۱۳۹ ۱ ۱۱۴۰ ۱ ۱۱۴۱ ۱ ۱۱۴۲ ۱ ۱۱۴۳ ۱ ۱۱۴۴ ۱ ۱۱۴۵ ۱ ۱۱۴۶ ۱ ۱۱۴۷ ۱ ۱۱۴۸ ۱ ۱۱۴۹ ۱ ۱۱۵۰ ۱ ۱۱۵۱ ۱ ۱۱۵۲ ۱ ۱۱۵۳ ۱ ۱۱۵۴ ۱ ۱۱۵۵ ۱ ۱۱۵۶ ۱ ۱۱۵۷ ۱ ۱۱۵۸ ۱ ۱۱۵۹ ۱ ۱۱۶۰ ۱ ۱۱۶۱ ۱ ۱۱۶۲ ۱ ۱۱۶۳ ۱ ۱۱۶۴ ۱ ۱۱۶۵ ۱ ۱۱۶۶ ۱ ۱۱۶۷ ۱ ۱۱۶۸ ۱ ۱۱۶۹ ۱ ۱۱۷۰ ۱ ۱۱۷۱ ۱ ۱۱۷۲ ۱ ۱۱۷۳ ۱ ۱۱۷۴ ۱ ۱۱۷۵ ۱ ۱۱۷۶ ۱ ۱۱۷۷ ۱ ۱۱۷۸ ۱ ۱۱۷۹ ۱ ۱۱۸۰ ۱ ۱۱۸۱ ۱ ۱۱۸۲ ۱ ۱۱۸۳ ۱ ۱۱۸۴ ۱ ۱۱۸۵ ۱ ۱۱۸۶ ۱ ۱۱۸۷ ۱ ۱۱۸۸ ۱ ۱۱۸۹ ۱ ۱۱۹۰ ۱ ۱۱۹۱ ۱ ۱۱۹۲ ۱ ۱۱۹۳ ۱ ۱۱۹۴ ۱ ۱۱۹۵ ۱ ۱۱۹۶ ۱ ۱۱۹۷ ۱ ۱۱۹۸ ۱ ۱۱۹۹ ۱ ۱۲۰۰ ۱ ۱۲۰۱ ۱ ۱۲۰۲ ۱ ۱۲۰۳ ۱ ۱۲۰۴ ۱ ۱۲۰۵ ۱ ۱۲۰۶ ۱ ۱۲۰۷ ۱ ۱۲۰۸ ۱ ۱۲۰۹ ۱ ۱۲۱۰ ۱ ۱۲۱۱ ۱ ۱۲۱۲ ۱ ۱۲۱۳ ۱ ۱۲۱۴ ۱ ۱۲۱۵ ۱ ۱۲۱۶ ۱ ۱۲۱۷ ۱ ۱۲۱۸ ۱ ۱۲۱۹ ۱ ۱۲۲۰ ۱ ۱۲۲۱ ۱ ۱۲۲۲ ۱ ۱۲۲۳ ۱ ۱۲۲۴ ۱ ۱۲۲۵ ۱ ۱۲۲۶ ۱ ۱۲۲۷ ۱ ۱۲۲۸ ۱ ۱۲۲۹ ۱ ۱۲۳۰ ۱ ۱۲۳۱ ۱ ۱۲۳۲ ۱ ۱۲۳۳ ۱ ۱۲۳۴ ۱ ۱۲۳۵ ۱ ۱۲۳۶ ۱ ۱۲۳۷ ۱ ۱۲۳۸ ۱ ۱۲۳۹ ۱ ۱۲۴۰ ۱ ۱۲۴۱ ۱ ۱۲۴۲ ۱ ۱۲۴۳ ۱ ۱۲۴۴ ۱ ۱۲۴۵ ۱ ۱۲۴۶ ۱ ۱۲۴۷ ۱ ۱۲۴۸ ۱ ۱۲۴۹ ۱ ۱۲۵۰ ۱ ۱۲۵۱ ۱ ۱۲۵۲ ۱ ۱۲۵۳ ۱ ۱۲۵۴ ۱ ۱۲۵۵ ۱ ۱۲۵۶ ۱ ۱۲۵۷ ۱ ۱۲۵۸ ۱ ۱۲۵۹ ۱ ۱۲۶۰ ۱ ۱۲۶۱ ۱ ۱۲۶۲ ۱ ۱۲۶۳ ۱ ۱۲۶۴ ۱ ۱۲۶۵ ۱ ۱۲۶۶ ۱ ۱۲۶۷ ۱ ۱۲۶۸ ۱ ۱۲۶۹ ۱ ۱۲۷۰ ۱ ۱۲۷۱ ۱ ۱۲۷۲ ۱ ۱۲۷۳ ۱ ۱۲۷۴ ۱ ۱۲۷۵ ۱ ۱۲۷۶ ۱ ۱۲۷۷ ۱ ۱۲۷۸ ۱ ۱۲۷۹ ۱ ۱۲۸۰ ۱ ۱۲۸۱ ۱ ۱۲۸۲ ۱ ۱۲۸۳ ۱ ۱۲۸۴ ۱ ۱۲۸۵ ۱ ۱۲۸۶ ۱ ۱۲۸۷ ۱ ۱۲۸۸ ۱ ۱۲۸۹ ۱ ۱۲۹۰ ۱ ۱۲۹۱ ۱ ۱۲۹۲ ۱ ۱۲۹۳ ۱ ۱۲۹۴ ۱ ۱۲۹۵ ۱ ۱۲۹۶ ۱ ۱۲۹۷ ۱ ۱۲۹۸ ۱ ۱۲۹۹ ۱ ۱۳۰۰ ۱ ۱۳۰۱ ۱ ۱۳۰۲ ۱ ۱۳۰۳ ۱ ۱۳۰۴ ۱ ۱۳۰۵ ۱ ۱۳۰۶ ۱ ۱۳۰۷ ۱ ۱۳۰۸ ۱ ۱۳۰۹ ۱ ۱۳۱۰ ۱ ۱۳۱۱ ۱ ۱۳۱۲ ۱ ۱۳۱۳ ۱ ۱۳۱۴ ۱ ۱۳۱۵ ۱ ۱۳۱۶ ۱ ۱۳

۱ ۞ ومقاتل ومن تبعه كقول الزجاج ان المعنى
ولكم فيما يلي ولكم فيما يلي ما ذكر
۲ } ۱ فقط ويحتمل فيما ذكر ما هو اولى بكم
۞ ثم مقاتل ۱ ثم ثم اولى ولكم اولى كما فسر
ثم اي سقط ولكم ثم اولى ثم اولى ثم اولى
ولكم ثم ثم ثم ثم ثم ثم ثم ثم ثم ثم
اولى مقاتل ثم ثم ثم ثم ثم ثم ثم ثم
۳ } ۴ ثم كقول ثم ثم ۞ ۱ في تفاسيرهم ثم ثم
ثم ثم ثم ثم ثم ثم ثم ث

(۴۱۸) جو خواجہ نور و نور خواجہ عبدالرحیم
۱ ۱

۱ عبدالرحیم جو لڑکا ان نور کا ۞

---

۲ ۲ مگھر خواجہ نور و نور خواجہ عبدالرحیم مرحوم کا
۱ ۱ ۱

ત્યારે તેણે પોતાના મનમાં વિચાર કર્યો કે મારા પિતાના ઘરમાં
૪} કેટલા બધા ચાકરોને રોટલા ખાવાનું મળે છે અને હું અહીં ભૂખે
મરું છું. હું ઊઠીને મારા પિતા પાસે જઈશ અને તેમને કહીશ
કે હે પિતા, મેં સ્વર્ગ વિરુદ્ધ અને તારી આગળ પાપ કર્યું છે.
હવે હું તારો દીકરો કહેવાવાને યોગ્ય નથી. મને તારા ચાકરોમાંના
૩} એક જેવો ગણ. પછી તે ઊઠીને પોતાના પિતા પાસે ગયો. પણ
તે હજી દૂર હતો ત્યારે તેના પિતાએ તેને જોયો અને તેને
દયા આવી અને દોડીને તેના ગળે વળગીને તેને ચુંબન કર્યું.
૨} પછી દીકરાએ તેને કહ્યું, હે પિતા, મેં સ્વર્ગ વિરુદ્ધ અને તારી
આગળ પાપ કર્યું છે. હવે હું તારો દીકરો કહેવાવાને યોગ્ય નથી.
૧} (૧૯) પણ પિતાએ પોતાના ચાકરોને કહ્યું, ઉત્તમ વસ્ત્ર
લાવીને તેને પહેરાવો અને તેના હાથમાં વીંટી અને પગમાં
જોડા પહેરાવો. અને પોષેલું વાછરડું લાવીને કાપો, આપણે
ખાઈને આનંદ કરીએ. કેમકે મારો આ દીકરો મરેલો હતો તે
જીવતો થયો છે, ખોવાયેલો હતો તે જડ્યો છે. એમ કહીને
તેઓ આનંદ કરવા લાગ્યા.

---

૨. ૧) સબલી નકલમાં ‘ન’ મળેછે.

૩. ૧) સબલી નકલમાં ‘ઘણાએક’ મળેછે. ૨) સબલી નકલમાં ‘માણસ’ મળેછે.

૪. ૧) સબલી નકલમાં ‘મજુરા’ મળેછે.

{૬૫} ૧૬ ૧ ૭ ૧૭૧૭૧૭

ઃ ૯૦૬૨ ૯૦૪૬ ઃ ૯૮૬૨ ઃ ૧૬૮૬ ૬૦૬૬ ઃ ૨૬૬૬
૬૦૬૨ ૯૫૬૬ ઃ ૬૦૬૨ ઃ ૬૬૮૬ ૬૬ ૬૬૨ ઃ ૬૬૬

ઽ૨ ૧) સઘળી નકલમાં ૭૭૬૭૭ મલેછે, પણ એ એમલો નકલ કરનારાઓની ભુલથી એમ લખાયલો નથી. ૨) સઘળી નકલમાં ૭૬૭ મલેછે.

{1 1} (૧૨૦) ૐ ગં ગાં ગિં ગીં ગું ગૂં ગૃં ગૄં ગૢં ગૣં ગેં ગૈં ગોં ગૌં ગં ગઃ ૐ

{2 2} ગણપતિ ગાં ગીં ગૂં ગૌં ગઃ સર્વા જનં મે વશમાનયેતિ સ્વાહા ૐ ગં ગણપતયે નમઃ ॥

{3 3} ૐ ગં ગણપતયે નમઃ ॥ ૐ ક્ષિપ્રપ્રસાદનાય નમઃ ।

ماں کہ تو اپنے سر پر اپنے ہاتھ رکھ کر اپنے
تو اقرار کر کہ میں نے اپنی زندگی اپنے
ہر ایک معاملہ میں اپنے ماں باپ کی
خاطر اور خوشی کا خیال رکھا ہے اور
اپنی ساری محبت اور توجہ اپنے
ماں باپ پر نثار کی ہے اور اپنے
ماں باپ کی خدمت کو اپنی
زندگی کا مقصد سمجھا ہے
اور اپنے ماں باپ کی
خوشی کو اپنی
خوشی پر
مقدم
سمجھا ہے ۞ اور جو
لڑکا اپنے ماں باپ کی
خدمت کرتا ہے اور
اپنی زندگی کا مقصد
اپنے ماں باپ کی
خوشی کو سمجھتا ہے
اور اپنے ماں باپ
کی خوشی کو
اپنی
خوشی
پر
مقدم
سمجھتا ہے
اور
ہر
ایک
معاملہ
میں
اپنے
ماں
باپ
کی
خاطر
اور
خوشی
کا
خیال
رکھتا
ہے
اور
اپنی
ساری
محبت
اور
توجہ
اپنے
ماں
باپ
پر
نثار
کرتا
ہے
اور
اپنی
زندگی
کا
مقصد
اپنے
ماں
باپ
کی
خوشی
کو
سمجھتا
ہے
۞
اور
جو
لڑکا
اپنے
ماں
باپ
کی
خدمت
کرتا
ہے
اور
اپنی

{٦٥ ٤٠} ٥ ٥ ٥

અસલ પેહલવી દીનકર્દનાં ચોથાં દફ્તરની શરૂઆત.

૧ ૧ ૧

وَ مَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۞ وَجَاءُوا عَلَىٰ قَمِيصِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ ۚ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ۞ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ فَأَدْلَىٰ دَلْوَهُ ۖ قَالَ يَا بُشْرَىٰ هَٰذَا غُلَامٌ ۚ وَأَسَرُّوهُ بِضَاعَةً ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ۞ وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ ۚ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ۞ وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لِامْرَأَتِهِ أَكْرِمِي مَثْوَاهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا ۚ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۞ وَرَاوَدَتْهُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ ۚ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ ۖ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۞ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهِ ۖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَىٰ بُرْهَانَ رَبِّهِ ۚ كَذَٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ۞ وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَمِيصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَيَا سَيِّدَهَا لَدَى الْبَابِ ۚ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۞ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي ۚ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۞ وَإِنْ كَانَ قَمِيصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۞ فَلَمَّا رَأَىٰ قَمِيصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ ۖ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ۞ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَٰذَا ۚ وَاسْتَغْفِرِي لِذَنْبِكِ ۖ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ۞ وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ ۖ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا ۖ إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۞ فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ ۖ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَٰذَا بَشَرًا ۚ إِنْ هَٰذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ۞ قَالَتْ فَذَٰلِكُنَّ الَّذِي لُمْتُنَّنِي فِيهِ ۖ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ ۖ وَلَئِنْ لَمْ يَفْعَلْ مَا آمُرُهُ لَيُسْجَنَنَّ وَلَيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ ۞ قَالَ رَبِّ السِّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ ۖ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۞ فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۞ ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لَيَسْجُنُنَّهُ حَتَّىٰ حِينٍ ۞ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ ۖ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا ۖ وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْزًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ ۖ نَبِّئْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۖ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞ قَالَ لَا يَأْتِيكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِهِ إِلَّا نَبَّأْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ۚ ذَٰلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي ۚ إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ۞ وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ۞ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَأَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۞ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءً سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۚ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ يَا صَاحِبَيِ السِّجْنِ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا ۖ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ ۚ قُضِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ۞ وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ ۖ فَأَنْسَاهُ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ۞ وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعَ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ ۖ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُؤْيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّؤْيَا تَعْبُرُونَ ۞ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ ۖ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعَالِمِينَ ۞ وَقَالَ الَّذِي نَجَا مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۞ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ بَقَرَاتٍ سِمَانٍ يَأْكُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلَاتٍ خُضْرٍ وَأُخَرَ يَابِسَاتٍ لَعَلِّي أَرْجِعُ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۞ قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا ۖ فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فِي سُنْبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۞ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تُحْصِنُونَ ۞ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصِرُونَ ۞ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ مَا بَالُ النِّسْوَةِ اللَّاتِي قَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ ۚ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۞ قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ ۚ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلِمْنَا عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ ۚ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْآنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ۞ ذَٰلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْخَائِنِينَ ۞ وَمَا أُبَرِّئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۞ وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ أَسْتَخْلِصْهُ لِنَفْسِي ۖ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۞ قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۖ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۞ وَكَذَٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞ وَلَأَجْرُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۞ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ ۞ وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ قَالَ ائْتُونِي بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ أَبِيكُمْ ۚ أَلَا تَرَوْنَ أَنِّي أُوفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ۞ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ۞ قَالُوا سَنُرَاوِدُ عَنْهُ أَبَاهُ وَإِنَّا لَفَاعِلُونَ ۞ وَقَالَ لِفِتْيَانِهِ اجْعَلُوا بِضَاعَتَهُمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا إِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۞ فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَىٰ أَبِيهِمْ قَالُوا يَا أَبَانَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنَا أَخَانَا نَكْتَلْ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ۞ قَالَ هَلْ آمَنُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أَمِنْتُكُمْ عَلَىٰ أَخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۞ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ ۖ قَالُوا يَا أَبَانَا مَا نَبْغِي ۖ هَٰذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا ۖ وَنَمِيرُ أَهْلَنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزْدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ۚ ذَٰلِكَ كَيْلٌ يَسِيرٌ ۞ قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّىٰ تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ ۖ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ۞ وَقَالَ يَا بَنِيَّ لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ ۖ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنِ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ ۖ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۖ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ۞ وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا ۚ وَإِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۞ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ ۖ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۞ فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَيَّتُهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسَارِقُونَ ۞ قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ۞ قَالُوا نَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ۞ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ۞ قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ۞ قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ ۚ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۞ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ ۚ كَذَٰلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ ۖ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَنْ نَشَاءُ ۗ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۞ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَأَسَرَّهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ ۚ قَالَ أَنْتُمْ شَرٌّ مَكَانًا ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۞ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ ۖ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۞ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَنْ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ ۖ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ۞ فَلَمَّا اسْتَيْأَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۖ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ ۖ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّىٰ يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ اللَّهُ لِي ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۞ ارْجِعُوا إِلَىٰ أَبِيكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ ۖ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلِمْنَا ۖ وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۞ وَاسْأَلِ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِيرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ۞ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ فَصَبْرٌ جَمِيلٌ ۖ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۞ وَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ وَقَالَ يَا أَسَفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ وَابْيَضَّتْ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ۞ قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتَأُ تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ۞ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُو بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ يَا بَنِيَّ اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَأَخِيهِ وَلَا تَيْأَسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ لَا يَيْأَسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ۞ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ مَسَّنَا وَأَهْلَنَا الضُّرُّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُزْجَاةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا ۖ إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ۞ قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ۞ قَالُوا أَإِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ ۖ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَٰذَا أَخِي ۖ قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ۖ إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ۞ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ آثَرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا لَخَاطِئِينَ ۞ قَالَ لَا تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۞ اذْهَبُوا بِقَمِيصِي هَٰذَا فَأَلْقُوهُ عَلَىٰ وَجْهِ أَبِي يَأْتِ بَصِيرًا ۖ وَأْتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ۞ وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُوسُفَ ۖ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ۞ قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ۞ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۞ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ۞ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي ۖ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۞ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ آوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ۞ وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا أَبَتِ هَٰذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا ۖ وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَغَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي ۚ إِنَّ رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۞ رَبِّ قَدْ آتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۞ ذَٰلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ ۖ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ ۞ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۞ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۞ وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ۞ وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۞ أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۞ قُلْ هَٰذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ ۚ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۞ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ ۗ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۗ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۞ حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَشَاءُ ۖ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ۞ لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ۗ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۞

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، چون شما را
ندا کنند برای نماز در روز آدینه، به سوی ذکر خدا
بشتابید و خرید و فروش را رها کنید. این برای
شما بهتر است اگر بدانید. پس چون نماز گزارده
شد، در زمین پراکنده شوید و از فضل خدا
بجویید و خدا را بسیار یاد کنید تا رستگار شوید.

{14 ۶۲} ۱ یا ۲ ایها ۳ الذین ۴ آمنوا ۵ اذا ۶ نودی ۷ للصلوة ۸ من ۹ یوم ۱۰ الجمعة ۱۱ فاسعوا ۱۲ الی ۱۳ ذکر ۱۴ الله ۱۵ و ۱۶ ذروا ۱۷ البیع ۱۸ ذلکم ۱۹ خیر ۲۰ لکم ۲۱ ان ۲۲ کنتم ۲۳ تعلمون ۲۴ ۱ فاذا ۲ قضیت ۳ الصلوة ۴ فانتشروا ۵ فی ۶ الارض ۷ و ۸ ابتغوا ۹ من ۱۰ فضل ۱۱ الله ۱۲ و ۱۳ اذکروا ۱۴ الله ۱۵ کثیرا ۱۶ لعلکم ۱۷ تفلحون

{15 ۶۳} ۱ و ۲ اذا ۳ رأوا ۴ تجارة ۵ او ۶ لهوا ۷ انفضوا ۸ الیها ۹ و ۱۰ ترکوک ۱۱ قائما ۱۲ قل ۱۳ ما ۱۴ عند ۱۵ الله ۱۶ خیر ۱۷ من ۱۸ اللهو ۱۹ و ۲۰ من ۲۱ التجارة ۲۲ و ۲۳ الله ۲۴ خیر ۲۵ الرازقین

{16 ۶۴} ۱ یا ۲ ایها ۳ الذین ۴ آمنوا ۵ لا ۶ تقولوا ۷ راعنا ۸ و ۹ قولوا ۱۰ انظرنا ۱۱ و ۱۲ اسمعوا ۱۳ و ۱۴ للکافرین ۱۵ عذاب ۱۶ الیم

{17 ۶۵} ۱ ما ۲ یود ۳ الذین ۴ کفروا ۵ من ۶ اهل ۷ الکتاب ۸ و ۹ لا ۱۰ المشرکین ۱۱ ان ۱۲ ینزل ۱۳ علیکم ۱۴ من ۱۵ خیر ۱۶ من ۱۷ ربکم ۱۸ و ۱۹ الله ۲۰ یختص ۲۱ برحمته ۲۲ من ۲۳ یشاء ۲۴ و ۲۵ الله ۲۶ ذو ۲۷ الفضل ۲۸ العظیم

{18 ۶۶} ۱ ما ۲ ننسخ ۳ من ۴ ایة ۵ او ۶ ننسها ۷ نات ۸ بخیر ۹ منها ۱۰ او ۱۱ مثلها ۱۲ الم ۱۳ تعلم ۱۴ ان ۱۵ الله ۱۶ علی ۱۷ کل ۱۸ شیء ۱۹ قدیر

مهمن-مهر اسن- ولما ۞ ولما فرغ الملك الجليل من تدبير امر
ما ذكر وتمهيد ما سطر وتقرير ما حرر وتحرير ما قرر
وتسطير ما سطر وتدبير ما دبر وتنوير ما نور وتحبير
ما حبر وتزيين ما زين وتحسين ما حسن وتكميل ما
كمل وتفضيل ما فضل وتجميل ما جمل وتعديل ما عدل
وتفصيل ما فصل وتوصيل ما وصل وتبيين ما بين
وتلخيص ما لخص وتهذيب ما هذب وتشييد ما شيد
وتأسيس ما اسس وتوطيد ما وطد وتأكيد ما اكد
وتوثيق ما وثق وتحقيق ما حقق وتصديق ما صدق
وتوفيق ما وفق وتنجيز ما نجز وتعجيز ما عجز
وتحريز ما حرز وتبريز ما برز وتعزيز ما عزز
وتمييز ما ميز وتبرئة ما برأ وتهنئة ما هنأ
وتقرئة ما قرأ وتجزئة ما جزأ وتخطئة ما خطأ
وتوطئة ما وطأ وتهيئة ما هيأ وتنشئة ما نشأ
وتعبئة ما عبأ وتملئة ما ملأ وتجرئة ما جرأ
وتبوئة ما بوأ وتكفئة ما كفأ وتدفئة ما دفأ
وتدفية ما دفأ وتطفية ما طفأ وتخفية ما خفأ
وتوفية ما وفأ وتهنية ما هنأ وتقرية ما قرأ
وتجزية ما جزأ وتخطية ما خطأ وتوطية ما وطأ
وتهيية ما هيأ وتنشية ما نشأ وتعبية ما عبأ
وتملية ما ملأ وتجرية ما جرأ وتبوية ما بوأ
وتكفية ما كفأ وتدفية ما دفأ وتطفية ما طفأ
وتخفية ما خفأ وتوفية ما وفأ وتهنية ما هنأ
وتقرية ما قرأ وتجزية ما جزأ وتخطية ما خطأ
وتوطية ما وطأ وتهيية ما هيأ وتنشية ما نشأ
وتعبية ما عبأ وتملية ما ملأ وتجرية ما جرأ
وتبوية ما بوأ وتكفية ما كفأ وتدفية ما دفأ
وتطفية ما طفأ وتخفية ما خفأ وتوفية ما وفأ
وتهنية ما هنأ وتقرية ما قرأ وتجزية ما جزأ
وتخطية ما خطأ وتوطية ما وطأ وتهيية ما هيأ
وتنشية ما نشأ وتعبية ما عبأ وتملية ما ملأ
وتجرية ما جرأ وتبوية ما بوأ وتكفية ما ك

ترجمہ کہتے ہیں اہل مدینہ جب کسی مسئلہ میں اختلاف کریں تو تم پر لازم ہے کہ اہل مدینہ کی پیروی کرو اور ان کا قول مانو اور ان کے خلاف نہ کرو اور ان سے کوئی مسئلہ سنکر نہ لکھو اور نہ کسی سے بیان کرو مگر اس سے جو اہل مدینہ سے سنا ہو اور اہل مدینہ کے سوا جو کچھ اور لوگوں سے سنا ہو اس کو نہ لکھو اور نہ کسی سے بیان کر

૨૩. ૧) ૬. એ. વાલી નકલમાં ૩૭૩૭૪ મલેછે. ૨૩. ૨) ૬. એ. વાલી નકલમાં ૪૭ મલેછે.

૨૪. ૧) સધલી નકલમાં ૧૭૭૭૭૬૬ મલેછે.

ولد ابن عم الرجل وعصبته من قبل أبيه وقرابته
من قبل أمه وقرابة أبيه من قبل أمه وقرابة أمه
من قبل أبيه ثم قرابة الأجداد بعد قرابة الآباء
ثم قرابة الجدات بعد قرابة الأمهات ثم قرابة
الأجداد بعد قرابة الجدات ثم قرابة الأعمام
والعمات من الآباء والأمهات ثم قرابة أعمام
الجد وعماته من الآباء والأمهات ثم قرابة
أعمام الجدات وعماتهن من الآباء والأمهات
ثم كذلك أبدا في كل درجة من درجات القرابة
من قبل الآباء ومن قبل الأمهات ثم قرابة
أولاد الأعمام والعمات من الآباء والأمهات
ثم قرابة أولاد الأجداد والجدات من الآباء
والأمهات ثم كذلك أبدا في كل درجة من
درجات القرابة ۞ س س ن ن ص ن ن ص ن ن
ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن ن

ولا تقربوا الزنى انه كان فاحشة وساء سبيلا ﴿ ولا تقتلوا
٣٤ } النفس التي حرم الله الا بالحق ومن قتل مظلوما فقد
جعلنا لوليه سلطانا فلا يسرف في القتل انه كان منصورا
ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن حتى يبلغ
اشده واوفوا بالعهد ان العهد كان مسئولا ﴿ واوفوا
٣٥ } الكيل اذا كلتم وزنوا بالقسطاس المستقيم ذلك خير
واحسن تاويلا ﴿ ولا تقف ما ليس لك به علم ان السمع
والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مسئولا ﴿ ولا
٣٦ } تمش في الارض مرحا انك لن تخرق الارض ولن تبلغ
الجبال طولا ﴿ كل ذلك كان سيئه عند ربك مكروها
٣٧ } ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمة ولا تجعل مع
الله الها اخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا ﴿ افاصفاكم
٣٨ } ربكم بالبنين واتخذ من الملائكة اناثا انكم لتقولون
قولا عظيما ﴿ ولقد صرفنا في هذا القرآن ليذكروا
٣٩ } وما يزيدهم الا نفورا ﴿ قل لو كان معه آلهة كما
يقولون اذا لابتغوا الى ذي العرش سبيلا ﴿ سبحانه
٤٠ } وتعالى عما يقولون علوا كبيرا ﴿ تسبح له السموات
السبع والارض ومن فيهن وان من شيء الا يسبح بحمده

۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

اور کیا ہے جو تم اپنے رب کی کون کون سی نعمت کو جھٹلاؤ گے ۞ اسی نے
انسان کو پیدا کیا ۞ پھر اسے بولنا سکھایا ۞ سورج اور چاند ایک حساب
سے چل رہے ہیں ۞ اور بوٹی اور درخت سجدہ کر رہے ہیں ۞ اور اسی نے
آسمان کو اونچا کیا اور ترازو قائم کی ۞ کہ تم بھی ترازو میں بے ایمانی نہ
کرو ۞ اور انصاف سے ٹھیک تولو اور تول میں کم نہ دو ۞ اور اسی نے
زمین مخلوق کے لیے بچھائی ۞ اس میں میوے ہیں اور خوشے والے غلے
۞ اور خوشبودار پھول ۞ پھر اپنے رب کی کون کون سی نعمت کو تم
جھٹلاؤ گے ۞ اسی نے انسان کو ٹھیکرے کی طرح بجنے والی مٹی سے
پیدا کیا ۞ اور جنات کو آگ کے خالص شعلے سے پیدا کیا ۞ پھر اپنے
رب کی کون کون سی نعمت کو تم جھٹلاؤ گے ۞ وہ دو سمندروں کا رب
ہے جو آپس میں ملتے ہیں ۞ پھر بھی ان کے بیچ میں ایک آڑ ہے کہ
ایک دوسرے پر زیادتی نہیں کر سکتے ۞ پھر اپنے رب کی کون کون سی
نعمت کو تم جھٹلاؤ گے ۞ ان دونوں سے موتی اور مونگے نکلتے ہیں ۞
پھر اپنے رب کی کون کون سی نعمت کو تم جھٹلاؤ گے ۞ اور سمندر میں
پہاڑ جیسے اونچے جہاز اسی کے ہیں ۞ پھر اپنے رب کی کون کون سی
نعمت کو تم جھٹلاؤ گے ۞ ہر چیز جو زمین پر ہے فنا ہونے والی ہے ۞
اور صرف تیرے رب کی ذات جو بزرگی اور عزت والا ہے باقی رہنے والی
ہے ۞ پھر اپنے رب کی کون کون سی نعمت کو تم جھٹلاؤ گے ۞ زمین
اور آسمان کی ہر چیز اسی سے مانگتی ہے ہر وقت وہ کسی نہ کسی کام میں
ہے ۞ پھر اپنے رب کی کون کون سی نعمت کو تم جھٹلاؤ گے ۞ اے
جن و انس کے گروہ ہم تم سے حساب لینے کو متوجہ ہوتے ہیں ۞ پھر
اپنے رب کی کون کون سی نعمت کو تم جھٹلاؤ گے ۞ اے جن و انس کے
گروہ اگر تم آسمان و زمین کے کناروں سے نکل کر بھاگ سکتے ہو تو
بھاگ دیکھو بغیر زور کے نہیں بھاگ سکتے ۞ پھر اپنے رب کی کون کون
سی نعمت کو تم جھٹلاؤ گے ۞ تم پر آگ کا شعلہ اور دھواں چھوڑا جائے
گا پھر تم بدلہ نہیں لے سکو گے ۞ پھر اپنے رب کی کون کون سی نعمت
کو تم جھٹلاؤ گے ۞ پھر جب آسمان پھٹ کر سرخ ہو جائے گا جیسے
سرخ چمڑا ہوتا ہے ۞ پھر اپنے رب کی کون کون سی نعمت کو تم
جھٹلاؤ گے ۞ اس دن نہ تو انسان سے اس کے گناہ کی بابت پوچھا جائے
گا نہ جن سے ۞ پھر اپنے رب کی کون کون سی نعمت کو تم جھٹلاؤ گے

٥٦ } ٥٩ } اوامرهم ويتركون ما يحبه الله ويكرهه ويسعون في
الارض بالفساد ۞ ان الله لا يحب المفسدين ۞ وقيل
٦٠ } ٦٥ } لهم لا تفسدوا في الارض بالكفر والمعاصي بعد
اصلاحها بالايمان والطاعة ۞ ذلكم خير لكم
٦٦ } ٦٩ } ان كنتم مؤمنين ۞ ولا تقعدوا بكل صراط توعدون
وتصدون عن سبيل الله من آمن به وتبغونها
٧٠ } ٧٣ } عوجا ۞ واذكروا ايها المهاجرون اذ انتم قليل
٧٤ } ٧٧ } فكثركم الله بعد القلة ۞ وانظروا كيف كان
٧٨ } ٨١ } عاقبة المفسدين في الارض من الامم المكذبة
٨٢ } ٨٥ } لانبيائها ۞ وان كان طائفة منكم آمنوا بالذي
٨٦ } ٨٩ } ارسلت به وطائفة لم يؤمنوا ۞ فاصبروا
٩٠ } ٩٣ } حتى يحكم الله بيننا وهو خير الحاكمين ۞
٩٤ } ٩٧ } وقال الملأ الذين استكبروا من قومه لنخرجنك
يا شعيب والذين آمنوا معك من قريتنا او
٩٨ } ١٠١ } لتعودن في ملتنا ۞ قال اولو كنا كارهين
١٠٢ } ١٠٥ } ۞ قد افترينا على الله كذبا ان عدنا في
ملتكم بعد اذ نجانا الله منها وما يكون لنا
١٠٦ } ١٠٩ } ان نعود فيها الا ان يشاء الله ربنا وسع
كل شيء علما على الله توكلنا ربنا افتح
١١٠ } ١١٣ } بيننا وبين قومنا بالحق وانت خير الفاتحين
١١٤ } ١١٧ } ۞ وقال الملأ الذين كفروا من قومه لئن
اتبعتم شعيبا انكم اذا لخاسرون ۞ فاخذتهم

ومن يعص الله ورسوله فقد ضل ضلالا بعيدا ۝ يا ايها الذين
امنوا ان جاءكم فاسق بنبا فتبينوا ان تصيبوا قوما بجهالة
فتصبحوا على ما فعلتم نادمين ۝ واعلموا ان فيكم رسول الله
لو يطيعكم في كثير من الامر لعنتم ولكن الله حبب اليكم
الايمان وزينه في قلوبكم وكره اليكم الكفر والفسوق
والعصيان اولئك هم الراشدون ۝ فضلا من الله ونعمة
والله عليم حكيم ۝ وان طائفتان من المؤمنين اقتتلوا
فاصلحوا بينهما فان بغت احداهما على الاخرى فقاتلوا
التي تبغي حتى تفيء الى امر الله فان فاءت فاصلحوا
بينهما بالعدل واقسطوا ان الله يحب المقسطين ۝ انما
المؤمنون اخوة فاصلحوا بين اخويكم واتقوا الله لعلكم
ترحمون ۝ يا ايها الذين امنوا لا يسخر قوم من قوم
عسى ان يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء عسى ان
يكن خيرا منهن ولا تلمزوا انفسكم ولا تنابزوا بالالقاب
بئس الاسم الفسوق بعد الايمان ومن لم يتب فاولئك هم
الظالمون ۝ يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيرا من الظن
ان بعض الظن اثم ولا تجسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا
ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه ميتا فكرهتموه واتقوا
الله ان الله توّاب رحيم ۝ يا ايها الناس انا خلقناكم من
ذكر وانثى وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم
عند الله اتقاكم ان الله عليم خبير ۝ قالت الاعراب
امنا قل لم تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الايمان
في قلوبكم وان تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم من اعمالكم
شيئا ان الله غفور رحيم ۝ انما المؤمنون الذين امنوا
بالله ورسوله ثم لم يرتابوا وجاهدوا باموالهم وانفسهم
في سبيل الله اولئك هم الصادقون ۝ قل اتعلمون الله
بدينكم والله يعلم ما في السموات وما في الارض والله
بكل شيء عليم ۝ يمنون عليك ان اسلموا قل لا تمنوا
علي اسلامكم بل الله يمن عليكم ان هداكم للايمان ان
كنتم صادقين ۝ ان الله يعلم غيب السموات والارض
والله بصير بما تعملون ۝

49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62

৬৫ ৭৫ } ঐশী প্রেমোদ্দীপনা দ্বারা যে সকল ব্যক্তি ঐ সকল ব্যক্তির সহিত
সম্মিলনের জন্য ব্যাকুল হয় সে সম্মিলন কি প্রকার ?

৬৬ ৭৬ } ঐশিক প্রেমে যে সকল ব্যক্তি ঈশ্বরের সহিত একত্ব লাভ
করে তাহাদের সেই একত্ব কি প্রকার ? তাহা কোন্ কোন্ বাক্য দ্বারা
প্রকাশ করা যায় ? ঐশিক প্রেমের প্রকৃত লক্ষণ কি ? ঐশিক প্রেমের
নিকট যে সকল বাধা আসে তাহা কি কি ?

৬৭ ৭৩ } তাহা দমন করিবার উপায় কি ? ঐশিক প্রেমের
ক্রমোন্নতির অবস্থা কয়টি ও কি কি ? ঐ সকল অবস্থার লক্ষণ কি কি ?
তাহা কোন্ কোন্ বাক্য দ্বারা প্রকাশ করা যায় ? ঐশিক প্রেমের
ক্রমোন্নতির অবস্থা সকল কি প্রকারে লাভ করা যায় ?

৬৮ ৭২ } ঐশিক প্রেম ব্যতীত যে প্রেমের তাহা সকল
ঐহিক ও অনিত্য কি না ? ঐহিক প্রেমের সহিত ঐশিক প্রেমের
পার্থক্য কি কি ? ঐশিক প্রেম কি কি কারণে ঐহিক প্রেমে পরিণত
হয় ? ঐহিক প্রেমের সহিত ঐশিক প্রেমের সম্মিলন হইতে পারে কি না ?
যদি হইতে পারে তবে কি প্রকারে হইতে পারে ?

৬৯ ৭১ } ঐশিক প্রেম ও ঐহিক প্রেম এই দুই প্রকার প্রেমের
মধ্যে কোন্ প্রকার প্রেম উৎকৃষ্ট ? ঐহিক প্রেমের সহিত ঐশিক প্রেমের
তুলনা কর ।

৭০ } ঐশ্বরিক প্রেমের সহিত ঐহিক প্রেমের তুলনা কর ।

ભોજ્ય અન્નાદિ, સ્વાન્તર્ગત ૐ તત્સત્ ૐ બ્રહ્મ ॐ ત્ર્યમ્બકં ૭૭
યજામહે સુગન્ધિં પુષ્ટિવર્ધનમ્ ઉર્વારુકમિવ બન્ધનાન્મૃત્યોર્મુક્ષીય ૭૮
માઽમૃતાત્ ॥ ૐ નમો ભગવતે રુદ્રાય વિષ્ણવે મૃત્યુર્મે પાહિ પાહિ
સ્વાહા ॥ ૐ નારાયણાય વિદ્મહે વાસુદેવાય ધીમહિ તન્નો વિષ્ણુઃ
પ્રચોદયાત્ ॥ ૐ તત્પુરુષાય વિદ્મહે મહાદેવાય ધીમહિ તન્નો રુદ્રઃ
પ્રચોદયાત્

૧) એ. તથા તેની પેઠે નકલમાં ૩ ખોટા ઉમેરાયા છે.

૨૩૫૨૪૨૫૨૬૨૭૨૮૨૯૩૦૩૧૩૨૩૩૩૪૩૫૩૬૩૭૩૮૩૯૪૦૪૧૪૨૪૩૪૪૪૫૪૬૪૭૪૮૪૯૫૦૫૧૫૨૫૩૫૪૫૫૫૬૫૭૫૮૫૯૬૦૬૧૬૨૬૩૬૪૬૫૬૬૬૭૬૮૬૯૭૦૭૧૭૨૭૩૭૪૭૫૭૬૭૭૭૮૭૯૮૦૮૧૮૨૮૩૮૪૮૫૮૬૮૭૮૮૮૯૯૦૯૧૯૨૯૩૯૪૯૫૯૬૯૭૯૮૯૯૧૦૦૧૦૨૧૦૩૧૦૪૧૦૫૧૦૬૧૦૭૧૦૮૧૦૯૧૧૦૧૧૧૧૨૧૧૩૧૧૪૧૧૫૧૧૬૧૧૭૧૧૮૧૧૯૧૨૦૧૨૧૧૨૨૧૨૩૧૨૪૧૨૫૧૨૬૧૨૭૧૨૮૧૨૯૧૩૦૧૩૧૧૩૨૧૩૩૧૩૪૧૩૫૧૩૬૧૩૭૧૩૮૧૩૯૧૪૦૧૪૧૧૪૨૧૪૩૧૪૪૧૪૫૧૪૬૧૪૭૧૪૮૧૪૯૧૫૦૧૫૧૧૫૨૧૫૩૧૫૪૧૫૫૧૫૬૧૫૭૧૫૮૧૫૯૧૬૦૧૬૧૧૬૨૧૬૩૧૬૪૧૬૫૧૬૬૧૬૭૧૬૮૧૬૯૧૭૦૧૭૧૧૭૨૧૭૩૧૭૪૧૭૫૧૭૬૧૭૭૧૭૮૧૭૯૧૮૦૧૮૧૧૮૨૧૮૩૧૮૪૧૮૫૧૮૬૧૮૭૧૮૮૧૮૯૧૯૦૧૯૧૧૯૨૧૯૩૧૯૪૧૯૫૧૯૬૧૯૭૧૯૮૧૯૯૨૦૦૨૦૧૨૦૨૨૦૩૨૦૪૨૦૫૨૦૬૨૦૭૨૦૮૨૦૯૨૧૦૨૧૧૨૧૨૨૧૩૨૧૪૨૧૫૨૧૬૨૧૭૨૧૮૨૧૯૨૨૦૨૨૧૨૨૨૨૨૩૨૨૪૨૨૫૨૨૬૨૨૭૨૨૮૨૨૯૨૩૦૨૩૧૨૩૨૨૩૩૨૩૪૨૩૫૨૩૬૨૩૭૨૩૮૨૩૯૨૪૦૨૪૧૨૪૨૨૪૩૨૪૪૨૪૫૨૪૬૨૪૭૨૪૮૨૪૯૨૫૦૨૫૧૨૫૨૨૫૩૨૫૪૨૫૫૨૫૬૨૫૭૨૫૮૨૫૯૨૬૦૨૬૧૨૬૨૨૬૩૨૬૪૨૬૫૨૬૬૨૬૭૨૬૮૨૬૯૨૭૦૨૭૧૨૭૨૨૭૩૨૭૪૨૭૫૨૭૬૨૭૭૨૭૮૨૭૯૨૮૦૨૮૧૨૮૨૨૮૩૨૮૪૨૮૫૨૮૬૨૮૭૨૮૮૨૮૯૨૯૦૨૯૧૨૯૨૨૯૩૨૯૪૨૯૫૨૯૬૨૯૭૨૯૮૨૯૯૩૦૦૩૦૧૩૦૨૩૦૩૩૦૪૩૦૫૩૦૬૩૦૭૩૦૮૩૦૯૩૧૦૩૧૧૩૧૨૩૧૩૩૧૪૩૧૫૩૧૬૩૧૭૩૧૮૩૧૯૩૨૦૩૨૧૩૨૨૩૨૩૩૨૪૩૨૫૩૨૬૩૨૭૩૨૮૩૨૯૩૩૦૩૩૧૩૩૨૩૩૩૩૩૪૩૩૫૩૩૬૩૩૭૩૩૮૩૩૯૩૪૦૩૪૧૩૪૨૩૪૩૩૪૪૩૪૫૩૪૬૩૪૭૩૪૮૩૪૯૩૫૦૩૫૧૩૫૨૩૫૩૩૫૪૩૫૫૩૫૬૩૫૭૩૫૮૩૫૯૩૬૦૩૬૧૩૬૨૩૬૩૩૬૪૩૬૫૩૬૬૩૬૭૩૬૮૩૬૯૩૭૦૩૭૧૩૭૨૩૭૩૩૭૪૩૭૫૩૭૬૩૭૭૩૭૮૩૭૯૩૮૦૩૮૧૩૮૨૩૮૩૩૮૪૩૮૫૩૮૬૩૮૭૩૮૮૩૮૯૩૯૦૩૯૧૩૯૨૩૯૩૩૯૪૩૯૫૩૯૬૩૯૭૩૯૮૩૯૯૪૦૦૪૦૧૪૦૨૪૦૩૪૦૪૪૦૫૪૦૬૪૦૭૪૦૮૪૦૯૪૧૦૪૧૧૪૧૨૪૧૩૪૧૪૪૧૫૪૧૬૪૧૭૪૧૮૪૧૯૪૨૦૪૨૧૪૨૨૪૨૩૪૨૪૪૨૫૪૨૬૪૨૭૪૨૮૪૨૯૪૩૦૪૩૧૪૩૨૪૩૩૪૩૪૪૩૫૪૩૬૪૩૭૪૩૮૪૩૯૪૪૦૪૪૧૪૪૨૪૪૩૪૪૪૪૪૫૪૪૬૪૪૭૪૪૮૪૪૯૪૫૦૪૫૧૪૫૨૪૫૩૪૫૪૪૫૫૪૫૬૪૫૭૪૫૮૪૫૯૪૬૦૪૬૧૪૬૨૪૬૩૪૬૪૪૬૫૪૬૬૪૬૭૪૬૮૪૬૯૪૭૦૪૭૧૪૭૨૪૭૩૪૭૪૪૭૫૪૭૬૪૭૭૪૭૮૪૭૯૪૮૦૪૮૧૪૮૨૪૮૩૪૮૪૪૮૫૪૮૬૪૮૭૪૮૮૪૮૯૪૯૦૪૯૧૪૯૨૪૯૩૪૯૪૪૯૫૪૯૬૪૯૭૪૯૮૪૯૯૫૦૦૫૦૧૫૦૨૫૦૩૫૦૪૫૦૫૫૦૬૫૦૭૫૦૮૫૦૯૫૧૦૫૧૧૫૧૨૫૧૩૫૧૪૫૧૫૫૧૬૫૧૭૫૧૮૫૧૯૫૨૦૫૨૧૫૨૨૫૨૩૫૨૪૫૨૫૫૨૬૫૨૭૫૨૮૫૨૯૫૩૦૫૩૧૫૩૨૫૩૩૫૩૪૫૩૫૫૩૬૫૩૭૫૩૮૫૩૯૫૪૦૫૪૧૫૪૨૫૪૩૫૪૪૫૪૫૫૪૬૫૪૭૫૪૮૫૪૯૫૫૦૫૫૧૫૫૨૫૫૩૫૫૪૫૫૫૫૫૬૫૫૭૫૫૮૫૫૯૫૬૦૫૬૧૫૬૨૫૬૩૫૬૪૫૬૫૫૬૬૫૬૭૫૬૮૫૬૯૫૭૦૫૭૧૫૭૨૫૭૩૫૭૪૫૭૫૫૭૬૫૭૭૫૭૮૫૭૯૫૮૦૫૮૧૫૮૨૫૮૩૫૮૪૫૮૫૫૮૬૫૮૭૫૮૮૫૮૯૫૯૦૫૯૧૫૯૨૫૯૩૫૯૪૫૯૫૫૯૬૫૯૭૫૯૮૫૯૯૬૦૦૬૦૧૬૦૨૬૦૩૬૦૪૬૦૫૬૦૬૬૦૭૬૦૮૬૦૯૬૧૦૬૧૧૬૧૨૬૧૩૬૧૪૬૧૫૬૧૬૬૧૭૬૧૮૬૧૯૬૨૦૬૨૧૬૨૨૬૨૩૬૨૪૬૨૫૬૨૬૬૨૭૬૨૮૬૨૯૬૩૦૬૩૧૬૩૨૬૩૩૬૩૪૬૩૫૬૩૬૬૩૭૬૩૮૬૩૯૬૪૦૬૪૧૬૪૨૬૪૩૬૪૪૬૪૫૬૪૬૬૪૭૬૪૮૬૪૯૬૫૦૬૫૧૬૫૨૬૫૩૬૫૪૬૫૫૬૫૬૬૫૭૬૫૮૬૫૯૬૬૦૬૬૧૬૬૨૬૬૩૬૬૪૬૬૫૬૬૬૬૬૭૬૬૮૬૬૯૬૭૦૬૭૧૬૭૨૬૭૩૬૭૪૬૭૫૬૭૬૬૭૭૬૭૮૬૭૯૬૮૦૬૮૧૬૮૨૬૮૩૬૮૪૬૮૫૬૮૬૬૮૭૬૮૮૬૮૯૬૯૦૬૯૧૬૯૨૬૯૩૬૯૪૬૯૫૬૯૬૬૯૭૬૯૮૬૯૯૭૦૦૭૦૧૭૦૨૭૦૩૭૦૪૭૦૫૭૦૬૭૦૭૭૦૮૭૦૯૭૧૦૭૧૧૭૧૨૭૧૩૭૧૪૭૧૫૭૧૬૭૧૭૭૧૮૭૧૯૭૨૦૭૨૧૭૨૨૭૨૩૭૨૪૭૨૫૭૨૬૭૨૭૭૨૮૭૨૯૭૩૦૭૩૧૭૩૨૭૩૩૭૩૪૭૩૫૭૩૬૭૩૭૭૩૮૭૩૯૭૪૦૭૪૧૭૪૨૭૪૩૭૪૪૭૪૫૭૪૬૭૪૭૭૪૮૭૪૯૭૫૦૭૫૧૭૫૨૭૫૩૭૫૪૭૫૫૭૫૬૭૫૭૭૫૮૭૫૯૭૬૦૭૬૧૭૬૨૭૬૩૭૬૪૭૬૫૭૬૬૭૬૭૭૬૮૭૬૯૭૭૦૭૭૧૭૭૨૭૭૩૭૭૪૭૭૫૭૭૬૭૭૭૭૭૮૭૭૯૭૮૦૭૮૧૭૮૨૭૮૩૭૮૪૭૮૫૭૮૬૭૮૭૭૮૮૭૮૯૭૯૦૭૯૧૭૯૨૭૯૩૭૯૪૭૯૫૭૯૬૭૯૭૭૯૮૭૯૯૮૦૦૮૦૧૮૦૨૮૦૩૮૦૪૮૦૫૮૦૬૮૦૭૮૦૮૮૦૯૮૧૦૮૧૧૮૧૨૮૧૩૮૧૪૮૧૫૮૧૬૮૧૭૮૧૮૮૧૯૮૨૦૮૨૧૮૨૨૮૨૩૮૨૪૮૨૫૮૨૬૮૨૭૮૨૮૮૨૯૮૩૦૮૩૧૮૩૨૮૩૩૮૩૪૮૩૫૮૩૬૮૩૭૮૩૮૮૩૯૮૪૦૮૪૧૮૪૨૮૪૩૮૪૪૮૪૫૮૪૬૮૪૭૮૪૮૮૪૯૮૫૦૮૫૧૮૫૨૮૫૩૮૫૪૮૫૫૮૫૬૮૫૭૮૫૮૮૫૯૮૬૦૮૬૧૮૬૨૮૬૩૮૬૪૮૬૫૮૬૬૮૬૭૮૬૮૮૬૯૮૭૦૮૭૧૮૭૨૮૭૩૮૭૪૮૭૫૮૭૬૮૭૭૮૭૮૮૭૯૮૮૦૮૮૧૮૮૨૮૮૩૮૮૪૮૮૫૮૮૬૮૮૭૮૮૮૮૮૯૮૯૦૮૯૧૮૯૨૮૯૩૮૯૪૮૯૫૮૯૬૮૯૭૮૯૮૮૯૯૯૦૦૯૦૧૯૦૨૯૦૩૯૦૪૯૦૫૯૦૬૯૦૭૯૦૮૯૦૯૯૧૦૯૧૧૯૧૨૯૧૩૯૧૪૯૧૫૯૧૬૯૧૭૯૧૮૯૧૯૯૨૦૯૨૧૯૨૨૯૨૩૯૨૪૯૨૫૯૨૬૯૨૭૯૨૮૯૨૯૯૩૦૯૩૧૯૩૨૯૩૩૯૩૪૯૩૫૯૩૬૯૩૭૯૩૮૯૩૯૯૪૦૯૪૧૯૪૨૯૪૩૯૪૪૯૪૫૯૪૬૯૪૭૯૪૮૯૪૯૯૫૦૯૫૧૯૫૨૯૫૩૯૫૪૯૫૫૯૫૬૯૫૭૯૫૮૯૫૯૯૬૦૯૬૧૯૬૨૯૬૩૯૬૪૯૬૫૯૬૬૯૬૭૯૬૮૯૬૯૯૭૦૯૭૧૯૭૨૯૭૩૯૭૪૯૭૫૯૭૬૯૭૭૯૭૮૯૭૯૯૮૦૯૮૧૯૮૨૯૮૩૯૮૪૯૮૫૯૮૬૯૮૭૯૮૮૯૮૯૯૯૦૯૯૧૯૯૨૯૯૩૯૯૪૯૯૫૯૯૬૯૯૭૯૯૮૯૯૯૧૦૦૦૧૦૦૨૧૦૦૩૧૦૦૪૧૦૦૫૧૦૦૬૧૦૦૭૧૦૦૮૧૦૦૯૧૦૧૦૧૦૧૧૧૦૧૨૧૦૧૩૧૦૧૪૧૦૧૫૧૦૧૬૧૦૧૭૧૦૧૮૧૦૧૯૧૦૨૦૧૦૨૧૧૦૨૨૧૦૨૩૧૦૨૪૧૦૨૫૧૦૨૬૧૦૨૭૧૦૨૮૧૦૨૯૧૦૩૦૧૦૩૧૧૦૩૨૧૦૩૩૧૦૩૪૧૦૩૫૧૦૩૬૧૦૩૭૧૦૩૮૧૦૩૯૧૦૪૦૧૦૪૧૧૦૪૨૧૦૪૩૧૦૪૪૧૦૪૫૧૦૪૬૧૦૪૭૧૦૪૮૧૦૪૯૧૦૫૦૧૦૫૧૧૦૫૨૧૦૫૩૧૦૫૪૧૦૫૫૧૦૫૬૧૦૫૭૧૦૫૮૧૦૫૯૧૦૬૦૧૦૬૧૧૦૬૨૧૦૬૩૧૦૬૪૧૦૬૫૧૦૬૬૧૦૬૭૧૦૬૮૧૦૬૯૧૦૭૦૧૦૭૧૧૦૭૨૧૦૭૩૧૦૭૪૧૦૭૫૧૦૭૬૧૦૭૭૧૦૭૮૧૦૭૯૧૦૮૦૧૦૮૧૧૦૮૨૧૦૮૩૧૦૮૪૧૦૮૫૧૦૮૬૧૦૮૭૧૦૮૮૧૦૮૯૧૦૯૦૧૦૯૧૧૦૯૨૧૦૯૩૧૦૯૪૧૦૯૫૧૦૯૬૧૦૯૭૧૦૯૮૧૦૯૯૧૧૦૦૧૧૦૧૧૧૦૨૧૧૦૩૧૧૦૪૧૧૦૫૧૧૦૬૧૧૦૭૧૧૦૮૧૧૦૯૧૧૧૦૧૧૧૧૧૧૨૧૧૧૩૧૧૧૪૧૧૧૫૧૧૧૬૧૧૧૭૧૧૧૮૧૧૧૯૧૧૨૦૧૧૨૧૧૧૨૨૧૧૨૩૧૧૨૪૧૧૨૫૧૧૨૬૧૧૨૭૧૧૨૮૧૧૨૯૧૧૩૦૧૧૩૧૧૧૩૨૧૧૩૩૧૧૩૪૧૧૩૫૧૧૩૬૧૧૩૭૧૧૩૮૧૧૩૯૧૧૪૦૧૧૪૧૧૧૪૨૧૧૪૩૧૧૪૪૧૧૪૫૧૧૪૬૧૧૪૭૧૧૪૮૧૧૪૯૧૧૫૦૧૧૫૧૧૧૫૨૧૧૫૩૧૧૫૪૧૧૫૫૧૧૫૬૧૧૫૭૧૧૫૮૧૧૫૯૧૧૬૦૧૧૬૧૧૧૬૨૧૧૬૩૧૧૬૪૧૧૬૫૧૧૬૬૧૧૬૭૧૧૬૮૧૧૬૯૧૧૭૦૧૧૭૧૧૧૭૨૧૧૭૩૧૧૭૪૧૧૭૫૧૧૭૬૧૧૭૭૧૧૭૮૧૧૭૯૧૧૮૦૧૧૮૧૧૧૮૨૧૧૮૩૧૧૮૪૧૧૮૫૧૧૮૬૧૧૮૭૧૧૮૮૧૧૮૯૧૧૯૦૧૧૯૧૧૧૯૨૧૧૯૩૧૧૯૪૧૧૯૫૧૧૯૬૧૧૯૭૧૧૯૮૧૧૯૯૧૨૦૦૧૨૦૧૧૨૦૨૧૨૦૩૧૨૦૪૧૨૦૫૧૨૦૬૧૨૦૭૧૨૦૮૧૨૦૯૧૨૧૦૧૨૧૧૧૨૧૨૧૨૧૩૧૨૧૪૧૨૧૫૧૨૧૬૧૨૧૭૧૨૧૮૧૨૧૯૧૨૨૦૧૨૨૧૧૨૨૨૧૨૨૩૧૨૨૪૧૨૨૫૧૨૨૬૧૨૨૭૧૨૨૮૧૨૨૯૧૨૩૦૧૨૩૧૧૨૩૨૧૨૩૩૧૨૩૪૧૨૩૫૧૨૩૬૧૨૩૭૧૨૩૮૧૨૩૯૧૨૪૦૧૨૪૧૧૨૪૨૧૨૪૩૧૨૪૪૧૨૪૫૧૨૪૬૧૨૪૭૧૨૪૮૧૨૪૯૧૨૫૦૧૨૫૧૧૨૫૨૧૨૫૩૧૨૫૪૧૨૫૫૧૨૫૬૧૨૫૭૧૨૫૮૧૨૫૯૧૨૬૦૧૨૬૧૧૨૬૨૧૨૬૩૧૨૬૪૧૨૬૫૧૨૬૬૧૨૬૭૧૨૬૮૧૨૬૯૧૨૭૦૧૨૭૧૧૨૭૨૧૨૭૩૧૨૭૪૧૨૭૫૧૨૭૬૧૨૭૭૧૨૭૮૧૨૭૯૧૨૮૦૧૨૮૧૧૨૮૨૧૨૮૩૧૨૮૪૧૨૮૫૧૨૮૬૧૨૮૭૧૨૮૮૧૨૮૯૧૨૯૦૧૨૯૧૧૨૯૨૧૨૯૩૧૨૯૪૧૨૯૫૧૨૯૬૧૨૯૭૧૨૯૮૧૨૯૯૧૩૦૦૧૩૦૧૧૩૦૨૧૩૦૩૧૩૦૪૧૩૦૫૧૩૦૬૧૩૦૭૧૩૦૮૧૩૦૯૧૩૧૦૧૩૧૧૧૩૧૨૧૩૧૩૧૩૧૪૧૩૧૫૧૩૧૬૧૩૧૭૧૩૧૮૧૩૧૯૧૩૨૦૧૩૨૧૧૩૨૨૧૩૨૩૧૩૨૪૧૩૨૫૧૩૨૬૧૩૨૭૧૩૨૮૧૩૨૯૧૩૩૦૧૩૩૧૧૩૩૨૧૩૩૩૧૩૩૪૧૩૩૫૧૩૩૬૧૩૩૭૧૩૩૮૧૩૩૯૧૩૪૦૧૩૪૧૧૩૪૨૧૩૪૩૧૩૪૪૧૩૪૫૧૩૪૬૧૩૪૭૧૩૪૮૧૩૪૯૧૩૫૦૧૩૫૧૧૩૫૨૧૩૫૩૧૩૫૪૧૩૫૫૧૩૫૬૧૩૫૭૧૩૫૮૧૩૫૯૧૩૬૦૧૩૬૧૧૩૬૨૧૩૬૩૧૩૬૪૧૩૬૫૧૩૬૬૧૩૬૭૧૩૬૮૧૩૬૯૧૩૭૦૧૩૭૧૧૩૭૨૧૩૭૩૧૩૭૪૧૩૭૫૧૩૭૬૧૩૭૭૧૩૭૮૧૩૭૯૧૩૮૦૧૩૮૧૧૩૮૨૧૩૮૩૧૩૮૪૧૩૮૫૧૩૮૬૧૩૮૭૧૩૮૮૧૩૮૯૧૩૯૦૧૩૯૧૧૩૯૨૧૩૯૩૧૩૯૪૧૩૯૫૧૩૯૬૧૩૯૭૧૩૯૮૧૩૯૯૧૪૦૦૧૪૦૧૧૪૦૨૧૪૦૩૧૪૦૪૧૪૦૫૧૪૦૬૧૪૦૭૧૪૦૮૧૪૦૯૧૪૧૦૧૪૧૧૧૪૧૨૧૪૧૩૧૪૧૪૧૪૧૫૧૪૧૬૧૪૧૭૧૪૧૮૧૪૧૯૧૪૨૦૧૪૨૧૧૪૨૨૧૪૨૩૧૪૨૪૧૪૨૫૧૪૨૬૧૪૨૭૧૪૨૮૧૪૨૯૧૪૩૦૧૪૩૧૧૪૩૨૧૪૩૩૧૪૩૪૧૪૩૫૧૪૩૬૧૪૩૭૧૪૩૮૧૪૩૯૧૪૪૦૧૪૪૧૧૪૪૨૧૪૪૩૧૪૪૪૧૪૪૫૧૪૪૬૧૪૪૭૧૪૪૮૧૪૪૯૧૪૫૦૧૪૫૧૧૪૫૨૧૪૫૩૧૪૫૪૧૪૫૫૧૪૫૬૧૪૫૭૧૪૫૮૧૪૫૯૧૪૬૦૧૪૬૧૧૪૬૨૧૪૬૩૧૪૬૪૧૪૬૫૧૪૬૬૧૪૬૭૧૪૬૮૧૪૬૯૧૪૭૦૧૪૭૧૧૪૭૨૧૪૭૩૧૪૭૪૧૪૭૫૧૪૭૬૧૪૭૭૧૪૭૮૧૪૭૯૧૪૮૦૧૪૮૧૧૪૮૨૧૪૮૩૧૪૮૪૧૪૮૫૧૪૮૬૧૪૮૭૧૪૮૮૧૪૮૯૧૪૯૦૧૪૯૧૧૪૯૨૧૪૯૩૧૪૯૪૧૪૯૫૧૪૯૬૧૪૯૭૧૪૯૮૧૪૯૯૧૫૦૦૧૫૦૧૧૫૦૨૧૫૦૩૧૫૦૪૧૫૦૫૧૫૦૬૧૫૦૭૧૫૦૮૧૫૦૯૧૫૧૦૧૫૧૧૧૫૧૨૧૫૧૩૧૫૧૪૧૫૧૫૧૫૧૬૧૫૧૭૧૫૧૮૧૫૧૯૧૫૨૦૧૫૨૧૧૫૨૨૧૫૨૩૧૫૨૪૧૫૨૫૧૫૨૬૧૫૨૭૧૫૨૮૧૫૨૯૧૫૩૦૧૫૩૧૧૫૩૨૧૫૩૩૧૫૩૪૧૫૩૫૧૫૩૬૧૫૩૭૧૫૩૮૧૫૩૯૧૫૪૦૧૫૪૧૧૫૪૨૧૫૪૩૧૫૪૪૧૫૪૫૧૫૪૬૧૫૪૭૧૫૪૮૧૫૪૯૧૫૫૦૧૫૫૧૧૫૫૨૧૫૫૩૧૫૫૪૧૫૫૫૧૫૫૬૧૫૫૭૧૫૫૮૧૫૫૯૧૫૬૦૧૫૬૧૧૫૬૨૧૫૬૩૧૫૬૪૧૫૬૫૧૫૬૬૧૫૬૭૧૫૬૮૧૫૬૯૧૫૭૦૧૫૭૧૧૫૭૨૧૫૭૩૧૫૭૪૧૫૭૫૧૫૭૬૧૫૭૭૧૫૭૮૧૫૭૯૧૫૮૦૧૫૮૧૧૫૮૨૧૫૮૩૧૫૮૪૧૫૮૫૧૫૮૬૧૫૮૭૧૫૮૮૧૫૮૯૧૫૯૦૧૫૯૧૧૫૯૨૧૫૯૩૧૫૯૪૧૫૯૫૧૫૯૬૧૫૯૭૧૫૯૮૧૫૯૯૧૬૦૦૧૬૦૧૧૬૦૨૧૬૦૩૧૬૦૪૧૬૦૫૧૬૦૬૧૬૦૭૧૬૦૮૧૬૦૯૧૬૧૦૧૬૧૧૧૬૧૨૧૬૧૩૧૬૧૪૧૬૧૫૧૬૧૬૧૬૧૭૧૬૧૮૧૬૧૯૧૬૨૦૧૬૨૧૧૬૨૨૧૬૨૩૧૬૨૪૧૬૨૫૧૬૨૬૧૬૨૭૧૬૨૮૧૬૨૯૧૬૩૦૧૬૩૧૧૬૩૨૧૬૩૩૧૬૩૪૧૬૩૫૧૬૩૬૧૬૩૭૧૬૩૮૧૬૩૯૧૬૪૦૧૬૪૧૧૬૪૨૧૬૪૩૧૬૪૪૧૬૪૫૧૬૪૬૧૬૪૭૧૬૪૮૧૬૪૯૧૬૫૦૧૬૫૧૧૬૫૨૧૬૫૩૧૬૫૪૧૬૫૫૧૬૫૬૧૬૫૭૧૬૫૮૧૬૫૯૧૬૬૦૧૬૬૧૧૬૬૨૧૬૬૩૧૬૬૪૧૬૬૫૧૬૬૬૧૬૬૭૧૬૬૮૧૬૬૯૧૬૭૦૧૬૭૧૧૬૭૨૧૬૭૩૧૬૭૪૧૬૭૫૧૬૭૬૧૬૭૭૧૬૭૮૧૬૭૯૧૬૮૦૧૬૮૧૧૬૮૨૧૬૮૩૧૬૮૪૧૬૮૫૧૬૮૬૧૬૮૭૧૬૮૮૧૬૮૯૧૬૯૦૧૬૯૧૧૬૯૨૧૬૯૩૧૬૯૪૧૬૯૫૧૬૯૬૧૬૯૭૧૬૯૮૧૬૯૯૧૭૦૦૧૭૦૧૧૭૦૨૧૭૦૩૧૭૦૪૧૭૦૫૧૭૦૬૧૭૦૭૧૭૦૮૧૭૦૯૧૭૧૦૧૭૧૧૧૭૧૨૧૭૧૩૧૭૧૪૧૭૧૫૧૭૧૬૧૭૧૭૧૭૧૮૧૭૧૯૧૭૨૦૧૭૨૧૧૭૨૨૧૭૨૩૧૭૨૪૧૭૨૫૧૭૨૬૧૭૨૭૧૭૨૮૧૭૨૯૧૭૩૦૧૭૩૧૧૭૩૨૧૭૩૩૧૭૩૪૧૭૩૫૧૭૩૬૧૭૩૭૧૭૩૮૧૭૩૯૧૭૪૦૧૭૪૧૧૭૪૨૧૭૪૩૧૭૪૪૧૭૪૫૧૭૪૬૧૭૪૭૧૭૪૮૧૭૪૯૧૭૫૦૧૭૫૧૧૭૫૨૧૭૫૩૧૭૫૪૧૭૫૫૧૭૫૬૧૭૫૭૧૭૫૮૧૭૫૯૧૭૬૦૧૭૬૧૧૭૬૨૧૭૬૩૧૭૬૪૧૭૬૫૧૭૬૬૧૭૬૭૧૭૬૮૧૭૬૯૧૭૭૦૧૭૭૧૧૭૭૨૧૭૭૩૧૭૭૪૧૭૭૫૧૭૭૬૧૭૭૭૧૭૭૮૧૭૭૯૧૭૮૦૧૭૮૧૧૭૮૨૧૭૮૩૧૭૮૪૧૭૮૫૧૭૮૬૧૭૮૭૧૭૮૮૧૭૮૯૧૭૯૦૧૭૯૧૧૭૯૨૧૭૯૩૧૭૯૪૧૭૯૫૧૭૯૬૧૭૯૭૧૭૯૮૧૭૯૯૧૮૦૦૧૮૦૧૧૮૦૨૧૮૦૩૧૮૦૪૧૮૦૫૧૮૦૬૧૮૦૭૧૮૦૮૧૮૦૯૧૮૧૦૧૮૧૧૧૮૧૨૧૮૧૩૧૮૧૪૧૮૧૫૧૮૧૬૧૮૧૭૧૮૧૮૧૮૧૯૧૮૨૦૧૮૨૧૧૮૨૨૧૮૨૩૧૮૨૪૧૮૨૫૧૮૨૬૧૮૨૭૧૮૨૮૧૮૨૯૧૮૩૦૧૮૩૧૧૮૩૨૧૮૩૩૧૮૩૪૧૮૩૫૧૮૩૬૧૮૩૭૧૮૩૮૧૮૩૯૧૮૪૦૧૮૪૧૧૮૪૨૧૮૪૩૧૮૪૪૧૮૪૫૧૮૪૬૧૮૪૭૧૮૪૮૧૮૪૯૧૮૫૦૧૮૫૧૧૮૫૨૧૮૫૩૧૮૫૪૧૮૫૫૧૮૫૬૧૮૫૭૧૮૫૮૧૮૫૯૧૮૬૦૧૮૬૧૧૮૬૨૧૮૬૩૧૮૬૪૧૮૬૫૧૮૬૬૧૮૬૭૧૮૬૮૧૮૬૯૧૮૭૦૧૮૭૧૧૮૭૨૧૮૭૩૧૮૭૪૧૮૭૫૧૮૭૬૧૮૭૭૧૮૭૮૧૮૭૯૧૮૮૦૧૮૮૧૧૮૮૨૧૮૮૩૧૮૮૪૧૮૮૫૧૮૮૬૧૮૮૭૧૮૮૮૧૮૮૯૧૮૯૦૧૮૯૧૧૮૯૨૧૮૯૩૧૮૯૪૧૮૯૫૧૮૯૬૧૮૯૭૧૮૯૮૧૮૯૯૧૯૦૦૧૯૦૧૧૯૦૨૧૯૦૩૧૯૦૪૧૯૦૫૧૯૦૬૧૯૦૭૧૯૦૮૧૯૦૯૧૯૧૦૧૯૧૧૧૯૧૨૧૯૧૩૧૯૧૪૧૯૧૫૧૯૧૬૧૯૧૭૧૯૧૮૧૯૧૯૧૯૨૦૧૯૨૧૧૯૨૨૧૯૨૩૧૯૨૪૧૯૨૫૧૯૨૬૧૯૨૭૧૯૨૮૧૯૨૯૧૯૩૦૧૯૩૧૧૯૩૨૧૯૩૩૧૯૩૪૧૯૩૫૧૯૩૬૧૯૩૭૧૯૩૮૧૯૩૯૧૯૪૦૧૯૪૧૧૯૪૨૧૯૪૩૧૯૪૪૧૯૪૫૧૯૪૬૧૯૪૭૧૯૪૮૧૯૪૯૧૯૫૦૧૯૫૧૧૯૫૨૧૯૫૩૧૯૫૪૧૯૫૫૧૯૫૬૧૯૫૭૧૯૫૮૧૯૫૯૧૯૬૦૧૯૬૧૧૯૬૨૧૯૬૩૧૯૬૪૧૯૬૫૧૯૬૬૧૯૬૭૧૯૬૮૧૯૬૯૧૯૭૦૧૯૭૧૧૯૭૨૧૯૭૩૧૯૭૪૧૯૭૫૧૯૭૬૧૯૭૭૧૯૭૮૧૯૭૯૧૯૮૦૧૯૮૧૧૯૮૨૧૯૮૩૧૯૮૪૧૯૮૫૧૯૮૬૧૯૮૭૧૯૮૮૧૯૮૯૧૯૯૦૧૯૯૧૧૯૯૨૧૯૯૩૧૯૯૪૧૯૯૫૧૯૯૬૧૯૯૭૧૯૯૮૧૯૯૯૨૦૦૦૨૦૦૧૨૦૦૨૨૦૦૩૨૦૦૪૨૦૦૫૨૦૦૬૨૦૦૭૨૦૦૮૨૦૦૯૨૦૧૦૨૦૧૧૨૦૧૨૨૦૧૩૨૦૧૪૨૦૧૫૨૦૧૬૨૦૧૭૨૦૧૮૨૦૧૯૨૦૨૦૨૦૨૧૨૦૨૨૨૦૨૩૨૦૨૪૨૦૨૫૨૦૨૬૨૦૨૭૨૦૨૮૨૦૨૯૨૦૩૦૨૦૩૧૨૦૩૨૨૦૩૩૨૦૩૪૨૦૩૫૨૦૩૬૨૦૩૭૨૦૩૮૨૦૩૯૨૦૪૦૨૦૪૧૨૦૪૨૨૦૪૩૨૦૪૪૨૦૪૫૨૦૪૬૨૦૪૭૨૦૪૮૨૦૪૯૨૦૫૦૨૦૫૧૨૦૫૨૨૦૫૩૨૦૫૪૨૦૫૫૨૦૫૬૨૦૫૭૨૦૫૮૨૦૫૯૨૦૬૦૨૦૬૧૨૦૬૨૨૦૬૩૨૦૬૪૨૦૬૫૨૦૬૬૨૦૬૭૨૦૬૮૨૦૬૯૨૦૭૦૨૦૭૧૨૦૭૨૨૦૭૩૨૦૭૪૨૦૭૫૨૦૭૬૨૦૭૭૨૦૭૮૨૦૭૯૨૦૮૦૨૦૮૧૨૦૮૨૨૦૮૩૨૦૮૪૨૦૮૫૨૦૮૬૨૦૮૭૨૦૮૮૨૦૮૯૨૦૯૦૨૦૯૧૨૦૯૨૨૦૯૩૨૦૯૪૨૦૯૫૨૦૯૬૨૦૯૭૨૦૯૮૨૦૯૯૨૧૦૦૨૧૦૧૨૧૦૨૨૧૦૩૨૧૦૪૨૧૦૫૨૧૦૬૨૧૦૭૨૧૦૮૨૧૦૯૨૧૧૦૨૧૧૧૨૧૧૨૨૧૧૩૨૧૧૪૨૧૧૫૨૧૧૬૨૧૧૭૨૧૧૮૨૧૧૯૨૧૨૦૨૧૨૧૨૧૨૨૨૧૨૩૨૧૨૪૨૧૨૫૨૧૨૬૨૧૨૭૨૧૨૮૨૧૨૯૨૧૩૦૨૧૩૧૨૧૩૨૨૧૩૩૨૧૩૪૨૧૩૫૨૧૩૬૨૧૩૭૨૧૩૮૨૧૩૯૨૧૪૦૨૧૪૧૨૧૪૨૨૧૪૩૨૧૪૪૨૧૪૫૨૧૪૬૨૧૪૭૨૧૪૮૨૧૪૯૨૧૫૦૨૧૫૧૨૧૫૨૨૧૫૩૨૧૫૪૨૧૫૫૨૧૫૬૨૧૫૭૨૧૫૮૨૧૫૯૨૧૬૦૨૧૬૧૨૧૬૨૨૧૬૩૨૧૬૪૨૧૬૫૨૧૬૬૨૧૬૭૨૧૬૮૨૧૬૯૨૧૭૦૨૧૭૧૨૧૭૨૨૧૭૩૨૧૭૪૨૧૭૫૨૧૭૬૨૧૭૭૨૧૭૮૨૧૭૯૨૧૮૦૨૧૮૧૨૧૮૨૨૧૮૩૨૧૮૪૨૧૮૫૨૧૮૬૨૧૮૭૨૧૮૮૨૧૮૯૨૧૯૦૨૧૯૧૨૧૯૨૨૧૯૩૨૧૯૪૨૧૯૫૨૧૯૬૨૧૯૭૨૧૯૮૨૧૯૯૨૨૦૦૨૨૦૧૨૨૦૨૨૨૦૩૨૨૦૪૨૨૦૫૨૨૦૬૨૨૦૭૨૨૦૮૨૨૦૯૨૨૧૦૨૨૧૧૨૨૧૨૨૨૧૩૨૨૧૪૨૨૧૫૨૨૧૬૨૨૧૭૨૨૧૮૨૨૧૯૨૨૨૦૨૨૨૧૨૨૨૨૨૨૩૨૨૨૪૨૨૨૫૨૨૨૬૨૨૨૭૨૨૨૮૨૨૨૯૨૨૩૦૨૨૩૧૨૨૩૨૨૨૩૩૨૨૩૪૨૨૩૫૨૨૩૬૨૨૩૭૨૨૩૮૨૨૩૯૨૨૪૦૨૨૪૧૨૨૪૨૨૨૪૩૨૨૪૪૨૨૪૫૨૨૪૬૨૨૪૭૨૨૪૮૨૨૪૯૨૨૫૦૨૨૫૧૨૨૫૨૨૨૫૩૨૨૫૪૨૨૫૫૨૨૫૬૨૨૫૭૨૨૫૮૨૨૫૯૨૨૬૦૨૨૬૧૨૨૬૨૨૨૬૩૨૨૬૪૨૨૬૫૨૨૬૬૨૨૬૭૨૨૬૮૨૨૬૯૨૨૭૦૨૨૭૧૨૨૭૨૨૨૭૩૨૨૭૪૨૨૭૫૨૨૭૬૨૨૭૭૨૨૭

ભગવાન અભયદેવ સૂરિએ રચેલા વાદમહાર્ણવ નામના ન્યાયગ્રંથમાં સ્યાદ્વાદ નામનું પ્રથમ પરિચ્છેદ સમાપ્ત થયું.

૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

---

૨) બીજામાં ... ૦ ... ૦ ...

૧૬૪. ૧) બીજામાં ... ૦ ... ૦ ... ૦

ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಬೆಲೆಯ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಜಾಹೀರಾತು ಪತ್ರವನ್ನು ಈ ಪುಸ್ತಕದೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿದ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಪ್ರಕಾಶನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಹೆಸರು ಮತ್ತು ವಿಳಾಸ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಟವನ್ನು ಪುಸ್ತಕದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಸಕ್ತರು ಅದನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ઉપર ગયા તેમ બધાયે જ્યારે ભોજનથી પરવારી ચૂક્યા ત્યારે પેલા ભિક્ષુએ પોતાનું પાત્ર ધોઈ સાફ કરી પોતાની ઝોળીમાં મૂકી દીધું. પછી તે ઊભો થઈ ત્યાંથી ચાલી નીકળ્યો. ચાલતાં ચાલતાં તે જ્યાં ભગવાન બુદ્ધ હતા ત્યાં આવ્યો. આવીને ભગવાનને પ્રણામ કરી એક બાજુ ઊભો રહ્યો. ઊભા રહીને તેણે ભગવાનને કહ્યું કે હે ભગવાન! આપ ભગવાનની સાથે જે ભિક્ષુઓ ભોજન કરવા આવ્યા હતા તેમાં મારો પણ સમાવેશ થાય છે. પણ ભોજન કરતાં પહેલાં મારા મનમાં એવો વિચાર આવ્યો કે આ ભિક્ષુઓ તો ઘણા જ ઉદ્ધત છે. તેઓ ભોજન કરતાં પહેલાં પોતાનું પાત્ર ધોઈ સાફ કરતા નથી. ભોજન કરી લીધા પછી પણ પોતાનું પાત્ર ધોઈ સાફ કરતા નથી

{89 / 88} ભલા ન-ભલાઇ ૭ ન૫ા લાલ૬ાભા૫ ૬૫ા૫ભા૫ ૬૧ ૫ા-૫ા૫ા૫ા

૯૩. ૧) બેઉમાં ઝમ્યા. ૯૪. ૧) બેઉ નકલોમાં ખ્યા.

૯૩ ૧ ૨ ૩ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦

૬૬ } ઘોરાનકમા મામાનમા દામદમાર દામાનમા મામાનમા ૬૬ } ૬૬
૬૭ } ૬૭ } ૬૭

૧૦૦ } મહાવીર ૧૦૦ } ૬ન્દ્ર ધરણેન્દ્ર નાગ્ કુલ્લિશ્વરદત્ત ૧૦૧ } ૬૬૬

ہمارے ساتھ کوئی ایسا شخص بھیج دیجئے جو ہمارے ساتھ جائے اور ہمیں
راستہ بتائے ۞ اور اس نے کہا کہ میں تمہارے ساتھ جاؤں گا لیکن
میں تمہارے ساتھ نہیں جاؤں گا جب تک کہ تم مجھ سے یہ وعدہ نہ کرو
کہ تم کوئی ایسی بات نہ کرو گے جو میں نہ جانتا ہوں اور نہ کوئی
ایسی بات کرو گے جو میں نہ کہوں اور نہ کوئی ایسا کام کرو گے جو
میں نہ کروں اور میں تمہارے ساتھ جاؤں گا یہاں تک کہ تم
اپنے گھر پہنچ جاؤ اور تم اپنے گھر پہنچ جاؤ گے تو میں تمہارے
گھر کے دروازے پر کھڑا ہو جاؤں گا اور تمہارے گھر والوں سے
کہوں گا کہ ہم نے تمہارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا
سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا
ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور
ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا
اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک
کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا
سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا
ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ
ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے
ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے
ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور
تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک
کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا
سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور
ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک
کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا
سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ
ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے
ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک
کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا اور
ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے ہمارے ساتھ ایسا
ایسا سلوک کیا اور ایسا ایسا سلوک کیا اور
تم نے ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک کیا
اور ایسا ایسا سلوک کیا اور تم نے
ہمارے ساتھ ایسا ایسا سلوک
کیا اور ایسا ایسا سلوک
کیا اور تم نے
ہمارے ساتھ
ایسا
سلوک
کیا
اور
تم
نے
ہمارے
ساتھ
ایسا
سلوک
کیا
اور
ایسا
ایسا
سلوک
کیا
اور
تم
نے
ہمارے
ساتھ
ایسا

111 } ૧૧૧ ઉપરથી ઉપર ઉપરનો ઉપરનો ઉપરનો

116-17 ૧૧૬-૧૭ ૐ ૧૭૫૫ ૬ ૧૭૫૫ ૬ ૧૭૫૫ ૬

{5 5} ॥૧૨૦॥ ૐ સ્વસ્તિ શ્રીમદખંડિતપ્રતાપોપનતસમસ્તસામંતચક્રચૂડામણિમરીચિનીરાજિતચરણારવિંદ પરમભટ્ટારક મહારાજાધિરાજ પરમેશ્વર પરમમાહેશ્વર પરમબ્રહ્મણ્ય સત્યસંધ ભગવત્પશુપતિપાદાનુધ્યાત પરમદૈવત શ્રીમદ્ધરસેનદેવ તસ્ય વિજયરાજ્ય સંવત્સરે ૨૦ વૈશાખ શુદિ ૧૫ સોમે અદ્યેહ મહાદાનપતિ શ્રીમદ્ધરસેનદેવ સમુપગતાશેષરાજપુરુષાન્ સમાજ્ઞાપયતિ વિદિતમસ્તુ વો યથા મયા માતુ શ્રેયોઽર્થમિહ ભોગપુરે ચતુરશીતિગ્રામાધિપત્યમુપગતેન સમસ્તરાજકીયાન્ પરિહૃત્ય સર્વાન્ પ્રતિવાસિનો જનપદાંશ્ચ સમાજ્ઞાપયામિ યથોપરિલિખિતગ્રામ ચતુષ્ટયાન્તર્ગતાનિમાનિ ક્ષેત્રાણિ ભૂમિચ્છિદ્રન્યાયેન સોદ્રંગાનિ સોપરિકરાણિ સોપનિધીનિ સાદાયકાનિ સહિરણ્યભાગભોગાનિ સર્વાદાયસમેતાનિ સર્વપીડાવિવર્જિતાનિ ચંદ્રાર્કક્ષિતિસમકાલીનાનિ માતાપિત્રોરાત્મનશ્ચ પુણ્યયશોઽભિવૃદ્ધયે ભારદ્વાજસગોત્રાય ભટ્ટશ્રીવિષ્ણુપુત્રાય ભટ્ટશ્રીદામોદરાય અગ્નિષ્ટોમવાજપેયસોમપીથિને અક્ષયનીવીધર્મમુદ્દિશ્ય પ્રતિપાદિતાનિ ભવદ્ભિરપ્યેષામાજ્ઞાફલમનુપાલયદ્ભિરસ્મત્પ્રતિપાદિતધર્મભાગિભિર્ભવિતવ્યમ્ ઉક્તં ચ ભગવતા વેદવ્યાસેન વ્યાસેન

{1 1} ષષ્ટિં વર્ષસહસ્રાણિ સ્વર્ગે તિષ્ઠતિ ભૂમિદઃ આક્ષેપ્તા ચાનુમંતા ચ તાન્યેવ નરકે વસેત્

{2 2} ઇતિ ચ ભવદ્ભિરસ્મત્પ્રતિપાલિતા વયમિવ પરિપાલનીયા ધર્મસેતવ ઇતિ

૧. ૬) સધળી નકલમાં ધ્રુવાક્ષ ૧ મળિછે. ૪. ૨) સધળી નકલમાં ન્યસ્ત્ર મળિછે.

ચોક્કસ કારણ ન બતાવતાં ઉપરનો હુકમ રદ કરવાની માગણી કરી હતી. ૪ ઉપરના હુકમ સામે ૧૨ અરજદારોએ ૧૯૨૯ના ઓગસ્ટની ૨૨મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫ ૧૯૩૦ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬ ૧૯૩૦ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭ ૧૯૩૦ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮ ૧૯૩૦ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯ ૧૯૩૦ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦ ૧૯૩૦ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧ ૧૯૩૦ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨ ૧૯૩૦ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૩ ૧૯૩૦ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૪ ૧૯૩૦ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૦ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૫ ૧૯૩૦ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૬ ૧૯૩૧ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૭ ૧૯૩૧ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૮ ૧૯૩૧ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૯ ૧૯૩૧ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૦ ૧૯૩૧ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૧ ૧૯૩૧ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૨ ૧૯૩૧ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૩ ૧૯૩૧ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૪ ૧૯૩૧ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૫ ૧૯૩૧ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૬ ૧૯૩૧ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૧ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૭ ૧૯૩૧ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૮ ૧૯૩૨ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૨૯ ૧૯૩૨ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૦ ૧૯૩૨ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૧ ૧૯૩૨ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૨ ૧૯૩૨ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૩ ૧૯૩૨ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૪ ૧૯૩૨ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૫ ૧૯૩૨ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૬ ૧૯૩૨ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૭ ૧૯૩૨ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૮ ૧૯૩૨ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૨ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૩૯ ૧૯૩૨ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૦ ૧૯૩૩ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૧ ૧૯૩૩ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૨ ૧૯૩૩ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૩ ૧૯૩૩ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૪ ૧૯૩૩ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૫ ૧૯૩૩ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૬ ૧૯૩૩ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૭ ૧૯૩૩ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૮ ૧૯૩૩ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૪૯ ૧૯૩૩ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૦ ૧૯૩૩ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૩ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૧ ૧૯૩૩ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૨ ૧૯૩૪ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૩ ૧૯૩૪ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૪ ૧૯૩૪ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૫ ૧૯૩૪ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૬ ૧૯૩૪ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૭ ૧૯૩૪ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૮ ૧૯૩૪ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૫૯ ૧૯૩૪ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૦ ૧૯૩૪ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૧ ૧૯૩૪ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૨ ૧૯૩૪ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૪ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૩ ૧૯૩૪ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૪ ૧૯૩૫ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૫ ૧૯૩૫ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૬ ૧૯૩૫ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૭ ૧૯૩૫ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૮ ૧૯૩૫ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૬૯ ૧૯૩૫ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૦ ૧૯૩૫ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૧ ૧૯૩૫ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૨ ૧૯૩૫ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૩ ૧૯૩૫ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૪ ૧૯૩૫ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૫ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૫ ૧૯૩૫ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૬ ૧૯૩૬ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૭ ૧૯૩૬ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૮ ૧૯૩૬ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૭૯ ૧૯૩૬ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૦ ૧૯૩૬ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૧ ૧૯૩૬ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૨ ૧૯૩૬ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૩ ૧૯૩૬ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૪ ૧૯૩૬ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૫ ૧૯૩૬ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૬ ૧૯૩૬ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૬ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૭ ૧૯૩૬ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૮ ૧૯૩૭ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૮૯ ૧૯૩૭ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૦ ૧૯૩૭ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૧ ૧૯૩૭ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૨ ૧૯૩૭ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૩ ૧૯૩૭ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૪ ૧૯૩૭ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૫ ૧૯૩૭ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૬ ૧૯૩૭ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૭ ૧૯૩૭ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૮ ૧૯૩૭ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૭ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૯૯ ૧૯૩૭ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૦ ૧૯૩૮ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૧ ૧૯૩૮ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૨ ૧૯૩૮ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૩ ૧૯૩૮ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૪ ૧૯૩૮ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૫ ૧૯૩૮ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૬ ૧૯૩૮ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૭ ૧૯૩૮ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૮ ૧૯૩૮ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૦૯ ૧૯૩૮ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૦ ૧૯૩૮ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૮ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૧ ૧૯૩૮ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૨ ૧૯૩૯ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૩ ૧૯૩૯ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૪ ૧૯૩૯ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૫ ૧૯૩૯ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૬ ૧૯૩૯ના મેની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના જૂનની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૭ ૧૯૩૯ના જૂનની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના જુલાઈની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૮ ૧૯૩૯ના જુલાઈની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના ઓગસ્ટની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૧૯ ૧૯૩૯ના ઓગસ્ટની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના સપ્ટેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨૦ ૧૯૩૯ના સપ્ટેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના ઓક્ટોબરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨૧ ૧૯૩૯ના ઓક્ટોબરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના નવેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨૨ ૧૯૩૯ના નવેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૩૯ના ડિસેમ્બરની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨૩ ૧૯૩૯ના ડિસેમ્બરની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૪૦ના જાન્યુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨૪ ૧૯૪૦ના જાન્યુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૪૦ના ફેબ્રુઆરીની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨૫ ૧૯૪૦ના ફેબ્રુઆરીની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૪૦ના માર્ચની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨૬ ૧૯૪૦ના માર્ચની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૪૦ના એપ્રિલની ૧૭મી તારીખે અપીલ કરી હતી. ૧૨૭ ૧૯૪૦ના એપ્રિલની ૨૭મી તારીખે ૧૯૨૯ના ૧૭મા મુંબઈ પ્રાંતિક અધિનિયમ નીચે ૧૯૪૦ના મેની ૧૭મી તારીખે અપીલ કર

ده ده‌ل وه‌ك ئه‌وه‌ی ده‌ڤه‌ره‌ی ده‌ڤه‌ره‌ی ده‌ڤه‌ره‌ی
{۲۶} ئه‌وه‌ی ﴿ ئه‌ی ده‌ڤه‌ره‌ی ده‌ڤه‌ره‌ی ده‌ڤه‌ره‌ی
ده‌ڤه‌ره‌ی ده‌ڤه‌ره

ब्रह्मचर्य्यं तपो रक्षन्तं सर्व्वभूतहितेरतं ।
तं देवा ब्राह्मणं मन्यन्ते तथा वृत्तं हि लक्षयेत् ॥ ३ ॥
यो वेदानधीत्य ब्रह्मचर्य्यं न चरति द्विजः ।
स जीवन्नेव शूद्रत्वमाशु गच्छति सान्वयः ॥ ४ ॥
यो ब्रह्मचर्य्यं चरति सम्यङ्नियतमानसः ।
तस्य ब्रह्मा प्रसन्नो वै ददाति स्वं तनुं प्रति ॥ ५ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
ऊर्द्ध्वरेतास्ततो भूत्वा ब्रह्मलोके महीयते ॥ ६ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ ७ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ ८ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ ९ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १० ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ ११ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १२ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १३ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १४ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १५ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १६ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १७ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १८ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ १९ ॥
ब्रह्मचर्य्यं परं तपः तपो ब्रह्मेति वै श्रुतिः ।
तस्मात्तपश्चरेन्नित्यं ब्रह्मचर्य्यं समाहितः ॥ २० ॥

ઉપાસકો મોક્ષ જાય અથવા[૧] અહમિન્દ્ર ઉત્પન્ન થાય એવું
અવધિજ્ઞાન હોય એટલે અત્ર જીવ બોલ્યો ? કહે
છે[૨] ના અવધિજ્ઞાનવાળા ॐ ।
ઉપાસકો મોક્ષ જાય અથવા અહમિન્દ્ર ઉત્પન્ન થાય
એવું અવધિજ્ઞાન હોય અત્ર જીવ બોલ્યો ॥

{ 1 / 2 } અને કહ્યું જે અવધિજ્ઞાન દેવને નરકને થાય

{ 2 / 3 } અને અહિં અવધિજ્ઞાનનું ક્ષેત્ર અને કાળ બતાવ્યા
છે તે અવધિજ્ઞાન ૧ પરમાણુ ૨ બે પરમાણુ ૩ ત્રણ
પરમાણુ એમ ૪ ૫ ૬ ૭ ૮ ૯ ૧૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત
પરમાણુ ૧૧ ૧૨ ૧૩ ૧૪ ૧૫ ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨
૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત
પરમાણુ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨
૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત
પરમાણુ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨
૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત
પરમાણુ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨
૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત
પરમાણુ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭
૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮
૧૧૯ ૧૨૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪
૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫
૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦
૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫
૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫
૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦
૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫
૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫
૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦
૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫
૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫
૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦
૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫
૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫
૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦
૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫
૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫
૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦
૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫
૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫
૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦
૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫
૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫
૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦
૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫
૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫
૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦
૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫
૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫
૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦
૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫
૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫
૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦
૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫
૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫
૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦
૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫
૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫
૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦
૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫
૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫
૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦
૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫
૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫
૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦
૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫
૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫
૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦
૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫
૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫
૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦
૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫
૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫
૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦
૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫
૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫
૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦
૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫
૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫
૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦
૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫
૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫
૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦
૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫
૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫
૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ
૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦
૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦
સંખ્યાત અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૦૦૧ ૧૦૦૨ ૧૦૦૩ ૧૦૦૪
૧૦૦૫ ૧૦૦૬ ૧૦૦૭ ૧૦૦૮ ૧૦૦૯ ૧૦૧૦ ૧૦૧૧ ૧૦૧૨ ૧૦૧૩
૧૦૧૪ ૧૦૧૫ ૧૦૧૬ ૧૦૧૭ ૧૦૧૮ ૧૦૧૯ ૧૦૨૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૦૨૧ ૧૦૨૨ ૧૦૨૩ ૧૦૨૪ ૧૦૨૫
૧૦૨૬ ૧૦૨૭ ૧૦૨૮ ૧૦૨૯ ૧૦૩૦ ૧૦૩૧ ૧૦૩૨ ૧૦૩૩ ૧૦૩૪
૧૦૩૫ ૧૦૩૬ ૧૦૩૭ ૧૦૩૮ ૧૦૩૯ ૧૦૪૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૦૪૧ ૧૦૪૨ ૧૦૪૩ ૧૦૪૪ ૧૦૪૫
૧૦૪૬ ૧૦૪૭ ૧૦૪૮ ૧૦૪૯ ૧૦૫૦ ૧૦૫૧ ૧૦૫૨ ૧૦૫૩ ૧૦૫૪
૧૦૫૫ ૧૦૫૬ ૧૦૫૭ ૧૦૫૮ ૧૦૫૯ ૧૦૬૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૦૬૧ ૧૦૬૨ ૧૦૬૩ ૧૦૬૪ ૧૦૬૫
૧૦૬૬ ૧૦૬૭ ૧૦૬૮ ૧૦૬૯ ૧૦૭૦ ૧૦૭૧ ૧૦૭૨ ૧૦૭૩ ૧૦૭૪
૧૦૭૫ ૧૦૭૬ ૧૦૭૭ ૧૦૭૮ ૧૦૭૯ ૧૦૮૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૦૮૧ ૧૦૮૨ ૧૦૮૩ ૧૦૮૪ ૧૦૮૫
૧૦૮૬ ૧૦૮૭ ૧૦૮૮ ૧૦૮૯ ૧૦૯૦ ૧૦૯૧ ૧૦૯૨ ૧૦૯૩ ૧૦૯૪
૧૦૯૫ ૧૦૯૬ ૧૦૯૭ ૧૦૯૮ ૧૦૯૯ ૧૧૦૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૧૦૧ ૧૧૦૨ ૧૧૦૩ ૧૧૦૪ ૧૧૦૫
૧૧૦૬ ૧૧૦૭ ૧૧૦૮ ૧૧૦૯ ૧૧૧૦ ૧૧૧૧ ૧૧૧૨ ૧૧૧૩ ૧૧૧૪
૧૧૧૫ ૧૧૧૬ ૧૧૧૭ ૧૧૧૮ ૧૧૧૯ ૧૧૨૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૧૨૧ ૧૧૨૨ ૧૧૨૩ ૧૧૨૪ ૧૧૨૫
૧૧૨૬ ૧૧૨૭ ૧૧૨૮ ૧૧૨૯ ૧૧૩૦ ૧૧૩૧ ૧૧૩૨ ૧૧૩૩ ૧૧૩૪
૧૧૩૫ ૧૧૩૬ ૧૧૩૭ ૧૧૩૮ ૧૧૩૯ ૧૧૪૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૧૪૧ ૧૧૪૨ ૧૧૪૩ ૧૧૪૪ ૧૧૪૫
૧૧૪૬ ૧૧૪૭ ૧૧૪૮ ૧૧૪૯ ૧૧૫૦ ૧૧૫૧ ૧૧૫૨ ૧૧૫૩ ૧૧૫૪
૧૧૫૫ ૧૧૫૬ ૧૧૫૭ ૧૧૫૮ ૧૧૫૯ ૧૧૬૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૧૬૧ ૧૧૬૨ ૧૧૬૩ ૧૧૬૪ ૧૧૬૫
૧૧૬૬ ૧૧૬૭ ૧૧૬૮ ૧૧૬૯ ૧૧૭૦ ૧૧૭૧ ૧૧૭૨ ૧૧૭૩ ૧૧૭૪
૧૧૭૫ ૧૧૭૬ ૧૧૭૭ ૧૧૭૮ ૧૧૭૯ ૧૧૮૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૧૮૧ ૧૧૮૨ ૧૧૮૩ ૧૧૮૪ ૧૧૮૫
૧૧૮૬ ૧૧૮૭ ૧૧૮૮ ૧૧૮૯ ૧૧૯૦ ૧૧૯૧ ૧૧૯૨ ૧૧૯૩ ૧૧૯૪
૧૧૯૫ ૧૧૯૬ ૧૧૯૭ ૧૧૯૮ ૧૧૯૯ ૧૨૦૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૨૦૧ ૧૨૦૨ ૧૨૦૩ ૧૨૦૪ ૧૨૦૫
૧૨૦૬ ૧૨૦૭ ૧૨૦૮ ૧૨૦૯ ૧૨૧૦ ૧૨૧૧ ૧૨૧૨ ૧૨૧૩ ૧૨૧૪
૧૨૧૫ ૧૨૧૬ ૧૨૧૭ ૧૨૧૮ ૧૨૧૯ ૧૨૨૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૨૨૧ ૧૨૨૨ ૧૨૨૩ ૧૨૨૪ ૧૨૨૫
૧૨૨૬ ૧૨૨૭ ૧૨૨૮ ૧૨૨૯ ૧૨૩૦ ૧૨૩૧ ૧૨૩૨ ૧૨૩૩ ૧૨૩૪
૧૨૩૫ ૧૨૩૬ ૧૨૩૭ ૧૨૩૮ ૧૨૩૯ ૧૨૪૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૨૪૧ ૧૨૪૨ ૧૨૪૩ ૧૨૪૪ ૧૨૪૫
૧૨૪૬ ૧૨૪૭ ૧૨૪૮ ૧૨૪૯ ૧૨૫૦ ૧૨૫૧ ૧૨૫૨ ૧૨૫૩ ૧૨૫૪
૧૨૫૫ ૧૨૫૬ ૧૨૫૭ ૧૨૫૮ ૧૨૫૯ ૧૨૬૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૨૬૧ ૧૨૬૨ ૧૨૬૩ ૧૨૬૪ ૧૨૬૫
૧૨૬૬ ૧૨૬૭ ૧૨૬૮ ૧૨૬૯ ૧૨૭૦ ૧૨૭૧ ૧૨૭૨ ૧૨૭૩ ૧૨૭૪
૧૨૭૫ ૧૨૭૬ ૧૨૭૭ ૧૨૭૮ ૧૨૭૯ ૧૨૮૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૨૮૧ ૧૨૮૨ ૧૨૮૩ ૧૨૮૪ ૧૨૮૫
૧૨૮૬ ૧૨૮૭ ૧૨૮૮ ૧૨૮૯ ૧૨૯૦ ૧૨૯૧ ૧૨૯૨ ૧૨૯૩ ૧૨૯૪
૧૨૯૫ ૧૨૯૬ ૧૨૯૭ ૧૨૯૮ ૧૨૯૯ ૧૩૦૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૩૦૧ ૧૩૦૨ ૧૩૦૩ ૧૩૦૪ ૧૩૦૫
૧૩૦૬ ૧૩૦૭ ૧૩૦૮ ૧૩૦૯ ૧૩૧૦ ૧૩૧૧ ૧૩૧૨ ૧૩૧૩ ૧૩૧૪
૧૩૧૫ ૧૩૧૬ ૧૩૧૭ ૧૩૧૮ ૧૩૧૯ ૧૩૨૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૩૨૧ ૧૩૨૨ ૧૩૨૩ ૧૩૨૪ ૧૩૨૫
૧૩૨૬ ૧૩૨૭ ૧૩૨૮ ૧૩૨૯ ૧૩૩૦ ૧૩૩૧ ૧૩૩૨ ૧૩૩૩ ૧૩૩૪
૧૩૩૫ ૧૩૩૬ ૧૩૩૭ ૧૩૩૮ ૧૩૩૯ ૧૩૪૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૩૪૧ ૧૩૪૨ ૧૩૪૩ ૧૩૪૪ ૧૩૪૫
૧૩૪૬ ૧૩૪૭ ૧૩૪૮ ૧૩૪૯ ૧૩૫૦ ૧૩૫૧ ૧૩૫૨ ૧૩૫૩ ૧૩૫૪
૧૩૫૫ ૧૩૫૬ ૧૩૫૭ ૧૩૫૮ ૧૩૫૯ ૧૩૬૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૩૬૧ ૧૩૬૨ ૧૩૬૩ ૧૩૬૪ ૧૩૬૫
૧૩૬૬ ૧૩૬૭ ૧૩૬૮ ૧૩૬૯ ૧૩૭૦ ૧૩૭૧ ૧૩૭૨ ૧૩૭૩ ૧૩૭૪
૧૩૭૫ ૧૩૭૬ ૧૩૭૭ ૧૩૭૮ ૧૩૭૯ ૧૩૮૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૩૮૧ ૧૩૮૨ ૧૩૮૩ ૧૩૮૪ ૧૩૮૫
૧૩૮૬ ૧૩૮૭ ૧૩૮૮ ૧૩૮૯ ૧૩૯૦ ૧૩૯૧ ૧૩૯૨ ૧૩૯૩ ૧૩૯૪
૧૩૯૫ ૧૩૯૬ ૧૩૯૭ ૧૩૯૮ ૧૩૯૯ ૧૪૦૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૪૦૧ ૧૪૦૨ ૧૪૦૩ ૧૪૦૪ ૧૪૦૫
૧૪૦૬ ૧૪૦૭ ૧૪૦૮ ૧૪૦૯ ૧૪૧૦ ૧૪૧૧ ૧૪૧૨ ૧૪૧૩ ૧૪૧૪
૧૪૧૫ ૧૪૧૬ ૧૪૧૭ ૧૪૧૮ ૧૪૧૯ ૧૪૨૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૪૨૧ ૧૪૨૨ ૧૪૨૩ ૧૪૨૪ ૧૪૨૫
૧૪૨૬ ૧૪૨૭ ૧૪૨૮ ૧૪૨૯ ૧૪૩૦ ૧૪૩૧ ૧૪૩૨ ૧૪૩૩ ૧૪૩૪
૧૪૩૫ ૧૪૩૬ ૧૪૩૭ ૧૪૩૮ ૧૪૩૯ ૧૪૪૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૪૪૧ ૧૪૪૨ ૧૪૪૩ ૧૪૪૪ ૧૪૪૫
૧૪૪૬ ૧૪૪૭ ૧૪૪૮ ૧૪૪૯ ૧૪૫૦ ૧૪૫૧ ૧૪૫૨ ૧૪૫૩ ૧૪૫૪
૧૪૫૫ ૧૪૫૬ ૧૪૫૭ ૧૪૫૮ ૧૪૫૯ ૧૪૬૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૪૬૧ ૧૪૬૨ ૧૪૬૩ ૧૪૬૪ ૧૪૬૫
૧૪૬૬ ૧૪૬૭ ૧૪૬૮ ૧૪૬૯ ૧૪૭૦ ૧૪૭૧ ૧૪૭૨ ૧૪૭૩ ૧૪૭૪
૧૪૭૫ ૧૪૭૬ ૧૪૭૭ ૧૪૭૮ ૧૪૭૯ ૧૪૮૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૪૮૧ ૧૪૮૨ ૧૪૮૩ ૧૪૮૪ ૧૪૮૫
૧૪૮૬ ૧૪૮૭ ૧૪૮૮ ૧૪૮૯ ૧૪૯૦ ૧૪૯૧ ૧૪૯૨ ૧૪૯૩ ૧૪૯૪
૧૪૯૫ ૧૪૯૬ ૧૪૯૭ ૧૪૯૮ ૧૪૯૯ ૧૫૦૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૫૦૧ ૧૫૦૨ ૧૫૦૩ ૧૫૦૪ ૧૫૦૫
૧૫૦૬ ૧૫૦૭ ૧૫૦૮ ૧૫૦૯ ૧૫૧૦ ૧૫૧૧ ૧૫૧૨ ૧૫૧૩ ૧૫૧૪
૧૫૧૫ ૧૫૧૬ ૧૫૧૭ ૧૫૧૮ ૧૫૧૯ ૧૫૨૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૫૨૧ ૧૫૨૨ ૧૫૨૩ ૧૫૨૪ ૧૫૨૫
૧૫૨૬ ૧૫૨૭ ૧૫૨૮ ૧૫૨૯ ૧૫૩૦ ૧૫૩૧ ૧૫૩૨ ૧૫૩૩ ૧૫૩૪
૧૫૩૫ ૧૫૩૬ ૧૫૩૭ ૧૫૩૮ ૧૫૩૯ ૧૫૪૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૫૪૧ ૧૫૪૨ ૧૫૪૩ ૧૫૪૪ ૧૫૪૫
૧૫૪૬ ૧૫૪૭ ૧૫૪૮ ૧૫૪૯ ૧૫૫૦ ૧૫૫૧ ૧૫૫૨ ૧૫૫૩ ૧૫૫૪
૧૫૫૫ ૧૫૫૬ ૧૫૫૭ ૧૫૫૮ ૧૫૫૯ ૧૫૬૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૫૬૧ ૧૫૬૨ ૧૫૬૩ ૧૫૬૪ ૧૫૬૫
૧૫૬૬ ૧૫૬૭ ૧૫૬૮ ૧૫૬૯ ૧૫૭૦ ૧૫૭૧ ૧૫૭૨ ૧૫૭૩ ૧૫૭૪
૧૫૭૫ ૧૫૭૬ ૧૫૭૭ ૧૫૭૮ ૧૫૭૯ ૧૫૮૦ સંખ્યાત
અસંખ્યાત પરમાણુ ૧૫૮૧ ૧૫૮૨ ૧૫૮૩ ૧૫૮૪ ૧૫૮૫
૧૫૮૬ ૧૫૮૭ ૧૫૮૮ ૧૫૮૯ ૧૫૯૦ ૧૫૯૧ ૧૫૯૨ ૧૫૯૩ ૧૫૯૪
૧૫૯૫ ૧૫૯૬ ૧૫૯૭ ૧૫૯૮ ૧૫૯૯ ૧

۱ ۞ ربّنا لا تُزِغْ قلوبَنا بعدَ إذ هديتَنا وهَبْ لنا مِن لدُنكَ رحمةً إنّكَ أنتَ الوهّابُ
۲ ۞ ربّنا إنّكَ جامعُ الناسِ ليومٍ لا ريبَ فيهِ إنّ اللهَ لا يُخلِفُ الميعادَ
۳ ۞ إنّ الذينَ كفروا لن تُغنيَ عنهم أموالُهم ولا أولادُهم مِنَ اللهِ شيئًا وأولئكَ هم وقودُ النارِ
۴ ۞ كدأبِ آلِ فرعونَ والذينَ مِن قبلِهم كذّبوا بآياتِنا فأخذَهمُ اللهُ بذنوبِهم واللهُ شديدُ العقابِ
۵ ۞ قُل للذينَ كفروا ستُغلَبونَ وتُحشَرونَ إلى جهنّمَ وبئسَ المِهادُ
۶ ۞ قد كانَ لكم آيةٌ في فئتينِ التقتا فئةٌ تُقاتِلُ في سبيلِ اللهِ وأخرى كافرةٌ يرَونَهم مِثلَيهِم رأيَ العينِ واللهُ يؤيّدُ بنصرِهِ مَن يشاءُ إنّ في ذلكَ لعِبرةً لأولي الأبصارِ
۷ ۞ زُيّنَ للناسِ حُبُّ الشهواتِ مِنَ النساءِ والبنينَ والقناطيرِ المُقنطَرةِ مِنَ الذهبِ والفضّةِ والخيلِ المُسوّمةِ والأنعامِ والحرثِ ذلكَ متاعُ الحياةِ الدنيا واللهُ عندَهُ حُسنُ المآبِ

---

۸ ۞ قُل أؤنبّئُكم بخيرٍ مِن ذلكُم للذينَ اتّقَوا عندَ ربّهِم جنّاتٌ تجري مِن تحتِها الأنهارُ

{۳/۳} ۱۱۱۶۰-۶۵۳۳۳۰۱۶۱۲۳۳۳

ગામોગામ સઘળા સમાચાર મોકલવા ૧૬ ૧૭ ૧૮ ૧૯ ૨૦ ૨૧ ૨૨ ૨૩ ૨૪ ૨૫ ૨૬ ૨૭ ૨૮ ૨૯ ૩૦ ૩૧ ૩૨ ૩૩ ૩૪ ૩૫ ૩૬ ૩૭ ૩૮ ૩૯ ૪૦ ૪૧ ૪૨ ૪૩ ૪૪ ૪૫ ૪૬ ૪૭ ૪૮ ૪૯ ૫૦ ૫૧ ૫૨ ૫૩ ૫૪ ૫૫ ૫૬ ૫૭ ૫૮ ૫૯ ૬૦ ૬૧ ૬૨ ૬૩ ૬૪ ૬૫ ૬૬ ૬૭ ૬૮ ૬૯ ૭૦ ૭૧ ૭૨ ૭૩ ૭૪ ૭૫ ૭૬ ૭૭ ૭૮ ૭૯ ૮૦ ૮૧ ૮૨ ૮૩ ૮૪ ૮૫ ૮૬ ૮૭ ૮૮ ૮૯ ૯૦ ૯૧ ૯૨ ૯૩ ૯૪ ૯૫ ૯૬ ૯૭ ૯૮ ૯૯ ૧૦૦ ૧૦૧ ૧૦૨ ૧૦૩ ૧૦૪ ૧૦૫ ૧૦૬ ૧૦૭ ૧૦૮ ૧૦૯ ૧૧૦ ૧૧૧ ૧૧૨ ૧૧૩ ૧૧૪ ૧૧૫ ૧૧૬ ૧૧૭ ૧૧૮ ૧૧૯ ૧૨૦ ૧૨૧ ૧૨૨ ૧૨૩ ૧૨૪ ૧૨૫ ૧૨૬ ૧૨૭ ૧૨૮ ૧૨૯ ૧૩૦ ૧૩૧ ૧૩૨ ૧૩૩ ૧૩૪ ૧૩૫ ૧૩૬ ૧૩૭ ૧૩૮ ૧૩૯ ૧૪૦ ૧૪૧ ૧૪૨ ૧૪૩ ૧૪૪ ૧૪૫ ૧૪૬ ૧૪૭ ૧૪૮ ૧૪૯ ૧૫૦ ૧૫૧ ૧૫૨ ૧૫૩ ૧૫૪ ૧૫૫ ૧૫૬ ૧૫૭ ૧૫૮ ૧૫૯ ૧૬૦ ૧૬૧ ૧૬૨ ૧૬૩ ૧૬૪ ૧૬૫ ૧૬૬ ૧૬૭ ૧૬૮ ૧૬૯ ૧૭૦ ૧૭૧ ૧૭૨ ૧૭૩ ૧૭૪ ૧૭૫ ૧૭૬ ૧૭૭ ૧૭૮ ૧૭૯ ૧૮૦ ૧૮૧ ૧૮૨ ૧૮૩ ૧૮૪ ૧૮૫ ૧૮૬ ૧૮૭ ૧૮૮ ૧૮૯ ૧૯૦ ૧૯૧ ૧૯૨ ૧૯૩ ૧૯૪ ૧૯૫ ૧૯૬ ૧૯૭ ૧૯૮ ૧૯૯ ૨૦૦ ૨૦૧ ૨૦૨ ૨૦૩ ૨૦૪ ૨૦૫ ૨૦૬ ૨૦૭ ૨૦૮ ૨૦૯ ૨૧૦ ૨૧૧ ૨૧૨ ૨૧૩ ૨૧૪ ૨૧૫ ૨૧૬ ૨૧૭ ૨૧૮ ૨૧૯ ૨૨૦ ૨૨૧ ૨૨૨ ૨૨૩ ૨૨૪ ૨૨૫ ૨૨૬ ૨૨૭ ૨૨૮ ૨૨૯ ૨૩૦ ૨૩૧ ૨૩૨ ૨૩૩ ૨૩૪ ૨૩૫ ૨૩૬ ૨૩૭ ૨૩૮ ૨૩૯ ૨૪૦ ૨૪૧ ૨૪૨ ૨૪૩ ૨૪૪ ૨૪૫ ૨૪૬ ૨૪૭ ૨૪૮ ૨૪૯ ૨૫૦ ૨૫૧ ૨૫૨ ૨૫૩ ૨૫૪ ૨૫૫ ૨૫૬ ૨૫૭ ૨૫૮ ૨૫૯ ૨૬૦ ૨૬૧ ૨૬૨ ૨૬૩ ૨૬૪ ૨૬૫ ૨૬૬ ૨૬૭ ૨૬૮ ૨૬૯ ૨૭૦ ૨૭૧ ૨૭૨ ૨૭૩ ૨૭૪ ૨૭૫ ૨૭૬ ૨૭૭ ૨૭૮ ૨૭૯ ૨૮૦ ૨૮૧ ૨૮૨ ૨૮૩ ૨૮૪ ૨૮૫ ૨૮૬ ૨૮૭ ૨૮૮ ૨૮૯ ૨૯૦ ૨૯૧ ૨૯૨ ૨૯૩ ૨૯૪ ૨૯૫ ૨૯૬ ૨૯૭ ૨૯૮ ૨૯૯ ૩૦૦ ૩૦૧ ૩૦૨ ૩૦૩ ૩૦૪ ૩૦૫ ૩૦૬ ૩૦૭ ૩૦૮ ૩૦૯ ૩૧૦ ૩૧૧ ૩૧૨ ૩૧૩ ૩૧૪ ૩૧૫ ૩૧૬ ૩૧૭ ૩૧૮ ૩૧૯ ૩૨૦ ૩૨૧ ૩૨૨ ૩૨૩ ૩૨૪ ૩૨૫ ૩૨૬ ૩૨૭ ૩૨૮ ૩૨૯ ૩૩૦ ૩૩૧ ૩૩૨ ૩૩૩ ૩૩૪ ૩૩૫ ૩૩૬ ૩૩૭ ૩૩૮ ૩૩૯ ૩૪૦ ૩૪૧ ૩૪૨ ૩૪૩ ૩૪૪ ૩૪૫ ૩૪૬ ૩૪૭ ૩૪૮ ૩૪૯ ૩૫૦ ૩૫૧ ૩૫૨ ૩૫૩ ૩૫૪ ૩૫૫ ૩૫૬ ૩૫૭ ૩૫૮ ૩૫૯ ૩૬૦ ૩૬૧ ૩૬૨ ૩૬૩ ૩૬૪ ૩૬૫ ૩૬૬ ૩૬૭ ૩૬૮ ૩૬૯ ૩૭૦ ૩૭૧ ૩૭૨ ૩૭૩ ૩૭૪ ૩૭૫ ૩૭૬ ૩૭૭ ૩૭૮ ૩૭૯ ૩૮૦ ૩૮૧ ૩૮૨ ૩૮૩ ૩૮૪ ૩૮૫ ૩૮૬ ૩૮૭ ૩૮૮ ૩૮૯ ૩૯૦ ૩૯૧ ૩૯૨ ૩૯૩ ૩૯૪ ૩૯૫ ૩૯૬ ૩૯૭ ૩૯૮ ૩૯૯ ૪૦૦ ૪૦૧ ૪૦૨ ૪૦૩ ૪૦૪ ૪૦૫ ૪૦૬ ૪૦૭ ૪૦૮ ૪૦૯ ૪૧૦ ૪૧૧ ૪૧૨ ૪૧૩ ૪૧૪ ૪૧૫ ૪૧૬ ૪૧૭ ૪૧૮ ૪૧૯ ૪૨૦ ૪૨૧ ૪૨૨ ૪૨૩ ૪૨૪ ૪૨૫ ૪૨૬ ૪૨૭ ૪૨૮ ૪૨૯ ૪૩૦ ૪૩૧ ૪૩૨ ૪૩૩ ૪૩૪ ૪૩૫ ૪૩૬ ૪૩૭ ૪૩૮ ૪૩૯ ૪૪૦ ૪૪૧ ૪૪૨ ૪૪૩ ૪૪૪ ૪૪૫ ૪૪૬ ૪૪૭ ૪૪૮ ૪૪૯ ૪૫૦ ૪૫૧ ૪૫૨ ૪૫૩ ૪૫૪ ૪૫૫ ૪૫૬ ૪૫૭ ૪૫૮ ૪૫૯ ૪૬૦ ૪૬૧ ૪૬૨ ૪૬૩ ૪૬૪ ૪૬૫ ૪૬૬ ૪૬૭ ૪૬૮ ૪૬૯ ૪૭૦ ૪૭૧ ૪૭૨ ૪૭૩ ૪૭૪ ૪૭૫ ૪૭૬ ૪૭૭ ૪૭૮ ૪૭૯ ૪૮૦ ૪૮૧ ૪૮૨ ૪૮૩ ૪૮૪ ૪૮૫ ૪૮૬ ૪૮૭ ૪૮૮ ૪૮૯ ૪૯૦ ૪૯૧ ૪૯૨ ૪૯૩ ૪૯૪ ૪૯૫ ૪૯૬ ૪૯૭ ૪૯૮ ૪૯૯ ૫૦૦ ૫૦૧ ૫૦૨ ૫૦૩ ૫૦૪ ૫૦૫ ૫૦૬ ૫૦૭ ૫૦૮ ૫૦૯ ૫૧૦ ૫૧૧ ૫૧૨ ૫૧૩ ૫૧૪ ૫૧૫ ૫૧૬ ૫૧૭ ૫૧૮ ૫૧૯ ૫૨૦ ૫૨૧ ૫૨૨ ૫૨૩ ૫૨૪ ૫૨૫ ૫૨૬ ૫૨૭ ૫૨૮ ૫૨૯ ૫૩૦ ૫૩૧ ૫૩૨ ૫૩૩ ૫૩૪ ૫૩૫ ૫૩૬ ૫૩૭ ૫૩૮ ૫૩૯ ૫૪૦ ૫૪૧ ૫૪૨ ૫૪૩ ૫૪૪ ૫૪૫ ૫૪૬ ૫૪૭ ૫૪૮ ૫૪૯ ૫૫૦ ૫૫૧ ૫૫૨ ૫૫૩ ૫૫૪ ૫૫૫ ૫૫૬ ૫૫૭ ૫૫૮ ૫૫૯ ૫૬૦ ૫૬૧ ૫૬૨ ૫૬૩ ૫૬૪ ૫૬૫ ૫૬૬ ૫૬૭ ૫૬૮ ૫૬૯ ૫૭૦ ૫૭૧ ૫૭૨ ૫૭૩ ૫૭૪ ૫૭૫ ૫૭૬ ૫૭૭ ૫૭૮ ૫૭૯ ૫૮૦ ૫૮૧ ૫૮૨ ૫૮૩ ૫૮૪ ૫૮૫ ૫૮૬ ૫૮૭ ૫૮૮ ૫૮૯ ૫૯૦ ૫૯૧ ૫૯૨ ૫૯૩ ૫૯૪ ૫૯૫ ૫૯૬ ૫૯૭ ૫૯૮ ૫૯૯ ૬૦૦ ૬૦૧ ૬૦૨ ૬૦૩ ૬૦૪ ૬૦૫ ૬૦૬ ૬૦૭ ૬૦૮ ૬૦૯ ૬૧૦ ૬૧૧ ૬૧૨ ૬૧૩ ૬૧૪ ૬૧૫ ૬૧૬ ૬૧૭ ૬૧૮ ૬૧૯ ૬૨૦ ૬૨૧ ૬૨૨ ૬૨૩ ૬૨૪ ૬૨૫ ૬૨૬ ૬૨૭ ૬૨૮ ૬૨૯ ૬૩૦ ૬૩૧ ૬૩૨ ૬૩૩ ૬૩૪ ૬૩૫ ૬૩૬ ૬૩૭ ૬૩૮ ૬૩૯ ૬૪૦ ૬૪૧ ૬૪૨ ૬૪૩ ૬૪૪ ૬૪૫ ૬૪૬ ૬૪૭ ૬૪૮ ૬૪૯ ૬૫૦ ૬૫૧ ૬૫૨ ૬૫૩ ૬૫૪ ૬૫૫ ૬૫૬ ૬૫૭ ૬૫૮ ૬૫૯ ૬૬૦ ૬૬૧ ૬૬૨ ૬૬૩ ૬૬૪ ૬૬૫ ૬૬૬ ૬૬૭ ૬૬૮ ૬૬૯ ૬૭૦ ૬૭૧ ૬૭૨ ૬૭૩ ૬૭૪ ૬૭૫ ૬૭૬ ૬૭૭ ૬૭૮ ૬૭૯ ૬૮૦ ૬૮૧ ૬૮૨ ૬૮૩ ૬૮૪ ૬૮૫ ૬૮૬ ૬૮૭ ૬૮૮ ૬૮૯ ૬૯૦ ૬૯૧ ૬૯૨ ૬૯૩ ૬૯૪ ૬૯૫ ૬૯૬ ૬૯૭ ૬૯૮ ૬૯૯ ૭૦૦ ૭૦૧ ૭૦૨ ૭૦૩ ૭૦૪ ૭૦૫ ૭૦૬ ૭૦૭ ૭૦૮ ૭૦૯ ૭૧૦ ૭૧૧ ૭૧૨ ૭૧૩ ૭૧૪ ૭૧૫ ૭૧૬ ૭૧૭ ૭૧૮ ૭૧૯ ૭૨૦ ૭૨૧ ૭૨૨ ૭૨૩ ૭૨૪ ૭૨૫ ૭૨૬ ૭૨૭ ૭૨૮ ૭૨૯ ૭૩૦ ૭૩૧ ૭૩૨ ૭૩૩ ૭૩૪ ૭૩૫ ૭૩૬ ૭૩૭ ૭૩૮ ૭૩૯ ૭૪૦ ૭૪૧ ૭૪૨ ૭૪૩ ૭૪૪ ૭૪૫ ૭૪૬ ૭૪૭ ૭૪૮ ૭૪૯ ૭૫૦ ૭૫૧ ૭૫૨ ૭૫૩ ૭૫૪ ૭૫૫ ૭૫૬ ૭૫૭ ૭૫૮ ૭૫૯ ૭૬૦ ૭૬૧ ૭૬૨ ૭૬૩ ૭૬૪ ૭૬૫ ૭૬૬ ૭૬૭ ૭૬૮ ૭૬૯ ૭૭૦ ૭૭૧ ૭૭૨ ૭૭૩ ૭૭૪ ૭૭૫ ૭૭૬ ૭૭૭ ૭૭૮ ૭૭૯ ૭૮૦ ૭૮૧ ૭૮૨ ૭૮૩ ૭૮૪ ૭૮૫ ૭૮૬ ૭૮૭ ૭૮૮ ૭૮૯ ૭૯૦ ૭૯૧ ૭૯૨ ૭૯૩ ૭૯૪ ૭૯૫ ૭૯૬ ૭૯૭ ૭૯૮ ૭૯૯ ૮૦૦ ૮૦૧ ૮૦૨ ૮૦૩ ૮૦૪ ૮૦૫ ૮૦૬ ૮૦૭ ૮૦૮ ૮૦૯ ૮૧૦ ૮૧૧ ૮૧૨ ૮૧૩ ૮૧૪ ૮૧૫ ૮૧૬ ૮૧૭ ૮૧૮ ૮૧૯ ૮૨૦ ૮૨૧ ૮૨૨ ૮૨૩ ૮૨૪ ૮૨૫ ૮૨૬ ૮૨૭ ૮૨૮ ૮૨૯ ૮૩૦ ૮૩૧ ૮૩૨ ૮૩૩ ૮૩૪ ૮૩૫ ૮૩૬ ૮૩૭ ૮૩૮ ૮૩૯ ૮૪૦ ૮૪૧ ૮૪૨ ૮૪૩ ૮૪૪ ૮૪૫ ૮૪૬ ૮૪૭ ૮૪૮ ૮૪૯ ૮૫૦ ૮૫૧ ૮૫૨ ૮૫૩ ૮૫૪ ૮૫૫ ૮૫૬ ૮૫૭ ૮૫૮ ૮૫૯ ૮૬૦ ૮૬૧ ૮૬૨ ૮૬૩ ૮૬૪ ૮૬૫ ૮૬૬ ૮૬૭ ૮૬૮ ૮૬૯ ૮૭૦ ૮૭૧ ૮૭૨ ૮૭૩ ૮૭૪ ૮૭૫ ૮૭૬ ૮૭૭ ૮૭૮ ૮૭૯ ૮૮૦ ૮૮૧ ૮૮૨ ૮૮૩ ૮૮૪ ૮૮૫ ૮૮૬ ૮૮૭ ૮૮૮ ૮૮૯ ૮૯૦ ૮૯૧ ૮૯૨ ૮૯૩ ૮૯૪ ૮૯૫ ૮૯૬ ૮૯૭ ૮૯૮ ૮૯૯ ૯૦૦ ૯૦૧ ૯૦૨ ૯૦૩ ૯૦૪ ૯૦૫ ૯૦૬ ૯૦૭ ૯૦૮ ૯૦૯ ૯૧૦ ૯૧૧ ૯૧૨ ૯૧૩ ૯૧૪ ૯૧૫ ૯૧૬ ૯૧૭ ૯૧૮ ૯૧૯ ૯૨૦ ૯૨૧ ૯૨૨ ૯૨૩ ૯૨૪ ૯૨૫ ૯૨૬ ૯૨૭ ૯૨૮ ૯૨૯ ૯૩૦ ૯૩૧ ૯૩૨ ૯૩૩ ૯૩૪ ૯૩૫ ૯૩૬ ૯૩૭ ૯૩૮ ૯૩૯ ૯૪૦ ૯૪૧ ૯૪૨ ૯૪૩ ૯૪૪ ૯૪૫ ૯૪૬ ૯૪૭ ૯૪૮ ૯૪૯ ૯૫૦ ૯૫૧ ૯૫૨ ૯૫૩ ૯૫૪ ૯૫૫ ૯૫૬ ૯૫૭ ૯૫૮ ૯૫૯ ૯૬૦ ૯૬૧ ૯૬૨ ૯૬૩ ૯૬૪ ૯૬૫ ૯૬૬ ૯૬૭ ૯૬૮ ૯૬૯ ૯૭૦ ૯૭૧ ૯૭૨ ૯૭૩ ૯૭૪ ૯૭૫ ૯૭૬ ૯૭૭ ૯૭૮ ૯૭૯ ૯૮૦ ૯૮૧ ૯૮૨ ૯૮૩ ૯૮૪ ૯૮૫ ૯૮૬ ૯૮૭ ૯૮૮ ૯૮૯ ૯૯૦ ૯૯૧ ૯૯૨ ૯૯૩ ૯૯૪ ૯૯૫ ૯૯૬ ૯૯૭ ૯૯૮ ૯૯૯ ૧૦૦૦ ૧૦૦૧ ૧૦૦૨ ૧૦૦૩ ૧૦૦૪ ૧૦૦૫ ૧૦૦૬ ૧૦૦૭ ૧૦૦૮ ૧૦૦૯ ૧૦૧૦ ૧૦૧૧ ૧૦૧૨ ૧૦૧૩ ૧૦૧૪ ૧૦૧૫ ૧૦૧૬ ૧૦૧૭ ૧૦૧૮ ૧૦૧૯ ૧૦૨૦ ૧૦૨૧ ૧૦૨૨ ૧૦૨૩ ૧૦૨૪ ૧૦૨૫ ૧૦૨૬ ૧૦૨૭ ૧૦૨૮ ૧૦૨૯ ૧૦૩૦ ૧૦૩૧ ૧૦૩૨ ૧૦૩૩ ૧૦૩૪ ૧૦૩૫ ૧૦૩૬ ૧૦૩૭ ૧૦૩૮ ૧૦૩૯ ૧૦૪૦ ૧૦૪૧ ૧૦૪૨ ૧૦૪૩ ૧૦૪૪ ૧૦૪૫ ૧૦૪૬ ૧૦૪૭ ૧૦૪૮ ૧૦૪૯ ૧૦૫૦ ૧૦૫૧ ૧૦૫૨ ૧૦૫૩ ૧૦૫૪ ૧૦૫૫ ૧૦૫૬ ૧૦૫૭ ૧૦૫૮ ૧૦૫૯ ૧૦૬૦ ૧૦૬૧ ૧૦૬૨ ૧૦૬૩ ૧૦૬૪ ૧૦૬૫ ૧૦૬૬ ૧૦૬૭ ૧૦૬૮ ૧૦૬૯ ૧૦૭૦ ૧૦૭૧ ૧૦૭૨ ૧૦૭૩ ૧૦૭૪ ૧૦૭૫ ૧૦૭૬ ૧૦૭૭ ૧૦૭૮ ૧૦૭૯ ૧૦૮૦ ૧૦૮૧ ૧૦૮૨ ૧૦૮૩ ૧૦૮૪ ૧૦૮૫ ૧૦૮૬ ૧૦૮૭ ૧૦૮૮ ૧૦૮૯ ૧૦૯૦ ૧૦૯૧ ૧૦૯૨ ૧૦૯૩ ૧૦૯૪ ૧૦૯૫ ૧૦૯૬ ૧૦૯૭ ૧૦૯૮ ૧૦૯૯ ૧૧૦૦ ૧૧૦૧ ૧૧૦૨ ૧૧૦૩ ૧૧૦૪ ૧૧૦૫ ૧૧૦૬ ૧૧૦૭ ૧૧૦૮ ૧૧૦૯ ૧૧૧૦ ૧૧૧૧ ૧૧૧૨ ૧૧૧૩ ૧૧૧૪ ૧૧૧૫ ૧૧૧૬ ૧૧૧૭ ૧૧૧૮ ૧૧૧૯ ૧૧૨૦ ૧૧૨૧ ૧૧૨૨ ૧૧૨૩ ૧૧૨૪ ૧૧૨૫ ૧૧૨૬ ૧૧૨૭ ૧૧૨૮ ૧૧૨૯ ૧૧૩૦ ૧૧૩૧ ૧૧૩૨ ૧૧૩૩ ૧૧૩૪ ૧૧૩૫ ૧૧૩૬ ૧૧૩૭ ૧૧૩૮ ૧૧૩૯ ૧૧૪૦ ૧૧૪૧ ૧૧૪૨ ૧૧૪૩ ૧૧૪૪ ૧૧૪૫ ૧૧૪૬ ૧૧૪૭ ૧૧૪૮ ૧૧૪૯ ૧૧૫૦ ૧૧૫૧ ૧૧૫૨ ૧૧૫૩ ૧૧૫૪ ૧૧૫૫ ૧૧૫૬ ૧૧૫૭ ૧૧૫૮ ૧૧૫૯ ૧૧૬૦ ૧૧૬૧ ૧૧૬૨ ૧૧૬૩ ૧૧૬૪ ૧૧૬૫ ૧૧૬૬ ૧૧૬૭ ૧૧૬૮ ૧૧૬૯ ૧૧૭૦ ૧૧૭૧ ૧૧૭૨ ૧૧૭૩ ૧૧૭૪ ૧૧૭૫ ૧૧૭૬ ૧૧૭૭ ૧૧૭૮ ૧૧૭૯ ૧૧૮૦ ૧૧૮૧ ૧૧૮૨ ૧૧૮૩ ૧૧૮૪ ૧૧૮૫ ૧૧૮૬ ૧૧૮૭ ૧૧૮૮ ૧૧૮૯ ૧૧૯૦ ૧૧૯૧ ૧૧૯૨ ૧૧૯૩ ૧૧૯૪ ૧૧૯૫ ૧૧૯૬ ૧૧૯૭ ૧૧૯૮ ૧૧૯૯ ૧૨૦૦ ૧૨૦૧ ૧૨૦૨ ૧૨૦૩ ૧૨૦૪ ૧૨૦૫ ૧૨૦૬ ૧૨૦૭ ૧૨૦૮ ૧૨૦૯ ૧૨૧૦ ૧૨૧૧ ૧૨૧૨ ૧૨૧૩ ૧૨૧૪ ૧૨૧૫ ૧૨૧૬ ૧૨૧૭ ૧૨૧૮ ૧૨૧૯ ૧૨૨૦ ૧૨૨૧ ૧૨૨૨ ૧૨૨૩ ૧૨૨૪ ૧૨૨૫ ૧૨૨૬ ૧૨૨૭ ૧૨૨૮ ૧૨૨૯ ૧૨૩૦ ૧૨૩૧ ૧૨૩૨ ૧૨૩૩ ૧૨૩૪ ૧૨૩૫ ૧૨૩૬ ૧૨૩૭ ૧૨૩૮ ૧૨૩૯ ૧૨૪૦ ૧૨૪૧ ૧૨૪૨ ૧૨૪૩ ૧૨૪૪ ૧૨૪૫ ૧૨૪૬ ૧૨૪૭ ૧૨૪૮ ૧૨૪૯ ૧૨૫૦ ૧૨૫૧ ૧૨૫૨ ૧૨૫૩ ૧૨૫૪ ૧૨૫૫ ૧૨૫૬ ૧૨૫૭ ૧૨૫૮ ૧૨૫૯ ૧૨૬૦ ૧૨૬૧ ૧૨૬૨ ૧૨૬૩ ૧૨૬૪ ૧૨૬૫ ૧૨૬૬ ૧૨૬૭ ૧૨૬૮ ૧૨૬૯ ૧૨૭૦ ૧૨૭૧ ૧૨૭૨ ૧૨૭૩ ૧૨૭૪ ૧૨૭૫ ૧૨૭૬ ૧૨૭૭ ૧૨૭૮ ૧૨૭૯ ૧૨૮૦ ૧૨૮૧ ૧૨૮૨ ૧૨૮૩ ૧૨૮૪ ૧૨૮૫ ૧૨૮૬ ૧૨૮૭ ૧૨૮૮ ૧૨૮૯ ૧૨૯૦ ૧૨૯૧ ૧૨૯૨ ૧૨૯૩ ૧૨૯૪ ૧૨૯૫ ૧૨૯૬ ૧૨૯૭ ૧૨૯૮ ૧૨૯૯ ૧૩૦૦ ૧૩૦૧ ૧૩૦૨ ૧૩૦૩ ૧૩૦૪ ૧૩૦૫ ૧૩૦૬ ૧૩૦૭ ૧૩૦૮ ૧૩૦૯ ૧૩૧૦ ૧૩૧૧ ૧૩૧૨ ૧૩૧૩ ૧૩૧૪ ૧૩૧૫ ૧૩૧૬ ૧૩૧૭ ૧૩૧૮ ૧૩૧૯ ૧૩૨૦ ૧૩૨૧ ૧૩૨૨ ૧૩૨૩ ૧૩૨૪ ૧૩૨૫ ૧૩૨૬ ૧૩૨૭ ૧૩૨૮ ૧૩૨૯ ૧૩૩૦ ૧૩૩૧ ૧૩૩૨ ૧૩૩૩ ૧૩૩૪ ૧૩૩૫ ૧૩૩૬ ૧૩૩૭ ૧૩૩૮ ૧૩૩૯ ૧૩૪૦ ૧૩૪૧ ૧૩૪૨ ૧૩૪૩ ૧૩૪૪ ૧૩૪૫ ૧૩૪૬ ૧૩૪૭ ૧૩૪૮ ૧૩૪૯ ૧૩૫૦ ૧૩૫૧ ૧૩૫૨ ૧૩૫૩ ૧૩૫૪ ૧૩૫૫ ૧૩૫૬ ૧૩૫૭ ૧૩૫૮ ૧૩૫૯ ૧૩૬૦ ૧૩૬૧ ૧૩૬૨ ૧૩૬૩ ૧૩૬૪ ૧૩૬૫ ૧૩૬૬ ૧૩૬૭ ૧૩૬૮ ૧૩૬૯ ૧૩૭૦ ૧૩૭૧ ૧૩૭૨ ૧૩૭૩ ૧૩૭૪ ૧૩૭૫ ૧૩૭૬ ૧૩૭૭ ૧૩૭૮ ૧૩૭૯ ૧૩૮૦ ૧૩૮૧ ૧૩૮૨ ૧૩૮૩ ૧૩૮૪ ૧૩૮૫ ૧૩૮૬ ૧૩૮૭ ૧૩૮૮ ૧૩૮૯ ૧૩૯૦ ૧૩૯૧ ૧૩૯૨ ૧૩૯૩ ૧૩૯૪ ૧૩૯૫ ૧૩૯૬ ૧૩૯૭ ૧૩૯૮ ૧૩૯૯ ૧૪૦૦ ૧૪૦૧ ૧૪૦૨ ૧૪૦૩ ૧૪૦૪ ૧૪૦૫ ૧૪૦૬ ૧૪૦૭ ૧૪૦૮ ૧૪૦૯ ૧૪૧૦ ૧૪૧૧ ૧૪૧૨ ૧૪૧૩ ૧૪૧૪ ૧૪૧૫ ૧૪૧૬ ૧૪૧૭ ૧૪૧૮ ૧૪૧૯ ૧૪૨૦ ૧૪૨૧ ૧૪૨૨ ૧૪૨૩ ૧૪૨૪ ૧૪૨૫ ૧૪૨૬ ૧૪૨૭ ૧૪૨૮ ૧૪૨૯ ૧૪૩૦ ૧૪૩૧ ૧૪૩૨ ૧૪૩૩ ૧૪૩૪ ૧૪૩૫ ૧૪૩૬ ૧૪૩૭ ૧૪૩૮ ૧૪૩૯ ૧૪૪૦ ૧૪૪૧ ૧૪૪૨ ૧૪૪૩ ૧૪૪૪ ૧૪૪૫ ૧૪૪૬ ૧૪૪૭ ૧૪૪૮ ૧૪૪૯ ૧૪૫૦ ૧૪૫૧ ૧૪૫૨ ૧૪૫૩ ૧૪૫૪ ૧૪૫૫ ૧૪૫૬ ૧૪૫૭ ૧૪૫૮ ૧૪૫૯ ૧૪૬૦ ૧૪૬૧ ૧૪૬૨ ૧૪૬૩ ૧૪૬૪ ૧૪૬૫ ૧૪૬૬ ૧૪૬૭ ૧૪૬૮ ૧૪૬૯ ૧૪૭૦ ૧૪૭૧ ૧૪૭૨ ૧૪૭૩ ૧૪૭૪ ૧૪૭૫ ૧૪૭૬ ૧૪૭૭ ૧૪૭૮ ૧૪૭૯ ૧૪૮૦ ૧૪૮૧ ૧૪૮૨ ૧૪૮૩ ૧૪૮૪ ૧૪૮૫ ૧૪૮૬ ૧૪૮૭ ૧૪૮૮ ૧૪૮૯ ૧૪૯૦ ૧૪૯૧ ૧૪૯૨ ૧૪૯૩ ૧૪૯૪ ૧૪૯૫ ૧૪૯૬ ૧૪૯૭ ૧૪૯૮ ૧૪૯૯ ૧૫૦૦ ૧૫૦૧ ૧૫૦૨ ૧૫૦૩ ૧૫૦૪ ૧૫૦૫ ૧૫૦૬ ૧૫૦૭ ૧૫૦૮ ૧૫૦૯ ૧૫૧૦ ૧૫૧૧ ૧૫૧૨ ૧૫૧૩ ૧૫૧૪ ૧૫૧૫ ૧૫૧૬ ૧૫૧૭ ૧૫૧૮ ૧૫૧૯ ૧૫૨૦ ૧૫૨૧ ૧૫૨૨ ૧૫૨૩ ૧૫૨૪ ૧૫૨૫ ૧૫૨૬ ૧૫૨૭ ૧૫૨૮ ૧૫૨૯ ૧૫૩૦ ૧૫૩૧ ૧૫૩૨ ૧૫૩૩ ૧૫૩૪ ૧૫૩૫ ૧૫૩૬ ૧૫૩૭ ૧૫૩૮ ૧૫૩૯ ૧૫૪૦ ૧૫૪૧ ૧૫૪૨ ૧૫૪૩ ૧૫૪૪ ૧૫૪૫ ૧૫૪૬ ૧૫૪૭ ૧૫૪૮ ૧૫૪૯ ૧૫૫૦ ૧૫૫૧ ૧૫૫૨ ૧૫૫૩ ૧૫૫૪ ૧૫૫૫ ૧૫૫૬ ૧૫૫૭ ૧૫૫૮ ૧૫૫૯ ૧૫૬૦ ૧૫૬૧ ૧૫૬૨ ૧૫૬૩ ૧૫૬૪ ૧૫૬૫ ૧૫૬૬ ૧૫૬૭ ૧૫૬૮ ૧૫૬૯ ૧૫૭૦ ૧૫૭૧ ૧૫૭૨ ૧૫૭૩ ૧૫૭૪ ૧૫૭૫ ૧૫૭૬ ૧૫૭૭ ૧૫૭૮ ૧૫૭૯ ૧૫૮૦ ૧૫૮૧ ૧૫૮૨ ૧૫૮૩ ૧૫૮૪ ૧૫૮૫ ૧૫૮૬ ૧૫૮૭ ૧૫૮૮ ૧૫૮૯ ૧૫૯૦ ૧૫૯૧ ૧૫૯૨ ૧૫૯૩ ૧૫૯૪ ૧૫૯૫ ૧૫૯૬ ૧૫૯૭ ૧૫૯૮ ૧૫૯૯ ૧૬૦૦ ૧૬૦૧ ૧૬૦૨ ૧૬૦૩ ૧૬૦૪ ૧૬૦૫ ૧૬૦૬ ૧૬૦૭ ૧૬૦૮ ૧૬૦૯ ૧૬૧૦ ૧૬૧૧ ૧૬૧૨ ૧૬૧૩ ૧૬૧૪ ૧૬૧૫ ૧૬૧૬ ૧૬૧૭ ૧૬૧૮ ૧૬૧૯ ૧૬૨૦ ૧૬૨૧ ૧૬૨૨ ૧૬૨૩ ૧૬૨૪ ૧૬૨૫ ૧૬૨૬ ૧૬૨૭ ૧૬૨૮ ૧૬૨૯ ૧૬૩૦ ૧૬૩૧ ૧૬૩૨ ૧૬૩૩ ૧૬૩૪ ૧૬૩૫ ૧૬૩૬ ૧૬૩૭ ૧૬૩૮ ૧૬૩૯ ૧૬૪૦ ૧૬૪૧ ૧૬૪૨ ૧૬૪૩ ૧૬૪૪ ૧૬૪૫ ૧૬૪૬ ૧૬૪૭ ૧૬૪૮ ૧૬૪૯ ૧૬૫૦ ૧૬૫૧ ૧૬૫૨ ૧૬૫૩ ૧૬૫૪ ૧૬૫૫ ૧૬૫૬ ૧૬૫૭ ૧૬૫૮ ૧૬૫૯ ૧૬૬૦ ૧૬૬૧ ૧૬૬૨ ૧૬૬૩ ૧૬૬૪ ૧૬૬૫ ૧૬૬૬ ૧૬૬૭ ૧૬૬૮ ૧૬૬૯ ૧૬૭૦ ૧૬૭૧ ૧૬૭૨ ૧૬૭૩ ૧૬૭૪ ૧૬૭૫ ૧૬૭૬ ૧૬૭૭ ૧૬૭૮ ૧૬૭૯ ૧૬૮૦ ૧૬૮૧ ૧૬૮૨ ૧૬૮૩ ૧૬૮૪ ૧૬૮૫ ૧૬૮૬ ૧૬૮૭ ૧૬૮૮ ૧૬૮૯ ૧૬૯૦ ૧૬૯૧ ૧૬૯૨ ૧૬૯૩ ૧૬૯૪ ૧૬૯૫ ૧૬૯૬ ૧૬૯૭ ૧૬૯૮ ૧૬૯૯ ૧૭૦૦ ૧૭૦૧ ૧૭૦૨ ૧૭૦૩ ૧૭૦૪ ૧૭૦૫ ૧૭૦૬ ૧૭૦૭ ૧૭૦૮ ૧૭૦૯ ૧૭૧૦ ૧૭૧૧ ૧૭૧૨ ૧૭૧૩ ૧૭૧૪ ૧૭૧૫ ૧૭૧૬ ૧૭૧૭ ૧૭૧૮ ૧૭૧૯ ૧૭૨૦ ૧૭૨૧ ૧૭૨૨ ૧૭૨૩ ૧૭૨૪ ૧૭૨૫ ૧૭૨૬ ૧૭૨૭ ૧૭૨૮ ૧૭૨૯ ૧૭૩૦ ૧૭૩૧ ૧૭૩૨ ૧૭૩૩ ૧૭૩૪ ૧૭૩૫ ૧૭૩૬ ૧૭૩૭ ૧૭૩૮ ૧૭૩૯ ૧૭૪૦ ૧૭૪૧ ૧૭૪૨ ૧૭૪૩ ૧૭૪૪ ૧૭૪૫ ૧૭૪૬ ૧૭૪૭ ૧૭૪૮ ૧૭૪૯ ૧૭૫૦ ૧૭૫૧ ૧૭૫૨ ૧૭૫૩ ૧૭૫૪ ૧૭૫૫ ૧૭૫૬ ૧૭૫૭ ૧૭૫૮ ૧૭૫૯ ૧૭૬૦ ૧૭૬૧ ૧૭૬૨ ૧૭૬૩ ૧૭૬૪ ૧૭૬૫ ૧૭૬૬ ૧૭૬૭ ૧૭૬૮ ૧૭૬૯ ૧૭૭૦ ૧૭૭૧ ૧૭૭૨ ૧૭૭૩ ૧૭૭૪ ૧૭૭૫ ૧૭૭૬ ૧૭૭૭ ૧૭૭૮ ૧૭૭૯ ૧૭૮૦ ૧૭૮૧ ૧૭૮૨ ૧૭૮૩ ૧૭૮૪ ૧૭૮૫ ૧૭૮૬ ૧૭૮૭ ૧૭૮૮ ૧૭૮૯ ૧૭૯૦ ૧૭૯૧ ૧૭૯૨ ૧૭૯૩ ૧૭૯૪ ૧૭૯૫ ૧૭૯૬ ૧૭૯૭ ૧૭૯૮ ૧૭૯૯ ૧૮૦૦ ૧૮૦૧ ૧૮૦૨ ૧૮૦૩ ૧૮૦૪ ૧૮૦૫ ૧૮૦૬ ૧૮૦૭ ૧૮૦૮ ૧૮૦૯ ૧૮૧૦ ૧૮૧૧ ૧૮૧૨ ૧૮૧૩ ૧૮૧૪ ૧૮૧૫ ૧૮૧૬ ૧૮૧૭ ૧૮૧૮ ૧૮૧૯ ૧૮૨૦ ૧૮૨૧ ૧૮૨૨ ૧૮૨

۱ ۱ ۱

૧ ૐ નમઃ સિદ્ધેભ્યઃ । નમોઽર્હદ્ભ્યઃ સિદ્ધેભ્યઃ નમઃ સૂરિભ્યઃ
૨ પાઠક્રમેભ્યઃ સર્વ સાધુભ્યઃ નમઃ સર્વજ્ઞોપદિષ્ટ-
૩ ધર્મપ્રવર્તકેભ્યઃ । ૐ નમો ભગવતે શ્રીમતે
૪ વર્ધમાનાય યોઽસૌ ત્રિલોકપૂજાતિશયમહિમોદયાત્ ।
૫ ત્રૈલોક્યાધિપતિત્વસૂચકમહાદુન્દુભિધ્વનિ-
૬ ગમ્ભીરમધુરપ્રિયહિતવચનઃ સકલભાષાસ્વભાવિક-
૭ વાગતિશયયુક્તઃ । યસ્ય ચ ભગવતો વચનમુપલભ્ય
૮ સકલજગદુપકારકરણૈકબદ્ધકક્ષા ગણધરદેવાઃ
૯ દ્વાદશાઙ્ગં ગણિપિટકં વિરચયામાસુઃ । યસ્ય ચ
૧૦ ભગવતો વચનમુપલભ્ય સકલજગદુપકારકરણૈક-
૧૧ બદ્ધકક્ષા ગણધરદેવાઃ દ્વાદશાઙ્ગં ગણિપિટકં
૧૨ વિરચયામાસુઃ । યસ્ય ચ ભગવતો વચનમુપલભ્ય
૧૩ સકલજગદુપકારકરણૈકબદ્ધકક્ષા ગણધરદેવાઃ
૧૪ દ્વાદશાઙ્ગં ગણિપિટકં વિરચયામાસુઃ । યસ્ય ચ
૧૫ ભગવતો વચનમુપલભ્ય સકલજગદુપકારકરણૈક-
૧૬ બદ્ધકક્ષા ગણધરદેવાઃ દ્વાદશાઙ્ગં ગણિપિટકં
૧૭ વિરચયામાસુઃ । યસ્ય ચ ભગવતો વચનમુપલભ્ય
૧૮ સકલજગદુપકારકરણૈકબદ્ધકક્ષા ગણધરદેવાઃ
૧૯ દ્વાદશાઙ્ગં ગણિપિટકં વિરચયામાસુઃ । યસ્ય ચ
૨૦ ભગવતો વચનમુપલભ્ય સકલજગદુપકારકરણૈક-
૨૧ બદ્ધકક્ષા ગણધરદેવાઃ દ્વાદશાઙ્ગં ગણિપિટકં
૨૨ વિરચયામાસુઃ । યસ્ય ચ ભગવતો વચનમુપલભ્ય

{۱ ۱} ۞ در مذمت مال

{۲ ۲} مال مذموم است و مذمت آن بسیار و از آن جمله آنست که مال مطلوب مذموم است و هر که آن را مطلوب خود سازد مذموم گردد و از آن جمله آنست که مال سبب فساد دین و دنیا است و از آن جمله آنست که مال سبب طغیان و سرکشی است و از آن جمله آنست که مال سبب حسد و کینه و دشمنی است و از آن جمله آنست که مال سبب بخل و امساک است و از آن جمله آنست که مال سبب حرص و آز است و از آن جمله آنست که مال سبب غفلت و فراموشی است و از آن جمله آنست که مال سبب تکبر و نخوت است و از آن جمله آنست که مال سبب ریا و سمعه است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک جهاد و هجرت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک حج است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک صلوة و صوم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک زکوة و صدقات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک تلاوت قرآن و ذکر و تسبیح است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک تعلیم و تعلم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک عیادت مریض و تشییع جنازه است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک صله رحم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک امر بمعروف و نهی از منکر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اصلاح ذات البین است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اطعام جائعان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اکرام ضیف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اعانت ملهوف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اغاثت مستغیث است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اجابت دعوت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شعائر دین است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اظهار حق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حدود است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت فرائض است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سنن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نوافل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت واجبات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مستحبات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مکروهات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مباحات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت محرمات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت کبائر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت صغائر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت توبه است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت استغفار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ندامت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عزم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رد مظالم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت قضاء حقوق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ادای امانات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت وفاء عهود است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت صدق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت اخلاص است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت توکل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رضا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت صبر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شکر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خوف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رجاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت محبت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شوق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت انس است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت هیبت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت تعظیم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت توقیر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شفقت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رحمت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رأفت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عفو است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حلم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت وقار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سکینه است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت تواضع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خشوع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خضوع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ذل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مسکنت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت فقر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت زهد است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ورع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت تقوی است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عبادت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت طاعت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت قربت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت وسیلت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شفاعت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مغفرت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رحمت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رضوان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جنت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نعیم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت لقاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رؤیت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت کرامت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خلود است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دوام است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت بقاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سرور است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت فرح است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت لذت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت راحت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نعمت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت کفایت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عصمت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حفظ است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ستر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت غنا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت استغنا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت قناعت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عفت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حیا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مروت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت فتوت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سخا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جود است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ایثار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مواسات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مساعدت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت معاونت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مظاهرت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نصرت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حمایت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ذب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دفع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رفع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ازالت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت محو است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت اثبات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ایجاد است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خلق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رزق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت احیاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت اماته است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت بعث است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نشور است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حشر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حساب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت میزان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت صراط است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جزا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ثواب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عقاب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جحیم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سقر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت لظی است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حطمة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت هاویة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جهنم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار البوار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الخلد است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار السلام است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار القرار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار المقامة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الآخرة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الدنیا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفناء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الزوال است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغرور است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشقاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهموم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغموم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأحزان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأكدار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الآفات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار البلاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار المحن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفتن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشدائد است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأهوال است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفزع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الرعب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الخوف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهلع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الجزع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأسف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحسرة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الندامة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الخزي است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفضيحة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهوان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الذل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار المسكنة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفقر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحاجة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفاقة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الضيق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشدة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الكرب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحزن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الوحشة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغربة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الكآبة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأنين است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الصراخ است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار العويل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الزفير است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشهيق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحسرة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الندامة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الخزي است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفضيحة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهوان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الذل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار المسكنة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفقر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحاجة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفاقة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الضيق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشدة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الكرب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحزن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الوحشة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغربة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الكآبة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأنين است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الصراخ است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار العويل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الزفير است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشهيق است

{۱ ۱} ۞ در ذکر مال

{۲ ۲} مال مذموم است و مذمت آن بسیار و از آن جمله آنست که مال مطلوب مذموم است و هر که آن را مطلوب خود سازد مذموم گردد و از آن جمله آنست که مال سبب فساد دین و دنیا است و از آن جمله آنست که مال سبب طغیان و سرکشی است و از آن جمله آنست که مال سبب حسد و کینه و دشمنی است و از آن جمله آنست که مال سبب بخل و امساک است و از آن جمله آنست که مال سبب حرص و آز است و از آن جمله آنست که مال سبب غفلت و فراموشی است و از آن جمله آنست که مال سبب تکبر و نخوت است و از آن جمله آنست که مال سبب ریا و سمعه است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک جهاد و هجرت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک حج است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک صلوة و صوم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک زکوة و صدقات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک تلاوت قرآن و ذکر و تسبیح است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک تعلیم و تعلم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک عیادت مریض و تشییع جنازه است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک صله رحم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک امر بمعروف و نهی از منکر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اصلاح ذات البین است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اطعام جائعان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اکرام ضیف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اعانت ملهوف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اغاثت مستغیث است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اجابت دعوت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شعائر دین است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اظهار حق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حدود است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت فرائض است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سنن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نوافل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت واجبات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مستحبات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مکروهات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مباحات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت محرمات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت کبائر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت صغائر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت توبه است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت استغفار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ندامت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عزم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رد مظالم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت قضاء حقوق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ادای امانات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت وفاء عهود است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت صدق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت اخلاص است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت توکل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رضا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت صبر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شکر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خوف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رجاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت محبت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شوق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت انس است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت هیبت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت تعظیم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت توقیر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شفقت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رحمت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رأفت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عفو است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حلم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت وقار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سکینه است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت تواضع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خشوع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خضوع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ذل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مسکنت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت فقر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت زهد است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ورع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت تقوی است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عبادت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت طاعت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت قربت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت وسیلت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت شفاعت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مغفرت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رحمت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رضوان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جنت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نعیم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت لقاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رؤیت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت کرامت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خلود است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دوام است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت بقاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سرور است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت فرح است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت لذت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت راحت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نعمت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت کفایت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عصمت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حفظ است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ستر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت غنا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت استغنا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت قناعت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عفت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حیا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مروت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت فتوت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سخا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جود است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ایثار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مواسات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مساعدت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت معاونت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت مظاهرت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نصرت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حمایت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ذب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دفع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رفع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ازالت است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت محو است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت اثبات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ایجاد است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت خلق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت رزق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت احیاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت اماته است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت بعث است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نشور است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حشر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حساب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت میزان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت صراط است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جزا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت ثواب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت عقاب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت نار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جحیم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت سقر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت لظی است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت حطمة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت هاویة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت جهنم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار البوار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الخلد است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار السلام است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار القرار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار المقامة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الآخرة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الدنیا است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفناء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الزوال است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغرور است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشقاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهموم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغموم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأحزان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأكدار است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الآفات است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار البلاء است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار المحن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفتن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشدائد است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأهوال است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفزع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الرعب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الخوف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهلع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الجزع است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأسف است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحسرة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الندامة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الخزي است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفضيحة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهوان است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الذل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار المسكنة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفقر است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحاجة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الفاقة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الضيق است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشدة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الكرب است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الحزن است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الهم است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الوحشة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الغربة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الكآبة است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الأنين است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الصراخ است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار العويل است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الزفير است و از آن جمله آنست که مال سبب ترک اقامت دار الشهيق است

ما مؤيّد مرسوم ۞

الحمد لله ، الذي اصبح ملك الخلافة
والعظمة ، الذي جعل الشمس والقمر
والنجوم والكواكب والليل والنهار
والسحاب والرياح والبرق والرعد
والمطر والثلج والبرد والصبا والدبور
والشمال والجنوب والحر والبرد
والصيف والشتاء والخريف والربيع
والحيوان والنبات والجماد والمعادن
والجبال والبحار والانهار والعيون
والاشجار والاثمار والازهار والرياض
والقيعان والاودية والشعاب والسهل
والوعر والرمل والحصى والتراب
والطين والحمأة والصخر والحديد
والنحاس والرصاص والقصدير والزئبق
والكبريت والنوشادر والزاج والشبّ
والزرنيخ والمغناطيس والياقوت
والزمرد والبلخش والفيروزج والعقيق
والبلور والزبرجد والمرجان واللؤلؤ
والعنبر والكافور والمسك والزعفران
والعود والصندل والورس والقرنفل
والدارصيني والسنبل والكمون
والكزبرة والخردل والحلبة والشونيز
والسماق والزنجبيل والفلفل والدارفلفل
والكبابة والهليلج والبليلج والآملج
والبطم والفستق والبندق والجوز
واللوز والتمر والزبيب والخوخ
والمشمش والاجاص والكمثرى والتفاح
والسفرجل والاترج والليمون والنارنج
والموز والقثاء والخيار والقرع
والباذنجان والبطيخ والرمان والتوت
والتين والعنب والزيتون والبلوط
والجلّنار والورد والبنفسج والنيلوفر
والنرجس والخيري والبهار والياسمين
والسوسن والشقايق والخشخاش
والقرطم والحنّاء والآس والريحان
والخلاف والصفصاف والحور والدلب
والسرو والصنوبر والارز والشربين
والطرفا والعرعر والغرب والقيصوم
والشيح والقيصوم والحرمل والحنظل
والعاقرقرحا والسورنجان والشوكران
والبنج والسقمونيا والافسنتين والعلك
والكتيرا والصمغ والقنّة والكندر
والمرّ والاشق والانزروت والمقل
والكمأة والفطر والسوس والدبس
والسكّر والعسل والشمع والدهن
والسمن والزيت والشيرج والقطران
والزفت والكبريت والنفط والقار
والشحم والالية والكرش والكبد
والطحال والقلب والرئة والكلية
والمثانة والامعاء والمصران والدماغ
والعظم والعصب والعرق والوتر
والجلد والشعر والصوف والوبر
والريش والقرن والظفر والحافر
والمخلب والمنقار والناب والسنّ
والضرس والانياب والاضراس والثنايا
والرباعيات والاسنان والاضراس
والثنايا والرباعيات والاسنان
والاضراس والثنايا والرباعيات

৪ ৯ ৪ ৯ ৪ ৯

﴿ باب صفة الجنة وأهلها ﴾

الحمد لله الذي خلق الخلق بقدرته وميزهم عن العدم بكلمة كن فكان بمشيته وأنشأ الجنة بفضله ورحمته وأعدها لمن أطاعه من عباده وأسكنها من أحبه من بريته وجعلها دار الخلود لمن آمن به وصدق رسله وعمل بما أمر به وأنزل كتبه وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له شهادة من أخلص لله قلبه ولسانه وأشهد أن محمدا عبده ورسوله وصفيه وخليله وأمينه على وحيه وأرسله إلى الناس كافة بشيرا ونذيرا وداعيا إلى الله بإذنه وسراجا منيرا فبلغ رسالات ربه وأدى الأمانة وصدع بما أمر به وبين للناس ما نزل إليهم من ربهم وجاهد في الله حق جهاده حتى أتاه اليقين فصلى الله وسلم وبارك عليه وعلى آله وأصحابه وأتباعه وأحبابه وعلى كل من اهتدى بهديه واستن بسنته واقتفى أثره واقتدى به في أقواله وأفعاله وأحواله وعلى الملائكة المقربين وجميع النبيين والمرسلين وعلى عباد الله الصالحين أما بعد

فقد سألني بعض الإخوان أن أكتب له كتابا في صفة الجنة وأهلها وما أعد الله فيها لأوليائه وأصفيائه من النعيم المقيم الذي لا يفنى ولا يبيد ولا يتغير ولا يحول ولا يزول فأجبته إلى ذلك رجاء أن يكون ذلك ذخرا لي عند الله يوم القيامة وأن ينفع به من قرأه أو سمعه أو نظر فيه أو عمل به من إخواننا المسلمين وأسأل الله أن يجعلنا ممن يستمع القول فيتبع أحسنه أولئك الذين هداهم الله وأولئك هم أولو الألباب

{1 2} ٥ سورة الفاتحة

—٥٥٥٥٥—

{2 2} هذا ما اختصرته من تفسير الامام العلامة المحقق المدقق
الحبر البحر الفهامة ذي العلوم الجمة والمعارف المهمة
ترجمان القرآن وحبر الامة عبد الله بن العباس رضي الله
عنهما وجعل الجنة مثواه ومأواه وهو ما جمعه من تفاسير
الصحابة رضي الله عنهم وما استنبطه من الآيات
المشكلة وما استخرجه من المعاني المستغلقة وما
استفاده من الاحاديث النبوية وما استمده من
الاستعارات العربية والاشارات الادبية والنكات
البيانية والدقائق البديعية والحقائق البلاغية
والرموز الشعرية والاسرار اللغوية والاحكام
الشرعية والاحكام الدينية والاخبار الماضية
والقصص السالفة والامثال السائرة والحكم
الفائقة والمواعظ الرائقة والزواجر الواقعة
والاوامر النافعة والنواهي الجامعة والوعد
والوعيد والترغيب والترهيب والتبشير والانذار
والتحذير والاعذار والاشارات الغيبية والعبارات
الربانية والاسرار الالهية والانوار الصمدية
والمواهب الاحدية والمنح الصمدية والفتوح
القدسية والعطايا الانسية والهبات الملكية
والمنن الملكوتية والاسرار الجبروتية والانوار
الرحمانية والمعارف الربانية والحقائق الرحمانية
والدقائق الرحمانية والمعاني الربانية والاسرار
الصمدانية والانوار الاحدية والمواهب الصمدية
والمنح الاحدية والفتوح الصمدية والعطايا
الاحدية والهبات الصمدية والمنن الاحدية

۱۶ ۞ اسلام کے

—⊙⊙⊙⊙—

۲۶ سب مذہبوں سے بڑھ کر اور سچا مذہب اسلام ہے جو خدا کی طرف سے آیا ہے اور جس کی سچائی کے ثبوت میں بڑی بڑی دلیلیں موجود ہیں اور جس کی تعلیم ایسی اعلیٰ درجہ کی ہے جو کسی دوسرے مذہب کی نہیں ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی برکتیں ملی ہیں جو کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ملی ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی نعمتیں ملنے کا وعدہ ہے جو کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ملنے کا وعدہ ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی آفتوں سے بچنے کا وعدہ ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے بچے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی مصیبتوں کے آنے کا ڈر ہے جن کا ڈر کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی بدیوں سے روکا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے روکے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی نیکیوں کا حکم دیا گیا ہے جن کا حکم کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دیا گیا ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی امید دلائی گئی ہے جن کی امید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دلائی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے ڈرایا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے نہیں ڈرائے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی تاکید کی گئی ہے جن کی تاکید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے منع کیا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے منع نہیں کیے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ہدایت کی گئی ہے جن کی ہدایت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ممانعت کی گئی ہے جن کی ممانعت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی اجازت دی گئی ہے جن کی اجازت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے روکا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے روکے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کا حکم دیا گیا ہے جن کا حکم کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دیا گیا ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی امید دلائی گئی ہے جن کی امید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دلائی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے ڈرایا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے نہیں ڈرائے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی تاکید کی گئی ہے جن کی تاکید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے منع کیا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے منع نہیں کیے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ہدایت کی گئی ہے جن کی ہدایت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ممانعت کی گئی ہے جن کی ممانعت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی اجازت دی گئی ہے جن کی اجازت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے روکا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے روکے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کا حکم دیا گیا ہے جن کا حکم کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دیا گیا ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی امید دلائی گئی ہے جن کی امید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دلائی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے ڈرایا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے نہیں ڈرائے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی تاکید کی گئی ہے جن کی تاکید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے منع کیا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے منع نہیں کیے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ہدایت کی گئی ہے جن کی ہدایت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ممانعت کی گئی ہے جن کی ممانعت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی اجازت دی گئی ہے جن کی اجازت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دی گئی ہے

۱۶ ۞ کلمہ کے

—⊙⊙⊙⊙—

۲۶ سب مذہبوں سے بڑھ کر اور سچا مذہب اسلام ہے جو خدا کی طرف سے آیا ہے اور جس کی سچائی کے ثبوت میں بڑی بڑی دلیلیں موجود ہیں اور جس کی تعلیم ایسی اعلیٰ درجہ کی ہے جو کسی دوسرے مذہب کی نہیں ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی برکتیں ملی ہیں جو کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ملی ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی نعمتیں ملنے کا وعدہ ہے جو کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ملنے کا وعدہ ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی آفتوں سے بچنے کا وعدہ ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے بچے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی مصیبتوں کے آنے کا ڈر ہے جن کا ڈر کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی بدیوں سے روکا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے روکے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی نیکیوں کا حکم دیا گیا ہے جن کا حکم کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دیا گیا ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی امید دلائی گئی ہے جن کی امید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دلائی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے ڈرایا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے نہیں ڈرائے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی تاکید کی گئی ہے جن کی تاکید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے منع کیا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے منع نہیں کیے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ہدایت کی گئی ہے جن کی ہدایت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ممانعت کی گئی ہے جن کی ممانعت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی اجازت دی گئی ہے جن کی اجازت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے روکا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے روکے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کا حکم دیا گیا ہے جن کا حکم کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دیا گیا ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی امید دلائی گئی ہے جن کی امید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دلائی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے ڈرایا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے نہیں ڈرائے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی تاکید کی گئی ہے جن کی تاکید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے منع کیا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے منع نہیں کیے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ہدایت کی گئی ہے جن کی ہدایت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ممانعت کی گئی ہے جن کی ممانعت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی اجازت دی گئی ہے جن کی اجازت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دی گئی ہے

۱۶ ۞ اسلام کے

—⊙⊙⊙⊙—

۲۶ سب مذہبوں سے بڑھ کر اور سچا مذہب اسلام ہے جو خدا کی طرف سے آیا ہے اور جس کی سچائی کے ثبوت میں بڑی بڑی دلیلیں موجود ہیں اور جس کی تعلیم ایسی اعلیٰ درجہ کی ہے جو کسی دوسرے مذہب کی نہیں ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی برکتیں ملی ہیں جو کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ملی ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی نعمتیں ملنے کا وعدہ ہے جو کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ملنے کا وعدہ ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی آفتوں سے بچنے کا وعدہ ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے بچے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی مصیبتوں کے آنے کا ڈر ہے جن کا ڈر کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی بدیوں سے روکا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے روکے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی نیکیوں کا حکم دیا گیا ہے جن کا حکم کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دیا گیا ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی امید دلائی گئی ہے جن کی امید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دلائی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے ڈرایا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے نہیں ڈرائے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی تاکید کی گئی ہے جن کی تاکید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے منع کیا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے منع نہیں کیے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ہدایت کی گئی ہے جن کی ہدایت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ممانعت کی گئی ہے جن کی ممانعت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی اجازت دی گئی ہے جن کی اجازت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے روکا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے روکے ہوئے نہیں ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کا حکم دیا گیا ہے جن کا حکم کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دیا گیا ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی امید دلائی گئی ہے جن کی امید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دلائی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے ڈرایا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے نہیں ڈرائے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی تاکید کی گئی ہے جن کی تاکید کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں سے منع کیا گیا ہے جن سے کسی دوسرے مذہب کے ماننے والے منع نہیں کیے گئے ہیں اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ہدایت کی گئی ہے جن کی ہدایت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی ممانعت کی گئی ہے جن کی ممانعت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں کی گئی ہے اور جس کے ماننے والوں کو ایسی ایسی باتوں کی اجازت دی گئی ہے جن کی اجازت کسی دوسرے مذہب کے ماننے والوں کو نہیں دی گئی ہے

{۱ ۱} ۞ ماندن و ماندگی

{۲ ۲} ماندگی در عالم بسیار است و ماندن در عالم اندک و ماندن
در عالم بسیار است و ماندگی در عالم اندک و ماندن در عالم
بسیار است و ماندگی در عالم بسیار و ماندن در عالم اندک
ماندگی در عالم بسیار است و ماندن در عالم اندک و ماندن
در عالم بسیار است و ماندگی در عالم اندک و ماندن در عالم
بسیار است و ماندگی در عالم بسیار و ماندن در عالم اندک

{۱ ۱} ۞ ماندن و ماندگی

{۲ ۲} ماندگی در عالم بسیار است و ماندن در عالم اندک و ماندن
در عالم بسیار است و ماندگی در عالم اندک و ماندن در عالم
بسیار است و ماندگی در عالم بسیار و ماندن در عالم اندک
ماندگی در عالم بسیار است و ماندن در عالم اندک و ماندن
در عالم بسیار است و ماندگی در عالم اندک و ماندن در عالم
بسیار است و ماندگی در عالم بسیار و ماندن در عالم اندک

ہم نے کہا کہ ہم تو بھائی بھائی ہیں ۞ کہا کہ ہاں ہاں ہم بھائی بھائی ہیں ۞ کہا کہ اچھا ہم تو تم کو بھائی نہیں جانتے ہم تم کو نہیں جانتے ہم تو تم کو نہیں جانتے ہم تو تم کو نہیں جانتے ہم تو

ماں کو دیکھ کر سب مکھی نے سوچا کہ اب ہمارے
دشمن آگئے۔ مکھی نے کہا ہم کو ماں باپ نے
بھیجا ہے۔ ہم کو ماں سے بڑھ کر کوئی نہیں
چاہتا۔ ماں کو دیکھ کر سب مکھی نے پوچھا
کہ تم کو کس نے بھیجا۔ ماں نے کہا ہم
نے اپنی آپ خوشی سے تم کو دیکھنے کو
بھیجا ہے۔ مکھی نے کہا ہم تو تمہارے
دشمن ہیں۔ ہم کو کیوں بھیجا۔ ماں نے
کہا ہم تم کو دیکھنے کو بھیجا ہے۔ مکھی
نے کہا ہم تو تمہارے دشمن ہیں۔ ہم کو
کیوں بھیجا۔ ماں نے کہا ہم تم کو دیکھنے
کو بھیجا ہے۔ مکھی نے کہا ہم تو تمہارے
دشمن ہیں۔ ہم کو کیوں بھیجا۔ ماں نے
کہا ہم تم کو دیکھنے کو بھیجا ہے۔

۵ مکھی اور ماں ۵

مکھی نے ماں سے کہا ہم تو تمہارے دشمن ہیں
ہم کو کیوں بھیجا۔ ماں نے کہا ہم تم کو دیکھنے
کو بھیجا ہے۔ مکھی نے کہا ہم تو تمہارے دشمن
ہیں۔ ہم کو کیوں بھیجا۔ ماں نے کہا ہم تم کو
دیکھنے کو بھیجا ہے۔ مکھی نے کہا ہم تو تمہارے
دشمن ہیں۔ ہم کو کیوں بھیجا۔ ماں نے کہا ہم
تم کو دیکھنے کو بھیجا ہے۔ مکھی نے کہا ہم تو
تمہارے دشمن ہیں۔ ہم کو کیوں بھیجا۔ ماں نے
کہا ہم تم کو دیکھنے کو بھیجا ہے۔ مکھی نے کہا
ہم تو تمہارے دشمن ہیں۔ ہم کو کیوں بھیجا۔
ماں نے کہا ہم تم کو دیکھنے کو بھیجا ہے۔

ومن تعلم الفقه ليصيب به عرضا من الدنيا لم يجد عرف الجنة يوم القيامة يعني ريحها وان ريحها توجد من مسيرة كذا وكذا عاما ۞ حدثنا ابو الوليد حدثنا ابو عوانة عن ابي حصين عن ابي صالح عن ابي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من تعلم علما مما يبتغى به وجه الله عز وجل لا يتعلمه الا ليصيب به عرضا من الدنيا لم يجد عرف الجنة يوم القيامة يعني ريحها ۞ حدثنا ابو الوليد حدثنا ابو عوانة عن ابي حصين عن ابي صالح عن ابي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من تعلم علما مما يبتغى به وجه الله عز وجل لا يتعلمه الا ليصيب به عرضا من الدنيا لم يجد عرف الجنة يوم القيامة يعني ريحها ۞ حدثنا ابو الوليد حدثنا ابو عوانة عن ابي حصين عن ابي صالح عن ابي هريرة قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم من تعلم علما مما يبتغى به وجه الله عز وجل لا يتعلمه الا ليصيب به عرضا من الدنيا لم يجد عرف الجنة يوم القيامة يعني ريحها

{ ۱۵ ۱۶ } ۱ ۱۵۱ کاهنا اهلیا اهلیا ۱۵۱۱۱

ماڵەوەندەیا ئاڵۆ ۞

(۶۳) ڕەشەی ئەندامانی جێ ۞ ½ ½

—◇◇◇

۱ ۱ ۱

۱۰ ﴿ ۲ ﴾ ۞ سورة المائدة وآياتها مائة وعشرون

۱ ﴿ ۲ ﴾ ۞ بسم الله الرحمن الرحيم

—◎◎◎◎—

۱ ﴿ ۲ ﴾ يا أيها الذين آمنوا أوفوا بالعقود أحلت لكم بهيمة الأنعام إلا ما يتلى عليكم غير محلي الصيد وأنتم حرم إن الله يحكم ما يريد ۲ ﴿ ۲ ﴾ يا أيها الذين آمنوا لا تحلوا شعائر الله ولا الشهر الحرام ولا الهدي ولا القلائد ولا آمين البيت الحرام يبتغون فضلا من ربهم ورضوانا وإذا حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم شنآن قوم أن صدوكم عن المسجد الحرام أن تعتدوا وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الإثم والعدوان واتقوا الله إن الله شديد العقاب ۳ ﴿ ۲ ﴾ حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما أهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية والنطيحة وما أكل السبع إلا ما ذكيتم وما ذبح على النصب وأن تستقسموا بالأزلام ذلكم فسق اليوم يئس الذين كفروا من دينكم فلا تخشوهم واخشون اليوم أكملت لكم دينكم وأتممت عليكم نعمتي ورضيت لكم الإسلام دينا فمن اضطر في مخمصة غير متجانف لإثم فإن الله غفور رحيم ۴ ﴿ ۲ ﴾ يسألونك ماذا أحل لهم قل أحل لكم الطيبات وما علمتم من الجوارح مكلبين تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا مما أمسكن عليكم واذكروا اسم الله عليه واتقوا الله إن الله سريع الحساب ۵ ﴿ ۲ ﴾ اليوم أحل لكم الطيبات وطعام الذين أوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل لهم والمحصنات من المؤمنات والمحصنات من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم إذا آتيتموهن أجورهن محصنين غير مسافحين ولا متخذي أخدان ومن يكفر بالإيمان فقد حبط عمله وهو في الآخرة من الخاسرين ۶ ﴿ ۲ ﴾ يا أيها الذين آمنوا إذا قمتم إلى الصلاة فاغسلوا وجوهكم وأيديكم إلى المرافق وامسحوا برؤوسكم وأرجلكم إلى الكعبين وإن كنتم جنبا فاطهروا وإن كنتم مرضى أو على سفر أو جاء أحد منكم من الغائط أو لامستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وأيديكم منه ما يريد الله ليجعل عليكم من حرج ولكن يريد ليطهركم وليتم نعمته عليكم لعلكم تشكرون ۷ ﴿ ۲ ﴾ واذكروا نعمة الله عليكم وميثاقه الذي واثقكم به إذ قلتم سمعنا وأطعنا واتقوا الله إن الله عليم بذات الصدور

ఏగా. నిజాము. వర్ణించు. చరిత్ర. ఆంధ్ర. ఆంధ్రవిజ్ఞానసమితి. ప్రాచీన-
ఆంధ్ర. వర్ణనలు. ఏడు-ఆశ్వాసములు. సంపూర్ణము

Variants of MB.*

In order to give full advantage to the student of the oldest copy of the text in the Dinkard, Vol. IX, below are given all the variants or additions of MB. which now belongs to the Mullâ Firuz Library at Bombay, without correcting even those which are evidently mistakes or slips by the copyist. A part or portion of a word in the beginning of a line is not counted, but the following word is reckoned as the first one in the line.

(The abbreviations are P. = page; l. = line; w. = word; om. = omit).

P. 441, l. 1, w. 4 add ،—l. 3, w. 4 ; w. 5 ; after w. 7 add —l. 4, w. 2 —l. 6, w. 3 ; w. 6–7 ; w 8 om. —l. 9, om. w. 6 —l. 11, w. 2 ; w. 6 add ،—l. 13, add after w. 2—l. 14, w. 1 ; w. 5 —l. 17, w. 4 add ،.

P. 442, l. 1, om. w. 3 ، only ; om. w. 5 and add —l. 2, om. w. 7 ; om. w. 9—l. 3, w. 3 add ،—l. 4, w. 1 ; w. 4 —l. 5, w. 7 add ،—l. 7, w. 10 add ،—l. 8, w. 4 add ، ; w. 5–6 ; w. 7 add ،—l. 9, w. 1 added through mistake ؛—l. 10, om. w. 1 ; w. 3 add ،—l. 12, w. 10 add ،—l. 13, w. 8 —l. 14. w. 1 ; w. 3 add —l. 16, om. w. 5—l. 17, w. 1 add —l. 18, w. 6-7 —l. 21, w. 2 add ، ; w. 3 add ، ; om. w. 7—l. 22, om. w. 3.

P. 443, l. ?, w. 1 add ،—l. 5, w. 4–5 —l. 6, w. 7 add ،—l. 7, w. 8 add ،—l. 8, w. 3 ; w. 5 —l. 9, w. 5 —l. 10, w. 4 ; w. 5 add ،—l. 11, w. 3 —l. 12,

* It is called B. in Dr. West's *Pahlavi Literature*.

w. 6 add ৯—l. 13, w. 6 add ক—l. 15, w. 3 ৩৮৮৫—l. 16, w. 2 add ·—l. 18, w. 2 add ৯; w. 8 ৩৯৩৩—l. 21, w. 6 ৩৩৩৯৯—l. 22, w. 2-3 ৩৯৩৩.

P. 444, l. 1, the full-stop after w. 2 om.; om. w. 5—l. 2, w. 3 add ৯—l. 3, w. 1 ৯৩৫১; w. 7-8 ৩১১১৩—l. 4, w. 1-2 ৩১১১৩৯১; w. 7 ৩৯১; w. 8 add ,—l. 5, w. 2 ১৯৮১; om. w. 4—l. 6, w. 5-6 ১১৩৩৩৯৯১; w. 8 add ,—l. 7, w. 3 , ৯ ৩৩৩৯—l. 9, w. 2 ৯৯·—l. 10, w. 1 add ,; om. w. 5; om. w. 7—l. 12, w. 6 add ,—l. 13, w. 6 ৫১১—l. 14, w. 3 ৩৯৩৩১—l. 15, w. 2 om. ·; w. 3 add ,; w. 4 ৯৩৩৩৩১.

P. 445, l. 2, w. 2 add ,—l. 4, w. 7 add ৯—l. 5, w. 2-3 ১১২১১; w. 8-10 ৯১১৯ক—l. 6, w. 2 ৩৩৩৯৯১—l. 12, w. 2 ৯৯—l. 13, w. 5 ৯৩৩৩—l. 14, w. 3 ৩৩৯৮; w. 6 ৩৩৯৩১—l. 15, w. 3 add ,; w. 6 add ৯—l. 16. w. 2 ১৩৩৩৩—l. 17, w. 2 add ·—l. 18, om. w. 3; w. 4 ১৯১১; om. w. 9; w. 12 add ·—l. 20, w. 5 add ·—l. 21, w. 1 ৩৯ক—l. 22, w. 1-2 ৯৯৩৩৯.

P. 446, l. 1, w. 3 add ·—l. 2, w. 2 ৩৯৯৩৩৩৯—l. 5, w. 6 ৫৯১—l. 6, w. 3 om. ·; w. 7 om. ·—l. 7, w. 6 om. ·—l. 8, w. 8 add ·—l. 9, w. 3 ৯৯ক—l. 11, w. 7 om. ·; w. 8 ৩৩৩৩৩—l. 13, w. 5-6 ৩৩৩৩৩১১১৯—l. 14, w. 7 om. ·—l. 15, om. w. 3; om. w. 5; w. 9 om ·; w. 11 add ৯—l. 16, w. 1 ৩৩৩৩৯৯·; w. 5 ৯৯৯৯—l. 17, w. 1 add (an error) ১৯৩ ৫৯১ক; om. w. 4; w. 7 ১; w. 10 add ৯; om. w. 11—l. 18, w. 7 add ৯; om. w. 8; om. w. 11; w. 12 ৩ ৯৯৯৯ক—l. 19, w. 1 add ৯; w. 6 ৩৩৩৩৩৩.

P. 447, l. 1, w. 4 om. ·; w. 9 om. ·—l. 3, om. w. 2; w. 3 ১৩১ ১১৫; om. w. 4; w. 6 om. ·—l. 5, om. w. 6; w. 7 ১৩৩৩৩—l. 6, w. 6-7 ৯৩৩৩৩৯; w. 8 add ,—l. 8, w. 6 ১৩১ ১৫১—l. 12, om. w. 5—l. 13, w. 2 add ,—l. 14, w. 2-3 ৩৩৩৩৩৩—l. 15, w. 5 add ,—l. 16, w. 2 ৯৯৩৩১১; om. w. 4; w. 7 add ·; w. 9 ৩৩ক—l. 18, w. 2 add ·—l. 19, w. 1 om. ·—l. 22, w. 1 add ,; om. w. 3; w. 6 om. ·; om. w. 8—l. 23, w. 3 ৩৩৩৩৩; w. 5 add · and ,; w. 7 ১৫ক.

P. 448, l. 2, w. 4 ؛—l. 3, w. 9 ؛—l. 4, w. 2 ؛ w. 7 add ؛—l. 5, om. w. 6—l. 3, w. 9 ؛—l. 4, w. 2 ؛ w. 7 add ؛—l. 5, om. w. 3; om. w. 5; w. 7 om. ؛—l. 7, w. 5 add ؛—l. 8, om. w. 5; w. 8 add ؛—l. 11, w. 8 add ؛—l. 12. w. 5 om. ؛—l. 13, w. 8 ؛—l. 15, om. w. 1—l. 16, w. 2 ؛—l. 19, w. 4 ؛—l. 20, w. 5 ؛—l. 21, om. w. 1; w. 7 ؛ om. w. 8–10—l. 22, om. w. 4; om. w. 6.

P. 449, l. 3, w. 1 add ؛—l. 4, w. 3 ؛—l. 5, w. 6–7 ؛—l. 6, w. 3 ؛ w. 8 ؛—l. 7. w. 1 om. ؛; w. 5 ؛—l. 8, w. 2–3 ؛ w. 5 om. ؛; w. 8 ؛—l. 9, om. w. 2; om. w. 4; w. 7 ؛—l. 11, w. 2 ؛ w. 4 add ؛; w. 8 add ؛—l. 12, w. 2 ؛ om. w. 4; w. 7 add ؛—l. 13, om. w. 10—l. 15, w. 2 ؛ w. 4–5 ؛ w. 6 ؛ om. w. 7—l. 16, w. 6 ؛ w. 7 ؛—l. 17, w. 6 ؛.

P. 450, l. 3, w. 5 ؛ w. 6 add ؛; w. 8 ؛—l. 4, w. 1 ؛ w. 3 ؛ w. 4 add ؛—l. 5, w. 2 ؛ w. 3 om. ؛; w. 5 om. ؛—l. 9, w. 1 om. ؛—l. 11, w. 2 ؛ w. 5 om. ؛—l. 12, om. w. 7—l. 14, w. 6 ؛—l. 15, om. w. 2; w. 8 add ؛—l. 17, w. 3 ؛—l. 18, w. 2 ؛—l. 19, w. 7 ؛ w. 8 ؛—l. 20, om. w. 7—l. 21, w. 5 ؛ om. w. 8—l. 22, w. 2 ؛ w. 5 add ؛.

P. 451, l. 1, w. 7 ؛ om. w. 9—l. 3, om. w. 2; w. 7 add ؛—l. 4, w. 1 ؛ w. 3 ؛ w. 6–7 ؛—l. 5, w. 6 ؛—l. 6, w. 1 ؛—l. 9, the full-stop after w. 6 om.—l. 11, w. 6 add ؛—l. 13, w. 1 ؛—l. 14, w. 5 ؛—l. 15, w. 1–2 ؛ w. 8 add ؛—l. 18, w. 8 ؛—l. 19, w. 2–4 ؛ om. w. 6—l. 23, w. 1 ؛—l. 24, w. 5 add ؛.

P. 452, l. 5, w. 9 om. ؛—l. 6, w. 1 om. ؛.

P. 453, om. l. 1—l. 2, w. 4–5 ؛—l. 3, w. 4 om. ؛—l. 4, w. 3 add ؛; w. 6–7 ؛—l. 6, w. 4 add ؛—l. 8, w.

1 ...; w. 3 ...; the full-stop after w. 4 om.—l. 9 w. 5 ...—l. 10, w. 6 ...—l. 12, w. 5 add ...—l. 13, om. w. 1; w. 4 om. ...; w. 8 ....

P. 454, l. 1, w. 3 add ...—l. 3, w. 1 add ...—l. 6, w. 1 ...; w. 7 after the full-point add ...—l. 7 w. 5 ...—l. 8, w. 2 ...—l. 9, w. 3 om. ... and add ... —l. 11, w. 1 om. ...; w. 5 ...—l. 12, w. 4 ...; w. 7 add ...—l. 13, w. 3 ...—l. 14, w. 5 om. ...—l. 18, w. 3 ...—l. 20, w. 8 ...—l. 21, w. 1 ...; w. 3 ...—l. 22, w. 3 ....

P. 455, l. 1, w. 1 om. ...—l. 3, om. w. 4; w. 9 add ...—l. 5, w. 3 ...—l. 10, om. w. 1; w. 2 add ...—l. 12, w. 3-5 ...; w. 5 add ...—l. 13, w. 3 ...—l. 15, w. 4 ...—l. 16, w. 6 ...—l. 17, w. 6 ...—l. 22, w. 1 add ... ...; w. 6 add ...; om. w. 8-9—l. 23, w. 1 ...; w. 5 add ... .

P. 456, l. 1, w. 3-4 ...; w. 5 ...—l. 2, w. 1 ...; w. 4 ...—l. 4, w. 2 ...—l. 7, w. 7-8 ...—l. 10, w. 5-6 ...—l. 12, w. 4 ...; w. 5 ...—l. 13, w. 7 add ...—l. 15, w. 4 ...—l. 17, w. 4 ...; w. 5 ...—l. 19, w. 7 add ....

P. 457, l. 1, w. 1-2 ...—l. 2, w. 2 ...; w. 3 ...— l. 3, w. 3 ...; w. 8 ...—l. 4, w. 4 add ...; w. 7-8 ...—l. 5, w. 3 ...—l. 6, w. 2 ...—l. 7, w. 4 om. ...; w. 7 om. ...—l. 8, w. 3 ...; w. 4 ...—l. 9, w. 2 add ...—l. 10, om. w. 2; w. 7 ...—l. 11, w. 3 ...—l. 13, w. 5 om. ...—l. 14, w. 3-4 ...—l. 16, w. 5 .... om. the full-stop after it.—l. 17, w. 1 ...; w. 5 om. ...—l. 18, w. 2 ...; w. 6 ...—l. 21, om. w. 3, and substitute ...—l. 22, w. 6 ...; w. 7 add ...—l. 24, w. 7 om. ....

P. 458, l. 1, w. 7 om. the full-stop after it—l. 3 w. 10 ...—l. 4, w. 2 ...; w. 6 ...—l. 5, w. 2 ...—l. 6 w. 1 ...—l. 9, w. 2 ...—l. 10, w. 6 add ...—l. 11, w. 5 ...—l. 12, w. 4 ...—l. 13, w. 2-3 ...; w. 6 ...—l. 14, w. 1 ...—l. 15, w. 3 ...; w. 4 ..., om. the full-stop after it—l. 16, w. 3 ...—l. 17, w. 3 add ...—l. 18, w. 5 add ...—l. 20, w. 7 ...—l. 21, w. 4 add ...—l. 22, w. 5-6 ...; w. 6 add ...

P. 459, l. 1, w. 1 add ...; w. 5 om. ...; w. 6 add ...—l. 2, w. 4 om. ...—l. 3, w. 3 ...—l. 4, w. 8 ...—l. 5, w. 2 ...; om. w. 7—l. 7, w. 1 ...; w. 2 ...; w. 4 add ...—l. 9, w. 1 ...—l. 11, w. 2 ...; w. 3 ...—l. 13, w. 7 add ...—l. 17, w. 4 add ...—l. 21, w. 2 add ...; w. 4 ...; w. 5-6 ...—l. 22, w. 1-2 ...—l. 23, w. 1 add ...; w. 3 ...; w. 4 ...—l. 24. w. 2-3 ...

P. 460, l. 1, w. 7 om. ...—l. 2, w. 5 ...—l. 3. w. 7 add ...—l. 5, w. 5 ... and add ...—l. 6, w. 2 ...; w. 5 ...—l. 9, w. 1 add ...—l. 10, w. 6 added through mistake ... ...—l. 16, w. 4 ...—l. 19, w. 1 add ...—l. 20, w. 2 add ...—l. 21, w. 1 ...—l. 23, w. 3-4 ...; om. the full-stop after w. 7; w. 8 add ...—l. 24, w. 1 add ...

P. 461, l. 1, om. w. 8—l. 3, w. 4 add ...—l. 4, w. 6 add ...—l. 5, w. 2 add ...; om. w. 3 and add ...—l. 6, w. 2 ...; w. 3 om. ...; w. 5 ...—l. 7. w. 1 add ...; w. 2 ...; w. 3 ...—l. 9, w. 4 ...; w. 5 ...; w. 7 ...—l. 10, w. 4 add ...—l. 13, w. 2-3 ...—l. 15, w. 1-2 ...—l. 17, w. 2 ...; w. 3 ...—l. 18, w. 4 ...; w. 6 ...—l. 22, w. 1 ...

P. 462, l. 2, w. 2 ...; w. 4 ...; w. 5 add ...; w. 7 om. ...—l. 3, w. 8 om. ...—l. 4, w. 1 ...—l. 5, w. 3 add ...; w. 5 ...; w. 7 ...—l. 8, w. 1 ...—l. 10, w. 5 add ...; w. 6 om. ...—l. 11, w. 10 ...—l. 13, om. the full-stop after

w. 1 —l. 16, w. 3 ـل—l. 18, w. 2 add ـه; w. 6 ـسس—l. 19, w. 1 add ـ—l. 21, w. 3-4 ـعدـلـمـ—l. 23, om. the full-stop after w. 7—l. 24, om. the full-stop after w. 6.

P. 463, l. 1, om. the full-stop after w. 2; om. w. 5; om. the full-stop after w. 7.—l. 2, w. 3 add ـ—l. 3, w. 1 ـلـاـسـ—l. 4, w. 8 ـسلـمـ—l. 7, w. 8 ـسلـكـ—l. 8, w. 4 add ـ; w. 7 ـغ; w. 8 ـاـسـ—l. 9, w. 1 ـسـ; w. 6 ـاـسـ—l. 10, w. 4 add ـ—l. 11, w. 2 add ـ—l. 12, w. 6-7 ـسـغـاـسـ—l. 14, w. 4 ـسـ—l. 15, w. 3 ـسـعـا—l. 17, w. 4 ـلـا—l. 20, w. 7 add ـ—l. 21, w. 7 add ـه and ـا; om. the full-stop after w. 9—l. 22, w. 7 add ـ.

P. 464, l. 2, w. 2 ـاـا; w. 3-4 ـسـعـسـاـ—l. 3, w. 9 ـاـعـغـسـ—l. 4, w. 5 om. ـ—l. 8, w. 2 ـاـسـ; w. 9 add ـا—l. 11, w. 4 add ـه—l. 12, w. 7 om. ـ—l. 13, om. w. 1, and add ـا—l. 17 w. 2 ـعـعـ—l. 18, w. 2 om. ـ—l. 19, w. 2 add ـ—l. 21, w. 5 add ـ—l. 22, w. 9 ـلـ—l. 23, w. 3 ـلـعـلـا; w. 8 ـغـ ـسـم—l. 24, w. 2 ـعـسـعـسـ.

P. 465, l. 1, w. 6 ـه ـاـعـغـ; om. w. 7 —l. 2, w. 4 add ـه—l. 3, w. 1 add ـه—l. 4, w. 1 add ـ; w. 4 ـسـغـ; w. 7 add ـه; w. 8 om. ـ—l. 7, w. 3 ـاـعـسـ; w. 5 add ـه—l. 8, w. 9 add ـه—l. 9, w. 7 ـا ـوـسـ—l. 10 w. 7 ـعـسـ—l. 11, w. 1 ـغ ـا; w. 6-7 ـعـاـاـعـ—l. 12, w. 3 ـ ـعـلـسـا—l. 13, w. 2-3 ـاـعـسـعـسـعـسـ; w. 5 ـعـعـ; w. 7 ـعـاـغـعـعـسـ—l. 14, w. 2 ـعـعـاـوـا—l. 15, w. 7 ـعـعـاـوـا—l. 16, w. 1 add ـه—l. 17, w. 7 add ـه—l. 18, w. 5 add ـه—l. 19, w. 6 ـعـعـسـغـسـ—l. 20, w. 5 add ـه and add ـغـ ـلـ وـلـ اـ، ـغـ ـاـا ـاـعـسـعـعـ ـعـسـعـسـعـسـ ـغـغ; w. 9 ـعـعـسـعـسـعـ—l. 21, w. 1 add ـه—l. 22, w. 4 ـسـاـعـسـ—l. 23, w. 6 ـلـعـ.

P. 466, l. 3, w. 5-7 ـعـعـسـ ـعـلـوـ—l. 4, om. w. 6—l. 5, w. 2 ـلـعـعـعـسـ—l. 6, w. 2 ـ،ـعـسـعـسـعـ—l. 7, w. 7 ـاـعـعـسـعـا—l. 9, w. 7 ـاـعـاـ ـسـ ـا—l. 11, w. 9 ـغـاـعـسـ—l. 14, w. 2 ـاـعـسـا—l. 15, w. 4 add ـا; w. 6-7 ـلـعـسـغـسـعـسـ—l. 16, om. w. 9—l. 17, w. 2-3 ـعـعـغـا، ـعـعـسـا—l. 19, w. 7 ـعـغـ—l. 21, w. 8 ـعـلـاـوـ.

P. 467, l. 2, w. 1 ৎকা ; w. 4 ৭৬৮৫ ; w. 5 ৯৩৯৯৬৬৭ ; w. 6 ৭৯৭৭ ; w. 7 ৮৭৯৫৫—l. 4, w. 1 ৩৫ ; w. 6 om. ৎ and add ৲—l. 5, w. 1 ৯৫৭—l. 7, w. 6 ৮৯৯৫—l. 9, w. 7 ৫৯৯৬৮৭—l. 13, w. 2-3 ৮৯৯৮ ; om. the full-stop after w. 7—l. 15, w. 1 ৯৯৩৯৮৯৫ and add ৮৩৯৮৯৫—l. 17, om. w. 6—l. 19, w. 6 add ঃ—l. 22, w. 6 ৬৫৮৯৯.

P. 468, l. 1, w. 1 ৬৮৯৫ ৬৯৮—l. 2, w. 5 ৮৯৩৯৯; om. the full-stop after w. 6—l. 4, w. 2 om. ৲ ; w. 3 ৬৫৮৮৫—l. 5, w. 2 ৯৯৮৭৭—l. 6, w. 3 ৬৭৭৯৩—l. 9, w. 9 ৮৯৯৫৫ l. 10, w. 5 ৯৫৫—l. 11, w. 4-5 ৬৭৬৫৯৩ ; w. 9 ر ر—l. 12, w. 8 ৫৩ ৬৫৩—l. 13. w. 4 ৩৯৯৬৫৮৮ ; w. 7 add ঃ—l. 14. w. 6 ৮৯৩৯—l. 15, w. 4 om. ৲—l. 18, w. 5 ৮৯৩ ; w. 8 add ৲—l. 19, w. 7 ৯৩৫—l. 24, w. 4 ৩৩৯.

P. 469, l. 2, w. 7 om. ৲—l. 3, om. w. 1-3—l. 6, w. 2 ৯৯৩৬৬৮৮—l. 8, w. 8 add ৲ ; w. 9 add ৲—l. 9, w. 5-6 ৩৬৯৩৯৮৭—l. 10, w. 3 ৬৮৯৩৬৮৯৫ ; w. 6 ৬৩৮৯৫—l. 11, w. 4 add ঃ—l. 13, w. 1 ৬৭৯৮—l. 15, w. 3-4 ৩৯৬৬৮৫ ; om. w. 9 and add ৲—l. 18, w. 6 ৫৩—l. 21, w. 2 add ঃ

P. 470, l. 4, w. 3 add ৲ ; w. 5 add ৲—l. 8, w. 2-3 ৮৯৮৭ ৯৯৯৬৮৮—l. 10, w. 7 ৭৫৩৭—l. 11, w. 5 add ৯—l. 12, w. 3 ৩৮৩৫ ; w. 9 ৫৭৮৯৯৩—l. 13, w. 4 ৩৯৩৭—l. 14, w. 7 ৬৭৭৯—l. 15, w. 5 ৬৮৭৭৫৭৮—l. 16, w. 7 ৮৫৫—l. 17, w. 3 ৭৭৮৯৯৩ ; w. 4 ৬৬৫৭—l. 18, w. 2 add ঃ—l. 19, w. 4 ৬৮৯৬৮৮—l. 20, w. 5 ৭৬৯৮৯৩৬ ৲ ; w. 6 ৬৯৩৩৫—l. 21, w. 6 ৬৯৯৩৬৮ and add ঃ—l. 22, w. 4 add ৲.

P. 471, l. 1, w. 2 ৯৮ ; w. 3 add ৲ ; w. 4 ৬৬৮—l. 2, w. 5 ৭৬৯৩৭—l. 7, w. 2 add ৲ ; w. 8 ৬৬৭৭৭—l. 8, w. 1 ৲৲৲—l. 10 w. 1 ৬৬৮৮৯৮—l. 11, w. 5 ৬৬৬৬৬৬ ; w. 7 ৩৫৭—l. 16, w. 4 ৩৫৭ ; w. 8 add ঃ—l. 17, w. 8 add ৲—l. 18, w. 5 ৬৬৬৮৩৫ ; w. 7 ৬৮৫—l. 19, w. 4 ৬৭৯ ; w. 5 ৫৬৮৩৫—l. 20, w. 2 ৮৩৯৩৩—l. 21, w. 2 ৬৮৫৭.

P. 472, l. 1, w. 1 ৯৯৩৯৫৭ ; w. 2 ৭৯৯৮ ; w. 3 ৯৬৭৭৯ ; w. 6 ৬৯৩৩ ; w. 7 ৬৯৯৩৮—l. 2, w. 8 add ৲ ; w. 9 om. ৲—l. 3, w. 12

add ꣁ—l. 4, w. 1-2 ꣑꣓꣔꣕ ꣇꣈—l. 5, w. 4 om. ꣘; w. 5 om. ꣘; w. 6 ꣙꣚꣛꣜—l. 6, w. 2-3 ꣝꣞꣟꣠꣡꣢꣣꣤; w. 4 ꣥ꣳ꣦꣧; w. 5 ꣨꣩꣪ꣳ꣫—l. 7, w. 11 ꣬꣭꣮꣯꣰꣱—l. 8, w. 8 ꣲꣳꣴꣵꣶꣷ—l. 9, w. 4 om. ꣘—l. 10, w. 2 3 ꣸꣹꣺ꣻ꣼ꣽ—l. 11, w. 5 ꣾꣿ꣑꣓; w. 7 ꣔꣕꣖꣗; w. 8 ꣘꣙—l. 13, w. 5 add ꣘—l. 16, w. 6 added ꣇꣈ through mistake—l. 17, w. 3 add ꣁ—l. 20, w. 5 add ꣁ; w. 9 add ꣁ—l. 23, w. 3-4 ꣙꣚꣛꣜.

P. 473, l. 2, w. 2 ꣝꣞꣟꣠꣡꣢꣣—l. 4, w. 5 ꣥ꣳ꣦—l. 7, w. 7 ꣨꣩—l. 10, w. 5 ꣪ꣳ꣫ ꣬ꣳ—l. 11, w. 6-7 ꣭꣮ꣳ꣰—l. 12, w. 9 ꣱ꣲꣳꣴ—l. 14, w. 1 ꣵꣶ—l. 17, w. 3-4 ꣷ꣸꣹꣺—l. 19, w. 2 ꣻ꣼ꣽꣾ—l. 23, w. 5 ꣿ꣑꣓꣔.

P. 474, l. 3, w. 4 ꣕꣖꣗ꣳ—l. 4, w. 7 ꣘ꣳ꣙—l. 6, w. 2 add ꣘; w. 6-7 ꣚꣛꣜ꣳ꣝—l. 8, w. 2 add ꣘—l. 9, w. 1 ꣞ꣳ꣟; w. 3 add ꣘—l. 10, w. 1 ꣠ꣳ꣡—l. 12, w. 3 om. ꣘—l. 13, w. 2 ꣢ꣳ꣣; w. 8 ꣤ꣳꣳ—l. 16, w. 1 om. ꣘; w. 6 om. ꣘; w. 7 ꣥ꣳꣳ—l. 17, w. 6 ꣦ꣳꣳ—l. 20, w. 2 add ꣁ; w. 6 ꣧ꣳꣳ—l. 22, w. 3 ꣨꣩꣪; w. 7 ꣫ꣳ꣬꣭꣮.

P. 475, l. 2, w. 7 add ꣁ and ꣯—l. 3, w. 6 ꣰꣱ꣲꣳ; w. 8 ꣴꣵꣶ—l. 4, w. 3-4 ꣷ꣸꣹꣺ꣻ—l. 5, w. 6 add ꣁ; om. w. 9—l. 6, w. 5 ꣁ ꣼ꣽꣾꣿ—l. 8, w. 1 ꣑꣓ꣳ꣔꣕; w. 2 ꣖ꣳ꣗꣘; w. 3 ꣴꣵ—l. 9, w. 1 ꣶꣷ; w. 4 ꣸꣹; w. 6-7 ꣺ꣻꣳ꣼—l. 10, w. 3 ꣴꣽꣾ; w. 7, ꣷꣿ꣑꣓꣔—l. 11, w. 3 ꣕꣖꣗ ; w. 4 ꣘꣙꣚ .

P. 476, om. l. 1—l. 2, w. 1 ꣛꣜꣝꣞꣟—l. 3 w. 1 ꣠꣡—l. 8, om. the full-stop after w. 2; w. 3 ꣢ꣳ꣣—l. 9, w. 4 ꣤ꣳꣳ ꣥—l. 10, w. 1 ꣦ꣳꣳ; w. 2 ꣧ ꣨꣩꣪—l. 11, w. 3 ꣫ꣳ꣬—l. 13, w. 2-3 ꣭꣮ ꣰꣱ꣲꣳ; w. 8 ꣴꣵꣶꣷ—l. 15 w. 2 om. ꣘—l. 16, w. 5-6 ꣸꣹꣺ꣻ; w. 7-8 ꣼ꣽꣾꣿ꣑꣓—l. 17, w. 1-2 ꣔꣕꣖꣗; w. 5 om. ꣘; w. 6 ꣘꣙—l. 19, w. 4 ꣚꣛; om. w. 6; w. 8 ꣜꣝꣞꣟;

P. 477, l. 1, w. 2 add ꣯; w. 4 add ꣘—l. 2, w. 1 add ꣁ and ꣯—l. 3, w. 7 add ꣯—l. 4, w. 1 ꣠ꣳ꣡꣢꣣꣤ꣳ—l. 5, w. 6 ꣥꣦—l. 7, w. 3 ꣧ꣳꣳ—l. 9, w. 5 ꣨꣩꣪; om. the full-stop after w. 6; w. 7 add ꣯—l. 10, w. 6 add ꣘—l. 11, w. 2 om. ꣘—l. 12, w. 5

add ,—l. 13, w. 5 ...; w. 6 ...—l. 14, w. 1 add ...—l. 17, w. 3 ...; w. 4 ...; om. w. 5; w. 7 ...—l. 18, om. w. 3—l. 19, w. 3 ...; w. 11 ...—l. 20, om. w. 3; w. 7 ...—l. 21, w. 5 ...—l. 22, w. 4 ...; w. 9 add ...—l. 23, w. 6 ....

P. 478, l. 1, w. 5 ...—l. 2, w. 3 ...; w. 4 ...; w. 6 ...—l. 4, w. 4 ...—l. 5, w. 4 ...; w. 6 ...; w. 9 om. ,—l. 6, om. w. 4; w. 7-8 ...—l. 10, w. 9 ...—l. 12, w. 4 add ,—l. 16, om. the full-stop after w. 1; w. 5 ...—l. 17, w. 4 ...; om. w. 5—l. 18, w. 6-7 ...; w. 8 add ...—l. 20, w. 6 ...—l. 21, w. 1 add ,—l. 22, w. 2 ....

P. 479, l. 1, w. 1 ...—l. 2, w. 6 ...—l. 3, w. 4 add ,; w. 6 ...—l. 7, om. the full-stop after w. 2—l. 10, w. 6 add ,—l. 11, w. 4 ...; w. 7 ...; om. the full-stop after it; w. 8 ...—l. 12, w. 11 ...—l. 15, om. w. 5—l. 16, w. 7 ...—l. 17, w. 1 ...—l. 18, w. 1 ...; w. 7 ...—l. 22, w. 2 ....

P. 480, l. 2, om. w. 2—l. 4. om. the full-stop after w. 3 and add ...—l. 6, w. 3-4 ...—l. 8, w. 1 ,...; w. 2 ...—l. 9, w. 2 ...—l. 10, w. 3 om. .; w. 8 ...—l. 11, w. 2 add .; w. 5 ...—l. 12, w. 3 ...—l. 13, w. 4 ...; w. 5 ,...—l. 15, w. 5 ...—l. 16, w. 2 ...; w. 8 add ...—l. 18, w. 4 ...; w. 7 ....

P. 481, l. 1, w. 1 add .; w. 4 ...; w. 5 ...—l. 3, w. 7 ...—l. 4, w. 8 ...—l. 7, w. 3 add .; w. 4 om. .—l. 8, w. 4 ...; om. w. 5—l. 9, om. w. 4, 6, and 8—l. 10, w. 1 ...; w. 2 ...; w. 8 ...—l. 11, w. 5 ...—l. 12, w. 2-3 ...—l. 13, w. 7 ...—l. 14, w. 1 ,...—l. 15, w. 3 ...—l. 18, w. 8 add ... ...—l. 19, w. 5 ...—l. 20, w. 5 add ....

P. 482, l. 2, w. 1 add ·; w. 2 ‡—l. 3, w. 4 ؛ om. the full-stop after w. 6; w. 7 ‡—l. 4, w. 1 ؛ w. 7 ‡ ؛—l. 5, w. 1 add ·; w. 2 —l. 7, w. 5 add ·; w. 9 —l. 8, w. 1 ; om. the full-stop after w. 5; w. 10 —l. 9, w. 1 ; w. 7 —l. 11, w. 6 —l. 12, w. 2 ؛ w. 3 ؛ w. 6 ؛—l. 13, w. 3 add ؛; w. 5-6 —l. 14, w. 2 —l. 15, w. 3 ؛ w. 4 —l. 16, w. 6 ؛ w. 7 —l. 18, om. w. 4 and add ؛—l. 20, w. 2 —l. 21, w. 1 ; om. the full-stop after w. 5.

P. 483, l. 1, w. 6 ؛ w. 7 add ؛ w. 8 add ·—l. 2 w. 6 add ·—l. 3, w. 2 —l. 4, om. the full-stop after w. 6—l. 5, w. 4 ؛ om. the full-stop after w. 7 and add ؛—l. 6, om. w. 8; w. 9 —l. 7, w. 2-3 ؛ w. 4 —l. 8, w. 6 add ؛—l. 9, w. 4 —l. 10, w. 4 om. ·—l. 12, om. w. 6.

P. 484, l. 1, w. 2 —l. 2, om. w. 3—l. 4, w. 1 ؛ w. 4 —l. 5, w. 3 —l. 7, w. 2 —l. 9, w. 6 —l. 10, w. 8-9 —l. 11, w. 4 —l. 13, w. 2 ؛ w. 4 ؛ w. 7 ؛ w. 8 —l. 15, w. 6 —l. 16, w. 3 om. ·—l. 17, w. 5 —l. 18, w. 1 ؛—l. 19, w. 1 —l. 20, w. 3-4 ؛ w. 6 .

P. 485, l. 3, w. 2 om. ·; w. 3 add ؛; w. 5 —l. 5, w. 9 —l. 7, w. 8 ؛ w. 10 —l. 9, w. 8 —l. 10, w. 7 add ؛—l. 11, w. 6 —l. 12, w. 7 add ؛—l. 15, w. 4 —l. 16, w. 7 —l. 19, w. 8 —l. 22, w. 1 .

P. 486, l. 2, w. 1 add ·; w. 3 add ·; w. 4 —l. 3, w. 6 —l. 4, w. 9 —l. 9, w. 3 ؛—l. 12, w, 5 ؛ ؛; w. 7 add ؛—l. 15, w. 4 ؛ w. 9 —l. 17; w. 4 —l. 19, w. 6 add ؛.

P. 487, l. 2, w. 1 ...—l. 3, w. 2-3 ...; w. 9 ...—l. 5, w. 1 ...; w. 2 ...—l. 6, w. 3 ...—l. 7, w. 5 add ,; w. 8 add ,—l. 8, w. 2 ...; w. 3 ...—l. 9, w. 3 ...; w. 4 ...—l. 11, w. 2 ...; w. 8 add .—l. 12, om. the full-stop after w. 1—l. 13, w. 3 add .—l. 17, w. 6 add .; w. 9 add ...—l. 18, w. 1 ...; w. 2 ...; w. 4 ...—l. 19, w. 4 ...—l. 20, om. w. 2—l. 23, w. 2 add .; w. 3 ...

P. 488, l. 3, w. 5 add .; w. 8 add ,—l. 5, w. 7 ...—l. 6, w. 5-6, ...—l. 7-8, w. 9-1 ...—l. 8, connect w. 4-5—l. 9, w. 8 ...—l. 10, w. 1-3 ...—l. 13, w. 1 ...—l. 15, w. 1 om. .; w. 4 om. .—l. 16, w. 3 ...—l. 18, w. 6 ...—l. 20, w. 1 ...; w. 3 add ...; w. 7 ...

P. 489, l. 1, w. 3 ...; l. 3, w. 4 add ,—l. 7, w. 9 ...—l. 9, w. 3-5 ...—l. 10, w. 3-4 ...; w. 8 ...; w. 9 ...—l. 11, w. 3 add ,—l. 14, w. 5 add .—l. 15, w. 8 ...—l. 16, w. 5 ...—l. 18, w. 1 om. .; w. 4 om. . and add ,.

P. 490, l. 4, w. 2 and 5 ...; w. 3 ... ,—l. 6, w. 2 ...; w. 5 ...—l. 7, w. 5 ...—l. 9, w. 3 ...; w. 7 ...—l. 10, w. 1 add .; w. 5 ...—l. 11, w. 3 ...; w. 11 add ,—l. 12, w. 6 ...—l. 15, w. 2 ...—l. 16, w. 2 ...; w. 6-7 ...—l. 17, w. 2 ...—l. 18, w. 3 ...; w. 5 ...; om. the full-stop after w. 6.

P. 491, l. 3, om. w. 3; w. 5 add .—l. 4, w. 9 . ...—l. 5, w. 5-6 ...—l. 6, w. 2 ...; w. 6 ...—l. 13, w. 7 om. , .—l. 14, w. 6 ...—l. 16, w. 5-6 ...—l. 18, w. 8 ...—l. 19, w. 4-5 ...

P. 492, l. 3, w. 4 ৩।৩—l. 4, w. 7 om. ·—l. 4, w. 9 ৩৩·৩৩৷৩৩৩—l. 5, w. 1 om. ·; w. 2 ৯৩৷৷. w. 8 ৩৩·৩৩৷৩৩৩—l. 6, w. 2-3 ৷৷৩৩৩ ১৷৷৩৷৷৩৩—l. 7, w. 7 ·৩৩৩৩৷৩৩৩—l. 8, w. 3 ১৷৩৩—l. 9 w. 5 ৩৩৩৷৩৩৩—l. 11, w. 1 ৫৫—l. 12, w. 5-6 - ৩১৷৩৭, ৩৩৩৩—l. 14, w. 2 ৷ ৩·৩৩৩৷৩৩৩; w. 4 ৷৩৩৭৷—l. 15, w. 6 add ৷—l. 16, w. 1 ৩৩১৩—l. 18, w. 1 ৩৩৩৩১৩৷—l. 19, w. 5 add ৯৩৯৷.

P. 493, l. 1, w. 1 ৩৩৩৷৩৩৩৷—l. 2, w. 1 ৷৩৷৫৷৩৩৷—l. 3, w. 5 ৩৩৩৷৩৩৩—l. 4 w. 4 add ৯—l. 7, w. 2 add ৫৭; w. 7 ৷৩৩—l. 8, w. 2 ১৷৷৩৩৷—l. 12, w. 8 ৷৩৷—l. 13, w. 2 om. ·—l. 19, w. 7 add ৷—l. 21, om. w. 3; w. 5 ১৷৷ ৷৫৷.

P. 494, l. 2, w. 5 ৩৷৩৩৩—l. 3, w. 5 add ৯৩—l. 4, w. 2 add ·—l. 5, w. 3 ৩৩৩৩১৩৩; w. 5 ৷৷৩৩·—l. 6, w. 6 ৩৩১৷৩৭৩৫৷—l. 10, w. 4 add ৷—l. 15, w. 8 ৩৩৩৩৩৩৩৫—l. 17, w. 3 ৷৩৩৩১৩৩—l. 18, w. 8 ৷৩৩৩৯৩৩১৩৷—l. 20, w. 2-3 ৷৩৫৷৩৩৷৩ ৩৷—l. 21, w. 3 add ৷৷৩.

P. 495, l. 1, w. 3 add ৷—l. 3, w. 5 written thrice through mistake—l. 4, w. 7 ৷৩৩৩৩১৩—l. 5, w. 3 ৩৩৮; w. 9 add ৷—l. 8, w. 1 add ·; w. 6-7 ৷৩৩৩৫—l. 15, w. 4 ৩৩৩৩৷; w. 6 ৩৩৷৷৩৩৫—l. 17, w. 3 added ৷৩৩৮ through mistake.

P. 496, l. 2, w. 8 added ৯ through mistake; w. 3 ৷৩৷৫৷—l. 5, w. 2 ·৷৩৩—l. 7, w. 5 ·৩৩৩৩·৩৩৩৩৫—l. 8, w. 1 add ৷—l. 10, om. w. 4—l. 11, w. 2 om. ·; w. 3 ৷৩৩৮ ·৩৩—l. 13, w. 1 ·৩৩৷৷৷৩৩—l. 14, w. 1 ৷৷৩৷৷৩৩; w. 2 ৩৩১৩৩৩৩৩৷; w. 4 add ৯০—l. 15, w. 6 ৫৩৩৩৩—l. 17, w. 3 ৩১৩৩৩—l. 19, w. 1 add ৷; w. 2 add ৯০—l. 20, w. 1 ৷৩৩১৩৷; w. 3 ৩৩৫৷—l. 21, w. 4 ·৩১৫—l. 24, w. 2 add ·; w. 5 add ৷; w. 6 ৫৩৩.

P. 497, l, 1, w. 7 add ·—l. 4, w. 3 ৷৩৩১৩৩৩; w. 6 add ৷—l. 5, w. 3 ৩৩৩৩৷—l. 6, w. 2 ·৷৷৷৩৩—l. 8, w. 3 om. ·—l. 10, w. 2 om. ·—l. 11, w. 4 ৷৩৩৩৫—l. 12, w. 8-9 ৷৩৯৩৷৩৷—l. 13, w. 6 add ৷.

P. 498, l. 3, w. 1 add ،—l. 5, w. 1 add ،—l. 10, w. 1 ، ،—l. 12, w. 7 ،—l. 15, w. 6 om. ،—l. 16, w. 5 ،—l. 17, w. 5–6 ،.

P. 499, l. 4, w. 5 ،—l. 7, w. 1 ؛ w. 7–8 ،—l. 8, w. 1 ،; w. 6 om. ،—l. 9, w. 1 ،—l. 11, w. 1 ،—l. 12, w. 2 ،—l. 16, w. 5 add ،; w. 8 add ،—l. 17, w. 3 ،—l. 18, w. 3 ،; w. 5 ،.

P. 500, l. 1, w. 4 ،—l. 2, w. 3 ،—l. 4, w. 4 om. ،—l. 7, w. 3 ،; w. 7–8 ،—l. 9, w. 5 ،؛ w. 7 ،—l. 10, w. 4 ،—l. 12, w. 7–8 ،—l. 13, w. 3 add ،—l. 16, w. 2 ،—l. 18, w. 2 ،—l. 19, w. 5 add ،.

ومعناه: الجلوس. وقيل: الجلوس. ◎ ومنه قوله:

مقاعدها. الجلوس. الجلوس. الجلوس

(৬।৪) অগত্য. ঔষ্ঠ্য-ব. ঔদ্বেধ্য. প্রস্থ. ৩য়া. ঔ-ম. ঔদ্বেধ্যত্বম্‌। ঔ
ঔ-ম. ঔদ্বেধ্য. ঔষ্ঠ্য-ব. ঔদ্বেধ্য. ঔষ্ঠ্যত্বম্‌। ৩য়া. ঔ-ম. ঔদ্বেধ্য.
ঔষ্ঠ্যত্বম্‌। ৩য়া. ঔ-ম

{१ ९} ॐ नमो भगवते श्रीमते श्रीवर्द्धमानाय । ॐ नमो गौतमादिभ्यो महामुनिभ्यः । ॐ नमो भगवत्यै श्रुतदेवतायै । ॐ नमो भगवत्यै जिनशासनदेवतायै । ॐ नमो भगवत्यै अम्बिकायै । ॐ नमो भगवते क्षेत्रपालाय । ॐ नमो भगवते ब्रह्मशान्तियक्षाय । ॐ नमो भगवते सर्वाह्नयक्षाय । ॐ नमो भगवते गोमेधयक्षाय । ॐ नमो भगवते पार्श्वयक्षाय । ॐ नमो भगवते ब्रह्मेश्वरयक्षाय । ॐ नमो भगवते षण्मुखयक्षाय । ॐ नमो भगवते पातालयक्षाय । ॐ नमो भगवते किन्नरयक्षाय । ॐ नमो भगवते गरुडयक्षाय । ॐ नमो भगवते गन्धर्वयक्षाय । ॐ नमो भगवते खेन्द्रयक्षाय । ॐ नमो भगवते कुबेरयक्षाय । ॐ नमो भगवते वरुणयक्षाय । ॐ नमो भगवते भृकुटियक्षाय । ॐ नमो भगवते गोमुखयक्षाय । ॐ नमो भगवते पार्श्वयक्षाय । ॐ नमो भगवते मातङ्गयक्षाय । ॐ नमो भगवते गुह्यकयक्षाय । ॐ नमो भगवते विजययक्षाय । ॐ नमो भगवते अजितयक्षाय । ॐ नमो भगवते ब्रह्मयक्षाय । ॐ नमो भगवते नरदत्तयक्षाय । ॐ नमो भगवते मनुजयक्षाय । ॐ नमो भगवते विराटयक्षाय । ॐ नमो भगवते देवयक्षाय । ॐ नमो भगवते अजितबलयक्षाय । ॐ नमो भगवते शान्तियक्षाय । ॐ नमो भगवते कुमारयक्षाय । ॐ नमो भगवते चन्द्रयक्षाय । ॐ नमो भगवते पुष्पदन्तयक्षाय । ॐ नमो भगवते पुष्पयक्षाय । ॐ नमो भगवते कुसुमयक्षाय । ॐ नमो भगवते मनोवेगयक्षाय । ॐ नमो भगवते माणिभद्रयक्षाय । ॐ नमो भगवते भद्रकालीयक्षाय । ॐ नमो भगवते घण्टाकर्णयक्षाय । ॐ नमो भगवते सुवर्णभद्रयक्षाय । ॐ नमो भगवते सुमनोयक्षाय । ॐ नमो भगवते व्योमेश्वरयक्षाय । ॐ नमो भगवते मेघेश्वरयक्षाय । ॐ नमो भगवते चन्द्रेश्वरयक्षाय । ॐ नमो भगवते चन्द्रप्रभयक्षाय । ॐ नमो भगवते वारुणयक्षाय । ॐ नमो भगवते भृकुटियक्षाय । ॐ नमो भगवते गोमेध

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಗೌಡಪ್ಪ. ಶೆಟ್ಟಿ. ರಾಮಯ್ಯನವರು. ಅ ಮಾ. ಬಾಲಪ್ಪನವರ. ಹೆಬ್ಬಾರ. ಶಾಸ್ತ್ರಿ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು. ಮಾ. ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು. ಬಾಲಪ್ಪನವರು. ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ಯರು. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಗೌಡಪ್ಪ. ಶೆಟ್ಟಿ. ರಾಮಯ್ಯನವರು. ಅ ಮಾ. ಬಾಲಪ್ಪನವರ. ಹೆಬ್ಬಾರ

ঘণ্টা। ঘোড়ার। ঘাস-খাওয়ান। নিয়ম। শব্দ। শিখানর। শিখান। ঘোড়া। ঘাস। ঘাস। ঘাস

ঋণগ্রস্ত। ঋণদাতা। অধমর্ণ। শরীর। ধন। ধনবৃদ্ধি। দেবতুল্য। দেবতা। ঈশ্বর। ঈশ্বরী। ঈশ্বরীয়। ঈশ্বরীয়া। ঈশ্বরীয়ারা। ঈশ্বরীয়ারা-র। ঈশ্বরীয়ারা-র। ঈশ্বরীয়ারা-র

ঔষধরূপ। শরীর-ই. ধরিত্রী। গিরিধাতুপ্রধান। অন্তর্ভাগ। ভাগ-
ত্রয়। ঔষধ-ই। ঔষধরূপ। ঔষধস্বরূপ। ভাগ। বিষম। ঔষধীগণ।
ঔষধি। শরীর। অন্তর্ভাগ। প্রধান। ঔষধি-ই। এগ। ঔষ-
ধিরূপ-ই। ঔষধি। ঔষধ। ঔষধিগণের। ঔষধিরূপ। ঔষধ।
ঔষধীগণের-ই। ঔষধিরূপ। ঔষধিগণের। ঔষধি। ঔষধ। ঔষধি-
রূপ। ঔষধি। ঔষধ। ঔষধিরূপ। ঔষধি। ঔষধ। ঔষধিরূপ।
ঔষধি। ঔষধ। ঔষধিরূপ। ঔষধি। ঔষধ। ঔষধিরূপ। ঔষধি।
ঔষধ। ঔষধিরূপ। ঔষধি। ঔষধ। ঔষধিরূপ। ঔষধি। ঔষধ।
ঔষধিরূপ। ঔষধি। ঔষধ। ঔষধিরূপ

अनन्त. सम्-द. अनन्तर. ८२-सब्द. स्त्रीनिङ्. सम्-द. सम्बन्ध. ७१-द. सम्बन्धिन्. सम्-द. सम्बन्धिनी. सम्बन्धी. सम्

ಮಾಡಿದರು. ಸಭೆಯವರು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅನಂತರ ಅವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಸಭೆಯವರೇ, ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ. ಕಾಲ. ಕಾಲಾಗ್ನಿ-ರುದ್ರ. ಕಾಲ. ಕಾಲಾಗ್ನಿರುದ್ರ. ಕಾಲಾಂತಕ. ಕಾಲಾಂತಕಾಚಾರ್ಯ. ಕಾಲಿ. ಕಾಲಿಕಾ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣ-ರ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣದ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣದಲ್ಲಿ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೂ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೂ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೇ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದು. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೊಂದೆ. ಕಾಲಿಕಾಪುರಾಣವೆಂಬುದೊಂ

ಅಗ್ನಿ. ಅಶ್ವಿನೌ-ದ. ಇಂದ್ರ. ವಿಶ್ವೇದೇವಾಃ. ಅನುಷ್ಟುಪ್. ಗಾಂಧಾರಃ. ಪಂಚಮಃ.

ಅಗ್ನಿ. ಅಶ್ವಿನೌ-ದ. ಇಂದ್ರ. ವಿಶ್ವೇದೇವಾಃ. ಅನುಷ್ಟುಪ್. ಗಾಂಧಾರಃ. ಪಂಚಮಃ.

(೪೫೦) ಅಶ್ವಿನೌ. ಅಗ್ನಿ. ಇಂದ್ರಃ. ಅಗ್ನಿ-ಅಗ್ನಿಷ್ಟು. ಇಂದ್ರಃ.

ಅಗ್ನಿ-ದ. ಅಶ್ವಿನೌ. ಅಗ್ನಿಷೋಮೌ. ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿ. ಇಂದ್ರಾಬೃಹಸ್ಪತಿ. ಅನುಷ್ಟುಪ್. ಗಾಂಧಾರಃ. ಪಂಚಮಃ. ಇಂದ್ರಃ. ಅಗ್ನಿ. ಅಶ್ವಿನೌ. ಅಗ್ನಿಷೋಮೌ. ಇಂದ್ರಾಗ್ನಿ. ಅನುಷ್ಟುಪ್. ಗಾಂಧಾರಃ. ಪಂಚಮ

ಸಂಸ್ಕೃತ. ಅನುಗ್ರಹ. ಅನುಭವಿಸುವಿಕೆ. ಅನುಭವಿಸಿದ. ಅನುಭವಿಸಿದ. ಅನುಭವಿಸಿದ

३३. ल०ऽ०ल०. ०स०ल०ऽ०ल०. ◎ ०ल०ऽ०ल०. ०स०ल०ऽ०ल०. ३३. ल०ऽ०ल०. ०स०ल०ऽ०ल०. ०स

{ 10 / 01 } स्त्रीलिङ्गानि। नदीवाचीनि॥ ॐ नद्यस्त्रियाम्॥ ङीप्रत्ययः। गतार्थः॥ ङ्यन्तं। गौ. नदी. ङ्यन्तं। नद्यौ. नद्यः. ङ्यन्तं। नदीं. नद्यौ. नदीः. ङ्यन्तं। नद्या. नदीभ्यां. नदीभिः. ङ्यन्तं। नद्यै. नदीभ्यां. नदीभ्यः. ङ्यन्तं। नद्याः. नदीभ्यां. नदीभ्यः. ङ्यन्तं। नद्याः. नद्योः. नदीनां. ङ्यन्तं। नद्यां. नद्योः. नदीषु. ङ्यन्तं। हे नदि. हे नद्यौ. हे नद्यः. ङ्यन्तं। नदी. नद्यौ. नद्यः. ङ्यन्तं। नद्य

અસલ દીનકર્દ કેતાબનાં ચોથાં દફ્તરના ઉચ્ચાર.

1 ૧ ચલ્યા. ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.
ફરસ્તાદ્યા. ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.

2 ૨ ૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.
૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.

3 ૩ ૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.
૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.

4 ૪ ૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.
૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.

5 ૫ ૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.
૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.

6 ૬ ૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.
૧૪૦. ૭૦ ઉત્પ. ૮. ઝરથુસ્તરાસ્ત. ૮. પેશ્તર. ખરીદ. ચલ્યા.

ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನು ಕಾಂಚೀಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಕಾಂಚೀಪುರೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನು ಪಲ್ಲವಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನು ಪಲ್ಲವೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವನು ಪಲ್ಲವಪರಮ

ಕಾಲ್ಪನಿಕ. ಅಸಂಬದ್ಧ. ಅಗ್ರಾಹ್ಯ. ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಸಾಮಾನ್ಯ. ಅಸಂಭವನೀಯ. ಅಸಂಭವ. ಅಸಂಗತ. ಅಸಂಭವನೀಯ. ಅಸಂಗತ. ಅಸಂಭವ. ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಗ್ರಾಹ್ಯ. ಅಸಾಮಾನ್ಯ. ಕಾಲ್ಪನಿಕ. ಅಸಂಬದ್ಧ. ಅಸಂಗತ. ಅಸಂಭವನೀಯ

ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವುದು ಅವರ ಪದ್ಧತಿ. ಅವರು ಹೋಗುವಾಗ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯರು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವರು. ಅವರು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಹೋಟೆಲುಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಆಹಾರವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸತ್ರಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಛತ್ರಗಳೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೋಗುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಸ

ಸಮಂತಿ. ೯. ಅಲಿ. ಅಲ್ಲಿ. ಅಲ್ಲಿಂ. ಅಲ್ಲಿಂದ. ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ

ಅಲ್ಲಿಂದ ಅವರು ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಸುಮಾರು ೧೫ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದರು. ಅವರು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಶಿಷ್ಯರು ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದವರು ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಶಿವಯೋಗಿ ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ಶಿವಯೋಗಿ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಅವರು ಅನೇಕ ಸಲ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಬೆಳಗಾವಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವರು ಅನೇಕ ಸಲ ಔಷಧಿ ತೆಗೆದುಕೊಂ

ಮಲ್ಲಿ. ಸಾಸಿವೆಕಾಳಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ. ಅಷ್ಟಗಂಧ. ಅಷ್ಟಗಂಧದ
ಪುಡಿಯನ್ನು ಪನ್ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅರೆದು ಹಣೆಗೆ ಮತ್ತು ಎದೆಗೆ ಲೇಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಪನ್ನೀರು. ಪನ್ನೀರಿನ ಪರಿಮಳವಿರುವ ನೀರು. ಪರಿಮಳ. ಸುಗಂಧ. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯ. ಸುಗಂಧದ್ರವ್ಯ. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಪುಡಿ. ಪರಿಮಳಪುಡಿ. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಎಣ್ಣೆ. ಪರಿಮಳತೈಲ. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಮೇಣ. ಪರಿಮಳಮೇಣ. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಸಾಬೂನು. ಪರಿಮಳಸಾಬೂನು. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊಗೆ. ಪರಿಮಳಧೂಪ. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು. ಪರಿಮಳಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಕಡ್ಡಿ. ಪರಿಮಳಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನಕಡ್ಡಿ. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಪುಡಿ. ಪರಿಮಳಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನಪುಡಿ. ಪರಿಮಳದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತಯಾರಿಸಿದ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನ ಪೌಡರ್. ಪರಿಮಳಹೊಗೆಸೊಪ್ಪಿನಪೌಡರ್

ಪ್ರಾಪ್ತಿ. ಗೀ. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ. ಗೀ. ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿ. ಗೀ. ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞ

ಸಮಾಪ್ತಿಯಾದುದು. ಅಷ್ಟಾಧ್ಯಾಯಿಯು ಪೂರ್ಣವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ॥ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ

ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಪರಮಾತ್ಮನಾದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೇ ಕೃಷ್ಣ, ನಿನ್

{ ٤٤ 36 } ಸಮಕ್ಕೆ ಸರಿ. ಅಳತೆಗಾರ ಅಳತೆಗಾರರು. ಕಾ॥ಗಾ. ಕಾಲುಗಾ॥ ಗಾಲ್ಗಾ॥. ಗಾಲ್ಗಾ॥. ಗಾಲ್ಗಾ॥.

فرمودند. سخنوران فرمودند ۞ خبر. وبرخی خبرها رسیدند. {٤٠ ٨٠}
ساختند. خبر. آخر خبر. خبرها. خبر. ساختند. ساختند.
خبرها. خبرهای. خبرها. ۞ خبرها. ساختند. ساختند. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.
خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها. خبرها.

ಕೊಡ. ಕಾಲ್ಕಿಟ್ಟ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ. ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ ಕಾಲ್ಗೆಜ್ಜೆ

٤٤ ٦٣ اعلم ۞ ببرچه. بركه را. بمعنى. بسيار. بكار. ٤٤. ٦٣. بمعنى. بسيار. بكار. بچه. بسيار. بكار. بچه. بسيار. بكار. بچه

ଦଣ୍ଡାନ୍ତର. ବିନା. ସଙ୍ଗଚ୍ଛନ୍ତି. ମଦ୍ୟପାନ. ସଙ୍ଗସଂ. ଦଣ୍ଡାଦିଭ୍ୟଃ.
୨୩ } ୪୭ } ଦ୍ୟୁତ. ବିନା. ବିଶ୍ୱାସଘ୍ନନ୍ତି. ଅନ୍ତରା. ବିଶ୍ୱାସନ୍ତ. ଅଦଣ୍ଡା. ଦ୍ୟୁତ-
ବିଦଣ୍ଡନ. ଅନୁ. ଦ୍ୟୁତସମ୍ଭବଦ୍ୟୁତ ଓ

୩୫. ନଦୀତୀର ଗତ୍ତ. ବିନା. ଯୁଦ୍ଧସନ୍ତି. ଯୁଦ୍ଧ. ୪୫୫୮. ଉପଦ୍ୟୁତ-
ଯୁଦ୍ଧ. ୨. ଦୁଷ୍ଟଜନ୍ତି. ବିଦ୍ୟୁତ୍ପାଣ୍ଡବଦ୍ୟୁତ. ୨. ଦୁଷ୍ଟଜନ. ଅଙ୍ଗୁଦ୍ୟୁତ-
୨୩ } ୪୭ } ବିଦ୍ୟୁତ୍ପାଣ୍ଡବ. ୨. ଅଦ୍ୟୁତସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ-
ଦଣ୍ଡାଦି. ବିନା. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ଓ

ଦଣ୍ଡାଦି. ବିନା. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ-ଅନ୍ତ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ-
ଦଣ୍ଡାଦି. ବିନା. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ-
ଅନ୍ତ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
ଅନ୍ତ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
୨୩ } ୪୭ } ଅନ୍ତ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
୨୩ } ୪୭ } ଅନ୍ତ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
୨୩ } ୪୭ } ଅନ୍ତ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.
ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗ. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି. ଅନ୍ତରଙ୍ଗସନ୍ତି.

ঔষধ-প্রয়োগ। ঔষধ-সেবন। ঔষধ-সেবন। ঔষধ-সেবন

72 ७२ ಮಾಯೆ. ಪಾಪದಿಂದ. ಅವರಿಗೆ. ಅವರನ್ನು. ಕೊಲ್ಲಲಾರದೆ. ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಮಾನವರು.

73 ७३ ಕೊಲ್ಲಲಿ. ಪಾಪವಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ. ಕೊಲ್ಲಲಾರದೆ. ಅವರಿಗೆ. ಪಾಪವಿಲ್ಲ. ಪಾಪವಿಲ್ಲದ ಮಾನವರು.

क्रि॰ अनुकरण करना, पूजा करना॰ वि॰ पू॰ वह॰ मरहट्ठे॰ मल्हेत्ति॰ क्रि॰ अनुकरण॰ अनुकरणीय॰ अनुकरणीय॰ मल्ल॰ अनुकरणीय॰ अनुकरणीय॰ मल्ल॰ क्रि॰ अनुकरणीय॰ मल्ल

ಸಹಸ್ರ. ಅಹಂಕಾರ. ಅಕ್ಷ. ಅಪರಭೂ. ಅಪಹಾರ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ.
67
18 } ಪುಂ. ಸಹಸ್ರಾ. ಲೋಹಿತಕ. ಪುಂ. ಅಸ್ಥಿಕ. ಪುಂಡರೀಕ. ಪುಂಡ್ರಕ.
ಸಹಸ್ರಾ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ. ಅಸುರ-ಪ್ರಜಾಪತಿಯರು. ಪುಷ್ಕರ. ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷ.
ಅಕ್ಷಯ. ಪುಷ್ಕರೇಕ್ಷಣ. ಪುಂ. ಸಹಸ್ರಾಕ್ಷ. ಪುಂ. ಲಕ್ಷ್ಮ. ಸಹಸ್ರ.
ಸಹಸ್ರಾ. ಸಹಸ್ರಪಾದಾಕ್ಷಿ. ಅಕ್ಷಯ. ಪುಷ್ಕರ. ಪುಂ. ಸಾಕ್ಷಿಯರು.
ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷಿ. ಸಹಸ್ರಪಾದಾಕ್ಷಿ. ಅಕ್ಷಯ. ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷಿ. ಪುಂ. ಸಾಕ್ಷಿ.
ಅಸುರ. ಪುಷ್ಕರಿಣಿ. ಅಕ್ಷಯ. ಪುಷ್ಕರಾಕ್ಷಿ

ঝরণা-ঝরঝরানো। গান। ১মহ। গানপঞ্চমীয়া। ১মহ। ৫.

ಅಭಿಷೇಕ. ೧೫. ಪ್ರಥಮಾನುಭವದಲ್ಲಿ. ಅನುಸಂಧಾನಕ್ಕೆ. ೧೫. ಅಭಿಷೇಕ. ೧೫. ಅನುಸಂಧಾನ

ক্ষমাপ্রার্থনা করিলেন। তখন তিনি তাহাকে ক্ষমা করিলেন। তাহার পর তিনি তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার সহিত আসিয়া আমার পিতাকে ক্ষমা প্রার্থনা কর। তখন তিনি তাহাকে লইয়া তাহার পিতার নিকট গমন করিলেন। তাহার পিতা তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার মাতার নিকট গমন করিলেন। তাহার মাতা তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার ভ্রাতার নিকট গমন করিলেন। তাহার ভ্রাতা তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার ভগিনীর নিকট গমন করিলেন। তাহার ভগিনী তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার পত্নীর নিকট গমন করিলেন। তাহার পত্নী তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার পুত্রের নিকট গমন করিলেন। তাহার পুত্র তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার কন্যার নিকট গমন করিলেন। তাহার কন্যা তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার পুত্রবধূর নিকট গমন করিলেন। তাহার পুত্রবধূ তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার জামাতার নিকট গমন করিলেন। তাহার জামাতা তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার শ্বশুরের নিকট গমন করিলেন। তাহার শ্বশুর তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার শ্বশ্রূর নিকট গমন করিলেন। তাহার শ্বশ্রূ তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার শ্যালকের নিকট গমন করিলেন। তাহার শ্যালক তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার শ্যালিকার নিকট গমন করিলেন। তাহার শ্যালিকা তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার ভাগিনেয়ের নিকট গমন করিলেন। তাহার ভাগিনেয় তাহাকে দেখিয়া ক্রোধে অধীর হইয়া তাহাকে বলিলেন, তুমি আমার নিকট হইতে দূর হও। তখন তিনি তাহার নিকট হইতে দূর হইয়া গমন করিলেন। তাহার পর তিনি তাহার ভাগিনেয়ীর নিকট গমন করিলেন। তাহার ভাগিনেয়ী

ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಕಾ. ಉಪ್ಪಿನ. ಉಪ್ಪಿನಿಗ. ೮. ಗಿಂಡಿಗನಕೆರೆ. ಕೆರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ. ಕಾ. ಹಳ್ಳದ. ಕಾ. ಉಪ್ಪಿನಿಗ. ಉಪ್ಪಿನಿಗರು. ಕಾ. ಉಪ್ಪಿನಿಗರು. ಕಾ. ಉಪ್ಪಿನಿಗರು. ಕಾ

ಅಂಗಿಸಿದರು. ಅಂಗಿಯ. ಅಂಗಿಯನ್ನು. ಅಂಗಿಗೆ. ಅಂಗಿಸಿ. ಅಂಗಿಸಿದ. ಅಂಗಿಸಿದರು. ಅಂಗಿಸಿದರೆ. ಅಂಗಿಸಿದ್ದರು. ಅಂಗಿಸಿದ್ದ. ಅಂಗಿಸಿದ್ದರು. ಅಂಗಿಸಿದ್ದರೆ

ಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅಷ್ಟಾಕ್ಷರಿ. ಅಕ್ಷಯಪಾತ್ರೆ. ಅಷ್ಟಾಂಗಹೃದಯ. ಅಂಗಾರಕ. ಅಷ್ಟಾಂಗಯೋಗ. ಅಷ್ಟಾಂಗಪ್ರಣಾಮ. ಅಷ್ಟಾಂಗಾವಧಾನ. ಅಷ್ಟಾಂಗಾವಧಾನಿ. ಅಷ್ಟಾಂಗಾವಧಾನಿಗಳು

ঝঙ্কারিণী—ঝঙ্কারিণী। ঝঙ্কার—ঝঙ্কার। ঝঙ্কারিত—ঝঙ্কারিত। ঝঙ্কারিতা—ঝঙ্কারিতা। ঝঙ্কারিতাধর—ঝঙ্কারিতাধর। ঝঙ্কারিতাধরা—ঝঙ্কারিতাধরা। ঝঙ্কারিতাধরাঙ্গী—ঝঙ্কারিতাধরাঙ্গী

ಶಿವಗಣಾಧಿ. ೯. ಗಿಲ್ಲಿ. ಅಂಗ-ಜಂಗಮ. ಜಡಸ್ಥಿ. ೨೫. ಲಿಂ೨. ೨೫. ೨೫. ಶಿವಪೂಜೆಯಿಲ್ಲದವರು. ೯. ಲಿಂ೨. ಅಸ್ಥಿರವಾದ. ಅಳಿಯುವಂಥ. ಸ್ಥಿರವಲ್ಲದವರು. ಲಿಂ. ಜಂ೧೯. ಪಾಪಿಷ್ಠರಾದ. ಪಚ್ಚಿ. ೯. ಅಲ್ಪಜೀವಿಗಳಾದ. ೯. ಅಲ್ಪಜೀವಿಗಳಾದ. ಜಂ೧೯. ಅಸ್ಥಿರವಾದ. ಜಂ೧೯. ಅಲ್ಪಜೀವಿಗಳ

ಶಾಲಿಪ್ಪಕ್ಕೆ. ಸಮಾಸ. ಕಟ್ಟಿದ. ೨. ಪೂಜೆ. ಗಾ॥ಗಾ. ಗಾಲಿಪ್ಪ. ಗಾಲಿಪ್ಪ. ಗಾಲಿಪ್ಪ

ಮಾಡಿದ. ಮಾಡಿ. ಮಾಡಿದನು. ಮಾಡಿದ. ಮಾಡಿದ. ಮಾಡಿದ

ಕೊಂ. ಸಜ್ಜನ. ಪ್ರಾಣಸಂಕಟದಲ್ಲಿ. ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ. ಪ್ರಾಣಸಂಕಟವಾದಲ್ಲಿ

ন॥ঃ॥ঃ॥ঃ

॥ ११५ ॥ 115 ॥ ११४ ॥ ॥ ११३-१७ ॥ 116-17 ॥ ११८ ॥ 118 ॥ ११७ ॥ 119 ॥ १२० ॥ 120 ॥ १२१ ॥ 121 ॥ १२२ ॥ 122 ॥ १२३ ॥ 123 ॥ १२४ ॥ 124 ॥ १२५ ॥ 125 ॥ १२६ ॥ 126 ॥ १२७-२८ ॥ 127-28 ॥ १२९ ॥ 129

॥ ११५ ॥ मन्त्रमूलकम्. ध्रुवोत्तरम्. मन्त्रवर्णः. ॥ ११४ ॥ मन्त्रमूलकम्. ध्रुवोत्तरम्. मन्त्रवर्णः. ॥ ११३-१७ ॥ मन्त्रवर्णः. ॥ ११८ ॥ मन्त्रमूलकम्. ध्रुवोत्तरम्. मन्त्रवर्णः. ॥ ११७ ॥ मन्त्रवर्णः. ॥ १२० ॥ मन्त्रमूलकम्. ध्रुवोत्तरम्. मन्त्रवर्णः. ॥ १२१ ॥ मन्त्रवर्णः. ॥ १२२ ॥ मन्त्रवर्णः. ॥ १२३ ॥ मन्त्रवर्णः. ॥ १२४ ॥ मन्त्रवर्णः. ॥ १२५ ॥ मन्त्रवर्णः. ॥ १२६ ॥ मन्त्रमूलकम्. ध्रुवोत्तरम्. मन्त्रवर्णः. ॥ १२७-२८ ॥ मन्त्रवर्णः. ॥ १२९ ॥ मन्त्रमूलकम्. ध्रुवोत्तरम्. मन्त्रवर्णः.

અસલ દીનકંદે કેતાબનાં પાંચમાં દફ્તરના ઉચ્ચાર.

{1 / 2} ... ...

ಮಾಡಿದ. ಅಂಗಡಿಯವನು ಹೇಳಿದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅವನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಂಗಡಿಯವನು ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಅವನು ಹೇಳಿದ. ಅಂಗಡಿಯವನು ಅವನ ಹೆಸರನ್ನು ಬರೆದುಕೊಂಡ. ಅವನು ಹೋದ ಮೇಲೆ

ಕಾಲಜ್ಞಾನ. ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು. ಪುಸ್ತಕ. ಕಾಲಗಳು. ಸ್ವಲ್ಪ. ಕಾಲವೆಲ್ಲ. ಕಾಲಕ್ಕೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ. ಕಾಲಕ್ಕೆ

ಸಂಪಾದನೆ. ಸಂಪಾದಕ. ಸಂಪಾದಿಸು. ಸಂಪಾದ್ಯ. ಸಂಪಾದ್ಯಮಾನ. ಸಂಪಾದ್ಯವಾದ. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗು. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವಿಕೆ. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದು. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರು. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರುವಿಕೆ. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ. ಸಂಪಾದ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲದಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದೂ

ति. [illegible] अनेन. [illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible]. [illegible]. [

ಅಂಗಿ-ಪಾಯಿಜಾಮ ತೊಟ್ಟು. ಅಂಗಿಗೆ. ಅಂಗಿನ. ಪೈಜಾಮಗಳನ್ನು. ಪಾ-
ಯಿಜಾಮ. ಅಂಗಿಯ. ಪೈಜಾಮ. ಅಂಗಿಯು. ಪೈಜಾಮವು. ಅಂಗಿಯನ್ನು. ಪೈ-
ಜಾಮವನ್ನು. ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ. ಪೈಜಾಮದಲ್ಲಿ. ಅಂಗಿಯಿಂದ. ಪೈಜಾಮದಿಂದ.
ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದೆ. ಪೈಜಾಮವಿಲ್ಲದೆ. ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದಿರುವ. ಪೈಜಾಮವಿಲ್ಲದಿರುವ.
ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಪೈಜಾಮವಿಲ್ಲದಿರುವುದು. ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು.
ಪೈಜಾಮವಿಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು. ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ. ಪೈಜಾಮವಿಲ್ಲದಿರು-
ವುದರಿಂದ. ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೆ. ಪೈಜಾಮವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೆ.
ಅಂಗಿಯಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೆಯೆ. ಪೈಜಾಮವಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದಲೆಯೆ.

ಸೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡು. ಸೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡರೆಯೆ. ಸೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ.
ಸೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಳು. ಸೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವಳೆ. ಸೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡಿರು-
ವವಳು. ಸೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವಳೆ. ಸೀರೆಯುಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವಳಾ?

ಸಂಜೆಯಾಯಿತು. ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆ. ಸಂಜೆಯಾಯಿತಾ? ಸಂಜೆಯಾಗಿದೆ.
ಸಂಜೆಯಾಗಿದೆಯೆ. ಸಂಜೆಯಾಗಿದೆಯಾ? ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದು. ಸಂಜೆಯಾಗಿರು-
ವುದೆ. ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದಾ? ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು. ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವು-
ದನ್ನೆ. ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನಾ? ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ. ಸಂಜೆಯಾಗಿರು-
ವುದರಿಂದೆ. ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಾ? ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೆ.
ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೆಯೆ. ಸಂಜೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೆಯಾ?

ولم يزل. ولا يزال. ولا يزالان. ولا يزالون. ولا تزال. ولا تزالان. ولا يزلن. ولا تزلن. ولا تزل. ولا تزالين. ولا تزالا. ولا تزالون. ولا تزلن. ولا أزال. ولا نزال. ولا يزل. ولا تزل. ولا أزل. ولا نزل. ولا يزالا. ولا يزالون. ولا تزالان. ولا تزالون. ولا تزلن

ଉଦ୍ଦାମଦୁର୍ଗମଙ୍କି। ଦୁର୍ଗମ୍ଭି। ଦୁର୍ଗଦ୍ଧି। ଉଦ୍ଦାମ୍ଭି। ଦୁର୍ଗମ୍ଭି। ଦୁର୍ଗମ୍ଭି। ଦୁର୍ଗ

{ ٣ ٤ } ...ಗಳು. ಅಂಗಾಂ. ಅಂಗಾಂಗ-ಅವಯವಗಳು. ನಾ॥ನಾ. ನಾನಾ. ಅನೇಕ. ಅನೇಕ-ಅವಯವಗಳು. ಅಂಗಾಂ. ಅಂಗಾಂಗ. ಅಂಗಾಂಗಗಳು. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವ. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹ. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹವು. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹವುಗಳು. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹವುಗಳನ್ನು. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹವುಗಳನ್ನೂ. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹವುಗಳನ್ನೂ ಸಹ. ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿರುವಂತಹವುಗಳನ್ನೂ ಸಹ

{१ ३} ॥ ॥ ॥

ప్రదర్శి. ద. ప్రదర్శి. తా. శ్రీ. ప్రదర్శిచేసిరదరా. ద. వాగ్దానాలు. ఇవ్వడం. తా. ప్రదర్శి. ద. ప్రదర్శిచేసిరదరా. ద. వాగ్దానాలు

ಕೃತಿರಚನೆ. ೧೫೮೮. ಪ್ರಾಯಃ. ಪ್ರಾಯಶಃ. ಪ್ರಾಯೇಣ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ. ಪ್ರಾಯೋಜಕ. ಪ್ರಾಯೋಜಿತ. ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ. ಪ್ರಾರಂಭ. ಪ್ರಾರಂಭಕ. ಪ್ರಾರಂಭಿಕ. ಪ್ರಾರಂಭಿಸು. ಪ್ರಾರಬ್ಧ. ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮ. ಪ್ರಾರಬ್ಧವಾದ. ಪ್ರಾರಬ್ಧವಾದಿ. ಪ್ರಾರಬ್ಧವಾದಿನಿ. ಪ್ರಾರಬ್ಧವಾದಿಯಾಗು. ಪ್ರಾರಬ್ಧವಾದಿಯಾಗುವಿಕೆ. ಪ್ರಾರಬ್ಧವಾದಿಯಾಗುವುದು

{1 / 2} ॐ अनन्त. वियत्पद. नम. वसुधा. नम. हरिसखाय. नम. वसुधाधिपतये. नम. वसुधाधिपसखाय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुतासुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुताय. नम. वसुधाधिपसुतास

ಅಂಗಾರಕಂ ಕುಜಃ ಭೌಮಃ ಲೋಹಿತಾಕ್ಷೋ ಮಹಾಗ್ರಹಃ ।
ವೃಷ್ಟಿಕರ್ತಾ ಧರಾಪುತ್ರೋ ಮಂಗಲೋ ಮಂಗಲಪ್ರದಃ ॥ ೨೨ ॥

ಅಂಗಾರಕಂ. ಕುಜಃ. ಭೌಮಃ. ಲೋಹಿತಾಕ್ಷಃ. ಮಹಾಗ್ರಹಃ. ವೃಷ್ಟಿಕರ್ತಾ. ಧರಾಪುತ್ರಃ. ಮಂಗಲಃ. ಮಂಗಲಪ್ರದಃ. ೨೨.

ಬುಧೋ ಬೋಧಯುತೋ ಜೀವಃ ಸುರಮಂತ್ರೀ ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ ।
ವಾಚಸ್ಪತಿರ್ವಾಗೀಶೋ ಧಿಷಣೋ ಧೀಷಣಪ್ರಿಯಃ ॥ ೨೩ ॥

ಬುಧಃ. ಬೋಧಯುತಃ. ಜೀವಃ. ಸುರಮಂತ್ರೀ. ಬೃಹಸ್ಪತಿಃ. ವಾಚಸ್ಪತಿಃ. ವಾಗೀಶಃ. ಧಿಷಣಃ. ಧೀಷಣಪ್ರಿಯಃ. ೨೩.

ಶುಕ್ರೋ ಭಾರ್ಗವ ಆಚಾರ್ಯೋ ದೈತ್ಯಮಂತ್ರೀ ಕವಿಃ ಸಿತಃ ।
ಕಾವ್ಯೋಶನಾ ಭೃಗುಸುತೋ ಭಾರ್ಗವೋ ಭೃಗುನಂದನಃ ॥ ೨೪ ॥

ಶುಕ್ರಃ. ಭಾರ್ಗವಃ. ಆಚಾರ್ಯಃ. ದೈತ್ಯಮಂತ್ರೀ. ಕವಿಃ. ಸಿತಃ. ಕಾವ್ಯೋಶನಾ. ಭೃಗುಸುತಃ. ಭಾರ್ಗವಃ. ಭೃಗುನಂದನಃ. ೨೪.

ಶನೈಶ್ಚರಃ ಸೌರಿಃ ಕೃಷ್ಣಃ ಶನಿಃ ಸೂರ್ಯಸುತೋ ಮಂದಃ ।
ಛಾಯಾಪುತ್ರೋ ಯಮೋ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಭ್ರಾತಾ ಕೃಷ್ಣತನುರ್ಮಹಾನ್ ॥ ೨೫ ॥

ಶನೈಶ್ಚರಃ. ಸೌರಿಃ. ಕೃಷ್ಣಃ. ಶನಿಃ. ಸೂರ್ಯಸುತಃ. ಮಂದಃ. ಛಾಯಾಪುತ್ರಃ. ಯಮಃ. ಜ್ಯೇಷ್ಠಾಭ್ರಾತಾ. ಕೃಷ್ಣತನುಃ. ಮಹಾನ್. ೨೫.

ಪಿಂಗಲೋ ಬಭ್ರುಕಃ ಕೃಷ್ಣೋ ರೌದ್ರಾಂತಕಯಮಾಹ್ವಯಾಃ ।
ಸೌರಿಃ ಶನೈಶ್ಚರೋ ಮಂದಃ ಪಂಗುಲೋಽಹರ್ಗಣೇಶ್ವರಃ ॥ ೨೬ ॥

ಪಿಂಗಲಃ. ಬಭ್ರುಕಃ. ಕೃಷ್ಣಃ. ರೌದ್ರಃ. ಅಂತಕಃ. ಯಮಃ. ಆಹ್ವಯಾಃ. ಸೌರಿಃ. ಶನೈಶ್ಚರಃ. ಮಂದಃ. ಪಂಗುಲಃ. ಅಹರ್ಗಣೇಶ್ವರಃ. ೨೬.

ಗ್ರಹಾಣಾಮಾದಿರಾದಿತ್ಯಃ ॥

ಗ್ರಹಾಣಾಂ. ಆದಿಃ. ಆದಿತ್ಯಃ. ೨೭.

ಇತಿ ಗ್ರಹಾಧ್ಯಾಯಃ ॥

{1 १} ॐ नमस्तस्मै. हिमाचलतनयायै. नमः. शंकरायै. नमस्तस्यै. नमः. नमस्तस्य

ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟರು. ಅವರು ಬಂದು ಅವರ ಸಹೋದರರಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಅವರು ಅವರನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅವರು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳ

ಕಂಡಿದ್ದರೂ. ಮತ್ತು. ಅವರು. ಅವರಿಗೆ. ಅವರಿಂದ. ಅವರಿಗೆ. ಅವರಿಂದ. ಅವರಿಗೆ. ಅವರಿಂದ

ಮಾಡಿದರು. ಕೊಟ್ಟರು. ಮಾಡಿದ.

ಕಾಲ. ಅಂಗಾಲು. ಅಂಗಿ. ಅಂಗಿಯ. ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿ. ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿಯ. ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿಯಿಂದ. ಅಂಗಿಯಲ್ಲಿಯಿಂದಲೂ

ನಂ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವರು. ೮. ಪ್ರಜೆಗಳು. ಕಾಲವಾದ. ೦೦೦೦ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ. ಅವರು ಬಂದರು. ೧೦೦೦ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ. ೧೦೦೦ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ. ಅವರು ಬಂದರು. ಆಗ. ೧೦೦೦ ಮಾಡಿದರು. ೨೦೦೦೦ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ. ಅವರು ಬಂದರು. ಅವರು ಬಂದರು. ಆಗ. ಅವರು ಬಂದರು. ಆಗ. ಅವರು ಬಂದರು. ಆಗ

ಸಂಸ್ಕೃತಮ್ ॥

ಕಾಲಃ ಪಚತಿ ಭೂತಾನಿ ಕಾಲಃ ಸಂಹರತೇ ಪ್ರಜಾಃ ।
ಕಾಲಃ ಸುಪ್ತೇಷು ಜಾಗರ್ತಿ ಕಾಲೋ ಹಿ ದುರತಿಕ್ರಮಃ ॥ ೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೇ ಗೀತಾಸು ॥ ೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣಮ್ ॥ ೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣಾಂತರ್ಗತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೩೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೪೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೫೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೬೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೭೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೮೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೯೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೦೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೧೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೨೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೩೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೪೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೫೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೬೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೭೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೮೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೧೯೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೦೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೧೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೨೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೩೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೪೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೫೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೬೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೭೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೩ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೪ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೫ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೬ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೭ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೮ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೮೯ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೯೦ ॥ ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೯೧ ॥
ಅಗ್ನಿಪುರಾಣೋಕ್ತಾ ಗೀತಾ ॥ ೨೯೨ ॥ ಅಗ್ನಿಪು

{१ १} ॐ अथातः सङ्गमस्तवं व्याख्यास्यामः ॥ सङ्गमस्तवस्य ऋषिः
सदाशिवः । छन्दः अनुष्टुप् । देवता सङ्गमेश्वरः । विनियोगः
सङ्गमेश्वरप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥ सङ्गमेश्वरं सदाशिवं
ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रादिभिः सेवितं सेवे ॥ १ ॥ सङ्गमेश्वरं
सदाशिवं ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रादिभिः सेवितं सेवे ॥ २ ॥ सङ्ग-
मेश्वरं सदाशिवं ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रादिभिः सेवितं सेवे ॥ ३ ॥

{२ २}

{१ १} ॐ अथातः सङ्गमस्तवं व्याख्यास्यामः ॥ सङ्गमस्तवस्य ऋषिः
सदाशिवः । छन्दः अनुष्टुप् । देवता सङ्गमेश्वरः । विनियोगः
सङ्गमेश्वरप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥ सङ्गमेश्वरं सदाशिवं
ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रादिभिः सेवितं सेवे ॥ १ ॥ सङ्गमेश्वरं
सदाशिवं ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रादिभिः सेवितं सेवे ॥ २ ॥ सङ्ग-
मेश्वरं सदाशिवं ब्रह्मविष्णुरुद्रेन्द्रादिभिः सेवितं सेवे ॥ ३ ॥

{२ २}

۞ وسلم الصلوة والسلام. ام هند. وعلى. ام. الصلوة والسلام. ۞ ام. وسلم. ام هند. على. ام. وسلم. ام. الصلوة والسلام. ۞ وسلم الصلوة والسلام

{1 / 2} ٥ ٥ ٥

{1 / 1} ॐ नमः सच्चिदानन्दाय गुरवे. नमः परब्रह्मणे. नमः परमात्मने. नमः
शिवाय. नमः विष्णवे. नमः ब्रह्मणे. नमः इन्द्राय. नमः अग्नये. नमः यमाय.
नमः निर्ऋतये. नमः वरुणाय. नमः वायवे. नमः सोमाय. नमः ईशानाय. नमः
अनन्ताय. नमः ब्रह्मणे. नमः सर्वेभ्यः. नमः सर्वेभ्यो देवेभ्यः. नमः
सर्वेभ्यो ब्रह्मणेभ्यः. नमः सर्वेभ्यो वेदेभ्यः. नमः सर्वेभ्यो यज्ञेभ्यः. नमः
सर्वेभ्यो गुरुभ्यः. नमः सर्वेभ्यो लोकेभ्यः. नमः सर्वेभ्यो विद्याभ्यः. नमः
सर्वेभ्यो महद्भूतेभ्यः. नमः सर्वेभ्यो नमः. ॐ नमः. नमः. नमः. नमः. नमः.
नमः. नमः. नमः. नमः. नमः. नमः. नमः.

{1
2} ॐ नमो रामचन्द्राय नमः । रामं स्कन्दं हनूमन्तं वन्दे ब्रह्मपरायणम् ।
रामाख्यं जानकीं लक्ष्मणं पूर्वजं रघूत्तमं । सीतया सहितं सौम्यं
रामं वन्दे रघूत्तमं । नमामि रघुशार्दूलं नमामि जनवल्लभं ।
रामचन्द्रं नमामि रघुनाथं नमाम्यहं । रामाय रामभद्राय रामचन्द्राय
वेधसे । रघुनाथाय नाथाय सीतायाः पतये नमः । श्रीरामं पुण्डरीकाक्षं
पुष्पमालाविभूषितं । नमामि रघुशार्दूलं नमामि जनवल्लभं । जानकी-
वल्लभो विद्वान् सर्वलोकवशंकरः । तेन विद्यासमायुक्तो मुनिर्विश्वामित्र
उच्यते । रामो दाशरथिः शूरो लक्ष्मणानुचरो बली । काकुत्स्थः पुरुष-
श्रेष्ठः पुमान् लक्ष्मीवान् शुभलक्षणः । वेदान्तगो मुनिः कविः राजेन्द्रो
विबुधाधिपः । त्रिलोकसारः पुरुषः सर्वदेवादिदेवतः । जानकीजीवितो
रामो रामभद्रो महाभुजः । सर्वदेवस्तुतः सौम्यो ब्रह्मण्यो मुनिसंस्तुतः ।
महायोगी महोदारः सुग्रीवस्थिरराज्यदः । सर्वपुण्याधिकफलः स्मृतः
सकलकामदः । तपोनिधिर्धर्मसेतुः पुण्यकीर्तिरनामयः । मनःप्रवेकः
पुण्यात्मा महामात्मा महापुरुषः । महासेनजनकः पुण्यश्रवणकीर्तनः ।
वेदान्तसारो वेदात्मा भवबन्धविनाशनः । दुर्जयो दुरतिक्रमो दुर्लभः
सर्वतो जयः । सुलभः सुखदः सुभ्यः कामजनकः । सत्यवाक्यः सत्य-
सङ्कल्पः सत्यविक्रमः । सत्यव्रतः सत्यमयः सत्यभूतसमुद्यतः । धर्म-
हेतुः सहस्रांशुः सहस्रपात् । शतावर्तः शतानन्दो नन्दो ज्योतिर्गणेश्वरः ।
विजितात्मा विधेयात्मा सत्कीर्तिश्छिन्नसंशयः । उदीर्णसत्त्वः सुमुखः
प्रसन्नात्मा मनोहरः । हिरण्यगर्भः श्रीगर्भः पद्मनाभः प्रजापतिः ।
अमृत्युः सर्वदृक् सिंहः सन्धाता सन्धिमान् स्थिरः । अजो दुर्मर्षणः
शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा । गुरुर्गुरुतमो धाम सत्यः सत्यपराक्रमः ।
निमिषोऽनिमिषः स्रग्वी वाचस्पतिरुदारधीः । अग्रणीर्ग्रामणीः श्रीमान्
न्यायो नेता समीरणः । सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः सम्प्रमर्दनः । अहःसंवर्तको वह्निरनिलो
धरणीधरः । सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वधृग्विश्वभुग्विभुः । सत्कर्ता
सत्कृतः साधुर्जह्नुर्नारायणो नरः । असंख्येयोऽप्रमेयात्मा विशिष्टः
शिष्टकृच्छुचिः । सिद्धार्थः सिद्धसङ्कल्पः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ।
वृषाही वृषभो विष्णुर्वृषपर्वा वृषोदरः । वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः
श्रुतिसागरः । सुभुजो दुर्धरो वाग्मी महेन्द्रो वसुदो वसुः । नैकरूपो
बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः । ओजस्तेजोद्युतिधरः प्रकाशात्मा
प्रतापवान् । ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मन्त्रश्चन्द्रांशुर्भास्करद्युतिः । अमृतांशूद्भवो
भानुः शशबिन्दुः सुरेश्वरः । औषधं जगतः सेतुः सत्यधर्मपराक्रमः ।
भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः । कामहा कामकृत्कान्तः
काममाता सुपूरुषः । सुजनो बहुमायो नो वशी सर्वगतो वशी ।
आनन्दो नन्दनो नन्दः सत्यधर्मा त्रिविक्रमः । महर्षिः कपिलाचार्यः
कृतज्ञो मेदिनीपतिः । त्रिपदस्त्रिदशाध्यक्षो महाशृङ्गः कृतान्तकृत् ।
महावराहो गोविन्दः सुषेणः कनकाङ्गदी । गुह्यो गभीरो गहनो
गुप्तश्चक्रगदाधरः । वेधाः स्वाङ्गोऽजितः कृष्णो दृढः सङ्कर्षणोऽच्युतः ।
वरुणो वारुणो वृक्षः पुष्कराक्षो महामनाः । भगवान् भगहाऽऽनन्दी
वनमाली हलायुधः । आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्णुर्गतिसत्तमः ।
सुधन्वा खण्डपरशुर्दारुणो द्रविणप्रदः । दिविस्पृक् सर्वदृग्व्यासो
वाचस्पतिरयोनिजः । त्रिसामा सामगः साम निर्वाणं भेषजं भिषक् ।
संन्यासकृच्छमः शान्तो निष्ठा शान्तिः परायणम् । शुभाङ्गः शान्तिदः
स्रष्टा कुमुदः कुवलेशयः । गोहितो गोपतिर्गोप्ता वृषभाक्षो वृषप्रियः ।
अनिवर्ती निवृत्तात्मा सङ्क्षेप्ता क्षेमकृच्छिवः । श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासः
श्रीपतिः श्रीमतां वरः । श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः ।
श्रीधरः श्रीकरः श्रेयः श्रीमान् लोकत्रयाश्रयः । स्वक्षः स्वङ्गः शतानन्दो
नन्दिर्ज्योतिर्गणेश्वरः । विजितात्मा विधेयात्मा सत्कीर्तिश्छिन्नसंशयः ।
उदीर्णसत्त्वः सुमुखः प्रसन्नात्मा मनोहरः । हिरण्यगर्भः श्रीगर्भः पद्मनाभः
प्रजापतिः । अमृत्युः सर्वदृक् सिंहः सन्धाता सन्धिमान् स्थिरः । अजो
दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा । गुरुर्गुरुतमो धाम सत्यः
सत्यपराक्रमः । निमिषोऽनिमिषः स्रग्वी वाचस्पतिरुदारधीः । अग्रणीर्ग्रामणीः
श्रीमान् न्यायो नेता समीरणः । सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः
सहस्रपात् । आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः सम्प्रमर्दनः । अहःसंवर्तको
वह्निरनिलो धरणीधरः । सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वधृग्विश्वभुग्विभुः ।
सत्कर्ता सत्कृतः साधुर्जह्नुर्नारायणो नरः । असंख्येयोऽप्रमेयात्मा
विशिष्टः

{१ ९} ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥

{२ २} श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य-श्रीमच्छंकरभगवत्पादविरचितं दक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

मौनव्याख्याप्रकटितपरब्रह्मतत्त्वं युवानं
वर्षिष्ठांतेवसदृषिगणैरावृतं ब्रह्मनिष्ठैः ।
आचार्येंद्रं करकलितचिन्मुद्रमानंदमूर्तिं
स्वात्मारामं मुदितवदनं दक्षिणामूर्तिमीडे ॥ १ ॥

विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजांतर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया बहिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्वयं
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

बीजस्यांतरिवांकुरो जगदिदं प्राङ्निर्विकल्पं पुनः
मायाकल्पितदेशकालकलनावैचित्र्यचित्रीकृतम् ।
मायावीव विजृंभयत्यपि महायोगीव यः स्वेच्छया
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ३ ॥

यस्यैव स्फुरणं सदात्मकमसत्कल्पार्थकं भासते
साक्षात्तत्त्वमसीति वेदवचसा यो बोधयत्याश्रितान् ।
यत्साक्षात्करणाद्भवेन्न पुनरावृत्तिर्भवांभोनिधौ
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ४ ॥

नानाछिद्रघटोदरस्थितमहादीपप्रभाभास्वरं
ज्ञानं यस्य तु चक्षुरादिकरणद्वारा बहिः स्पंदते ।
जानामीति तमेव भांतमनुभात्येतत्समस्तं जगत्
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ५ ॥

देहं प्राणमपींद्रियाण्यपि चलां बुद्धिं च शून्यं विदुः
स्त्रीबालांधजडोपमास्त्वहमिति भ्रांता भृशं वादिनः ।
मायाशक्तिविलासकल्पितमहाव्यामोहसंहारिणे
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

राहुग्रस्तदिवाकरेंदुसदृशो मायासमाच्छादनात्
सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।
प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥

बाल्यादिष्वपि जाग्रदादिषु तथा सर्वास्ववस्थासु यः
स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया ।
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ८ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसंबंधतः
शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः ।
स्वप्ने जाग्रति वा य एष पुरुषो मायापरिभ्रामितः
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ९ ॥

भूरंभांस्यनलोऽनिलोऽंबरमहर्नाथो हिमांशुः पुमान्
इत्याभाति चराचरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।
नान्यत्किंचन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभो
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ १० ॥

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिन्स्तवे
तेनास्य श्रवणात्तदर्थमननाद्धयानाच्च संकीर्तनात् ।
सर्वात्मत्वमहाविभूतिसहितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः
सिद्ध्येत्तत्पुनरष्टधा परिणतं चैश्वर्यमव्याहतम् ॥ ११ ॥

{१ ९} ॐ श्रीगणेशाय नमः ॥

{२ २} श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यवर्य-श्रीमच्छंकरभगवत्पादविरचितं दक्षिणामूर्तिस्तोत्रम् ॥

मौनव्याख्याप्रकटितपरब्रह्मतत्त्वं युवानं
वर्षिष्ठांतेवसदृषिगणैरावृतं ब्रह्मनिष्ठैः ।
आचार्येंद्रं करकलितचिन्मुद्रमानंदमूर्तिं
स्वात्मारामं मुदितवदनं दक्षिणामूर्तिमीडे ॥ १ ॥

विश्वं दर्पणदृश्यमाननगरीतुल्यं निजांतर्गतं
पश्यन्नात्मनि मायया बहिरिवोद्भूतं यथा निद्रया ।
यः साक्षात्कुरुते प्रबोधसमये स्वात्मानमेवाद्वयं
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ २ ॥

बीजस्यांतरिवांकुरो जगदिदं प्राङ्निर्विकल्पं पुनः
मायाकल्पितदेशकालकलनावैचित्र्यचित्रीकृतम् ।
मायावीव विजृंभयत्यपि महायोगीव यः स्वेच्छया
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ३ ॥

यस्यैव स्फुरणं सदात्मकमसत्कल्पार्थकं भासते
साक्षात्तत्त्वमसीति वेदवचसा यो बोधयत्याश्रितान् ।
यत्साक्षात्करणाद्भवेन्न पुनरावृत्तिर्भवांभोनिधौ
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ४ ॥

नानाछिद्रघटोदरस्थितमहादीपप्रभाभास्वरं
ज्ञानं यस्य तु चक्षुरादिकरणद्वारा बहिः स्पंदते ।
जानामीति तमेव भांतमनुभात्येतत्समस्तं जगत्
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ५ ॥

देहं प्राणमपींद्रियाण्यपि चलां बुद्धिं च शून्यं विदुः
स्त्रीबालांधजडोपमास्त्वहमिति भ्रांता भृशं वादिनः ।
मायाशक्तिविलासकल्पितमहाव्यामोहसंहारिणे
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ६ ॥

राहुग्रस्तदिवाकरेंदुसदृशो मायासमाच्छादनात्
सन्मात्रः करणोपसंहरणतो योऽभूत्सुषुप्तः पुमान् ।
प्रागस्वाप्समिति प्रबोधसमये यः प्रत्यभिज्ञायते
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ७ ॥

बाल्यादिष्वपि जाग्रदादिषु तथा सर्वास्ववस्थासु यः
स्वात्मानं प्रकटीकरोति भजतां यो मुद्रया भद्रया ।
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ८ ॥

विश्वं पश्यति कार्यकारणतया स्वस्वामिसंबंधतः
शिष्याचार्यतया तथैव पितृपुत्राद्यात्मना भेदतः ।
स्वप्ने जाग्रति वा य एष पुरुषो मायापरिभ्रामितः
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ ९ ॥

भूरंभांस्यनलोऽनिलोऽंबरमहर्नाथो हिमांशुः पुमान्
इत्याभाति चराचरात्मकमिदं यस्यैव मूर्त्यष्टकम् ।
नान्यत्किंचन विद्यते विमृशतां यस्मात्परस्माद्विभो
तस्मै श्रीगुरुमूर्तये नम इदं श्रीदक्षिणामूर्तये ॥ १० ॥

सर्वात्मत्वमिति स्फुटीकृतमिदं यस्मादमुष्मिन्स्तवे
तेनास्य श्रवणात्तदर्थमननाद्धयानाच्च संकीर्तनात् ।
सर्वात्मत्वमहाविभूतिसहितं स्यादीश्वरत्वं स्वतः
सिद्ध्येत्तत्पुनरष्टधा परिणतं चैश्वर्यमव्याहतम् ॥ ११ ॥

ومنه: ٥٥٠٠ ومنه: ٥٥٠٠ ومنه: ٥٥٠٠

ꝑ ꝓꝛꝺ. ꝺꝛꝺ. ꝺꝛꝺ. ꝺ

३ ३ ॥ ॥ ॥

{१ १} ॐ ऽनऽनऽ सऽनऽसऽ. ऽसऽनऽनऽ. ऽ. ऽनऽनऽ ॐ ऽनऽनऽ.

—◎◎◎◎—

{२ २} ऽसऽ. सऽनऽसऽऽऽ. ऽसऽनऽनऽ. ऽ. ऽनऽनऽ. ऽ३ऽ. ऽनऽऽऽऽ.

{1 / १} अनन्त. स्त्रीस्त्र ॥

—⊙⊙|⊙⊙—

{2 / २} अनन्त. सिद्धान्तसारादि. ८. वर्धमान. लि. सप्तदशसं. १७३७ वर्षे. ज्ये. शु. ५ दिने. पत्र. ३१. ग्रं. ३२००. पूर्ण. वे. ८. ॥ सिद्धान्तसारादिसंग्रह. सं. १८८८. वर्षे. ज्ये. शु. ५ दिने. पत्र. ३१. ग्रं. ३२००. पूर्ण. वे. ८. ॥

—⊙⊙|⊙⊙—

{1 / १} अनन्त. सिद्धान्तसारादि. ८. वर्धमान. लि. सप्तदशसं. १७३७ वर्षे. ज्ये. शु. ५ दिने. पत्र. ३१. ग्रं. ३२००. पूर्ण. वे. ८. ॥

—⊙⊙|⊙⊙—

{2 / २} अनन्त. सिद्धान्तसारादि. ८. वर्धमान. लि. सप्तदशसं. १७३७ वर्षे. ज्ये. शु. ५ दिने. पत्र. ३१. ग्रं. ३२००. पूर्ण. वे. ८. ॥ सिद्धान्तसारादिसंग्रह. सं. १८८८. वर्षे. ज्ये. शु. ५ दिने. पत्र. ३१. ग्रं. ३२००. पूर्ण. वे. ८. ॥

{३ ३} ०वनुष्ठा. वसुदेव ॥ मथुरानरेशस्य उग्रसेनस्य. ०वंश. ८. सप्तमस्कन्धे. {४ ४} ८. ०वंशानुचरित. ८०. ०वंशावतार. ८१. ०वंशावतारानुचरित. ८२. ०वंशावतारानुचरित. ८३. ०वंशावतारानुचरित. ८४. ०वंशावतारानुचरित. ८५. ०वंशावतारानुचरित. ८६. ०वंशावतारानुचरित. ८७. ०वंशावतारानुचरित. ८८. ०वंशावतारानुचरित. ८९. ०वंशावतारानुचरित. ९०. ०वंशावतारानुचरित. ९१. ०वंशावतारानुचरित. ९२. ०वंशावतारानुचरित. ९३. ०वंशावतारानुचरित. ९४. ०वंशावतारानुचरित. ९५. ०वंशावतारानुचरित. ९६. ०वंशावतारानुचरित. ९७. ०वंशावतारानुचरित. ९८. ०वंशावतारानुचरित. ९९. ०वंशावतारानुचरित. १००. ०वंशावतारानुचरित.

ಸ್ಪರ್ಧೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸು. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದವ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದವಳು. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದವರು. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದವು. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದವೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವು. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವೋ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆನು. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆನೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆನೋ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆಯಾ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆಯೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆಯೋ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವಾ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವೋ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆಯಾ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆಯೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆಯೋ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವಾ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆವೋ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆನಾ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆನೆ. ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದೆನ

ارتفعوه. ٥ سمّوه فيلبّوس. مسموه. مرقس. ٥ سمّوه فيلبّوس. ٥ هذه ١١ سمّوه فيلبّوس. ٥ ابارخوس. ٥ فيلبّوس ١١ هذا. مرقس ٥ سمّوه فيلبّوس. ٥ ابارخوس. ٥ فيلبّوس. ٥ ابارخوس. ٥ فيلبّوس. ٥ ابارخوس. ٥

૩. ૧) પ્રથમની નકલમાં ૫૭ મળેછે.

ઇન્દ્રિયોના વિષયોમાં રાગ ન કરવો તે ઇન્દ્રિયજય છે.

00048247

LIBRARY
OF THE
BOMBAY
BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.

Digitized with financial assistance from

Ms.Vaidehi Thakar

on 06 November, 2019